

3759

LIBRO

† παρ' ἑστέων ἡμετέρας ἐκείνης ἡμετέρας

12

37896

16193866

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣ-

ΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒ-

ΛΙΑΙΑ.

f

AELIANI VA-

riae hystoriae, Libri

XIII.

*Exdet Collig
Fribingus Ch
B. 25*

SALMANTICAE,

Excudebat Andreas à Portonarijs primus ab Acad
condita, Graecarum literarum Typographus.

ANNO. M. D. LV.

Ι Α Κ Ω Β Ο Υ

Β Ο Υ Φ Α Ι Ο Υ Γ Ρ Ο Σ
τὸν Ἀνδρέαν Γορτυναρίου τυπό-
γραφον ἐπίγραμμα.

Αἰδοῖοι δὲ μετ' ἀσῶν κὶ περίφημοι ὀλίγοι
θανόντες γίνονται: Διαρρέει γὰρ χάρις,
καὶ εἰς λήθω ἄγει πάντ' ἀνθρώπων χρόνον.
Ἀλλὰ σὺ ὦ Γορτυναρίε, ὡς ἔξεςιν, λαβῶν
τὰ χεῖρά ἐλεύθερος, κὶ αὐτ' εἰς κοινὸν φέρεις
Ξένη παῖδι, τ' πατρίδας γῆς ὄρους
Ἀμαζῶν, ὡς μὴ αἰῶνα, κὶ ὄργω Διὸς,
Ἀμαυρεῖν στυγερὸν ἐπαιὸν σου, κὶ ἐπὶ τάφους
μνήμω σε βάλλειν καλίστω, εἰ πόντιον.

I L L V S T R I S S I M O

ac Reuerendis. D. D. Antonio de Fonseca Episco-
po, supremo in regnis Hispaniarum Præ-
sidi meritissimo, Andreas à Por-
tonariis Typographus
Salutem. D.

V M apud me perpendo, Præsul
Illustrissime, quod præclare à De-
mosthene dictum est, πάντων δυσχε-
ρέσατον εἶναι τὸ πολλοῖς ἀρέσκειν, te vnū
præter cæteros, nunq̄ admirari de-
sino: cuius excellens virtus, prudentia, atque ani-
mi æquabilitas, tātopere Hispaniarum regnis il-
lucet: vt omnes homines, non solūm te admiren-
tur, verumetiam ament & colant. Quis enim est
qui in iure dicendo incredibilem animi tui æqui-
tatem non suspiciat? Quis in diuinis, humaniori-
busq; literis singularem doctrinā non prædicet?
quis pietatem non amplectatur? Quis deniq; cæ-
teras virtutes excellentesq; animi dotes, quib⁹ te
vnum diuina munificentia ornauit, vt tantorum
populorū summa cum moderatione & laude tra-
ctares habenas, nō veneretur? Atq; cū id Demo-
stheni omnium difficillimum videretur, ita sese
quemq̄ posse cōparare: vt in tantarū rerum admi-
nistratione & negotiorū tumultuosis fluctibus,
omnibus possit placere: te tamen ita comparasti,
vt etiā eos, qui te nunq̄ viderunt, incredibili qua-
dam nominis tui fama, in admirationē trahas, &

A 2 desy.

desyderiū tui in animis omniū non mediocre relin-
 quas. Quod cum animaduertērem: ita meher-
 cule erga te affectus fui, vt me continere non po-
 tuerim, quin aliquā mei in te animi & obseruatiæ
 testificatiōē darem. Quod qua ratione fieri pos-
 set cōmodius, quā literarū monumentis nō re-
 peri: atq; etiam in his nihil, quod ista generis cla-
 ritate, fortunæ splendore, dignitatis fastigio, dis-
 ciplinarū omnium peritia non inferius esset, oc-
 currit. In spem tamen adducor (quæ tua est in om-
 nes etiā infimæ fortis homines benignitas & pro-
 pensā animi beneuolentia) tibi quaecunq; mei
 in te animi testimonium, nō ingratum fore. Hac
 igitur spe fretus, Aelianum de varia Historia. D.
 T. mitto, quem nos primi (id enim iure mihi ven-
 dicare possum) in Hispaniis, characteribus græcis
 excudimus. Is sese tibi offert, dignus equidē quē
 tua celsitudo tueatur & defendat: atq; ea spe, sub
 nominis tui splendore in lucem prodit, teq; pa-
 tronum afferit. Ad quem enim potius recurrat,
 quā ad te? cuius in græcis literis, non vulgarem
 doctrinam omnes viri docti miris laudibus eue-
 hunt? cuius ad bonas artes promouēdas flagrans
 studium omnes nouerūt? Si igitur hunc laborem
 meum tibi probari sensero, prolixè cumulateq;
 mihi satisfactum putabo, meque ad maio-
 ra sub nominis tui tutela pa-
 rabo. Vale.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΒΙΟΣ ΕΚ

ΦΙΛΟΣΤΡΑ-

ΤΟΥ.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ δὲ, ῥωμαῖος μὲν ἦν,
 ἠττικίζε δὲ ὥσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ
 ἀθηναῖοι ἐπαίνου μοι δοκεῖ ἀξιῶσθαι
 αἰὲρ οὗτος· πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καὶ θα-
 ρα φωνὴν ἐξεπόνθησε πόλιν οἰκῶν ἐτέ-
 ρα φωνῆς χαρμίνην, ἐπεὶ ὅτι πρὸς ῥη-
 θεῖς σοφιστῆς ἔσπευον τῶν χαριζομένων τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐπι-
 σευσεν, οὐδέ ἐκόλασε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδέ ἐπῆρθη
 ἔσπευον τῶν ὀνόματι οὕτω μεγάλου ὄντος, ἀλλ' ἑαυτὸν εὖ
 διασκεψάμενος ὡς μελέτη οὐκ ἐπιτήδειον, τὸ συγγρα-
 φεῖν ἐπέθετο, καὶ ἐθαυμάσθη ἐν τούτῳ. ἡ μὲν ἐπιπανιδεῖα
 τῶν αἰσθητῶν, ἀφέλεια πρὸς βασιλεῖς τῆς νικουμένης ὡρας·
 ἡ δὲ ἐπίοτε, πρὸς Δίωνα ὄρα, καὶ ἐν ἐκείνου τόπον· εἰτυχῶν
 δὲ ποτε αὐτῷ φιλόσοφος ὁ λήμιος βιβλίον ἔχει πρὸς
 ῥον ἔχοντι, καὶ ἀναγινώσκοντι αὐτὸ σὺν ἐργῇ, σὺν ἐπιτά-
 σει τῶν φθέρματός ἡρεῖ αὐτὸν ὅ, τι αὐτοῦ δάξοι. καὶ ὅς, ἐκπε-
 πόνθηται μοι ἐφη, κατηγορία τῶν γυναικῶν. καλῶ γὰρ οὐ-
 τὼ τὰς κατὰ τὸν τύραννον, ἐπειδὴ ἀσελγεία πάση τῶν
 ῥωμαίων ἤχυνε· καὶ ὁ φιλόσοφος, ἐγὼ σε εἶπεν, ἐθαύμα-
 ζον αὐτὸν, εἰζῶντος κατηγόρησεν· εἶναι γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα
 τὸν τύραννον ἐπικόπτειν, ἀνδρῶς, τὸ δὲ ἐπεμβαίνειν κειμέ-
 νῳ, παντός· ἐφασκε δὲ αἰὲρ οὗτος μὴδὲ ἀποδεδεικμη-
 κέναι.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΒΙΟΣ

κέναι πη τῆς γῆς ἑσθρὶ πῶ ἰταλῶν χώραν, μήδ' ἐμβῆναι
ναῦν, μὴ δὲ γνῶναι θάλατταν· ὅθεν καὶ λόγος πλείονθ'
κατὰ πῶ ῥώμῳ ἤξιζε, ὡς τιμῶν τὰ ἦδη. Παισθένιου μὲν
δὲ ἀκροατῆς ἐγένετο· ἐταύμαζε δὲ τὴν ἠρώδην ὡς ποικι-
λώτατον ῥητόρων· ἐβίω δὲ ἑσθρὶ τὰ ἐξήκοντα ἔτη· καὶ

ἐτελεύτα οὐκ ἰδίω πασι· παλοποιῶν γὰρ ᾧ ᾠδῆ

τήσατο, τῷ μὴ γῆμαίποτε· ἑσθρὸν δὲ

εἶτε εὐδαμον, εἶτε ἀθλιον,

οὐτ' ἐπαρόνθ' και-

ροῦ φιλοσο-

φῆσαι.

ΕΚΣΟΥΓΙΑ

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ἀπὸ περὶνεσθρῆ τῆς ἰταλίας
ἀριερέυς, καὶ σωφιστῆς, ὁ χρηματίσας κλαυ-
δίω, ὃς ἐπεκλήθη μινίγλωσσθ', ἢ μινίφ-
θοσθ', καὶ ἐσοφίσευσεν, ἐν ῥώμῃ αὐτῆ ἰδίω
τῆ μεία Ἀδριανὸν χρόνῳ.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣ-

ΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒ-

ΛΙΟΝ Α.

Περὶ πολύποδιθ',

ΒΙΝΟΙ κατὰ κοιλίαν εἰσὶν οἱ πολύπο-
δες, καὶ πᾶν ὄν ἐν φαγεῖν ἀμαχοί.
πολλάκις δὲ ἀλλήλων ἀπέχον-
ται, ἀλλὰ τῷ μείζονι ὁ βραχύτοθ'
ἀλούς, εἰ μὲν πεσὼν ἦ τις ἀνδρειότεροις
θηράσοις, τοῖς καλεμύοις ἢ ἰχθύος
πλοκάμοις, εἴτα αὐτῷ γίνεται δειπνον· ἐμοχῶσι δὲ οἱ πο-
λύποδες καὶ σὸν ἰχθύος τὴν βόπον ἑσθρὸν· ἑσθρὸν ταῖς πέτραις
κάθλω, καὶ ἑαυτῶν εἰς πῶ ἐκείνων μεταμωρεθῶσι χροισί, καὶ
ἑσθρὸν εἶναι δοκοῦσιν, ὅπῃ ἐν εἰ πεφύκασιν αἱ πέτραι, οἱ δὲ
νυν ἰχθύος περσνέσιν οἰοεὶ τῆ πέτρα τοῖς πολύποσιν, οἱ δὲ,
ἀφυλάκτους ὄντας αὐτῶν πῶ βάλμουσι ταῖς ἐξ ἑαυτῆ ἄρ-
κισι ταῖς πλεῖτάναις.

Περὶ φαλάγγων

Ἐφανικῶ, καὶ ὑφαίνειν, καὶ δῶρα ἐργάνης δαίμονος,
οὐτε ἴσασιν αἱ φαλάγγες, οὐτε εἰδέναι βούλονται, ἢ ἔποτε
αὐ εἰ χήσασιν τῷ ζωῶν εὐδῆματι τοῖσιν θηρίον, τὸ δὲ ἄρα-
πάγη, εἰ οἰοεὶ κύνεθ' ἔστι τοῖς ἐμπίπτουσι, καὶ ἢ μὲν ἀρ-
κυωρεῖ πάνυ σφόδρα ἀξέμοῦθα, καὶ ἔοικεν ἀκινήτῳ· καὶ
τὸ μὲν ἔπεσεν ὅ, τίποτέ ἐστι τὸ ἐμπεσόν, ἢ δὲ ἔχει δαίτα· τῶσθ'-
τον δὲ ἐμπίπτῃ, ὅσον καὶ τὸ ὑφασμα κατέχειν, δῶατόν
ἔστι, καὶ ἐκείνῳ δειπνεῖν ἀπόχη.

Περὶ

Περὶ αἰγυπτίων βαζάχων.

Σοφόντι ἄρα χηῖμα ἦν γένος βαζάχων αἰγυπτίων· καὶ ἔν κη τῶν ἄλλων ἑσπερ φέρουσι κατὰ πολὺ· ἐὰν γὰρ ὑδρῶ περιπέσῃ νείλου θρεμματι βάζαχθ, καλῆμου βύφος ἐν δακῶν· πλάγιον φέρει, ἐὶ ἀπριξέχεται, ἐὶ οὐκ αἰήσοι κατὰ σκαρτδρόν, ὃ δὲ ἀμηχανεῖ καταπιεῖν αὐτὸν αὐτῶ τῶν καλῆμῶ· οὐ γὰρ οἱ χωρεῖ περιλαβεῖν τοσῆτον σῆσόμεμα, ὅσον ὁ κάλαμος διεύγει· καὶ ἐκ τούτου περιγίνονται τῶν ῥώμηστῶν ὑδρῶν οἱ βάζαχοι, τῆ σοφία.

Περὶ κωνὸς αἰγυπτίῃς.

Καὶ ἐκεῖνο δὲ κωνὸς αἰγυπτίου σῆσοφόν, οὐκ ἀθρόως, οὐδέ ἀνέδην, οὐδέ ἐλευθέρως ἐκ τῆ ποταμοῦ πίνουσι, ἐπικύπτοντες ἅμα, ἐὶ ὅσον διψῶσι λῆπτοντες· ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῶ θηρία· παραθέουσι δὲ τὴν ὄχθην, καὶ παρακλέπτοντες πίνουσι ὅσον ἀρπάσαι, καὶ πάλιν εἶτα οὕτως ἐκ δαλμμάτων ἐκορέσθησαν, ἔμλω ἀπώλοντο, καὶ οὐν καὶ ἠκέσθησαν τὸ δὲ ψῆ.

Περὶ θαλαττίασ ἀλώπεκθ.

Ἡ ἀλώπηξ οὐ μόνον σῆ χερσαῖον θηρίον διολερόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανοῦργός ἐστι· σῆ μὲν γὰρ δέλεαρ οὐχ ὑφορῶται, οὐδέ μὴ φυλάττεται διψῶ τὴν ἀκρῶσιαν ὄσπ· τοῦ δὲ ἀγκίσρου καταφρονεῖ καὶ πάνυ ἡ ἀλώπηξ· πρὶν ἢ γὰρ τὸν ἀσπαλιέα σπάσαι σῆν κάλαμον, ἢ δὲ ἀνέθορε, καὶ ἀπέκειρε τὴν ὄρμαν, καὶ νήχεται αὐθις· πολλάκις δὲ ὄσω καὶ δύο, καὶ βία κατέπιεν ἀγκίσρα, ὃ δὲ ἀλιεύς ἐκείνῳ οὐκ ἐδείπνησε περιόσθη τῆς θαλάσσης.

Γερὶ χελωνῶν θαλαττίων.

Αἱ χελῶναι, αἱ θαλάσσιαι ἐν τῆ γῆ τικίτουσι· τεκῆσαι δὲ παραχηῖμα κατέχωσαν ἐν τῆ γῆ τὰ ὠά, εἶτα ἐπισρέψαται ὀπίσω,

ὀπίσω, εἰς ἡθητὰ ἐαυτῶν ἠχοντ· εἰσὶ δὲ ἐς τοσῆτο λογισκῆ, ὡς τε ἐφ' ἐαυτῶν λογίζεσθ τὰς ἡμέρας τὰς τεσσαράκοντα, ἐὶ αἷς τὰ ἐβόνα αὐταῖς τῶν ὠν συμπαγέντων, ζῶα γίνονται· ὑποσρέψαται ἔν αὐθις ἐς τὸν χῶρον, ἐὶ ὧ κατέθεντο κρύψαται τὰ ἐαυτῶν ἑρέφῃ, ἀνώρουξαντὼ γῆν, ἢ ἐπέβαλον, καὶ κινουμένοις ἡδὴ ὄσ νεοττοῦς ἐπεσθαι διωαμμένοις αὐταῖς ἀπάγοισι.

Γερὶ ἀγρίων συῶν.

Ἡθῶν ἄρα οἱ σῆσοι ἀγροὶ ἰαβικῆς οὐκ ἀπαίδευτοι, ἐὶ θεραπείας ἅμα· οὗτοι γοῦν ὅταν αὐτῶ λαθόντες ὑσκηάμα φάγωσι, τὰ ἐξόπιθεν ἐφέλκουσι, παρειμνίως ἔχοντες οὕτως ἐαυτῶν, εἶτα σπώμνοι, ὅμως ἰδί τὰ ὑδατα παραγίνονται, καὶ ἐνταῦθα τῶν καρκίνων ἀναλέγουσι, καὶ ἐδίουσι περὶ θυμότατα· γίνονται δὲ οὗτοι τοῦ πάθους φάρμακον, καὶ ἐργάζονται ὑγιεῖς αὐτῶ αὐθις.

Περὶ φαλαγγίου.

Φαλαγγίον ἐλάφοις ἑσοῦτόν ἐστι κακόν, ὅσον ἐὶ αὐθῶποις· καὶ κινδυνεύουσι ἀκρῶσθ δαταχέων· ἐὰν μὲν κικίτου γεύσωνται, ἐλύπησεν αὐτῶ τὸ δὴγμα οὐδέμ· δεῖ δὲ εἶναι τὸν κικίτον ἀγριον.

Γερὶ λέοντθ νοσοῦντθ.

Λέοντα δὲ νοσῆντα τῶν μὲν ἄλλων οὐ δὲν ὀνίησι φάρμακόν δὲ ἐστιν αὐτῶ τῆς νόσου, βρωθεῖς πίθηκθ;

Πῶς αἱ βεβλημνία ἐν κρήτη αἶγες θεραπέυοντ.

Οἱ κρήτες εἰσι βεβλῆμναι ἀγαθοί, ἐὶ ἐν καὶ τὰς αἶγας βάλλουσι ἐπ' ἀκροῖς νεμομνίας τῆς ὄρεσιν· αἱ δὲ βληθεῖσαι, παραχηῖμα τῆς διητάμου βοτάνης διέβαγον, ἐὶ ἅμα τῶν γεύσασθ, ὅλα ἐκείνα τὰ βέλη ἐκπίπτει.

B Περὶ

Ὅτι μαντικοὶ οἱ μῦες

Ἦσαν δὲ ἄρ' αὖ μαντικωτάτων ζώων κ' μῦες· γηρώσης γὰρ οἰκίας ἤδη καὶ μελλούσης καρλιθαίνειν, αἰθάνονται πρῶτον, εἰ ἀπολιπόντες τὰς μυωπίας τὰς αὐτῆν, καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἰατρίας, ἢ ποδῶν ἔχουσιν ἀποδιδράσκουσι, εἰ μερικὴ γὰρ μυρμηκῶν ζονται.

ἔχουσιν δὲ μύρμηκες, ὡς ἀκούω, μαντικῆς ἵνα αἰθῶσιν· ὅταν γὰρ μέλη λιμὸς ἔσειε, λεινῶς εἰσι φιλόπονοι πρὸς τὸ θησαυρίζεσθαι, καὶ ἑαυτοῖς ἀποταμειώσασθαι ὄν πύρουσ, κ' τὰ λοιπὰ τῆν σπερμάτων, ὅτε μυρμηκῶν δειπνοῦσι.

Περὶ γέλων.

Ὁ Συρακούσιος γέλων κατ' ὄναρ ἐβέβλητο κεραινῶν, καὶ ἔπειτα ἔβόα, οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδέ ἀσθενές, ὡς ἐν ὄνειρω, ἀλλ' αἰθρικῶς, ἅτε λεινῶς ἐκπλαγεῖς ἄνω τῆ δέους· ὁ δὲ κύων, ὅσπερ ἐν αὐτῷ παρεκάθυσεν, ἐκ τῆς βοῆς διεταράχθη, κ' ποδῶν αὐτῶν ὑλάκτει πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικόν, καὶ σύντονον· κ' ἐκ τούτων ὁ γέλων ἄμα τε ἀφυπνιάθη, καὶ τοῦ δέους ἀφέθη.

Περὶ κύκνου;

λέγει Ἀριστοτέλης τὸν κύκνον καλλιπαῖδα εἶναι, εἰ πολὺ παιδα, ἔχει μὲν εἰ θυμὸν· πολλάκις γοῦν εἰς ὄργην κ' μάχην προελθόντες, κ' ἀλλήλοισ ἀπέκτειαν οἱ κύκνοι. λέγει δ' ἔτι αὐτὸς, εἰ μάχεσθαι ὄν κύκνου τοῖς ἀετοῖς, ἀμύασαι γε μὲν αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀρχεῖν ἀδικῶν· ὅτι δὲ εἰσι φιλοσοφῶντες, ἔπειτα ἢ ἤδη κ' τε θρύλληται, ἐγὼ δὲ ἀδλοντὸς κύκνου ἐκ ἠκουσῶ, ἴσως δὲ οὐδέ ἀλλ' ἄλλο, πεπίστυται ὄν ὅτι ἀδλει, καὶ λέγουσιν γε αὐτὸν μάλιστ' ἐκείνου εἶναι τὸν χρόνον εὐφρονότατον.

τον, καὶ ὠδινώτατον, ὅταν ἢ περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, διαβαίνουσι δὲ καὶ πέλονται, κ' πέθονται, καὶ κατὰ σταλάσσης, καὶ αὐτοῖς οὐ κάμνει τ' ἄδρον.

Περὶ ποδισεραῶν;

ἐκ διαδοχῆς φασίν, ἐπιάζειν τὰς ποδισεραῖς, εἴτα τῶν νεοτῶν γινομνῶν ὁ ἀρῆν ἐμπύει αὐτοῖς, ἀπελευθύνων αὐτῶν τὸν φθόνον, φασίν, ἵνα μὴ βασηκανθῶσι. δι' ἄρ' αὖ ὄν τι κτεῖ ὠαδύο ἢ θήλεια, ὦν τῆν πρῶτον ἀρῆν ποιεῖ πάντως, τ' ἡδύτρον, θήλυ, τίνουσι δὲ αἱ ποδισεραὶ κατὰ πᾶσαν ὄραν τοῦ ἔτους, ἐνθεντοὶ καὶ δεκάκις τοῦ ἔτους ὠδίνουσι. λόγῳ δὲ τίς ποδισεραὶ αἰγυπῆσι, λέγων διωδεκάκις τὰς ἐν Αἰγυπτῷ τίνουσι· λέγει δὲ Ἀριστοτέλης καὶ διαφόρον εἶναι τῆς ποδισεραῖς τὴν πελειάδα, τὴν μὲν γὰρ ποδισεραὶ εἶναι μείζονα, τὴν δὲ πελειάδα βραχυτέραν· καὶ τὴν μὲν ποδισεραὶ ἰσθασὸν εἶναι, τὴν δὲ, οὐ· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, μὴ πρῶτον ἐπιβαίνουσιν ἀρῆνα τῆ θηλεία, πρὶν ἢ φιλήσει αὐτῶν· μὴ γὰρ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας τὴν τῆν ἀρῆνων ὁμηλίαν τοῦ φιλήματος ἔρημον· πρὸς ἴθισι τοῦτο εἰς εἶναι ὄν κ' αἱ θηλείαι ἀλλήλας αἰαβαίνουσιν, ὅταν τῆς πρὸς ἀρῆνα μίξεως ἀτυχήσωσι, κ' οὐδὲν μὲν εἰς ἀλλήλας προίεν· τίνουσι ὄν ἔτι ὄν νεοτῶν γίνουσι αὐτοῖς· εἰ δὲ ἔτι καλλιμαχῶν κ' προσέχειν φάσαν, εἰ πυραμίδα, κ' ποδισεραῖ, κ' ζυγῶνα, φησὶ, μηδὲν ἀλλήλας εἰσκέειναι· ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι, ποδισεραῖς ἐν ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χρόνον· χρόνων δὲ ὄν λαμψακλῶς ποδῶν τὸν ἄδω φανῆναι ποδισεραῖς λυκάς λέγει, ὅτε ἐν ταῦτα ἀπώλοντο αἱ τῆν ποδῶν ζήρεις, παρακάμπτουσιν τὸν ἄδω· ἐν ἔρκει ὄν τῆ σικελίας, ἐν σταδῶν ὄν τῆς ἀφροδίτης νεῶς, σεμνόστε· καὶ ἄλλοι, ἐν στα

κατάλινα καιρόν θύουσιν οἱ ἐρευκίνοι τὰ αἰαγώγια, καὶ λέγουσι τὴν ἀφροδίτην εἰς λιβύην, ἀπὸ τῆς σικελίας αἰάγεσθαι, ἀφανείς ἐν τοῦ χώρου αἰ πόδες αἰ γίνονται, ὡς πρὸς τὴν θεῶν σωαποδημοῦσθαι· κατὰ γε μὴν τὸν λοιπὸν χρόνον πάμπολύ τι πληθῶν τῶν δὲ τῶν ὀρνέθων ἐπιπολάζειν τῶν ναῶν τῆς θεοῦ ὡμολόγηται· ἀρχαῖοι δὲ αὖ πάλιν λέγουσι λόγοι, εἶπεν Δία αὐτὸν μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς πόδιον ἑρμῆος, ἐρμῆος παρθέου, φθίας ὄνομα, εἰ αἰγίω δὲ ὡκὴ ἢ φθία αὐτῆ.

Περὶ σωκράτους ὅτε σκώνειον ἔπιεν.

ὅτε ἦκεν ἡ ναῦς ἐν δῆλῳ καὶ ἔδει σωκράτην ἀρθνήσκην, ἀφίκετο εἰς τὸν δεσμοτήριον ἀπομόδιωσθαι ὅτε σωκράτης ἔπαρθε, χιτῶνά τε αὐτῶν φέρων ἐρίων πολυτελή, εἰ εὐήριον, καὶ ἰμάτιον τοιοῦτο, εἰ ἡξίου εἰδύοντα αὐτὸν εἰς χιτῶνα εἰσομάτιον πόδι βαλλόμενον, εἶτα οὕτω πιεῖν τὸ φάρμακον ἔλεγε ἄλλοι καλῶν εἰταφίων μὴ ἀμοιρήσειν, εἰ εἰ αὐτοῖς ἀρθάνοι καὶ ἄλλοι εἰ περὶ εἶδαι σὺν τῶν κόσμων τὸν νεκρὸν οὐ πάνυ τι ἀδύξως· ταῦτα τὸν σωκράτην ὁ ἀπομόδιωσθαι, ὅδε οὐκ ἠνέχετο, ἀλλ' ἔφη πρὸς τοὺς ἀμφὶ εἰς κρείτωνα, εἰ σίμμιαν, εἰ φαίδωνα, καὶ πῶς εἰς τῶν ἡμῶν καλῶς ἀπομόδιωσθαι οὕτω διοξάζει, ἔγωγε αὐτὸς πεπίστευκεν ὅτι μετὰ τὴν ἐξ ἀθηναίων φιλοποσίαν, καὶ τὸ φάρμακον πόμα, εἴ τι οὕτως ὄψεται σωκράτην εἰ ἄλλο οἶεται τὸν ὀλίγον ὑπερον ἐρεμνίον εἰ ποσὶ, εἰ κῆσόμνιον γ' ἐμὲ εἶναι, δῆλός ἐστι με οὐκ εἰδίως.

Περὶ τῶν μικροτάτων τεθειμένων, καὶ ἐλεγείου.

ταῦτα ἄρα ἐστὶ τὰ θαύμαζόμενα μυρμηκίδου τῆς μιλῆσιου, καὶ καλλιμαχέτους τοῦ λακεδαίμονιου, τὰ μικρὰ ἔργα·

καὶ τεθειμένων ἐπὶ ἐποίησαν εἰς τὴν μύσας καλυπτόμενα· καὶ εἰ σὺν ἡμῶν δισίχον ἐλεγείον χρυσοῖς γραμμασιν ἐπέγραψαν ὧν, ἐμοὶ δοκεῖν, ὁ ἀπουδαῖος οὐδέτερον ἐπαινέσεται· ἢ ἄλλο ἐστὶ ταῦτα ἢ χρόνου παραναλώμας;

Περὶ βουφουσῶν γωαικῶν.

Πῶς δὲ ἐπιέρρεον εἰς τὴν βουφῆς αἰ πολλὰ τῶν γωαικῶν· ἔστι δὲ καὶ τῆς κεφαλῆς σεφάτω ἐπετίθεντο ὑψηλῶ, εἰ δὲ δὲ πόδας θανάτοις ὑπεδουῶτο· ἐκ τῶν ὧτων αὐταῖς εἰσὶν μακρὰ ἀπεκρέμαντο· τῶν δὲ χιτῶνων τὰ πόδι εἰς ὡμοῦς ἀρχὴ τῶν χειρῶν ἐσωερέαπτον, ἀλλὰ πρὸς τὴν χρυσοῦς εἰσὶν γυραῖς σωερέσι κατελθόμενον· καὶ ταῦτα αἰ πάνυ παλαιὰ τῶν ἀττικῶν γωαικῶν τὴν βουφῶν ἀριστοφάνης λεγέ

Περὶ τῆς τῶν συβαριτῶν, καὶ κολοφονίω (τῶν καὶ κορινθίων βουφῆς)

ὁ μὲν Δημόδωτος λέγει, καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτῆτας λέγει συβαρίταις καὶ αὐτῆ τῆ συβαρίαι αἰλίαν τῆς ἀπωλείας γενέσθαι, τὴν πολλὴν βουφῶν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῖς πολλοῖς γνώριμα, ταῦτ' ἐγὼ ἔρω· κολοφονίους φασὶ, καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πάνυ βουφῶν ἀκλέσθαι, καὶ γὰρ εἰς οὗτοι ἐσθῆτι πολυτελεῖ εὐθύπτοντο, καὶ βαπτύζης ἀσωτία, καὶ εἰς τὴν τὴν χεῖρα χεῖρῶν ὑβρίζον, εἰ τῶν βακχειαδῶν ἢ τῶν ἐκ Κορινθοῦ ἀρχῆ, ἔστι μέγα διδάμεως περὶ εἰσεῖσθαι, ὅμως εἰς τὴν βουφῶν τὴν ἐξω τοῦ μέβου, καὶ αὐτὴ κατελύθη.

Περὶ Διονυσίου συλήθη τὰ τῶν θεῶν.

Διονύσιος ἐξ ἀπάντων τῶν ἐκ συρρακούσας ἰδρῶν ἐσύλησε τὰ χεῖματα· τοῦ δὲ ἀγάλματος τῆς Διὸς ποδὲ εἶλε τὴν ἐσθῆτα, εἰ τὸν κόσμον, ὅσον ἦν φασὶ, χρυσοῦς πέντε, καὶ ἐγδοῖον ἦκοντα ταλαῶν ὀκνέντων ἢ τῶν Δημουργῶν ἀΐσθαι, ὁ

B I B Λ Ι Ο Ν

Πρῶτον ἐκρουσε τὸ ἀγαλμα· καὶ τὸ ἀγαλμα τῶν ἀπόλλων
 ἔπεισε ἔχον καὶ αὐτὸ χρυσοῦς βοσρέχης, κε-
 λεύθης ἀρκείρα ἢ τινὰ αὐτὸ πλεύθης ἢ εἰς βοιζωίους, τὰ
 τῶν ἀπόλλωνος, εἰ πῆς λευκοθέας ἀπαντα ἐσύλησε χρήμα-
 τα τὴν παρακειμένην ἀργυρῶν τῶν ἀπόλλωνι ζάπεζαν κε-
 λεύθης ἀφελείν, ἀγαθὸν δαίμονος τῶν θεῶν Διδόντος περίποσιν
 Ἰσμυίας αἰχμῶν χωρὶς, πῶς πρῶτον

βασιλεῖ προσεκύνησεν.

Ἰσμυίου τῶν θεαίου σοφὸν ἄμα, εἰ ἐλλωικόν, οὐκ αὖ ἀ-
 ποκρυφαί μιν ἔργον· πρῶτον οὐτὸν ἔπεισε τῆς παρ-
 ούσης πρὸς βασιλέα τῶν πρῶτων, ἀφίκετο μὲν ἐβέλετο ἢ αὐτὸς
 ἔπεισε ὡς ἦκεν, εἰ τυχεῖν ἔδει πέρση. ἔφατο ἔν πρὸς αὐτὸν ὁχι-
 λίαρχος ὁ καὶ τὰς ἀφελείας εἰσκομίζων ἔδει βασιλεῖ, καὶ εὖ
 δεομύτης εἰσάγων· ἀλλ' ὡς εἶνε θεαῖε, ἔλεγε ἢ ταῦτα πα-
 ζων Διέρμιωέως, τιθραύσης ἢ ἦν ὄνομα τῶν χιλιαρχῶν νόμος
 εἶν ἐπιχώριος πέρσης, τῶν εἰς ὀφθαλμὸς ἐλθόντα τῶν βασιλέ-
 ως μὴ πρῶτον λόγῳ μεταλαγχάφην, πεινὴ προσκυῖσαι
 αὐτῶν· εἰ ζῶντω αὐτὸς εἰσαυτῶν συγγενέσθαι· θέλεις αὐτῶν,
 ὦρα σοὶ τὰ ἐκ τῶν νόμου δεῶν, εἰ ἢ μὴ, τὸ αὐτόσοι εἶπε καὶ δι-
 ἡμῶν ἀνυαθήσεται, καὶ μὴ προσκυῖσαι· ὁ τοίνυν Ἰσμυίας
 εἶπε με εἶπε· καὶ προσελθὼν καὶ ἐμφανὴς τῶν βασιλεῖ γενόμε-
 νος, πρῶτον ἐμύνησεν ἐν δακτύλιον, ἔρριψεν ἀδελῶς παρὰ εὖ
 πόδας, ἐν ἔτυχε φορῶν καὶ ταχέως, ὡς ἐπικύψας, ὡς δι-
 προσκυνῶν, πάλιν αἰείλετο αὐτῶν, καὶ δόξαν μὲν ἀπέσειλε τῶν
 πέρση προσκυῖσεως· οὐ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς
 ἔλλησιν αἰχμῶν φερόντων πάντα, οὐδ' ὅσα ἠβουλήθη κα-
 τεπράξατο, οὐδέ ἠτύχησεν ἐκ τοῦ πέρσου.

ὦρα τὰ Διδόμνα παρὰ Περσῶν βα-

σιλέ-

Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

σιλέως τοῖς πρῶτοις.

ὦρα τὰ ἐκ βασιλέως Διδόμνα ζῶν παρ' αὐτὸν ἦκουσι
 πρῶτοις, εἴτε παρὰ τῶν ἔλλησιν ἀφίκοιντο, εἴτε ἑτέρω-
 θεν, ταῦτ' ἦν· τάλαντον μὲν ἐκάσθη βαβυλώνιον ἐπισήμα ἀρ-
 γυρίου· τάλαντα ἢ, φιάλαι δύο ἀργυραῖ· Δύναται ἢ τὰ
 λαντον τὸ βαβυλώνιον, δύο καὶ ἐβλομήκοντα μνᾶς ἀττι-
 κᾶς, φελιάτε, καὶ ἀκινάκω ἐδίδου, καὶ σρεπτόν, χιλίων
 δαρεικῶν ἄξια ταῦτα, καὶ σολῶ ἐπ' αὐτοῖς μηδικὴν, ὄνο-
 μα ἢ τῆ σολῆ Δωροφορῆκη.

Πρὸς Γοργίου, εἰ Γρωταγόρου.

Ἐν ζῶν ἔλλησι, τοῖς πάλαι μακρᾶ τῆ Δόξη Διέπρεπε Γορ-
 γίας ὁ λεοντίνου φιλολάου· καὶ Γρωταγόρος Δημοκρί-
 του· τῆ ἢ σοφία τοσοῦτον ἐλείποντο, ὅσον ἀνδρῶν παῖδες·
 εἴκει γὰρ πῶς ἢ Δόξα μὴ πάνυτι ἀκριβὲς, μήτε ὄρεν, μή-
 τε ἀκούειν ἐνθεν καὶ πολλὰ σφάλματα· καὶ τὰ μὲν κατα-
 χαρίζεται, τὰ ἢ φεύδεται.

Πρὸς Φιλονεικίας Ἡρακλέους,

καὶ Λεπρέου.

Γλαύκων τῶν Ποσειδῶν, καὶ Ἀσυδαμείας τῆς
 φόρβαντος, γίνεται παῖς Λεπρέας, ὁ πρῶτον οὐκ ὠνεύλευ-
 σε ἔδει Ἀυγέα, διῆσαι τῆ Ἡρακλῆ, ὅτε αὐτὸν ἀπέπεισε τῶν
 τοῦ ἀθλοῦ μισθὸν Ἡρακλῆς· ἦν οὐκ, οἷα εἶκος· πόλεμος τῶν
 Ἡρακλῆ ὁ Λεπρέας ἐκ τῆς τοιαύτης συμβουλῆς· χρόνῳ ἢ ὕ-
 σερρον ὁ μὲν τοῦ Διὸς παῖς εἰς καύκωνας ἀφίκετο, Δευθείσης
 ἢ τῆς ἀσυδαμείας· εἰσάγεται τὴν πρὸς τὸν Λεπρέαν ὁ Ἡρα-
 κλῆς ἔχθραν· Φιλονεικία δ' ὤω αὐτοῖς ἐμπίπτει νεανικὴ καὶ
 ἐρζουσιμ ἀλλήλοισι πρῶτον Δίσκου καὶ ὕδατος ἀντή-
 σεως καὶ ἴς καταλειπνῆσει ταῦρον πρῶτον, καὶ ἐν πάσι
 τού-

τούτοις ήττάται λεπρέας· εις τωδ' πολυποσίας αγών αυ-
 τοίς εγένετο, κη ει ταυτα παλιν ο Ηρακλής εκράτει· θρακιά
 μιν· ο λεπρέας, λαβών οπλα, εις μονομαχίαν προκα-
 λείται τον Ηρακλή· κη εν ειένισε δίκας τωδ' τήν παρ' αυ-
 γέα, μαχόμεν· κη αρθνήσκει.

Πορὶ Ἀλεξάνδρου μεγαλοφροσύνης εις τον
 Φωκίωνα, κη τούτου εις εκείνον.

Ἀλέξανδρος ο φιλίππου ειδέτω Δοκεί ο τῶ Διός, έμοι κ
 εδέν Διαφέρει Φωκίωني μόνω Φασί, τῶ αθλωαίων στρατηγῶ
 γράφων, προσετίθει σχαίρειν· ούτως άρχήκει εν μακε-
 δόνα ο Φωκίωμ· αλλά κη τάλαντα αυτῶ αργυρία έπεμψεν
 εκατον, ει πόλεις τέσσαρας ώνόμασεν, ών ήξιου μίαν ήμ βού
 λεται προελέσθαι αυτον, ίνα έχη καρπούσθαι τας έρεϊθεμ
 προσόδους, ήσαν η αι πόλεις αι δε, κίθη, έλαια, μύλαρα,
 πάταρα· ο μιν εν Ἀλέξανδρος μεγαλοφρόνως ταυτα κη με
 γαλοπρεπῶς· έτιγε μιν μεγαλοφρονέσερον ο Φωκίων, μήτε
 τ' αργύριον προσιέμεν· μήτε τινώ πόλιν· ως η μη Δοκοίη
 πάντη τωδ' φρονείν του Ἀλεξάνδρου, έτίμησεν αυτον κα-
 τά τῶ, τῶ εν τῆ άκρα, τῆ εν σαρδέσι δεδεμνύς αιδρας
 ήξίωσεν αυτον αφείναι έλθυθέρους αυτῶ, έχεκρατίδην τον
 σοφισήμ κη Αθλωόδωρον τον ήμδραϊον, κη Δημάρατον, αιδελ
 φῶ η αρ' α ησην ούτοι ροδίω.

Πορὶ Ἀγλαΐδης τῆς ἀδελφίδου.

Γωαϊκα ακούω Γαλπίθα, κη τῶ έργον έχειν άμα, ει
 τέχνη, αγλαΐδα όνομα, τινώ μεγακλέους παΐδα, τῶδ' δε-
 τον η είχε κόμην, κη λόφον υπη της κεφαλῆς· και όμολογεϊ
 ποσειδωπος ταυτα, Δείπνον η ήμαρα αυτῆ κρεῶν η μναϊ
 Δώδεκα, αρ' τω η χοϊνικες τέσσαρες, έπιγε η οίνε χοα.

Πορὶ

Πορὶ ἀδελφίδου πολλῶν.

Ἀδελφίδου λέγουσι ανθρώπους γεγονέναι, Γιτυρέα
 τῶ Φρύγα, και Κάμβητα τῶ λυδίου, και ούον τῶ παφλα-
 γόνα, και Χαρίδαμ, κη Κλεώνυμορ, και Πίσανδρομ, και Χα
 ρίωπορ, κη Μιθριδάτημ τῶ ποντικῶ, και Καλαμόδρωμ τῶ
 κυζικιωῶ, κη Τιμοκρέοντα τῶ ρόδιου τῶ αθλητικῶ άμα, κη
 ποιητικῶ, κη Καντίβαριμ τῶ πέρσημ, κη Ερυσίχθονα τῶ μυρ-
 μιδιῶν· εθεντοι κη Κάνθωμ εκλήθη ούτος· λέγεται δε εν
 σικελία ἀδελφίδου ιδρον εἶναι, κη σιτοῦς άγαλμα Δήμη
 τρη· όμολογεϊ δε κη Αλκμαῶ ο ποιητής έαυτῶ πολυβορώ
 τατομ γεγονέναι· και Κησιῶν δε φησι τινεσ, Αναξίλας ο
 τῆς κωμφιδίας ποιητής πολλα έδιδειμ.

Πορὶ τῆς παρὰ ροδίους λιμωμένων οφῶν.

Ἀλλά έγωγε υμῶν έθέλω ειπειμ ρόδιου Δόξαν· εν ρόδιω φα
 σι, τῶ η εις τῶ ιχθῶς όρῶντα, και θουμάζοντα αυτῶ, και
 όντα τῶ άλλωμ οφοφαγισατομ, αλλά τῶ γε ως έλθυθε-
 ριομ τῶ τῶ Δημοτῶ επαινείσθαι, τόνγε μιν εις τα κρέα
 απονεύοντα, ως φορτικῶ, και γάστριμ διαβαλλουσι ρόδιοι·
 ει τε δε εκείνοι όρθῶς, ει τε εκείνοι φλαύρας, τῶδ' φρονῶ
 τῶ έξετάζειμ.

Ότι οἱς λέοντα έτεκεμ.

λέγουσι κῶωμ παΐδες, εν τῶ τεκείμ ενυλινι ποιμνη νικίωπου
 τῶ τυρανίου οίμ τεκείμ δε ουκ αρ' να, αλλά λέοντα· και εν
 τ' σημεϊομ τῶ νικίωπω, τινώ τυρανίδα τινώ μέλου-
 θω αυτῶ μαΐεύσασθαι, ιδιωτῆ έτι όντι.

Ότι ο γαλέτης ου μάλλομ Δεφ τινώ μορφῶ, η Δεφ τινώ
 σύνεσιμ τῶ τῶ Γίολεμαίου λιαμ ήράσθαι.

Ππολεμαῖος ο βασιλεύς έρώμενομ είχε γαλέτημ όνομα, ι

σ δειμ

δεδεικναι καλλιστον· ἀμείνων ἢ ἦν ἀρᾶ τῶν μερικίων γνώμη τῆς μορφῆς· πολλὰ κίς γουῶ αὐτῶν κὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, κὶ ἔλεγεν· ὡς ἀγαθὴ κεφαλὴ, κακοῦ μὲν οὐδέποτε οὐδενὶ γέγονας αἰτίος, πολλοῖς ἢ κὶ πολλὰ ἀγαθὰ προξένισας· ὁ μὲν ἴσπαυε σὺν τῷ βασιλεῖ τὸν μερικιον· ἰδὼν δὲ πόρρωθεν ἀγομένους τινὰς ἰδὼν θανάτω, οὐραθύμως εἶπεν, ἀλλ' ἔφη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ κατὰ τινὰ δάκμονα τῆν ἀγομένω ἀγαθόν, ἰδὼν ἴσπαυ ἐτύχομεν ὄντες, φέρε εἴ σοι δοκεῖ τι ἔλασιν ἐπιτείναντες, κὶ σωτονώτερον ἐπιδιώξαντες Διόσκουροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα σωτήρες, ἐνθά κὶ ἀγαθοὶ παρεσάται, ὅσοι δὲ λέγόμενοι ἰδὼν τῶν θεῶν τούτων· ὁ δὲ ὑπερῆδεις αὐτῶν τῆν χρηστότητι, κὶ τὸ φιλοκτίριμον ἰσπαυ φιλῆσας, κὶ ἐκείνους ἔσωσε, καὶ ἰδὼν πλέον προσέθηκε τὸ φίλξον τῶν κατ' αὐτὸν ἔρωτος.

Περσικὸς νόμος, πῶς τὸ δῶρον προσφέρει τῶν βασιλεί.

Νόμος οὗτος περσικὸς ἐν τοῖς μάλισα ὑπ' αὐτῆν φυλαττόμενος, ὅταν εἰς πέρσας ἐλαύνῃ βασιλεὺς, πάντες αὐτῶν πέρσαι κατὰ τὴν αὐτῆν δυνάμιν ἕκαστος προσκομίζῃ, ἅτε δὴ ὄντες ἐν γεωργία, κὶ πῶς γὰρ πονοῦμενοι, κὶ αὐτοῦργεῖν πεφυκότες, οὐδὲν τῆν ὑβρισμένων, οὐδέ τῶν αἰγαν πολυτελῶν προσφέρουσιν· ἀλλ' ἢ βῶυς, ἢ ὄϊς, ἢ δὴ σῖτον, κὶ οἶνον ἄλλοι παρεξίοντι δὲ αὐτῶν κὶ παρελαύνοντι, ταῦτα ἰσπαυ ἐκαστοῦ πρόκειται, κὶ ὀνομάζεται δῶρον· καὶ δοκεῖ τούτων· οἱ δὲ ἐτι τούτων, ἐνδεέστεροι τὸν βίον, ἐν γάλα, καὶ φοίνικας αὐτῶν, καὶ τυρόν προσφέρουσι, καὶ ζωκτὰ ὠραῖα, καὶ τὰς ἄλλας ἀπαρχὰς τῆν ἐπιχωρίων.

Γὰρ δὲ δεδιωρημένου ὕδατος τῶν περσῶν βασιλεί.

Λόγος ἐν κὶ οὗτος περσικὸς· φασὶν ἀνδραπέρεση, ὅνομα ἦν

μα ἠρξιναιτῆς, πόρρω τῆς ἐπαύλεως τῆς αὐτῆς ἀτυχεῖν ἄρταξέρξη, τῶν ἐπικαλούμενῶν μνήμονι· ἀφλειφθέντα ἐν, δορυβηθῆναι δέει τῶν νόμου, καὶ αἰδοῖ τῶν βασιλέως· οὐκ ἔχων ἢ ὅτι χησεται τῶν παρόντων ἡτῆν θῆναι τῆν ἄλλων πῶρσῶν μὴ φέρων, μὴ δὲ ἄλιμος δόξα, τῶν μὴ δωροφορῆσαι βασιλέα. ἀλλ' οὕτως γε πρὸς τὸν ποταμόν τὸν πηλοῖον παρερέροντα, ὅτι κὶ ὄνομα ἐλθῶν σὺν σπουδῆ, κὶ ἢ ποδῶν εἶχε μάλισα ἐπικύψας, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρῶμενος τῶν ὕδατος, βασιλεῦ φησὶν, ἄρταξέρξη, δὲ αἰδῶν τῶν βασιλεύοις, νῦν μὲν ὄω σε ὅπῃ τε, καὶ ὅπως ἔχω τιμῶν, ὡς αὐτὸ μὴ ἀγέραςος τὸ γοῦν ἐμὸν, καὶ τὸ κατ' ἐμὲ παρέλθῃς· ἡμῶν ἢ σε κῦρος ποταμοῦ ὕδατι· ὅταν ἢ ἰδὼν τὸν σαθμόν τὸν σὸν παρεγένη, οἶκοθεν ὡς ἐνὶ μάλισα αὐτῆν κρᾶτις, καὶ πολυτελέστατα χωρήσαιμι, οὕτω ἡμῶν σε, καὶ δὴ οὐδὲν ἐλθῶν γενοίμην ἡνὸς τῶν ἄλλων τῆν ἠδῆσε· δεξιῶσαμένων τοῖς δῶροις· ἰδὼν τούτοις ὁ ἄρταξέρξης ἦσθη, καὶ δέχομαι ἠδέως φησὶν, ἀνδραπέρεση τὸ δῶρον· καὶ τιμῶν γε αὐτῶν τῆν πάνυ πολυτελῶν, κὶ ἰσοσάσιον ἐκείνοις λέγω· πρῶτον μὲν, ὅτι ὕδατος ἔστι τὸ πάντων ἄριστον, δευτέρου δὲ, ὅτι κῦρος ὄνομα ἐν αὐτῶν φέρει· καὶ σὺ δὲ μοι καταλύοντι, ἐν τῶν σαθμῶν πάντως ἐπιφανῆσι· ταῦτα εἰπὼν προσέταξε τῶν εὐνούχους λαβεῖν τῶν αὐτῶν δῶρον· οἱ δὲ τὴν ταχίστην προσδραμόντες εἰς χερσὶν φιάλλω, ἐδέξαντο ἐκ τῆν χειρῶν αὐτῶν τὸ ὕδωρ· ἐλθῶν δὲ ἐνθά κατέλυεν ὁ βασιλεὺς, ἔπεμψε τῶν ἀνδρῶν τῶν πέρσων σολῶν περσικῶν, κὶ φιάλλω χερσὶν, καὶ χιλίους δαρεικούς, καὶ προσέταξε τὸν κομίζοντα αὐτὰ εἰπεῖν τῶν λαμβαίνοντι· κελεύει σε βασιλεὺς, ἐκ μὲν τούτου τῶν χερσίου εὐφραίνῃ τὴν πῶν σεαυτῆς ψυχῆ, ἐπεὶ καὶ σὺ τὴν ἐκείνου εὐφρανας,

C 2 μὴ αὐτῶν

μη αυπιω αγερατον, μη δε αλιμον εαλας, αλλιως ηδη εχωρη παυτη τιμησας. βουλεται δε σε κη τη φιαλη ταυτη αρνομενον, πινει μεξ εκεινου τε υδατος.

Γορι μεγαλης ροιας τω αυτω δεδωρημενης.

Ροια αυτη λιχνου μεγιστη ομισης Αρταξεξερξη τω βασιλει ελθονον τιω παρσιδα, προσεκομισε το μεγεθω δω αυτης υδρεκπλαγεις ο βασιλευς, εκ ποιου παρσλεισου φησι, λαβωμ φερει μοι τον δωρον εδω; του δε ειποντος, οτι οικοθεμ, κη εκ της αυτου γεωργιας, υδρηθη και δωρα μη αυτω βασιλικα επεμψε, και επειπε, νη τον μιθραμ, αιηρ αυτος εκ της επιμελειας ταυτης. Δινησεται κη πολιν, καταγε τιω εμω κρισιμ, εκ μικρης μεγαλω ποιησαι. εοικε η ο λογος ομολογειμ ουτος, οτι παντα, εκ της επιμελειας, κη τω φερκουσ φροντιδος, κη της σπουδης τ' ανελλιπους, και τη κατα φυσιν Δυνατω ανκρειττονα, γενεαται.

Γορι παξος υου θανατω καταγινησκεισθαι ζητουωτος.

Αιηρ γενε μαρδλος, ονομα Ρακωνης, παιδας ειχερ επτα. αλλα τουτωρ ο νεωτατος εκαλειτο Καρτωμης, και η πολ λα εδω μαγους ειραζετο. κη τα μη προφα επειρατο αυτω πατηρ παιδιεμ, κη ενθμιζειμ λογω. επει δε ουκ επειθεω, τη δικασωμ τη παρσιχωρωμ αφικομενωμ ενθα, ω κη ο τδ νεανισκου πατηρ, αλλ εκεινος γε συλλαβωμ τ παιδιον κη τω χειρε οπισω παρσιχωρωμ αυτη, προς εδω δικασαις ηγαγε. κη τω αυτω τεποληται, παντα ακριβως καταγορησε, κη ηπει παρσ τη δικασωμ ακριπειναι τον νεανισκον. οι δε, εξεσπλαγηθημ, και αυτοι μη αφ' εαυτη εκ εκριναν τιω καταδικαζουσιν αιγαειν. ηηφοι αμφοτερουσ δε αυτη τον βασιλεα

βασιλεα τη παρσιων τον Αρταξεξερξω ηγαγον. τα αυτα δε λεγοντος τε μαρδλου, εσπολαβων ο βασιλευς εφη, εϊτα τολημηςεις τωσ οφθαλμοις τωσ εαυτη τον υον ακθνησκοντα εσπομειναι; ο η εφη, παντων μαλιστα, επει κη εντω κητω οταν τη φυομενων θριδακινων τας εκφυσεισ τας πικρας ακηλω, και αφαιρω, ουδεν ημητηρ αυτη η θριδακινη λυπειται, αλλα θαλει μαλλον, κη μειζων, και γλυκιων γινεται. αμα κη εγω ε βασιλευ, τον βλεπτον τα τιω εμω οικιαν, κη τον τη αδελφων βιον εϊπε, θεωρων απολυμενον, κη της κακουργιας της εις αυτω παυομενον, ε αυτησ αυθηθησομαι, και τωσ λοιποισ τωσ κατα γενω σμεισομαι τα αυτα εμοι ευ παχουσιν ων ακουσας Αρταξεξερξησ επηνεσε μη

τον Ρακωνιω, η τη βασιλικων δικασων εποηισεν

ενα, ειπων προς εδω παροντας. οη ο παρσι

τη ιδιων παιδιων ουτα δικαίως ακρ-

φαινομενω, παντως και εν τωσ

αλλοξιοισ ακριβησ εσαι δι

κασησ, κη αδελκασοσ. α-

φηκε δε και τον

νεανισκον της

παρουσησ τιμω-

ριασ, απειλων αυτω

θανατου τροπον βαρυτα

τον, εαν αυτη τωσ φθα-

σασιν αδικων

φωραθηε-

τερα.

Γῶς ὁ Σωκράτης ἐθαύρασε τὴν Ἀλκιβιάδην, ὥς-
τε μηκέτι μᾶλλον τῆς πρέποντος εὐλα-
βείσθαι τῆς Δῆμου.

Αἰ ταῦτα Σωκράτους πρὸς Ἀλκιβιάδην·
ὁ μὲν ἠγωνία, καὶ ἐδεδίει πάνυ σφόδρα εἰς
τὴν Δῆμον παρελθεῖν τὸ μισθολόγιον, ἐπιθαρ-
σύνων δὲ αὐτὸν, καὶ ἐγείρων ὁ Σωκράτης, οὐ
καταφρονεῖς εἶπεν ἐκείνου τῆς σκυτοτό-
μου; τὸ ὄνομα εἰπὼν αὐτῆ· φήσωντος δὲ τῆς Ἀλκιβιάδου,
ἑσπολαβὼν πάλιν ὁ Σωκράτης, ἐτι δὲ ἐκείνου τῆς ἐν τοῖς κύ-
κλοις κηρύττοντος; ἢ ἐκείνου τῆς σκωρορέαφου; ὁμολογοῦ-
τος δὲ τῆς Κλινίου μισθολόγου· οὐκοῦν ἔφη ὁ Σωκράτης, ὁ Δῆ-
μος ὁ ἀθλοπαλαίων ἐκτοιοῦτων ἠθροισαί, καὶ εἰ τῆς κατ' ἕνα
καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἅρ' αὐτὸ καὶ τῆς ἠθροισμένων· μεγα-
λοφρόνως ταῦτα ὁ τῆς Σωφρονίσκου καὶ τῆς Φαιναρέτης, τὴν τῆς
Κλεινίου, καὶ τῆς Λεινομάχης διδάσκω.

Περὶ γραφῶν ἐπαινουμένων κακῶς.

Μεγαβύζου πατὴρ ἐπαινουῦτος γραφῆς ἐυτελεῖς, καὶ ἀ-
τέχνους, ἐτέρας ἢ ἀπουδαίως ἐκπεπονημένας διαφέροντας,
τὰ παιδάρια, τὰ τῆς Σεύξιδος τῶν μηλίδων βίβοντα κατεγέ-
λα· ὁ Ζώνω Σεύξις ἔφαθ', ὅταν μὲν σιωπᾶς ὡς μεγάβυσε,
θαυμάζῃσέ τὰ παιδάρια ταῦτα, ὁρᾷ γὰρ σοὶ τῶν ἐσθίων,
καὶ

καὶ τῶν θεραπειῶν τῶν πόδ' ἰσέ, ὅταν γεμῶν τεχνικόντι
θέλεις εἰπεῖν, καταφρονεῖσού· φύλαττε τοίνυν σεαυτὸν
εἰς τοῦ ἐπαινουμένους, κρατῆρ' ἢ τῆς γλώσσης, καὶ ἑσπο-
λὸς τῆς μηδέν σοι προσηκόντων φιλοτεχνίων.

Περὶ Ἀλεξάνδρου οὐκ ἐπαινεθέντος εἰκόνα
κατὰ τῶν ἀξίων.

Ἀλέξανδρος θεασάμενος τῶν ἐν ἐφέσῳ εἰκόνα ἑαυτῆς,
τῶν ἑσπολῶν Ἀπελλοῦ γραφείων, οὐκ ἐπῆνεσε κατὰ τῶν ἀξί-
ων τῆς γραμμάτος· εἰσαχθέντος ἢ τῆς ἰσῶπου, καὶ χρεμετίσαν-
τος πρὸς τὴν ἰσῶπον τῆς ἐν τῇ εἰκόνι, ὡς πρὸς ἀληθινὸν ἐκεῖ-
νον, ὃ βασιλεὺς εἶπεν ὁ Ἀπελλῆς, ἀλλ' ὄγε ἰσῶπος ἐοικέ σοι
γραφικώτερον εἶναί κατὰ πολὺ.

Περὶ ἔρωτος Χαρίτωνος, καὶ μελανίππου, ἐτυ-
ράνου εἰς αὐτοὺς συμπαιθείας.

Φαλαγγίδης ὑμῖν ἔργον οὐ μάλ' ἐκείνων σύνηθες εἰπεῖν ἐ-
θέλω· τὸ ἔργον φιλανθρωπίαν ἄμαχον ὁμολογεῖ, καὶ Δι-
σῶρος ἀλλότριον ἐκείνου δοκεῖ· Χαρίτωνος ἦν ἀκραγαντί-
νος φιλόκαλος ἄνθρωπος, καὶ πόδ' ἰσῶ τῶν ἑσπολῶν τῶν τῆς
νέων ἐσπουδακῶς δαιμονίως· Δισῶρος δὲ ἠρχάθη μά-
λισα μελανίππου τοῦ ἀκραγαντίνου καὶ ἐκείνου, καὶ τῶν
ψυχρῶν ἀγαθοῦ, καὶ τῆς κάλλος Δισῶ φέροντος· τῆς τον ἐλύ-
πησέ τι φάλαγγος τῶν μελανίππων· Δικαιομένη γὰρ αὐτῶ
πρὸς τινὰ τῆς ἐταίρων αὐτοῦ τῆς φαλαγγίδης, προσέταξεν ὁ
τύραννος τῶν γραφῶν καταθέσθαι τοῦδε μὴ πειθομένου,
ὅστις ἠπέλησε τὰ ἔχοντα διαλεσεῖν αὐτὸν μὴ ὑπακούσαντα·
ἐκεῖνος μὲν παρὰ τῶν δίκων ἐκράτησε τοῦ ἀνώγειν προστά-
ζοντος τοῦ φαλαγγίδης ἢ οἱ ἄρχοντες τῶν γραφῶν τῆς ἀγῶντος
ἠφαιδίαν βαρῆως δὲ ἰσῶ τοῖς ἀνεανίσκῳ ἠνεγκεν, ὑβρί-
σαι

θαι λέγων· κὶ ὠμολόγει τῷ ὄργῳ τῷ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἐρα-
 σὴν ὁ μελαίνωπος· καὶ ἡξίου κοινωὸν αὐτὸν γενέσθαι τῆς
 ἐπιθέσεως τῆς κατ' αὐτοῦ, κὶ ἄλλους ἢ ἑσπευδὲ πρὸς λα-
 βεῖν τῶν νεανίσκων, οἷς μάλιστα ἤδει πᾶσι τῷ τοιαύτῳ πρὸς
 ξιν θόρυβον· ὁ δὲ ἄλλος ἢ αὐτὸν ὁ χαρίτων ἐθουσιῶντα, ἐ-
 λπὸ τῆς ὀργῆς αἰαφλεγόμενον, κὶ γινώσκων ὅτι τῷ πολιτῷ
 οὐδεὶς αὐτοῖς συλλήφεται, δέει τῶν ἐκ τοῦ τυράννου, καὶ
 αὐτὸς ἔφη πάλαι εἶπε ἐπιθυμεῖν, κὶ ἀπεύδιεν ἐκ παντὸς τῷ
 πατρίδα ῥύσασθαι τῆς δουλείας τῆς καταλαβούσης, ἀσφα-
 λές δὲ μὴ εἶναι πρὸς πολλοὺς ταυτοῦτα ἐκφέρειν, ἡξίου
 δὲ τὴν μελαίνωπον οἰσυχρῆσαι ἐπὶ τούτων ἀκριβέστε-
 ρον ἀφασκέψασθαι, κὶ ἔατο παρασυλφῆσαι τὴν χρόνον, τὴν
 ἐπιτήδειον εἰς τῷ πρῶτον, σωεχώρησε τὸ μὲν ἄκρον. Ἐφ-
 ἑαυτοῦ τοίνυν ὁ χαρίτων βαλλόμενος τὸ πᾶν τόλμημα· κὶ
 κοινωὸν αὐτοῦ μὴ θελήσας παραλαβεῖν τὴν ἐρώμενον, ἵ-
 ν' εἰ καταφωραθεῖς αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τῷ Δίῳ, ἀλλὰ μὴ κὶ ἐκεῖ-
 νον εἰς τὰ αὐτὰ ἐμβάλοι· ἠνίκα δὲ ἔδωκε καλῶς ἔχειν,
 ἐν χειρὶ δὲ λαβὼν, ὡρμάτω ἑαυτὸν τὸν τυράννον, οὐ μὴ ἔλαθε,
 κατεφωραθὲν δὲ, πάνυ σφόδρα τῷ Δορυφόρων ἀκριβῶς
 τὰ τοιαῦτα, φυγαττόντων· ἐμβληθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦ φαλα-
 ριδος εἰς τὸν δεισμοτήριον, κὶ σβελούμενος ἵν' εἴπῃ εἰς σωε-
 γνωκότας, ὅς ἐνεκαρτέρει καὶ ἐνήθη ταῖς βασάνοις· ἐπεὶ
 δὲ μακρὸν εἶπε ἦν, ὁ μελαίνωπος ἤκεν ἑαυτὸν τὴν φάλαριν, κὶ
 ὠμολόγησεν οὐ μόνον κοινωὸς εἶναι τῶν χαρίτων τῆς βουλής,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀρῆσαι τῆς ἐπιβουλής· τοῦ δὲ συνθανομέ-
 νου τῷ αἰτίῳ, εἶπε τὴν ἐξ ἀρχῆς λόγον, καὶ τῷ τῆς γρα-
 φῆς ἀρῶν, καὶ ἑαυτὸν τούτοις ὠμολόγησε πᾶσι λαλῆσαι· θάυμα-
 στας δὲ αὐτὸν, ἀμφωτέρους ἀφῆκε τῆς τιμωρίας, πρὸς τὰς αὐ-
 τῶν
 θεμόρων

θημερὸν ἀπελθεῖν, μὴ μόνον τῆς ἀκροχραντίνων πόλεως,
 ἀλλὰ κὶ τῆς σικελίας· σωεχώρησε δὲ αὐτοῖς τὰ ἴδια, δι-
 καιὰ καρποῦσαι· ζύτους ὕσερον ἢ πυθία, καὶ τῷ Φιλίῳ
 αὐτῷ ὑμνησε, ἀφ' οὗ τῶν τῶν ἐπῶν·

Εὐδαίμων χαρίτων, κὶ μελαίνωπος ἔφυ· τοῦ θεοῦ
 τὸν ἔρωτα αὐτῷ θεῖον ὀνομάσαντος Φιλίῳ·

Γορὶ χρόνου ταμείσεως, καὶ τοῦ μὴ εἶσαι λακε-
 δαιμονίου· πᾶσι πατεῖν·

Λακεδαιμόνιοι· Δεινὸν ἐποιοῦτο τοῦ χρόνου τῷ φειδῶ,
 ταμνόμενοι πανταχόθεν αὐτῶν εἰς τὰ ἐπειγόμενα, κὶ μη-
 δὲν ἐπὶ τῷ πολιτῷ ἐπιξέποντες, μήτε ῥασωνεύειν, μήτε ῥα-
 θυμῆν εἰς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν μὴ πρὸς τὰ ἔξω τῆς ἀρετῆς αἰαλισκό-
 μιν· εἶτα μάλιστα διαφθείροιτο μαρτύριον τούτου πρὸς
 τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς· ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι Λακεδαιμονί-
 ων, εἰς Δεκέλφῳ καταλαβόντας πᾶσι πᾶσι χρεῖσθαι Δι-
 λινῶν, ἐπέσειλαμ αὐτοῖς, μὴ πᾶσι πατεῖτε, ὡς ζυφόντων αὐ-
 τῷ μᾶλλον, ἢ τὸ σῶμα ἐκπονούντων· δεῖν γὰρ Λακεδαιμο-
 νίου, οὐδὲ τῶν πᾶσι πᾶσι, ἀλλὰ ἀφ' ὧν γυμνασίῳ τῷ
 ὑγείαν περιζεῖται·

Γαράδιγμα ἔτι οὐ δεῖ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν·

Ἰπώμαχος φασίμ, ὁ γυμναστὴς ἑαυτὸν παλαίσματι, ὁ ἀθλη-
 τὴς ὁ δὲ αὐτῶν γυμναζόμενος ἐπάλασεν, εἶτα ὁ πᾶσι ὁ-
 χλῶ, ὁ πᾶσι εὖ ἐξεβόησε, καθήκετο αὐτοῦ τῆς ῥάβδου ὁ
 ἰπώμαχος, κὶ εἶπεν, ἀλλὰ σύ γε κακῶς, κὶ οὐχ αἰσ ἐχρῆν ἐ-
 ποίησας, ὅπως ἐχρῆν ἀμῆνον γενέσθαι· οὐ γὰρ αὐτὸν ἐπῆνεσαν
 οὗτοι τεχνικὸν σε ἀράσαντά τι· αἰνιττόμενος, ὅτι εἰς εὖ,
 καὶ καλῶς ἔκαστα ἀρῶντας, οὐ τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἐ-
 χουσινοῦ θεωρητικὸν τῷ ἀρῶντων, ἀρέσκειν δεῖ· εἰ οἰ-

D κε Δε

κε ἢ καὶ σωκράτης τῶ τῆ πολλῶν ἐκφαυλίζειν κρίσιν, ἐν τῇ
σωουσία τῇ πρὸς κριτώνα, ὅτε ἀφίκετο ὁ κριτών εἰς τὸ δε-
σμοτήριον, καὶ αὐτὸν ἐπειθεν αὐτὸν ἀποδεῖξαι, καὶ τῶ τῆ ἀθη-
ναίων τῶ κατ' αὐτοῦ κρίσιν διαφθεῖραι.

Περὶ τοῦ μὴ ἐκθῆναι βρέφη θηβαίους.

νόμος οὗτος θηβαϊκὸς ὁρθῶς ἅμα καὶ φιλανθρώπως κεί-
μενος ἐν τοῖς μάλισα· ὅτι οὐκ ἔξεσιν ἀνδρὶ θηβαίῳ, ἐκθῆναι
παιδίον, οὐδέ εἰς ἐρημίαν αὐτὸν εἶναι, θάνατον αὐτοῦ κατὰ
τῆ φηφίμενον· ἀλλ' ἐὰν ἢ πένης εἰς τὰ ἔχματα ὁ τοῦ παιδὸς
πατήρ, εἴτε ἄρρεν εἴτε θῆλυ ὅστιν, ἠδὲ τὰς ἀρχαὶς κο-
μίζῃν ἐξ ὠδίνων τῆ μητρῶν σὺν τοῖς ἀπαρχαίοις αὐτόαι ἢ,
παρὰ λαβοῦσαι, ἀρδίονται τὸ βρέφει τῶ ἡμῶν ἐλαχί-
στην δόνη· ἢ ἴσα τε πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁμολογία γίνεται, ἢ μὴ
ξέφειν τὸ βρέφει, ἢ αὐξήθην ἔχειν δοῦλον, ἢ δούλῳ, θρε-
πτήρια αὐτοῦ, τῶ ὑπηρεσίαν λαμβάνοντα.

Περὶ ξενοκλέους, καὶ εὐριπίδου, ἐν Ὀλυμ-
πία ἀγωνισθέντων.

κατὰ τῶ πρώτῳ, καὶ ἔκτῳ Ὀλυμπιάδα καθ' ἣν εἰκόσ-
ἑξαίνετος ὁ ἀκρογαντῖναι σάδιον, ἀπηνγωνίσθητο ἀλλή-
λοις, ξενοκλῆς καὶ εὐριπίδης· καὶ πρῶτος γὰρ ἦν ξενοκλῆς, ὅς
τις ποτε οὐδὲς ὅστιν, οἰδίποδι, καὶ δυκάονι, καὶ εἰάχαις, καὶ
ἀθάμαντι σατυρικῶ· τοῦτο δὲ δεύτερον εὐριπίδης ἦν, Ἀλε-
ξάνδρῳ, καὶ Παλαμῆδῃ, καὶ τρωσὶ, καὶ σισύφῳ σατυρι-
κῶ· γελοῖον δὲ οὐ γὰρ ξενοκλέα μὴ ἠτῖ ἄσθαι, εὐριπίδην
δὲ νικᾶν, καὶ ταῦτα τοιοῦτοῖς δράμασι, τῶν δύο τοίνυ τὸ
ἔτρονον, ἢ ἀνόητοι ἦσαν οἱ τῆς τῆ φηφου κύριοι, καὶ ἀμαθεῖς, καὶ
πρόρρω κρίσεως ὁρῆς, ἢ ἐδιδεκάσθησαν· ἄλλοι δὲ ἐκάτδρομ, καὶ
ἀθηναίων ἠκιστα ἀξιοῦ.

Περὶ

Περὶ τῶν ἀρσαστῆν, ἀθηναίων τῆ φηφίσματα.

οἷα ἐτῆ φηφίμενοι ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἐν Δημωκρατίας
αἰγινητῆ μὴ ἐκάσου τὸν μέγαν ἀρκόφαι τῆς χειρὸς δακτύ-
λον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὴ βασάζειν μὴ δύνωνται, κώ-
πω δὲ ἐλαύνειν δύνωνται· μιτυλλωαίους δὲ ἠβηδὸν ἀρ-
σφάζαι· καὶ εἴτε ἐτῆ φηφίμενοι, εἰσηγηθεμένου κλέωναι τοῦ
κλεαινέτου. τοὺς γὰρ μὴ ἀλισκομένους αἰχμαλώτους σα-
μῶν, σίζην κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ εἶναι τὸ σίγμα γλαυκῆ,
καὶ εἴτε ἀττικὸν τῆ φηφίσμα· οὐκ ἐβουλόμην δὲ αὐτὰ, οὔτε
ἀθήνησι κεκυρωσθαι, οὔτε ἑσπέρῳ ἀθλωαίων λέγεσθαι, ὅτι πο-
λιαὶς ἀθηναῖ, καὶ ἐλθὺ θέρει ζεῦ, καὶ οἱ ἐλλήνων θεοὶ πάντες.

Τιμόθεον γλαυκῶναι ἀλεγομένου ἀκούσας,
ἠτῖον εὐδαίμονα ἐαυτὸν ἐκρινεμ.

Τιμόθεον ἀκούω τὸν Κόνωναι, τὸν ἀθηναίων στρατηγόν,
ὅτε ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας ἦν, καὶ ἤρει τὰς πόλεις ῥᾶσα, καὶ οὐκ
εἶχον ἀθηναῖοι, ὅποι ποτέ αὐτὸν κατὰθωνται ἑσπέρῳ
τοῦ τοῦ ποδὶ τὸν ἀνδρα· ἀλλὰ εἴτερον γὰρ πλάτωνι τῶ ἀρίστω
ναι ποδὶ τυχόντα, βαδίζοντι ἐξω τοῦ τείχους μετὰ τῶν
γνωρίμων, εἰδόντα σεμνὸν ἢ εἰδὲν τὸ πλάτος, ἵλεων ἢ τῶ
προσώπῳ, ἀλεγομένον ἢ οὐχὶ ποδὶ εἰσφορῆς χρημάτων,
οὐδ' ὑπὲρ τῆ φηφῶν, οὐδ' ὑπὲρ ναυτικῶν χειρῶν, οὐδ' ὑπὲρ πη-
ρωμάτων, οὐδ' ὑπὲρ τοῦ εἶναι βοηθεῖν, οὐδ' ὑπὲρ φόρου τοῦ τῆ
συμμαχῶν, οὐδ' ὑπὲρ τῆ νησιωτῆ, ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς τοιοῦ-
του φλωάφου. ἑσπέρῳ ἐκείνων ἢ ὧν ἔλεγε πλάτων, καὶ ὑπὲρ
ὧν εἶθις ἀπουδάσει· ἐπιστάτα τὸν Τιμόθεον τὸν τῆ Κόνωναι
εἶπεῖν, ὅτι τοῦ βίου, καὶ τῶ ὄντως εὐδαιμονίας· ἐκτούτων ἐν δι-
λον, ὡς ἐαυτὸν οὐ πάνυ ἢ εὐδαίμονα ἀπέφαινε ὁ Τιμόθε-
ον, ὅτι μὴ ἐν τοῦτοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ παρὰ ἀθηναίων δόξῃ, ὅτι τιμῆ ἦν.

D 2 Γδρῆ

Περὶ τῶν ῥηθέντων ἄνω Σωκράτους, περὶ τῶν
ἄνω τῶν τριακόντα σφαττομένων.

Ἐπιλόξους ἀναμενόμενους, καὶ βαρύντατα ἄνω πλουτουώτας
ἄνω τῶν τυραννῶν ἐπιβουλομένους, Ἀντιθένης φασί, πε-
ριτυχόντα εἰπεῖν· μή τι σοὶ μεταμέλει, ὅτι μέγα, καὶ σεμνὸν
οὐδὲν ἐγενόμεθα ἐν τῷ βίῳ, καὶ τοιοῦτοι, οἷους ἐν τῇ βασιλείᾳ
ἄνω μονάρχας ὀρώμεν, Ἀτρέας τε ἐκείνους, καὶ Θυέας, καὶ
Ἀγαμέμνονας, καὶ Αἰγιάδους· οὗτοι μὲν γὰρ ἀρισφαττομένοι, καὶ
ἐκ βασιλείου μὲν, καὶ πονηρὰ δειπνὰ δειπνοῦτες, καὶ
ἐδίωντες, ἐκάστοτε ἐκκαλύπτονται· οὐδεὶς δὲ οὕτως ἐγένετο
τολμηρὸς, οὐδέ ἀναίχυντο βασιλείας ποιητῆς, ὥστε
εἰσαγαγέῃ εἰς δράμα ἀρισφαττομένων χοῖρον.

Γορὶ Θεμισοκλέους παυσαμένου τῆς ἀσωτίας.

Θεμισοκλέους τοῦ νεοκλέους οὐκ οἶδα εἰ ἐπαινεῖν χρὴ
ἄνω, ἐπεὶ γὰρ τῆς ἀσωτίας ἐπαύσατο Θεμισοκλῆς, ἀρνη-
σθεὶς ἄνω τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπῆρχε τόπως τοῦ σωφρονεῖν,
καὶ τῶν μὲν ἐταίρων ἀπέστη, ἦρα δὲ ἔρωτα ἔδραμον, ἐν τῆς πο-
λιτείας τῶν ἀθηναίων, καὶ θερμότατα ἐπεχείρει ταῖς ἀρ-
χαῖς, καὶ ἑαυτὸν ἐσθλὸν εἶναι πρῶτον· ἔλεγε; φασί, πρὸς
ἄνω γνωρίμους· τί δ' αὖ ἐμοὶ δοίητε, ὅς οὐπω φθονοῦμαι,
ὅς τις ἔξ ἄφθονοῦ εἶδαι, ἄνω Δῆπου ἔξ τοῦ εὐριπίδου ἄνω
βλάπτεισθαι ἀπέδιδε· ὅτι δὲ ἄνω ὅτι κενόν, ὁ αὐτὸς εὐριπί-
δης φησὶ.

Περὶ Σωκράτους κωμωδουμένου ἄνω

Ἀριστοφάνους.

Ἐπετίθεντο ἄνω Σωκράτει, καὶ ἐπεβούλευον, οἱ ἀμφὶ τὸν
αὐτομ, ὧν χάρις, καὶ δι' αἰτίας λέλεκεται πάλα· ὑφορώ-
μενοι

μνοι δὲ ἄνω ἀθιωταίους, καὶ δεδιότες, ὅπως ποτὲ ἔξουσι
πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν· πολὺ γὰρ ἦν ἐξ ἄνω Σωκρά-
τους ὄνομα, ἄνω τε τὰ ἄλλα, καὶ ὅτι ἄνω σοφιστὴς ἦλεγχεν,
οὐδὲν ὑγιὲς ὄντας, οὐδὲ τι ἀπουδαίον, ἢ εἰδότης, ἢ λέγοντας·
ἐκ τούτων ὄνω ἐβουλήθησαν πείραν καταθεῖναι ἄνω τῆς
κατ' αὐτὸν ἀποβολῆς· ἄνω γὰρ ἀντικρὺς ἀπενέγκασθαι
γραφὴν κατ' αὐτὸν παραχρησάμενα, οὐκ ἐδοκίμαζον δι' ἄνω
εἶπον· καὶ δι' ἐκείνα ἄνω, μή ποτε ἀρῶ ἀγριαίαντες οἱ φίλοι, οἱ
τῶν Σωκράτους ἐξ ἄνω φασὶ κατ' αὐτὸν ἄνω Δικαστῆς, εἶτα τὴν
πάθωσι κακὸν ἀνήκεσον, ἄνω συκοφαντουώτες ἀνδρα, οὐ
μόνον οὐδὲν ἀίτιον κακοῦ τῆς πόλει, ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, καὶ
κόσμον ταῖς ἀθήναις ὄντα· τί ὄνω ἐπινοοῦσιν; Ἀριστοφάνω
τὸν τῆς κωμωδίας ποιητῶν, βωμολόχον ἀνδρα καὶ γελοῖον
ὄντα, καὶ εἶναι ἀπέδιδοντα, ἀναπέδουσι κωμωδῆσαι τὸν Σω-
κράτη ταῦτα Δῆπου τὰ ἄνω φερόμενα· ὡς ἦν ἀπολόχης,
λέγων τε αὐτὸν, καὶ τὸν ἄνω λόγον, ἀπέφανε κρείττονα, καὶ
ἐσῆγε ζένους δαίμονας, καὶ οὐκ ἦν δὲ θεοῦ, οὐδ' ἐλίμα· τὰ δὲ
αὐτὰ ταῦτα, εἰ ἄνω προσίοντας αὐτῶν ἐδίδασκέ τε, εἰ εἰδέ-
ναι ἀπέπειθεν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης λαβόμενος ἄνω ἀποθέσεως
εἶ μάλα ἀνδρικῆς, ἄνω ἀπειρίας γέλωτα, εἰ ἄνω ἐν τῶν μέ-
τρων αἰμύλον, καὶ τὸν ἄνω τῶν ἑλλήνων λαβὼν ὑπόθεσιν·
οὐ γὰρ οἱ κατὰ κλέωνα ἦν τὸ δράμα· οὐδὲ ἐκ κωμῶδης λακε
δαμονίους, ἢ ὀνηβαίους, ἢ Γορικλέα αὐτὸν ἀλλ' ἀνδρα τοῖς
τε ἄλλοις θεοῖς φίλον, εἰ Δῆ καὶ μάλα τῶν ἀπόλλωνι· ἄνω
οὐδ' ἀνθεσ πρῶτον, καὶ ὄνω παραδόξον ἐν σκηνῇ, καὶ κω-
μωδία Σωκράτη· πρῶτον μὲν ἐξέπληξεν ἢ κωμωδία τῶν ἀ-
ποκλήτων ἄνω ἀθηναίους, εἶτα δὲ καὶ φύσει φθονερούς ὄντας,
καὶ τοῖς ἀρίστοις βασκαίνειν προαιρουμένους· οὐ μόνον τοῖς

D 3 ἐν τῇ

οὐ τῆ πολιτεία, καὶ ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' ἔτι καὶ πλεοντοῖς εὐδοκί-
 μοῦσιν, ἢ ἐν λόγοις ἀγαθοῖς, ἢ ἐν βίου σεμνότητι, ἀκουσμα
 ἔδοξεν ἠδισον αἰδέαι νεφέλαι, καὶ ἐκρότω ἦν ποιητῶ ὡς
 οὔποτε ἄλλοτε, καὶ ἐβόων νικᾶν, καὶ προσετάττον βῆς κρι-
 ταῖς ἀνῶθεν Ἀρισοφάνω, ἀλλὰ μὴ ἄλλον γράφειν· καὶ τὰ
 μὲν τοῦ Δράματος τοιαῦτα· ὁ δὲ Σωκράτης ἀπάνιον μὲν
 ἐπεφοίτα τοῖς θεαταῖς, εἶποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ πῆς τραγω-
 δίας ποιητῆς ἠγωνίζετο, καινοῖς τραγωδοῖς τότε γε ἀφει-
 κνείτο· καὶ πειρατοῖ δὲ ἀγωνιζομένου τῆ Εὐριπίδου καὶ ἐκεῖ
 κατῆι· ἔχαυρε γὰρ ἔφ' αὐτῷ Δηλονόμω Δράτε πῶ σοφίαν
 αὐτῆ, καὶ πῶ ἐν τοῖς μέτροις ἀρετῶν· ἠδὲ δὲ ποτε αὐτῶν ἐρε-
 χέλων Ἀλκιβιάδης ὁ Κλινίου, ἢ Κριτίας ὁ Καλλαίχρου, καὶ
 κωμωδῶν, ἀκούσαι παρελθόντα εἰς τὸ θεᾶξον ἐξεβιάσθη-
 το, ὁ δὲ, αὐτοῖς οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ δεινῶς κατεφρόνει, ἄ-
 τε αἰὲρ σώφρων, καὶ Δίκαιος, καὶ ἀγαθός, καὶ ἰδί τούτοις
 σοφὸς αἰδρωτῶν κερτόμων, καὶ ὑβριστῶν, καὶ ὑγιᾶς λεγόντων οὐ-
 δέν· ἄπορ ἐλύπει δεινῶς αὐτούς, ὅτι ταῦτα ὄω τῆ κωμωδί-
 ας ἦν αὐτῶ τὰ ἀπέρματα· ἀλλ' οὐ μόνον ἀπὸ τῆ Ἀνύβου,
 καὶ μελίτου ὠμολόγηται· εἰκὸς δὲ καὶ χηματίσασθαι
 ἔπειτ' αὐτῶν Ἀρισοφάνην· καὶ γὰρ βουλομένων, μᾶλλον
 δὲ ἐκπαντὸς συκοφαντῆσαι ἦν Σωκράτῳ ἀπειδόντων ἐ-
 κείνων, καὶ αὐτῶν δὲ πένητα ἅμα, καὶ κατάρχατο ὄντα, τὴ
 παραδοξομῆν, ἀργυρίου λαβεῖν ἐπ' οὐδὲν ὑγιᾶ· καὶ ἔπειτ'
 μὲν τούτων αὐτῶ οἶδεν· εὐδοκίμει δὲ ὄω αὐτῶ τὸ Δρά-
 μα, καὶ γάρτοι καὶ τῆ Κρατίνου, ὅτε σωέβη εἶποτε ἄλ-
 λοτε, καὶ τότε τῶ θεατρῶ νοσήσαι τὰς φρένας, καὶ ἄτε ὕντων
 Διονυσίω παμπλύτῳ χημῶ τῆ ἑλλήνων ἀπουδῆ τῆς θε-
 ας ἀφίκετο· πῶ δὲ φρομῶν τοίνυν ἐν τῆ σκλήτῳ τοῦ Σωκρά-
 τούς,

τους, καὶ ὀνομαζομένου πολλοῖς, οὐκ αὖ δὲ θαυμαστί-
 μι, εἰ καὶ βλεπομένου ἐν τοῖς ἑσπεριταῖς· Δὴλα γὰρ Δὴ
 ὄω, καὶ οἱ σκηνοποιοὶ ἔπλασαν αὐτῶν, ὡς ὅτι κάλλιστα ἐξε-
 κάσαντες· ἀλλ' οἷγε ξένοι, εἰν γὰρ κωμωδοῦ μλλον ἠγνόωω,
 θεοῦ παρ' αὐτῶν ἐπανίσταται, καὶ ἐξήτοω ὅς τις ποτε οὗτος
 ὁ Σωκράτης ὄβιν· ὁ πορ ὄω ἐκεῖν ὅτι αἰδομένῳ, καὶ γὰρ τοῖ
 καὶ παρῆρ οὐκ ἄλλως, οὐδέ ἐκ τύχης· εἰδῶς δὲ ὅτι κωμω-
 δοῦσιν αὐτῶ καὶ Δὴ, καὶ ἐν καλῶ τοῦ θεατρῶ ἐκάθητο,
 ἵνα ὄω λύση πῶ τῆ ξένων ἀφρίαν, ἐξανασῶς, παρ' ὅλομ τῶ
 δράμα ἀγωνιζομένων τῆ ἑσπεριτῶν, ἐσῶς ἐβλέπετο· το
 σοῦτο ἀρ' ἀ πῶ δὲ τῶ Σωκράτῳ τῆς κωμωδίας, καὶ Ἀθηναί-
 ων καταφρονεῖν.

Γὰρ Γλατάνου ἔπειτ' οὗ ξέρου
 ἐρωμένου.

Γελοῖος ἐκεῖν ὁ ξέρης ἦν, εἷγε θαλάσσης μὲν καὶ γῆς
 κατεφρόνῃ τῆ δὲ τέχνης, ἐαυτῶ ἢ εἰργάζετο κωμῶν ὀδίους
 καὶ πλουτῶ ἀήθῃ· Δεδούλωτο δὲ πλάτανον, καὶ ἐθαύμαζε τῆ
 Δένδρον· ἐν λυδία γουῶ φασίν, ἰδίων φυτῶν εὐμέγεθες πλά-
 τάνου, καὶ πῶ ἡμέραν ἐκεῖνῳ κατέμεινε οὐδέν· Δεδόμε-
 νῳ, καὶ ἐχρήσθη σαθρῶ τῆ ἐρημίας, τῆ πορ πῶ πλάτανον·
 ἀλλὰ καὶ ἐξῆ φερ αὐτῶ κόσμον πολυτελῆ, σρεπτοῖς, καὶ φελ-
 λίοις, τιμῶν ὅτι κλάδους· ὅτι μελεδωνὸν αὐτῆ κατέλιπεν,
 ὡς πορ ἐρωμένη φύλακα, καὶ φρουρόν· ἐκ ἢ τούτων ἔπειτ' ὄβιν
 δρω καλὸν ἀπώτησεν; ὁ μὲν γὰρ κόσμος ὁ ἐπίκτητος,
 καὶ μηδὲν αὐτῶ προσήκων, ἄλλως ἐκρέματο, καὶ σωεμά-
 χετο εἰς ὄραν οὐδέν· ἐπεὶ τοῦ φυτοῦ κάλλος ἐκεῖν ὄβιν,
 εὐγενεῖς οἱ κλάδοι, καὶ ἡ κόμη πολλή καὶ σρεδὸν τῆ πρέμνον,
 καὶ αἱ ρίζαι ἐν βάθει, καὶ Δράσειοντες οἱ ἀνέμοι, καὶ ἀμφι-

D 4 λαφῆς

λαφής ἢ ἐξ αὐτῆς σκιά, καὶ ἀνασρέφουσαι αἰῶραι, καὶ ὕ-
δωρ τὸ μὲν ὄχρῳ τῆν ὄχετῆν ἐκτρέφον, τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ ἐπαρ-
δορ· χαμύδες δὲ αἰξέρεσσι, καὶ χυσοὶς ὁ τοῦ βαρβαρίου,
καὶ τὰ ἄλλα δῶρα, οὔτε πρὸς τὴν πλάτανον, οὔτε πρὸς ἄλ-
λο δένδρον εὐγενές ἦν.

Περὶ τῆν τῶν ἐφόρων θρόνων ἀσβό-
λων χειομένων.

Κλαζομένων τινὲς εἰς τὴν σπαρτὴν ἀφικόμενοι, καὶ ὕβρει,
καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι, καὶ τῆν ἐφόρων θρόνους ἐνθά εἰ-
θασικαθήμενοι χηματίζουσι, καὶ τῆν πολιτικῶν ἕκαστα
διεπάττειν, ἀλλὰ τούτους γε καὶ θρόνους ἀσβόλων κατέ-
χουσιν· μαθόντες δὲ οἱ ἔφοροι, οὐκ ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ ἐν
δημόσιον κήρυκα καλέσαντες, προσέταξαν αὐτοὺς δημο-
σίᾳ κηρύττειν, καὶ τὸ θαυμαζόμενον· ἐξέσω κλαζομέ-
νοις ἀχρημονεῖν.

Περὶ φωκίων.

Φωκίων ὁ δὲ τοῦ φώκου, καὶ καὶ ἐγὼ γε ἔγνω καλὸν
παρελθὼν γὰρ εἰς καὶ Ἀθηνῶν ἐκκλησίας οὐσης, ἐπεὶ τι
αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσι, πάνυ σφόδρα πεπαιδευ-
μένως, καὶ πληθυντικῶς εἶπε· βούλομαι μᾶλλον τὴν ὑφ' ὑμῶν
παθεῖν κακὸν αὐτῶν, ἢ αὐτοῖς τι ὑμᾶς κακῶς δεῖξαι.

Περὶ μάγων τῆν ἐν Πέρσῃ σοφίας, καὶ ὄχου.

Ἡ τῆν ἐν Πέρσῃ μάγων σοφία, καὶ τὰ ἄλλα οἶδεν, ὅπό-
σα αὐτοῖς εἰδέναι θέμις· καὶ οὐ καὶ μαντεύεσθαι· οἱ γὰρ
ἐν καὶ προείπον τὴν τοῦ ὄχου πᾶσι καὶ ὑπὸ κούους ἀγριότη-
τα, καὶ τὸ φονικὸν αὐτοῦ· Διαβλῶν ἀφρέκτων συμβόλων
καταγνόντες καὶ τὸ ὄχου· ὅτε γὰρ Ἀρταξέρξου τῆν πατρὸς αὐτῶν
τελευτήσαντος, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν πέρσων ὁ ὄχος πα-
ρῆλθεν·

ρῆλθεν· οἱ μάγοι προσέταξαν τῆν εὐνούχων τινὴν τῆν πλῆ-
σίον παρεσώτων, φυλάξαι ἐν ὄχου, τῆς Ἰαπέριος· παρατε-
θείσης, ἵνα πρῶτον τῆν παρακειμένων ἐπιχειρεῖ· καὶ ὁ μὲν
εἰσήκει πρῶτον καὶ τὸ δὲ ὄχος τὰς χεῖρας ἐκτείνας τῆν μὲν
δεξιᾶν, τῆν μαχαίρων τῆν παρακειμένων ἐν ἔλαβε, τῆν δε-
ετέρα τὴν μέγιστον τῆν ἀρῶν προσεικύνετο· καὶ ἐπιθεὶς ἐπὶ
αὐτῆν τῆν κρεῶν, εἶτα τέμνων, ἠδὲ ἀφειδίως, ἀπὸ ἀκού-
σαντες οἱ μάγοι, δύο ταῦτα ἐμαντεύσαντο· εὐεθρία τὴν
ἐξ ὄρων, καὶ εὐφορία τὴν παρὰ ἐν τῆς ἀρχῆς αὐτῶν χρόνον, καὶ
πολλοὺς φόνους, καὶ οὐ διεψεύσαντο.

Περὶ Δείπνων πολυτελῶν.

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος στρατηγὸς τῆν Ἀθηναίων, ἀρσῆς
ποτε τῆν Δείπνων τῆν πολυτελῶν, καὶ τῆν ἐσιάσεω τῆν στρα-
τηγικῶν ἐκείνων, παρεληφθεὶς καὶ Πλάτωνος, εἰς τὸ ἐν
ἀκαδημία συμπόσιον, καὶ ἐσιαθεὶς ἀφελῶς ἄμα, ἐμουσι-
κῶς, εἶπε πρὸς καὶ οἰκείους ἐπανελθῶν· ὅτι ἀρῶ οἱ παρὰ
Πλάτωνι Δείπνωτες, ἐπὶ τῆν ὑσεραία καλῶς διαγούσι·
ἐκ δὲ τούτου διεβάλε Τιμόθεος τὰ πολυτελῆ Δείπνα, καὶ
φορτικὰ, ὡς πάντως εἰς τὴν ὑσεραίαν οὐκ εὐφραίνοντα· λό-
γος δὲ ἐκεῖνος ὁ ἀδελφὸς τῶν πρῶτων, καὶ ταυτονο-
ῶν, οὐ μὲν τὰ αὐτὰ λέγων πᾶσι· ὅτι ἀρῶ τῆν ὑσεραία ὁ
Τιμόθεος πᾶσι τῶν Πλάτωνι εἶπεν· ὑμεῖς δὲ Πλάτων
εὐδαιμονεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑσεραίαν, ἢ εἰς τὴν παροῦσαν.

Περὶ Ἀλεξάνδρου θεὸν ἑαυτὸν καλεῖ-
σθαι βουλομένου.

Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρείον, καὶ τὴν Πέρσων ἀρ-
χὴν κατεκλήθη, μέγα ἐφ' ἑαυτῶν φρονῶν· ἐπὶ τῆς εὐ-
τυχίας τῆς πᾶσι λαβούσης αὐτῶν τότε ἐκ θεοῦ μὲν, ἐπέ-

Ε ΣΕΙΛ

σειλε τοῖς ἔλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίζουσαι· γελοῖως γέ, οὐ γὰρ ἄπορ' ὄω ἐκ τῆς φύσεως οὐκ εἶχε, ταῦτα ἐκ τῆς ἀνθρώπων αἰτῆς ἐκείνης ἐκέρδαιεν· ἄλλοι μὲν ἔν' ἄλλα ἐψηφίζοντο λακεδαίμονιοι ἢ ἐκείνα, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος βούλεται θεὸς εἶναι, ἔσω θεός· λακωνικῶς τε ἅμα καὶ κατὰ τὴν ἐπιχώριον σφίσι βόπον, ἐλέγξαντες τὴν ἔμπληξιν οἱ λακεδαίμονιοι τῶ Ἀλεξάνδρου.

Περὶ Ἀντιγόνου βασιλέως πραώπητος.

Ἀντίγονον φασὶ, τὴν βασιλέα δημοτικόν, καὶ πρᾶον γενέσθαι· καὶ ὅτ' αὐτὸν μὲν χολή, τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναί, καὶ αὐτῷ ἕκαστα ἐξετάζειν ἄπορ' τῶ ἀνδρός, εἴσεται ἐτέρωθεν, εἰρήσεται δ' ὄω αὐτῶ καὶ πάνυ πρᾶον, καὶ ἄτυφον, ὃ μέλλω λέγειν· ὁ Ἀντίγονος οὐδὲ ὄρων ἢ ὑὸν τοῖς ὑπὸν ἰσχυροῖς χρωμένον βιαϊότερόν τε, καὶ θρασυτόρον, οὐκ οἶδα εἶπεν ὃ παῖ τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἐνδοξον εἶναι δουλείαν; καὶ τὰ μὲν τῶ Ἀντιγόμου πρὸς τὴν παῖδα πάνυ ἡμέρως ἔχει καὶ φιλοφρόνως· ὅτ' αὐτὸν οὐδοκεῖ τῷ τῆ, ἀλλ' ἐκείνός γε οὐδοκεῖ μοι βασιλικὸν ἀνδρα τε εἰδέναί, οὐδέ πολιτικόν, τυραννικῶ δὲ συμβιῶσαι μάλλον.

Περὶ Γαυθενίου ἀγάθωνος τῶ ποιητῆ ἔρωμίου.

Ἀγάθωνος ἦρα τῶ ποιητῆ Γαυθενίας ὃ ἐκ κεραμείων· καὶ ὄω μὲν Διφθερούληται· ὃ δὲ μὴ εἰς πάντας πεφοίτηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἔρω, εἰς Ἀρχελάου ποτέ ἀφίκοντο, ὅτε ἔρασης καὶ ὃ ἔρωμιοσ οὗτοι· ἦν δὲ ἄρα ὃ Ἀρχελάου ἔρωτικός, οὐχ ἦττον, ἢ καὶ φιλόμουσος· ἐπεὶ τοίνυν ἔρωρα διαφρομλίους πρὸς ἀλλήλους τότε Γαυθενίαν, καὶ τὴν Ἀγάθωνα πολλάκις, οἰόμενος τὴν ἔρασην ἄπο τῆς παιδικῶν παρορῶσαι, ἦρα ἄρα τὴν Ἀγάθωνα ὃ Ἀρχελάου, ἵ βουλόμενος οὕτω πυκνὰ ἀπεχθάνεται τῶ πάντων μάλιστ' ἀφιλοῦται αὐτόν.

τι αὐτόν· ὃ δὲ ἐγὼ σοι ἔφη φράσω βασιλεῦ· οὐτε γὰρ εἰμι πρὸς αὐτὸν Δύσερις, οὐτε ἀγροικία πρὸς τὸν ὄω· εἰ δὲ τι καὶ ἐγὼ ἠδῶν ἐπαίω τῆ τε ἄλλῃ, καὶ ἐκ ποιητικῆς, ἠδισον εὐρίσκω εἶναι τῆς ἔρωσι πρὸς τὰ παιδικὰ, ἐκ διαφροσῆς καταλλάσσεσθαι· καὶ πεπίστυκα οὐδέν αὐτοῖς οὕτως ἀπαντᾶν τῶ πρὸν, τοῦτο γοῦν τῶ ἠδέσθαι πολλάκις αὐτῶ μεταδίδωμι, ἐρίζων πρὸς αὐτὸν πλεονάκις· εὐφραίνεται γὰρ καταλυομλίου μου τὴν πρὸς αὐτὸν ἔριν σιωχῶς· ὁμαλῶς δὲ εἰσωήθως προσιόντος, οὐκ εἴσελ τὴν διαφροσῆτα· ἐπήνεσε ταῦτα ὃ Ἀρχελάου, ὡς λόγος· ἦρα δὲ φασὶ, τῶ αὐτοῦ ἀγάθωνος τοῦτο καὶ εὐρεπίδης ὃ ποιητῆς· καὶ τὴν χερσὶ πρὸν τῶ διαφροσῆ αὐτῶ ξαριζόμενος λέγεται διαφροσῆσαι· καὶ εἰ μὲν σαφές ὄω, ἀφρήνασαι οὐκ οἶδα, λεγόμενον δ' ὄω αὐτὸ οἶδα εἰ τοῖς μάλιστ'.

Ὅτι ἐνομώτατοι μαντινέας.

Ἐνομωτάτους γενέσθαι, ἐμαντινέας ἀκούω, οὐδέν ἦττον Λοκρῶν, οὐδέ κρητῆς, οὐδέ λακεδαίμονίων αὐτῆς, οὐδέ ἀθηναίων, σεμνὸν γὰρ τι χεῖμα, καὶ τὸ σόλωνος ἐγένετο, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ἀθλωαῖοι κατὰ μικρὸν τῆς νόμων τινὰ τῆς ἐξ αὐτῶ γραφόντων αὐτοῖς, Διέφθειρα.

Ὅτι Νικόδιωρος πύκτις ὄν, καὶ νομοθέτης ἐγένετο.

Νικόδιωρος δὲ ὃ γύκτις εἰ τοῖς εὐδοκιμωτάτοις μαντινέων γενόμενος, ἀλλὰ ὃ ἐπὶ τῆς ἡλικίας, καὶ μετὰ τὴν ἀθλησιν, ἐνομοθέτης αὐτοῖς ἐγένετο, μακρῶ τοῦτο ἀμεινον πολιτευόμενος τῆ παξίδι τῆς κερυγματῶν τῆς εἰ τοῖς σαδίοις, φασὶ ἢ αὐτῶ διαγόρεν τὴν μήλιον σωθῆναι ὄν νόμους ἔρασην γενόμενον· εἶχόν τι καὶ πρᾶιτέρω ἄπο Νικόδιωρος εἶπεν· ὡς δ' ἂν μὴ διοκίω, ὃ ἢ ἔπαινον ἢ τῶ διαγόρου πρὸς

Ε 2 παραλαμ

παρλαμβάνειν, εἰς τοῦτον Διηνύστω τὰ τῆς λόγου· θεοῖς
 γὰρ ἐχθεροῖς διαγόρας, καὶ οὐμοὶ ἤδιον ἐπὶ πλείστον μεμνή-
 σθαι αὐτῆς.

Ὅτι ὁ μίλων ἔσῳμα ἰχυρὸς ἦν, τὴνδε ψυ-
 χῶν οὐκ ἀνδρεῖται.

Ἦδη τινὲς τὴν μίλωνος τῆς Κροτωνιάτου ποδωφόρον μίλωνος
 ῥώμῳ ἐξέβαλον, τοιαῦτα ἑσθῶν αὐτῆς λέγοντες· μίλωνος
 τοῦτου τὴν ῥοιὰν ἦν ἐν τῇ χειρὶ κατεῖχεν οὐδεὶς τῆς ἀντιπά-
 λων ἐλεῖν ἐδύνατο ἢ δὲ ἐρωμένη αὐτῆς, ῥᾶστα αὐτῶν ἐξήρει,
 φιλονικοῦσα πρὸς αὐτὸν πολλάκις· ἐκ δὲ τοῦτου νοεῖν ἔ-
 στα, ὅτι ὁ μίλων ἰχυρὸς μὲν ἔσῳμα ἦν, ἀνδρεῖται δὲ τὴν
 ψυχῶν οὐκ ἦν.

Ὅτι ἡ ἕκτη τῆς Θαρρηλιῶν Δεξιὰ
 τοῖς Ἕλλησι.

Τὴν ἕκτην τοῦ μίλωνος τοῦ Θαρρηλιῶν πολλῶν, ἡ ἀγα-
 θῶν αἰτίαν γενέσθαι λέγουσιν, οὐ μόνον τοῖς ἀθηναίοις, ἀλλ-
 λά καὶ ἄλλοις πολλοῖς· αὐτίκα γοῦν Σωκράτης ἐν ταύτῃ ἐγένε-
 νετο, καὶ πέρθετο δὲ ἡ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἀθηναῖοι δὲ
 τῆς ἀγροτέρου ἀφῆλθον τὰς χιμαίρας τὰς τριακοσίας, κα-
 τὰ τὴν εὐχὴν τοῦ μιλτιάδου Δρωῶντες ἑσθῶν, τοῦ δὲ αὐτοῦ
 μίλωνος ἕκτη ἰσαμνίου, ἡ τὴν ἐν πλαταιαῖς μάχῃ φασὶ γεν-
 νέσθαι, καὶ νικῆσαι ἑσθῶν Ἕλληνας· τὴν γὰρ πρῶτον ἦσαν αὐ-
 τῆς, ἡς ἐμνήσθην, τὴν ἐπὶ Ἀρτεμισίᾳ γεγονέναι· ἡ τὴν ἐν μυ-
 κᾷ δὲ τῆς Ἕλληνων νίκῃ οὐκ ἄλλης ὁμολόγηται Δω-
 ροῦ ἡμέρας γενέσθαι, ἡ ταύτης, εἶγε κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνίκων
 καὶ ἐν πλαταιαῖς, καὶ ἐν μυκᾷ καὶ Ἀλέξανδρον δὲ ἐν μα-
 κεδόνια ἐν φιλίππου παῖδα, τὰς πολλὰς μυριάδας τὰς τῆς
 βαρβαρῶν φθεῖραι καὶ αὐτὸν λέγουσιν ἕκτη ἰσαμνίου· ὅτε
 καὶ

καὶ Δαρρεῖον καθείλεν Ἀλέξανδρος, ἐὼς ὁμολογοῦσι τοῦ αὐ-
 τοῦ μίλωνος πάντα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ γενέσθαι,
 καὶ ἀπελθεῖν τοῦ βίβη τῆς αὐτῆς ἡμέρας πεπίστευται.

Πρὸς ἑσθῶν ῥοιῶν Ἀπόλλωνος, καὶ ποδωφόρων
 παρὰ Γυθαγόρου Σαυμασίῳ.

Ἀριστέλης λέγει ἑσθῶν τῆς Κροτωνιατῶν τῆς Πύθιον Ἀπόλ-
 λωνα ἑσθῶν ῥοιῶν προεγορεύεσθαι· κακείνα δὲ προεπι-
 λέγει ὁ τοῦ Νικομάχου· ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ κατὰ
 τὴν αὐτῶν ὄρα, καὶ ἐν μεταποντίᾳ ὄφθη ἑσθῶν πολλῶν, καὶ
 ἐν Κρότωνι τῶ ἀγῶνι ἐξανιστάμενος· ἐνθα καὶ τῆς ἡμερῶν ὁ
 Πυθαγόρας παρέφηνε τὸν ἔτθρον χρυσοῦ· λέγει δὲ καὶ ὁ
 αὐτὸς· ὅτι ἑσθῶν τὸν κῶρον ποταμὸν διαβαίνων προεερέθη·
 καὶ πολλοὺς φησὶν, ἀκηκοέναι τὴν πρόσρησιν ταύτην.

Ὅτι ἀνίκηρις ἰσπεύς Δεξιὸς καὶ ὅτι ὁ ἑσθῶν
 μικρῶν λίαν σπουδάζων τὰ με-
 γάλῃ ὀλιγωρεῖ.

Ἀνίκηρις ὁ Κυριωαῖος ἦν τῆς ἰσπείας μέγα ἐφρόνη, καὶ ἀρ-
 μάτων ἐλθεῖν· καὶ ὅσω ποτε καὶ ἐβουλήθη Πλάτων ἐπιδεί-
 ζασθαι τὴν τέχνῃ· ζεύξας ὅσω τὸ ἄρμα, ποδωφόρον ἐν ἀ-
 κιδιμίᾳ δρόμους παμπόλλους, οὕτως ἀκριβῶς φυλάττων
 τοῦ δρόμου ἐν σόϊχον, ὡς μὴ παραβαίνειν τὰς ἀρματῶν τρο-
 χίας· ἀλλ' αἰεὶ κατ' αὐτῆς ἰέναι· οἱ δὲ ὅσω ἄλλοι πάντες, ὡς ποδω-
 εἰκὸς ἐξεπλάγησαν· ὁ δὲ Πλάτων τὴν ἑσθῶν ῥοιῶν αὐ-
 τοῦ σπουδῶν Διέβαλεν, εἰπὼν ἀδύνατον ὅτι, ἐν εἰς μικρῶν
 οὕτω, καὶ οὐδενὸς ἄξια τοῦ τῆς φροντίδα κατακτείνου
 ἑσθῶν μεγάλων τινῶν σπουδάζειν· πᾶσαν γὰρ αὐτῶν τὴν
 Διάνοιαν εἰς ἐκείνα ἀφειθέτω, ἀνάγκη ὀλιγωρεῖν τῆς ὄν-
 τως Σαυμάζεσθαι Δικαίῳ.

Ε 3 Ἀλεξάνδρων

Ἀλεξυόνων ἀγῶν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν.

Μετὰ τὴν κατὰ τῆς Γερσῶν νίκην, ἀθλωαῖοι νόμον ἔθεντο, Ἀλεξυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μᾶς ἡμέρας τῆς ἑτοῦς· πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ὁ δὲ ὁ νόμος, ἐρῶ· ὅτε θεμιστοκλῆς ὑπὸ τῶν βαρβαρῶν ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν Δύναμιν, ἀλεκτρούνας ἐθέσασκεν μαχομένους, οὐδέ ἀργῶς αὐτῶν εἶδεν· ἐπέσκησε δὲ τὴν στρατιάν, καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς· ἀλλ' οὗτοι μὲν, οὔτε Ἴσθμῳ παῖδιος, οὔτε Ἴσθμῳ πατρώων θεῶν, οὐδέ μὴν Ἴσθμῳ γονικῶν ἡρώων κακοπαθοῦσιν, οὐδέ Ἴσθμῳ Δόξης, οὐδέ Ἴσθμῳ ἐλευθερίας, οὐδέ Ἴσθμῳ παιδίων, ἀλλ' Ἴσθμῳ τῆς μὴ ἠτῆσθαι ἐνάτορ, μὴ ἢ εἴξει δευτέρῳ εἰς ἔταρον, ἄπορ ὅσω εἰπὼν ἐπέρρωσε τῶν ἀθλωαῖους· εἰ ποῖνον γενόμενον αὐτοῖς σύνθημα τότε εἰς ἀρετὴν, ἐβουλήθη διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα Ἴσθμῳ μνησιν.

Τὴν τύχην πῶς ἐσήμανεν ὁ πιττακός.

Πιττακός ἐν Μιτυλήνῃ κατεσκεύασε τοῖς ἰσθμοῖς κλίμακα, εἰς οὐδεμίαν μὲν χεῖσιν ἐπιπέσειον, αὐτὸ δὲ τοῦτο αἰάθημα εἶναι· αἰνιτίζομεν τὴν ἐκ τῆς τύχης αἴω καὶ κάτω μετὰ πτώσιν· τρόπον τινὰ τῆς μὲν εὐτυχοῦντων αἰώντων, κατιόντων δὲ τῆς δυστυχοῦντων.

Περὶ Γλάτων.

Γλάτων ὁ Ἀρίωνος τὰ πρῶτα ὑπὸ ποιητικῶν ὤρμησεν, καὶ ἡρωικὰ ἔγραφε μέτρα· εἶτα αὐτὰ κατέπερσεν, Ἴσθμῳιδῶν αὐτῆς, ἐπεὶ τοῖς Ὀμήρου αὐτὰ ἀντικρίνωρ ἔωρα κατὰ πολὺ ἠτῆώμην· ἐπέθετο δὲ τὴν τραγωδίαν, καὶ δὴ καὶ τετραλογίαν εἰργάσθη· καὶ ἔμελλεν ἀγωνιεῖσθαι Δοῦς ἠδὲ τῶν Ἴσθμῳκεταῖς τὰ ποιήματα· πρὸ τῆς Διονυσίων δὲ παρελθῶν, ἠκούσε Σωκράτους· καὶ ἀπαξ αἰρεθεὶς Ἴσθμῳ

Ἴσθμῳ τῆς ἐκείνου σειρῆν, τῆς ἀγωνίσματος οὐ μόνον ἀπέσκησε τότε, ἀλλὰ καὶ τελέως εἰργάσθη τραγωδίαν ἀπέρρωξε, καὶ ἀπεδίδοτο ὑπὸ φιλοσοφίας.

Ὅτι μηδεὶς τῆς βαρβαρῶν ἀθεῖ.

Καὶ ἴσθμῳ αὐτῆς ἐπήνεσε τὴν τῆς βαρβαρῶν σοφίαν· εἶγε μηδεὶς αὐτῆς εἰς ἀθεότητα ἐξέπεσε, μὴ δὲ ἀμφιβάλλουσι πρὸς θεῶν· ἀρχὴ γέ εἰσιν, ἢ οὐκ εἰσιν, καὶ ἀρχὴ γέ ἡμῶν φρονιζουσιν, ἢ οὐ· οὐδεὶς γοῦν ἐννοίαν ἔλαβε τοιαύτην οἷον ὁ εὐήμερος ὁ μεσσηνικός, ἢ διογενὴς ὁ φρύξ, ἢ Ἴσθμῳ, ἢ διαγόρας, ἢ σωσίας, ἢ ἐπικουρός, οὔτε Ἰνδός, οὔτε κελός, οὔτε Αἰγυπτιός· λέγουσι δὲ τῆς βαρβαρῶν οἱ περὶ ἡμεῖς, καὶ εἶναι θεοὺς, καὶ περὶ ἡμῶν· καὶ περὶ ἡμῶν τὰ μέλλοντα, καὶ διὰ ὀνείρων, καὶ διὰ συμβόλων, καὶ διὰ ἀσπλάγχων, καὶ διὰ ἄλλων τινῶν μαθημάτων, καὶ διὰ μαθημάτων· ἀπορ ὅσω ἔστι τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλία ἐκ τῆς παρεῖ τῆς θεῶν εἰς αὐτῶν περὶ ὀνείρων, καὶ διὰ ὀνείρων δὲ λέγουσι, καὶ διὰ αὐτῆς τῆς ἀσέρον πολλὰ περὶ ἡμῶν εἶναι· καὶ Ἴσθμῳ τούτων ἰχυρὰ ἔχοντες τὴν πίσιν θύουσι τε καθαρῶς, καὶ ἀγνεύουσιν ὀσίως, καὶ τελετὰς τελοῦσι, εἰ ὀργίων φυλάττουσι νόμον, καὶ τὰ ἄλλα πράττουσιν· ἐξ ὧν, ὅτι τῶν θεῶν ἰχυρῶς, εἰ σέβουσι, καὶ τιμῶσιν, ὁμολόγηται.

Περὶ Ἡρακλέους μετωνυμίας, καὶ χησμοῦ φοίβου Ἴσθμῳ αὐτῆς.

λέγουσι τινες λόγοι πυθικοί εἰς Ἡρακλῆν τὸν Διὸς καὶ Ἀλκμήνης παῖδα, ἀπὸ γενεᾶς Ἡρακλείδην κεκλήσθαι, χρόνον δὲ ὕστερον ἐλθόντα εἰς Δελφούς εἶναι τινὰ αἰτίαν λεόμενον χησμοῦ, μῆτε ὧν ἦκε χεῖρ ἁμοιρῆσαι· περὶ ἡμῶν δὲ ἐκείνοις, καὶ ἰδίᾳ παρεῖ τῆς θεῶν ταῦτα.

Ε 4 Ἡρακλῆν

Ἡρακλῆν δέ σε φοῖβ' ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἡρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέ' ἄφθιτον ἔξεις.

Περὶ ἀγάλματων ποταμῶν.

Τὴν τῶν ποταμῶν φύσιν, καὶ τὰ εἴδη αὐτῶν ἐρῶμι· ὁ-
μῶς δὲ οἱ τιμῶντες αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐργα-
ζόμενοι, οἱ μὲν αἰαμόρφους αὐτῶν ἰδρύνοντο, οἱ δὲ βοῶν εἰ-
δος αὐτοῖς ποδόμεθην· βουσί μὲν ὄω εἰκάζουσιν, οἱ συμ-
φάλιοι μὲν τὴν ἐρασίνον, καὶ τὴν μετώπην· λακεδαμόνιοι δὲ
τὴν εὐρώταν, Σικυώνιοι δὲ, καὶ Φλιάσιοι τὴν ἀσωπὸν, Ἀργεῖοι
δὲ τὴν κηφισόν· εἰ εἶδαι δὲ ἀνδρῶν ὕψος ἰδίοις ἐρύμαν-
θον· τὴν δὲ ἀλφειὸν Ἡραεῖς· χερρόνησιοι δὲ οἱ ἀπὸ κνίδου,
καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτὴν ποταμὸν ὁμοίως· Ἀθλωαῖοι ἢ τὴν κηφισὸν
ἀνδρα μὲν δεικνύουσιν εἰ τιμῆ, κέρματα δὲ ἑποφαινόν-
τα· καὶ εἰ Σικελία δὲ Συρακούσιοι μὲν τὴν ἀναπὸν ἀνδρῶν
εἰκάζον, τὴν δὲ κυανὴν πηγῶν, γυναικὸς εἰκόνι ἐλίμην·
Αἰγεσαῖοι δὲ τὴν πρόπακα, καὶ τὴν κριμασόν, καὶ τὴν τελ-
μασόν, ἀνδρῶν εἶδαι τιμῶσιν· Ἀκρηνανῆνοι δὲ τὴν ἐπώνυ-
μον τῆς πόλεως ποταμὸν παιδὶ ὠραίῳ εἰκάζοντες θύουσιν,
οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ εἰ δελφοῖς ἀνέθεσαν ἑλέφαντος Διὸς γλυ-
ψαντες ἀγάλμα, καὶ ἐπέγραψαν εἰς τὸ ποταμοῦ ὄνομα, καὶ
παιδὸς ὄντι εἰς ἀγάλμα.

Περὶ γήρως ἴ.

Ἐπίχαρμον, φασί, πάνυ σφόδρα πρεσβύτιον ὄντα, μετὰ
τινων ἡλικιωτῶν εἰ λέγει καθήμενον, ἐπεὶ ἕκαστος τῶν πα-
ρόντων ἔλεγεν· ὁ μὲν τις, ἐμοὶ πέντε ἔτη ἀπόχρη βιώναι· ἄλ-
λ' ἔμοι βία, Ζήν δὲ εἰπόντος ἐμοί γε τέσσαρα· ἑπο-
λαβὼν ὁ ἐπίχαρμος, ὃ βέλτιστοι εἶπε, τί σασιάζετε καὶ δια-
φέρετε ἑσὺν ὀλίγων ἡμερῶν· πάντες γὰρ οἱ σινελθόντες
κατὰ

κατὰ τινὰ δαίμονα ὑπὸ Δυσμαῖς ἐσμεν· ὥστε ὄρα πᾶσιν
ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀνάγεσθαι, πρὸ τῆς τινὸς καὶ ἀκλαύσαι κα-
κοῦ πρεσβυδίου.

Ὅτι ὁ ὕπν' Ἰανίου ἀδελφός, καὶ ποδὶ

Γοργίου τελευτῆς.

Γοργίας ὁ Λεοντῖν' ὑπὸ τέρματι ὠρτοῦ βίου, καὶ γενη-
ρακῶς εὐμάθη, ἑπολίτων ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ'
ὀλίγον εἰς ὕπνον ἑπολιθαίων ἐκίετο, ὑπὸ Δέτις αὐτὸν πα-
ρηλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος, καὶ ἤρετο τί πρῶ-
τοι, ὁ Γοργίας ἔφη, ἦδη με ὁ ὕπν' ἀρῆεται παρακατα-
τίθεσθαι τῶ ἀδελφῷ.

Περὶ σωκράτους γηρῶντος, καὶ νοσοῦντος.

Σωκράτης δὲ καὶ αὐτὸς βαθυτάτα γηρῶν, εἶτα νόσῳ πε-
ριπεσὼν· ἐπεὶ τις αὐτὸν ἠρώτησε πῶς ἔχει, καλῶς εἶπε πρὸς
ἀμφοτέρω, ἐὰν μὲν γῆρῶ, ζήλωτάς ἔξω πλείονας, εἰ δὲ ἀρ-
θάνω, ἐπαινέτας πλείονας.

Περὶ νόμου εἰς νοσοῦντας οἶνον πι-
νθῆν κωλύοντος.

Ζαλεύκου τῆς Λοκροῦ, πολλοὶ μὲν εἰσι, καὶ ἄλλοι νόμοι κάλ-
λιστα, καὶ εἰς Δέον κείμενοι, καὶ οὗτος δὲ οὐχ ἦκιστα· εἴ τις Λο-
κρῶν τῶν ἐπιζεφυρίων νοσῶν ἐπιερ οἶνον ἀκροτορμῆ πρῶ-
τάξαντος τῆς θεραπείας, εἰ καὶ ποδμεσώθη, θάνατος ἢ ζή-
μία ἢ αὐτῶ, ὅτι μὴ πρῶτα χθέρ αὐτῶ ὁ δὲ ἐπιερ.

Ῥωμαίων καὶ ἄλλων τινῶν νόμος οἶνον, μήτε παν-
τὶ, μήτε ἡλικία πάσῃ παραχωρῶν.

Νόμος καὶ οὗτος μασσαλιωτικὸς, γυναικῶν μὴ ὁ μλεῖρ
οἶνω, ἀλλ' ὑδροποτεῖρ πᾶσαν γυναικῶν ἡλικίαν· λέγει ἢ θεό-
φραστος καὶ παρὰ μιλησίοις εἰς νόμον εἶναι ἰσχυεῖν, καὶ πεί-
θεσθαι

F δεσθα

θεῶν αὐτῶ τὰς ἰάδας, ἀλλὰ τὰς μιλησίων γυναικας· τί δὲ οὐκ αὐ εἶποιμ, καὶ ἐν Ῥωμαίων νόμοι καὶ πῶς οὐκ ὀφλήσω δικαίως ἀλογίαν, εἴ τὰ μὴ λοκρῶν, ἢ μασσαλιωτῶν, καὶ τὰ μιλησίων Διὸς μνήμης ἐθέμω, τὰ δὲ αὐ ἐμαυτῶ πατρίδος ἀλόγως ἐάσω· οὐκοῦν καὶ Ῥωμαίοις ἦν ἐν τοῖς μάλισα νόμοι, ὅσπερ ἐρέω μὲν αὐ, οὔτε ἐλθὺς ἐρα γυνὴ ἔπιεν αὐ οἶνον, οὔτε οἰκέτις, οὐδέ μὴ τῶν εὖ γεγονότων οἱ ἀφ' ἧθης μέχρι πέντε ἑτριάκοντα ἐτῶν.

Κρητῶν νόμοι πρὸς μαθημάτων.

Κρητῆς δὲ αὐ παῖδας, αὐ ἐλθὺς ἐρα μανθάνειν αὐ νόμοις ἐκέλευον μεταίτερον μελωδίας, ἵνα ἐκ αὐ μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐ αὐτῶ τῆ μνήμη παραλαμβαύσιν· καὶ ἵνα μήτι τῶν κελυμνίων πρῆξαντες, ἀγνοίᾳ πεποιθέναι ἀρλογίαν ἔχωσι· δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν, αὐ τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν αἰδερῶν ἐγκώματα.

ζῶα ἄλλοξίως πρὸς οἶνον ἔχοντα, καὶ ἄλλως μεθύοντα.

Γαῖ μὲν ὅσον ἀλογόν ὄσιν, ἄλλοξίως πρὸς οἶνον πέφυκε, μάλιστ' ἢ τῶν ζῶων ἐκεῖνα ὅσα σαφυλῆς, ἢ Γιγαρίων ἰσχυρῶν πληθέντα μεθύει· καὶ οἱ κόρακες δὲ πῶ καλουμένω σινοῦτῆσαν βοτάνην, ὅταν φάγωσι· καὶ οἱ κύνες δὲ καὶ αὐτοὶ βακχεύονται· πίθηκος δὲ, καὶ ἐλέφας ἐὰν οἶνου πῖωσιν, ὁ μὲν αὐ ἀλικῆς ἐπιθνήσκειται ὁ ἐλέφας, ὁ δὲ αὐ πανουργίας, καὶ εἰσὶν αἰρεθῆναι πάνυ ἀσθενεῖς.

Φιλοπόται τινές, καὶ πολυπόται.

Φιλοπόται δὲ λέγονται γενέσθαι, Διονύσιον ὁ Σικελίας τύραννον, καὶ Νισαῖον, καὶ οὗτος τύραννον, καὶ Ἀπολλοκράτης

κράτης ὁ Διονυσίου τῶ τυράννου υἱός, ἢ Ἰωπαρῶν Διονυσίου αὐεφίος Εἰούζης, καὶ Τιμόλαον ὁ Θηβαῖον, καὶ Χαρίδημος ὁ Ὠρείτης, ἢ Ἀρκάδιον, καὶ Ἐρασίτην, ἢ Ἀλκίετας ὁ Μακεδῶν, καὶ Διότιμος ὁ Ἀθλωαῖον, οὗτος τοι καὶ χώνη ἔπεκαλλεῖτο, ἐντιθέμενον γὰρ ἑὸς ὄματι χώνη, ἀδελφείπῳ ἔχωνται ἔν εἰχερόμενον οἶνον· κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιον οὐ μόνον φασίν, ὅτι πολυπότης ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτῶν αὐτῶ, καὶ αὐτῶ δὴ που ἐσκυθικὸν κακόν, ὅτι ἀκρατοπότης ἐγένετο· καὶ Ἴωνα δὲ ἔν χῆρον ἐν ποιητῶν, ἢ αὐτῶν, φασίν, ὅτι ἐν οἶνον ἀκρατῶς ἔχειν· καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδῶν ἰδίως καλῶν τῶ Βραχμάνι, ἑὸς Ἰνδιῶ σοφιστῆ, ὅτε ἐαυτῶν ἐκεῖνον κατέπρησεν, ἀγῶνα μουσικῆς, καὶ Ἰωπικῶν, καὶ ἀθλητῶν Διέθηκε· χαρίζομενον δὲ τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν ἐπιχώριον αὐτῶ ἀγώνισμα, εἰς τιμὴν τῶ Καλῶν συγκατηρήθησε τοῖς ἀθλοῖς τοῖς προσημνίοις, οἰνοποσίας γοῦν ἀγῶνα προσημνε· καὶ ἦν ἑὸς μὲν τὰ πρῶτα φερόμενον, τάλαντον ἢ γέρας, ἑὸς δὲ δευτέρω τριάκοντα μναῖ, ἑὸς γὰρ μὲν τρίτῳ δέκα, ὁ δὲ τὰ νικητήρια αἰαδιστάμενον, ἐν αὐτοῖς ἦν πέρμαχος· καὶ ἐν Διονύσου δὲ τῆ τῶν χοῶν ἐορτῆ προύκειτο ἀθλοῦ ἑὸς πίνοντι πλέον, σέφανον χρυσοῦς· καὶ ἐίκησε Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιον, καὶ ἔν σέφανον λαβῶν, ὅτε ἐπαρῆκε μετὰ τῶ Δεῖπνον, ἑὸς ἐρμῆ τῶ πρὸ τῶ θυρῶν ἐσῶτι ἐπέθηκεν αὐτῶν, κατὰ τῶ ἔθος τῶν ἐμπεραθεν ἡμερῶν· καὶ γὰρ, καὶ αὐτῶ ἀθηνεῦς, καὶ αὐτῶ ἐκ αὐ μυρρίνης, καὶ ἐκ ἐκ τοῦ κίττου, καὶ ἐκ αὐ Λάφνης, ἐνταῦθα ἀνέπαυσε, καὶ ἀπέλιπε· καὶ Ἀνάχαρσις δὲ πάμπλου, φασίν, ἐπὶ παρὰ Γορριανίδων· αὐτῶ μὲν καὶ οἰκοθεν ἐαυτῶν ἐπαγόμενον ἑὸς ἐφόδιον· σκυθῶν γὰρ ἰδίον ἑὸς πίνειν ἀκρατῶν· καὶ

F 2 Λακύνθης

Λακύνης δέ, κὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι, ἐ τούτους πιεῖν πάμ-
 πολυφασίρ· καὶ μυκερῖν θ δέ ὁ Αἰγύπτιος ὅτε αὐτῶ ῥ
 ἐκ βούτης μαντεῖον ἀφίκετο, προλέγων τὴν βίου σενοχω-
 ρίαν, εἶτα ἐβουλήθη σοφίεσθαι τὸ λόγιον ἐκεῖνο, διπλασιάζ-
 ζων ἐν χρόνον, κὶ ταῖς ἡμέραις προσθεῖς τὰς νύκτας, διε-
 τέλει ἑαυτὸς ἀγρυπνῶν, καὶ πίνων ἅμα· τίθη μετὰ βούτων,
 καὶ ἅμασιν ἔν Αἰγύπτιον· ἐπεὶ βίη Ἡρόδοτος ἰκανὸς τεκμη-
 ριῶσαι· καὶ Νικοτέλλω δέ ἔν Κορίνθιον, οὐ χεῖ ἀπὸ τούτων
 τάττειν· κὶ Σκόπαν ἐν Κρέοντος ὑόμ· ἐ Ἀντίοχον ἐν βασιλεία
 φασίρ, οἰνῶρασὴν γενέσθαι· Διὰ ταῦτά τοι, ἡ τὴν βασιλείαν
 αὐτῶ Διόκουω Ἄριστῶς τε, κὶ Θεμίσων οἱ Κύπριοι, αὐτὸς ἦ
 Διὰ τὴν πολυποσίαν ἐπεγέγραπτο τῆ ἀρχῆ ἄλλως· καὶ ὁ
 ἐπιφανὴς δὲ κληθεῖς Ἀντίοχος ὁ Ῥωμαίοις Δοθεῖς ὁμηροῦ,
 καὶ οὗτος ἀκρετῶς ἐδίψα οἴνου πίνειν· καὶ ὁ ὁμώνυμος δὲ
 τούτου Ἀντίοχος, ὁ Μήδοις πρὸς Ἀρξέκω πολεμήσας, ἡ οὗτος
 ἦν τῆ πίνειν Δεῦλος· κὶ ὁ μέγας δὲ καλούμενος Ἀντίοχος,
 καὶ οὗτος σὺν τούτοις τετάρτῳ· κὶ Ἄγρωνα δὲ ἐν Ἰλνυριῶν
 βασιλεία ἀπέκτεινεν ἡ πρὸς ἐν οἶνον ἀδίκος ὀρμῆ, κὶ αὐτῶ
 πλνθῆτιν εἰργάσθαι· ἡ ἕτεροῦ Ἰλνυριῶν βασιλεὺς γενναῖ-
 οῦ πίνειν ἐ οὗτος ἑαυτῶ ἀκρετῶς· τὸν γε μὴν Κατωαδίο-
 κω βασιλεία ὀρροφέρω, τί ἄλλο μὲν Δράσομεν ἡ ἐκεῖνον πί-
 νειν γενόμενον Διόνῳ· Εἰ δὲ χεῖ καὶ γωαικῶν μνημονεῦσαι,
 ἄτοπον μὲν γυνὴ φιλοπότις, κὶ πολυπότις ἐτι μάλλον, εἰρή-
 σθαι δὲ οὐα ἐ πῶδὲ τούτων· κλειῶ φασίρ, εἰς ἅμλλαν ἰοῦσα,
 οὐ γυναιξὶ μόνας, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς συμπόταις,
 λεινοτάτη πιεῖν ἦν, ἐ ἐκράτει πάντων· αἰχισὸν γε ἄλλο φε-
 ρομένη ἡ νικητήριον, ὡς γε ἐμοὶ κρητῆ.

Γορὶ Γλατων θ Δόξης, καὶ πῶδὲ ἰσονομίας.

Ἡ Πλάτων θ

Ἡ Πλάτων θ Δόξα, καὶ ὁ τῆς κατ' αὐτὸν ἀρετῆς λόγος,
 καὶ εἰς Ἀρκάδας ἀφίκετο, καὶ Θηβαίους· καὶ ἐν ἐδιδήθησαν
 αὐτῆ πρέσβης ἀκρετῶντες, σὺν τῆ αὐωτάτη σπουδῆ ἀφι-
 κέσθαι σφίσι ἐν ἀνδρα, οὐκ ἰδί μόνη τῆ τῆ νέων προσασία,
 οὐ δὲ ἵνα αὐτοῖς συθένηται ἰδί τοῖς λόγοις τοῖς κατὰ φιλο-
 σοφίαν, ἀλλὰ ἵνα ἐτι τούτων μείζον, νομοθέτω αὐτὸν ἐ-
 κάλουω· οὐκ ἔμελλον ἀτυχήσθαι ἡ ἀνδρῶς, ἡ ἵδη ὁ ἡ
 ἀρίστων θ τῆ κλήσει, κὶ δὴ κὶ ἐμελλεν ὑπακούσεσθαι· ἡρε-
 το μὲν τοῖς ἡκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς τῆ ἴσον ἔχειν ἅπαν-
 τες· ἐπεὶ δὲ ἔμαθε παρ' αὐτῆ, ὅτι κὶ πάνυ ἀλλοξίως, οὐδέ
 πείσειν αὐτῶ τιμῶν τὴ ἰσονομίαν, ἀπέπατο τὴ πρὸς αὐ-
 τῶ ἐπιδημίαν.

Τινὲς τῆ Ἑλλήνων ἀριστοί, Πενέσατοι.

Πενέσατοι ἐγένοντο οἱ ἀριστοί τῆ Ἑλλήνων· Ἀρισείδης ὁ Νι-
 κομάχου, καὶ Φωκίων ὁ Φώκου, καὶ Ἐπαμινώνδας ὁ Γο-
 λυμάτιδος, καὶ Γελοπίδας ὁ Θηβαῖος, καὶ Λάμαχος ὁ
 Ἀθλωαῖος, κὶ Σωκράτης ὁ σωφρονίσκου, ἐ Ἐφιάλτης δὲ ὁ
 Σοφωνίδου κὶ ἐκεῖν θ.

Εἰκόν θ τῆ θείων θ ζωγράφου

ἐκφρασις.

Θέων θ τῆ ζωγράφου πολλὰ μὲν κὶ ἄλλα ὁμολογεῖ τὴ
 χειρουργίαν ἀγαθῶ οὗσαν, ἀτὰρ οὐ καὶ τὸ δὲ ῥ ζωγράμια·
 ὁ πλίτης βεῖν ἐκβοηθῶν ἀφνω τῆ πολεμίων εἰς βαλλόντων,
 κὶ Δημοώτων ἅμα, ἐ κερώντων τὴ γῆν· εἰαργῶς δὲ κὶ πᾶ-
 νυ ἐκθύμως ὁ νεανίας εἰοικεν ὀρμῶντι εἰς τὴ μάχην· καὶ
 εἶπες αὐ αὐτὸν εἰδουσιαῖ, ὡς πῶρ ἐξ ἀρεθ μανέντα· γορ-
 γὸν μὲν αὐτῶ βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοί, τὰ δὲ ὀπλα ἀρ-
 πάσας, εἰοικεν ἡ ποδίω ἔχει, ἰδί ἄλλο πολεμίους ἀττειν·

F 3 προβάλλεται

προβάλλεται δὲ εἴτε ὕθεν ἥδη τὴν ἀσπίδα, καὶ γυμνὸν
 ἐπισείει ξίφος, φωνῶντι ἑοικῶς, καὶ σφαττεῖν βλέπων,
 καὶ ἀπειλῶν Διῶλου τῆς χήματος, ὅτι μηδενὸς φείσεται
 καὶ πλέον οὐδὲν πδλειργασαὶ τῶν θεῶν, οὐ λοχίης, οὐ
 ταξίαρχος, οὐ λόχος, οὐ χίτωνος, οὐ τοξότης· ἀλλ' ἀπέ-
 χρισέν οἱ καὶ ὁ εἰς ὀπλίης οὗτος πληρωσάτω τῆς εἰκόνος
 ἀπαίτησιν· οὐ πρόδρόν γε μὴν ὁ τεχνίτης ἐξεκάλυψε τὴν
 γραφῆν, οὐδέ ἐδειξε τοῖς ἰδὲ θεῶν συνειλεγμένοις,

πεινὴ σαλπικτιῶν παρεσῆατο, καὶ προσέταξεν

αὐτῶν τὸ παρορμητικὸν ἐμπνεῦσαι μέλος

Διῶλόν τε, καὶ γεγώνος ὅτι μάλισσα,

καὶ οἶον εἰς τὴν μάχην ἐγδρῆριον·

ἄματε δὴ τὸ μέλος ἠκούετο

τραχύ, καὶ φοβερὸν, καὶ οἶον

εἰς ὀπλιτῶν ἐξοδὸν

ταχέως ἐκβο-

ηθοῦ-

των

μελωδούσῃ

σάλπιγι· καὶ ἐδεί-

κνυρὴν γραφὴν καὶ ὅσρα

τιώτης ἐβλέπετο, τὸ μέλους

εἰαργετέραν τὴν φαν-

τασίαν τῆς ἐκβοηθ-

ῶτος ἐν καὶ

μᾶλλον πα-

ρασῆσαν

ζε.

ΑΙΛΙΑ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἡγεσι τῶν ἑταλικῶν τεμπῶν.

ἔρε ἔν καὶ τὰ καλούμνα τέμπη τὰ ἑτα-
 λικὰ διαγράψωμεν τῶ λόγῳ, καὶ διαπλα-
 σωμεν· ὡμολόγηται γὰρ καὶ ὁ λόγος, εἰ ἔχη
 δύναμιν φρασικῶν, μηδὲν ἀσθενέστερον ὅσα
 βούλεται δεικνύσαι τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ

χειρουργίαν δεινῶν· ἐστὶ δὲ χάρις μεταξὺ κείνων τῆ-
 τε Ὀλύμπου, καὶ αἰθέρος, ὅρη δὲ ταῦτά βδην ἑταλικῶν,
 καὶ οἶον ἑταλικῶν θείας φροντίδος διαχρισμῶν, καὶ μέσοι
 Δέχεται χωρίον· οὐ γὰρ μὴ μῆκος ἰδὲ τεσσαράκοντα Διήκη
 σαλίου· τόγε μὴ πλάτος τῆς μὴ βδην πλέθρου, τῆς δὲ καὶ
 πλείον ὀλίγον, διατρέχει δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμνος πε-
 νιός, εἰς ἑταλικῶν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσιν, καὶ
 ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἐργάζονται τὸν πλωει-
 ὄν ἐκείνοι μέγαρ· διατρέχει δὲ ἔχει ποικίλας, καὶ παντο-
 दाπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύ-
 σεως αὐτόματα εἰς κάλλος, τότε φιλοτιμησαμένης, ὅ-
 τε ἐλθέμενε γενέσιν ὁ χάρις· κίττος μὴ γὰρ πολὺς καὶ
 εὖ μάλα λάσιος ἀνακμάζει, καὶ τέθλη, καὶ Διήκη τῶν
 εὐγενῶν ἀμπελών κατὰ τῶν ἑταλικῶν δένδρων ἀνέρπει, καὶ
 συμπέφυκεν αὐτοῖς· πολλὴ δὲ σμίλας, ἢ μὴ πρὸς αὐτὸν τὸν
 πάγον ἀνατρέχει, καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν, καὶ ἐκείνη μὴ

F 4 ἑταλικῶν

Ἐπολιθάνει, ὁρᾶται δὲ ἔχλοάζον πᾶν καὶ ἔστιν ὀφθαλ-
μῶν πανήγυρις· ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις, Ἐκαθημύοις, ἄλ-
σητέ ὄσι ποιμίλα, καὶ Ἐποδρωμαὶ σιωεχέις, ἐν ὧρα θέρους
καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἠδιστα καταγῶγια, ἃ καὶ Διδωσιμ
ἀσμελίως ψυχᾶσαι Διφρέουσι δὲ καὶ κρηναί συχναῖ, καὶ
ἐπιρρέεινάματα ὑδάτων ψυχῶν, Ἐπιεῖν ἠδίστων· λέγεται
δὲ τὰ ὑδάτα ταῦτα, Ἐ τοῖς λουθεμύοις ἀγαθὸν εἶναι, καὶ
εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι· κατάδουσι δὲ Ἐ ὄρνιθες
ἄλλοι ἄλλη διεσπαρμένοι, Ἐ μάλισα οἱ μουσικοί, ὁ ἐσιῶ-
σιν εὐ μάλα τὰς ἀκοάς, Ἐ παραπέμπουσιν ἀπόνως, Ἐ σὺν
ἠδονῆ, Ἐ τὸ μέλουσ ἐν κάματον τῆν παριόντων ἀφανίζον-
τες· παρέκαστρα δὲ τὸ ποταμοῦ αἱ Διφρίβαι εἰσιν αἱ περ
ειρημύοι, καὶ αἱ ἀνάπαυλαι, Διφρίβων δὲ τῆν τεμπῶν ὁ
πλωειὸς ποταμὸς ἔρχεται χολῆ, καὶ πρῶτος περιῶν ἐλαίου
Δίκλω· πολλὴ δὲ κατ' αὐτὸς ἠσικία ἐκ τῆν παραπεφυκό-
των Δένδρων, καὶ τῆν ἐξηρημύων κλάδων τίντεται, ὡς ἰδὲ
πλείστον τῆς ἡμέρας, αὐτῶ περιήκουσιν ἀρσέγειν τῶ ἀνιῶ-
να, καὶ παρέχειν τοῖς πλέουσι πλοῦν κατὰ ψύχος· πᾶς δὲ ὁ
ποδίοικος λεὼς σωίασιν, ἄλλοι σὺν ἄλλοις, Ἐ θύουσι, καὶ
σωουσίας ποιοῦται, καὶ συμπίνουσιν· ἄτε ἐν πολλῶν ὄντων
τῆν θύοντων, Ἐ τῆν καθαγιζομύων σιωεχῶς, εἰκότως καὶ τοῖς
βαδίζουσι, καὶ τοῖς πλέουσιν ὁσμοὶ συμπαρομαρτοῦσιν
ἠδιστα· ἔτως ἄρα ἠ τιμὴ ἠ Διφρικῆς, ἠ ποδὶ ἔ κρεῖττον ἐκθεοῖ
ἐν τόπον· ἐν ταῦτα τοῖ φασι παῖδες θετῆαλῶν, καὶ τὸν Ἀπόλ-
λωνα ἐν πύθιον καθήσθαι κατὰ πρῶταγμα τὸ Διὸς, ὅτε
τὸν πύθωνα ἐν Δράκοντα κατετόξθυσεν, ἐν φυλάττοντα
ἐν Δελφούς τῆς γῆς ἐχούσης ἔμαντεῖον· σεφανωθῆμενομ
ἐν ἐκ ταύτης τῆς Δάφνης, τῆς τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλά-
δον, εἰς

δον, εἰς τῶ Δεξιαὶ χεῖρα ἐκ τῆ αὐτῆ δάφνης, ἐλθεῖν εἰς Δελ-
φούς, καὶ παραλαβεῖν ἔμαντεῖον, ἐν Διὸς καὶ λητούς παῖδα·
ἐστὶ δὲ Ἐ βωμὸς ἐν αὐτῶ τῆν τόπω, ἐν ᾧ Ἐ ἐσεφανώθη, καὶ
τὸν κλάδον ἀεῖλε, Ἐ ἔτι καὶ νῦν ἔτους ἀνάτου οἱ Δελφοὶ παῖ-
δας εὐγενεῖς πέμπουσιν, καὶ ἀρχιθέωρον ἐνασφῶν αὐτῆν· οἱ-
δὲ παραγενόμενοι, καὶ μεγαλοπρεπῶς θύοντες ἐν τοῖς τέμ-
πεσιν, ἀπίασι πάλιν σεφανούς ἀπὸ τῆ αὐτῆς δάφνης Διφ-
πλέξαντες, ἀφ' ἧς πορ ἔρων, καὶ τότε ὁ θεὸς ἐσεφανώθη· καὶ
τῶ ὁδὸν ἐκείνῳ ἔρχεται ἠ καλεῖται μὲν πυθιάς, φέρει δὲ
Διφρίβου, καὶ πελαγονίας, Ἐ τῆ οἴτης, καὶ τῆ αἰνιάνωμ
χώρας, καὶ τῆ μηλιέων, καὶ δωριέων, Ἐ λοκρῶν τῆν ἔσπεριων·
ἔτοι δὲ Ἐ παραπέμπουσιν αὐτῶ σὺν αἰδοῖ, Ἐ τιμῆ, οὐδέμ
ἠττον ἠ πορ ἐν ἐκείνοι οἱ ἐν ἐξ Ἐ πορ βορέων τὰ ἰδρά κομίζον-
τας τῶ αὐτῶ θεῶ τούτω, τιμῶσι καὶ μὲν, καὶ τοῖς πυθίοις
ἐκ ταύτης· τῆ δάφνης τοῖς νικῶσι ἐν σεφανούς Διδόασιμ·
Ἐ πορ μὲν ἐν τῆν ἐν θετῆαλία τεμπῶν, καὶ ἐμοίνω τοσαῦ-
τα εἰρήσω.

Γορὶ Ἀναξαγόρου ἀνδρείως ἐν τῆν τέκνων
θάνατον ἐνεγκόντος.

Ἀναξαγόρα τις τῶ κλαζομύων, ἀπουδάζοντι πρὸς ἐν ἑτέ-
ρους προσελθῶν, ἔφη τεθνηκέναι οἱ, ἐν δύο παῖδας, οὐς-
πορ ἐν Ἐ εἶχε μόνους ὁ Ἀναξαγόρας· ὁ δὲ, μηδὲν ἔλατρε-
χθεῖς, εἶπεν, ἠδὲν θνητῶν γεγεννηκότας.

Πορὶ Ξενοφῶντος ἐν τῆν ἰοῦ θάνατον
ἀνδρείως ἐνεγκόντος.

Ξενοφῶντι θύοντι ἠκέτις ἐκ μαντινείας ἀγγελος, λέγων
ἐν ἰὸν αὐτῶ ἐν γρύλλον τεθνήκον· κακείνῳ ἀπέθετο
μὲν ἐν σεφανον, Διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἀγγελῶ

Ἐ προσέθηκε

προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν σέφανον· ταῦτα μὲν ἔμεινον δημοσίῃ, καὶ ἐς πολλοὺς ἐκπεφοίτηκεν.

Ὅτι ὁ Δίωρ ἑστῶς τῆ τοῦ υἱοῦ Στανάβου οὐκ ἔταραχθη.

Δίωρ δὲ ὁ Ἰππασίου καὶ παῖς, Πλάτωνος δὲ ὁμιλητής, ἔτυχεν μὲν χρηματίζων ἑστῶς τινῶν δημοσίων, καὶ κοινῶν πραγμάτων· ὁ δὲ παῖς αὐτῆς ἐκ τοῦ τέλους κατενεχθείς, εἰς τὴν αὐτὴν, τὸν βίον κατέστρεψεν· οὐδέ μιν οὐδὲ τούτοις μετεβάλετο ὁ Δίωρ, ἀλλ' ὁ παῖς ἔμεινον ἐξ ἀρχῆς ἐπραττε, ὡς καὶ Δρωρ διετέλεσεν.

Ἀντίγονος ἦν υἱὸς νεκρῶν εἰδῶν οὐδέ μιν σωεταράχθη.

Ἀντίγονος γὰρ μὲν φασί, τὸν δευτέρου, ἐπεὶ τινες τὸν υἱὸν αὐτῶν ἐκ τοῦ παρατάξεως ἐνόμισαν νεκρῶν, εἶδεν μὲν αὐτὸν, οὐδέ μιν δὲ ἔξελθε τῆς χροῦς, οὐδέ μιν ἐπίδακρυσας, ἐπαυτέσας δὲ ὡς ἀγαθὸν στρατιώτην, θάπτειν προσέταξε.

Περὶ μεγαλοφροσύνης Κρατίδου.

Κρατίδης ὁ Θηβαῖος ἦν τὰτε ἄλλα μεγαλόφρων ὡς πεφώρηται, καὶ καταφρονητικὸς ἦν ἑστῶς τῶν πλεόντων Σαυμαζομύων, ἀπαρτίζων τὸν χρημάτων, εἰς παρὶς ὅτι μὲν ἔμεινον οὐσίαν ἀπέστη τοῖς Θηβαίοις, ὡς καὶ μὲν εἰς πάντας ἐξεφοίτησε· ἢ δὲ ἔτρου αὐτῆς οὐ πᾶσι γνώριμον, ἔστι δὲ ἐκεῖνο· ἀπαλλαγτῶν μὲν τῆς Θηβῶν οἰκιστῶν πάλιν, ἔφη οὐδέ οὐδὲ μάστιγος, ἢ Ἀλέξανδρος κατασκαίφει, ἢ ἄλλος.

Περὶ τοῦ τῆς πολλῶν κακοφροσύνης.

Δημοκάρης ὁ τῆς Δημοσθένους ἀδελφιδίου ἐπιβλήσει βουλόμηνος, ὅτι ἐκ τῆς πολλῶν κακοφροσύνης ἑστῶς φρονεῖ, θεασάμενος τινὰς καθεζομύους ἐν ἰατρείᾳ φογερούς,

ρούς, καὶ κακῶς ἀγορεύει ἐκ παντὸς τρόπου Διφώντας, τί φαστε ὑμεῖς εἶπε Δυσμυρίδα· ἢ ἦθ' αὐτῆς ἅμα ἐκκαλύψας, Διφ' τούτου τῆς ὀνόματος.

Ὅτι ὁ φερόντος Διφ' τι ποίημα στρατηγὸς ἠρέθη.

φερόντος ἀθηναῖοι στρατηγὸν εἶλοντο, οὐτε κατὰ σπουδῆς, οὐτε κατὰ τὴν γένουσαν ἀξίαν, οὐδέ μιν ὅτι ἦν πλούσιος, πολλὰ κίς γὰρ καὶ ἐκ τούτων ἐθαυμάζοντο ἐν ταῖς ἀθήναις, καὶ τῶν ἄλλων προσηροῦτο· ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς πυρρῆχισαῖς ἐν τινὶ βαρβαρίᾳ ἐπιπέδεια μέλη, καὶ πολεμικὰ ἐξεπόνθησεν, οὕτως ἄρα κατεκτίθητο τὸ θάλασσον, εἰ ἐκράτησε τῆς παρόντων, ὥστε παραχρημα αὐτὸν εἶλοντο στρατηγεῖν· πισεύσαντες ὅτι τῆς πολεμικῶν ἔργων ἠγήσεται καλῶς, εἰ εἰς Δέον, ὅπου μὴ ἀπάδοντα τοῖς ἐνοπλίσις ἀνδράσι εἰργάσασθαι τὰ ἐν τῷ στρατιωτικῷ μέλη τε, καὶ ποιήματα.

Περὶ ἔρωτος.

ἔρωτος ἀνδρῶν οὐκ ἔρωτος, ὅσοις, ἐπειγούσης τῆς μάχης, εἰ συναγόντες τῆς πολέμου, οὐκ αὖ συμμίξειεν; ὁ δὲ ἀνέροτος, φεύγει εἰς ἀφροδίτην καὶ τὸν ἔρωτον, ἄτε βέβηλος, εἰ ἀτέλεσος τῶν θεῶν, καὶ τοσοῦτον ἀνδρείος, ὅσον αὐτῶν καὶ ἠψυχῆ χωρεῖ, εἰ τὸ σῶμα ῥώμης ἔχει· Δέδοικε ἔστιν ἔτρου ἄτε ἐκ θεοῦ κατόχως ἐν θουσιῶντα, καὶ οὐ μὰ Δία ὡς τὸ κοινὸν ἐξ ἀρεῆς, ἀλλ' ἐξ ἔρωτος μανέντα· οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἑτέρου τῆς θεῶν κατειλημμένοι, ὧν ἕνα φησὶν ὁμηροῦ, ὁμοιασθῆναι ἀρεῖ μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐξ ἑνὸς ποδὸν κατειλημμένοι δαίμονος· εὖ δὲ καλῶς ἀγωνίζονται τοσοῦτον, ὅσον ἐν θουσιῶν αὐτῶν ἀπαρτίζονται ἔρωτος βάνχοι πολεμουῦτες, εἰ ἑστῶς τῆς ἀρεῆς ὁρμῆς, καὶ ἑστῶς τῆς ἔρωτος ἐκκαύσεως, Διπλοῦ τὴν λατρείαν ἑστῶς μόνοντες, εἰκότως κατὰ τὴν κρητῆς ἐννοίαν, ὡς κα

G 2 πορθοῦσι

προδοῦσι διπλά· οὐκουω ἔξ ἀρᾶς, καὶ ἔρωτος φονῶντι,
αἰτιάσαιτο αὐτίς, εἰ μὴ ἴσομενοι ὁπλίτης ἀνταγωνίζουσαι,
ἢ ἐνὶ τεταγμένῳ θεῶ, ἀλλ' οὐχ ἴσοι τοῖς δύο.

Γοῖ τῶ ἐν λακεδαίμονι ἐρασῶν,
καὶ ἐρωμλόων·

Ποῖ τῶ ἐν λακεδαίμονι ἐφόρων πολλὰ μὲν εἰπεῖν, καὶ
ἄλλα καλὰ ἔχω, ἀλλ' οὐκ ἀπορήματα, νῦν ἐρῶ ταῦτα· ὅτε-
τις τῶ παρ' αὐτοῖς καλῶν, πλούσιον ἐρασῆν εἴλετο, τῶ χρι-
σοῦ πένητος, ἐπέβαλλον αὐτοῖς χρήματα, κολάζοντες ὡς
εἴοικε τῶ φιλοχρηματίαν τῆ τῶ χρημάτων ζημία· ἄλλον
δέ τινα ἀνδρα καλὸν κάγαθον οὐδενὸς ἐρῶντα τῶ οὐ κα-
λῶς πεφυκότων, καὶ ἴσομεν ἐζημιῶσαν, ὅτι χριστὸς ὦν οὐδε-
νὸς ἦρα· Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοιον αὐτῶ ἐαυτοῖς κακῆνον ἀπέφη-
νεν, ἴσως δὲ αὐτῶ καὶ ἄλλοι; Δὲν γὰρ ἢ τῶ ἐρασῶν πρὸς τὰ παι-
δικὰ εὐνοια, ἀρετὰς ἐδιδάσκουσαι ὅταν αὐτοῖς σεμνοὶ ᾖσιν,
ἐπεὶ τοῖ λακωνικὸς καὶ εὐνοίας νόμος, ὅταν ἀμάτη μειράκιον
τῆ μὲν ἀφελεία τῶ τρόπου, καὶ τῶ νεαρῶ τῆ ηλικίας συπινώ-
σκουσι· τὴν δὲ ἐρασῆν ἴσοι αὐτῶ κολάζουσι, ἐπιγνώμο-
νας αὐτῶ, καὶ ἐξετασὰς ὦν ἐκείνοι πρῶτῶσι κελεύοντες
εἶναι.

Γοῖ ψυχῆς.

οἱ πόλιπαθητικοὶ φασὶ μεθήμερον ζητεύουσαν τῶ ψυ-
χῶ, τῶ σώματι πόλιπλέκεσαι, καὶ μὴ δύνασαι καθά-
ρως τῶ ἀλήθειαν θεωρεῖν· νύκτωρ δὲ διαλυθεῖσαν πόλι πρῶ-
ρὶ ἴσοι λειτουργίας, καὶ σφαιρωθεῖσαν ἐν τῶ πόλι τὴν θώρα-
κα τόπω, μαντικώτερον γίνεσαι, ἐξ ὦν τὰ ἐύπνια.

Ποῖ ἔρωτος παρὰ λακεδαίμονιοις.

οὐκ εἰσὶ θρυπτικοὶ πρὸς ἴσοι ἐρασὰς οἱ λακεδαίμονιοι
καλαῖ

καλοὶ, οὐδέ ἀλαξόνες, ἐπεὶ τὸναντίον, ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις
ῶραίοις τὰ ἐκ τούτων καταμαθεῖν ἴσοι· αὐτοὶ γοῦν δέονται
τῶ ἐρασῶν εἰσπνεῖν αὐτοῖς· λακεδαίμονίων δὲ ἴσοι αὐτῆ ἢ
φωνῆ, ἐραῖ δὲ ἴσοι λέγουσα· ἀπαρτιάτης, καὶ ἔρωτος αἰχρὸν οὐκ
οἶδεν· εἴτε ἢ μειράκιον ἐτόλμησεν ἴσοι ἴσοι, εἴτε
ἐρασῆς ἴσοι, ἀλλ' οὐδετέρας ἐλυσιτέλησε τῆ ἀπάτη κα-
ταμεῖναι· ἢ γὰρ πόλι παρὰ τοῖς ἀπηλλάγην, ἢ (καὶ εἴτι θρυ-
πτότρον) καὶ τῶ βίου αὐτῶ.

Γοῖ ταπύρων οἰνοφυγίας.

ὅτι φιλαινότατον ἔθνος τῶ ταπύρων τοσοῦτον, ὥστε
ζηῖν αὐτῶ ἐν οἴνῳ, καὶ τῶ πλείστον τῶ βίου ἐν τῆ πρὸς αὐτῶ ὁμι-
λία καταναλίσκεν, καὶ οὐ μόνον εἰς πόμα καταχρῶνται αὐ-
τῶ, ἀλλὰ καὶ χρισματα ἴσοι αὐτοῖς ὁ οἴνῳ, ὡς πόλι ἄλλοις
τῶ ἔλαιον.

Ποῖ οἰνοφυγίας βυξαντίων.

βυξαντίους δὲ δεινῶς οἰνόφυγας ὄντας, ἐνοικεῖν τοῖς
καθηλείοις ὁ λόγος ἔχει, τῶ οἰκιῶν τῶ ἰδίῳ, καὶ τῶ δω-
μάτων ἐξοικισθέντας, καὶ τοῖς ξένοις τοῖς ἐπιδημοῦσι τῆ
πόλι ἐπιμαθῶσαντας αὐτῶ· καὶ οὐ μόνον ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ
τῶ γωαικῶν αὐτοῖς ἀρσάντας· ὡς ἐν ταυτοῖς πόλι βυξαν-
τίους διπλῆν αἰτίαν φέρεσαι, καὶ οἰνοφυγίας, καὶ προαγω-
γείας· ἄτε δὲ ἴσοι μέθης, καὶ τῶ οἴνου διαρρέοντες, αὐ-
λοῦ μὲν ἀκούοντες χείρουσι, καὶ εἴτε ἔργον αὐτοῖς αὐλείσαι
ἴσοι, σάλπιγα δὲ οὐδέ ἀρχῶ ἴσοι οἰνοφύουσι· καὶ ἐκ τούτων
ἐξεσινοεῖν, ὅτι καὶ πρὸς ὁπλά, ἐπὶ πρὸς πολέμους ἀλλοτριῶ-
τατοι διακείνται βυξαντίοι· δια ταῦτα τοι, καὶ λεωνίδης ὁ
στρατηγὸς αὐτῶ ἐν πολιορκία ἰχυρᾶ, ἐπεὶ τῶ πολεμίων τοῖς
τείχεσι πρῶβαλόντων, ἐκείνοι γε τὰς φρουρὰς ἐκ λιπόν-

G 3 T 65

τες Δημήτριον ἐν ταῖς σωήθεσι διαβίβαις, προσέταξε τὰ
καπηλεία ἰδίῃ τειχῶν διασηλωθῆναι αὐτοῖς· καὶ εἶπε
σόφισμα ἀνέπεισεν αὐτῶν ὁφεί, καὶ βραδέως, πῶς τάξιν μὴ
καταλιπεῖν· ἄτε αὐτῶν προφάσεως αὐτοῖς πωδληρημλῆς· λέ-
γει δὲ ταῦτα ἔπειθ' αὐτῶν δαίμων· ὁμολογεῖν δὲ τούτοις
ἔοικε καὶ ὁ μέναιδρος, ὅταν λέγῃ· μεθύσους εἶς ἐμπορίου
ποιεῖ τὸ βυζάντιον, ὅλω ἐπινε πῶς νύκτα.

Γορὶ ἀργείων Κορινθίων θρακῶν ἰλλυ-
ριῶν οἰνοφλυγίας.

Καὶ ἀργεῖσι ἢ Κορινθιοί, κενωμώδηνται εἰ οὗτοι ἀκρα-
τέερον τῶν οἴνων προσιόντες· τό γε μὴν ἔπειθ' αὐτῶν θρακῶν,
αἰλὰ τοῦτο μὴ καὶ διαβεβαίωται ἡδὴ, καὶ διατεθρύλληται,
ὡς εἰσὶ πλείον Δεινότητι· οὐ διαπεφύγασι ἢ νῦν πῶς τοιαύ-
τω αἰτίαν, οὐδέ ἰλλυριοί, ἀλλ' ἐκείνοι γε προσειλήφασιν καὶ
κείνο τὸ ἐπίκλημα· ὅτι ἐφείται τοῖς ἐν τῶν σωδλείπων πα-
ροῦσι ξένοις, προπίνειν ταῖς γυναιξίν ἕκασον· ἐὰν βούληται,
καὶ μηδὲν προσήκει ἢ γυνὴ αὐτῶν.

Σύγκρισις Δημητρίου, καὶ Τιμοθέου στρατηγῶν.

Εἶτα ἕως ἀμείνων ἦν στρατηγεῖν, Δημήτριος ὁ πολιορκητής,
ἢ Τιμόθεος ὁ ἀθηναῖος· ἐγὼ μὲν ἐρῶ ἐν τῶν ἀμφοτέρων
τρόπον· ἐν ἐσὶ δὲ ὑμῶν προσημῆσαι τὸν ἔτδρον, Δημήτριος βία,
εἰ πλεονεξία, καὶ λυπῶν τὰ μέγιστα, καὶ ἀδικῶν ἡρεῖ τὰς πό-
λεις, μηχανὰς προβάτων, καὶ κατασείων, εἰ ἔπειθ' αὐτῶν τὰ
τείχη· Τιμόθεος δὲ πείθων, καὶ διδάσκων λόγῳ, ὅτι λυσι-
τελέερον ἐστὶ τῶν ἀθηναίων ἀκούειν.

ὅτι ἡ φιλοσοφία οὐκ ἀκλίτητος, καὶ τίνες τῶν

φιλοσόφων ἐπολιτεύσαντο.

Ἐπολιτεύσαντο ἔν καὶ φιλόσοφοι, ἢ αὐτῶν εἶς μόνον πῶς

Διαίσιαν

Διαίσιαν ἀγαθοὶ γενόμενοι, ἐφ' ἡσυχίας κατεβίωσαν· ἐπι-
νέρωσαν γὰρ τὰ κοινὰ, Ζάλευκος μὲν τὰ ἐν Λοκροῖς, Χαρών-
δας δὲ τὰ ἐν Κατάνη, εἰ τὰ ἐν Ῥηγίνῳ ὅτε ἐκ Κατάνης ἐφθύ-
γε, ταραχίνοις δὲ ἐγένετο ἀγαθὸς Ἀρχύτας, Σόλων δὲ ἀ-
θηναῖος· βίας δὲ, ἡ θαλῆς πῶς ἰωνίαν πολλὰ ὤνησαν, Χίλων
δὲ Λακεδαιμονίους, Μιτυλιναίους γεμὴν Γιτῆακός, Κλεό-
βουλος δὲ ῥοδίους, καὶ Ἀναξίμανδρος δὲ ἠγήσατο αὐτῶν εἰς
ἀκρωτηρία ἐκ μιλῆτου ἀρχικίας, ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν στρα-
τιώτης ἀγαθὸς ἦν· καὶ ἀμείνων στρατηγός, ὅτε Κύρου σωα-
νέβη, καὶ Κύρου μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπέθανον, καλοῦσης
δὲ αὐτῶν χρείας, τὸν Δωροδόμου σῶσαι αὐτῶν Ἑλλήνας, καὶ ἀγα-
γεῖν πῶς ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεία, ἔτος ἐκείνος ἦν· Γλαύκων δὲ ὁ
Ἀρίωνος δῖονα κατήγαγεν εἰς Σικελίαν, καὶ δι' ὧν αὐτῶν
σωεβούλυε, εἰ δὲ δίδασκε, Διὸς τούτων τυραννίδα πῶς Διο-
νυσίου κατέλυσε· Σωκράτης δὲ τῆς μὲν ἀθλων πολιτείας
οὐκ ἠρέσκεν, τυραννικῶν ἢ, καὶ μοναρχικῶν ἔωρα πῶς Δημο-
κρατίαν οὕτως ἀθλων αἰσῶν· καὶ Διὸς ταῦτα οὐτε ἐψήφισεν τὸν
τῶν δέκα στρατηγῶν θάνατον· ἀλλ' οὐδέ τοῖς Ξιάκοντα ἐκοι-
νώνει τὸ ἀσεβημάτων· ἐνθα δὲ ἐχρῆν ἔπειθ' αὐτῶν τὸ παρὶς ἀγω-
νίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ταῦτά γε ἀπροφάσιτος ἐκείνῳ στρατιώ-
της ἦν· ἐστρατεύσατο δὲ αὐτῶν ἰδίῃ Διόνῳ, καὶ εἰς ἀμφίπολιν, καὶ εἰς
πολίτευσαν· Ἀριστοτέλης δὲ πῶς ἐαυτοῦ παρὶς ἀγω-
νιον δὴ εἶς γόνυ πεσοῦσαν, ἀλλ' ἰδίῃ σόμα, ἀνέστησεν αὐ-
τῶν· Δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς, καὶ ἀθηναῖος ἐπιφανέστατος
ἐπολιτεύσατο, ἔς' αὐτῶν αὐτῶν ὁ σωήτης ἀθλων αἰσῶν φθόνῳ ἐξέ-
ωσε· ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ σωῶν τῶν Γελεμαίων, νομοθεσίας ἠρξε·
τίς δὲ αὐτῶν φησὶ, ἡ Γορικλέα τὸν ζανθίωπου φιλόσοφον γε-
νέσθαι, καὶ Ἐπαμινώνδαν ἐν Γολύμνιδος, καὶ Φωκίωνα τὸν φῶ-

G 4 κου,

κου, κὶ Ἀριεΐδην θυλυσιμάχου, κὶ Ἐφιάλτιω τὸν Σοφωνί-
δου, εἰ ἔτι κατὰ τὸ χρόνον Καρνεάδην, εἰ Κριτόλαον· εἶγε εἰ
εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκοντο καὶ ἐκεῖνοι ἑσπέρῃ τῇ ἀθλωαίῳ
πρεσβεύοντες, ὡς αὐτοῖς σωτηρίαν εὐρανό· οἱ δὲ εἰς τὸ σού-
τον ἀέζεσαν τὴν σύγκλητον βασιλῶν, ὡς εἰπεῖν αὐτοῖς ἔπεμ-
ψαν ἀθλωαῖοι πρεσβεύοντας, οὐδὲ πείσοντας, ἀλλὰ γὰρ
εὐβιασομνίους ἡμᾶς δεῖσαι ὅσα θέλουσιν· ἐγὼ δὲ πο-
λιτείαν φαίλω, κὶ Στρωσσίου εἶγε Ἀντίγονον ἐπαίδευσεν, κὶ
τὸν Ἀριστοτέλους, ἐπεὶ εἰ αὐτὸς σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου
νέφῳ ὄντι φιλοσοφῶν ἦν Δῆλος· κὶ Λύσις δὲ ὁ γινώριμος ὁ Πυ-
θαγόρου, εἰ αὐτὸς Ἐπαμινώνδαν ἐξεπαίδευσεν· εἴτις ἔν ἀ-
πράκτους λέγει εὐ φιλοσόφους, ἀλλὰ εὐήθηγε αὐτῶ καὶ
αἰόητα ταῦτα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὴν σὺν αὐτοῖς ἀπραγμοσύνην,
κὶ τὴν ἐπισυχίας ἔρωτα, κὶ ἀρπάσαιμι ἐπιδραμῶν.

Περὶ σωουσίας Μίδου τῆς Φρυγῆς, κὶ Σιλίου,

καὶ τῇ ἑσπέρῃ τούτου παραδόξων

λεχθέντων.

Γρηγορεῖται τινὰ θεόπομπος σωουσίαν Μίδου τῆς Φρυ-
γῆς, κὶ Σιλίου· νύμφης δὲ παῖς ὁ Σιλίως οὗτος· θεοῦ μὲν
ἀφανέστερον τὴν φύσιν, ἀνθρώπου δὲ κρείττων, κὶ θανάτου
ἦν πολλὰ μὲν ἔν κὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν· κὶ ἑσπέρῃ
τούτων ὁ Σιλίως ἔλεγε πρὸς τὸν Μίδα, τὴν μὲν Εὐρώπην,
κὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν λιβύην νήσους εἶναι, ἅς περιεῖν κύ-
κλω τὴν ὠκεανόν· ἡπειρον δὲ μόνον εἶναι ἐκείνῳ τὴν ἔξω
τούτου τῆς κόσμου· καὶ τὴν μὲν μέγεθος αὐτῆς ἀπειρον διη-
γεῖτο· τρέφει δὲ τὰ ἄλλα ζῶα μεγάλα, κὶ εὐδαιμόνους
δὲ τῇ σίτασι δὲ δὴ διπλασίονα τὴν μέγεθος, εἰ χρόνον
ξυῖ αὐτῶν οὐχ ὅσον ἡμεῖς, ἀλλὰ κὶ ἐκεῖνον διπλοῦν, κὶ πολ-
λάς

λάς μὲν εἶναι κὶ μεγάλας πόλεις, καὶ βίων ἰδιότητας· κὶ νό-
μους αὐτοῖς τετάχθαι ἐναντίως κειμένων τοῖς παρ' ἡμῶν νο-
μιζομένοις. Δύο ἔτι εἶναι πόλεις ἔλεγε μεγάθυμους, ὁ-
τι δὲ ἀλλήλους εὐκέναι· καὶ τὴν μὲν ὀνομάζεσθαι μάχι-
μον, τὴν δὲ εὐσεβῆ, εὐδὲ μὲν ὄνομα εὐσεβῆς εἰ εἰρήνη τε Διά-
γειν, καὶ πλοῦτος βαθεῖ, καὶ λαμβάνει εὐδὲ καρπὸς ἐκ τῆς
γῆς χωρὶς ἀρόρων εἰ βοῶν· γεωργεῖν δὲ καὶ ἀειρεῖν εὐδὲ
αὐτοῖς ἔργον εἶναι· καὶ δευτελοῦσιν ἢ δὲ ὅς καὶ αἰῶσοι, κὶ κα-
τασρέφουσι τὸν ἑαυτῶν βίον γελῶντες εὐ μάλα, κὶ ἠδόμε-
νοι, οὕτω δὲ ἀναμφιλόγως εἰσὶ Δίκαιοι, ὡς μήτε εὐδὲ θεοῦς
πολλάκις ἀπαξιούει ἐπιφοιτᾶν αὐτοῖς· οἱ ἔτι τῆς μαχίμου πό-
λεως, μαχίμωτάτοις εἰσι κὶ αὐτοί, κὶ γίνονται μεθ' ὅσων,
καὶ αἰεὶ πολεμοῦσι, καὶ κατασρέφονται εὐδὲ ὁμόρους, κὶ, παμ-
πόλων ἐθνῶν μία πόλις κρατεῖ αὐτῆ, εἰσὶ ἔτι οἱ οἰκητοῦρες ἐκ
ἐλάττους δευτεροῦν μυριάδων, ἀρθνήσκουσι ἔτι τὴν μὲν ἄλ-
λον χρόνον νοσήσαντες, ἀπῆλθον δὲ εὐδὲ, ἐπεὶ τὰ γε πολλὰ εἰ-
σοῖς πολέμοις, ἢ λίθοις, ἢ ξύλοις παιόμενοι, ἄζωτοι γὰρ εἰσι
σιδήρου· χρυσοῦ δὲ ἔχουσι, καὶ ἀργύρου ἀφθονίαν, ὡς ἀτε-
μῶτον εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸν χρυσὸν τῆς παρ' ἡμῶν σιδήρου·
ἐπιχειρήσαι δὲ ποτε, εἰ δευτεροῦν τούτου εἰς τὰς ἔτι τὰς ἡ-
μεδαπὸς νήσους ἔλεγε, κὶ δευτεροῦν τῆς γε τὴν ὠκεανόν
μυριάσι χιλίαις τῇ ἀνθρώπων, ἕως εὐδὲ βορέων ἀφικέ-
σθαι καὶ πυθομνίους τῇ παρ' ἡμῶν βούτους εἶναι εὐδὲ εὐδαι-
μονεσάτους, καταφρονῆσαι ὡς φαύλους, καὶ ταπεινῶς πρὸς
τίοντας, καὶ δευτεροῦν ταῦτα ἀλιμάσαι πρὸς εὐδὲ πρῶτον
εἰ δὲ ἔτι θυμασιώτον πρὸς εὐδὲ, μέροπα τινὰς οὕτω
καλουμένους ἀνθρώπους οἰκεῖν παρ' αὐτοῖς ἔφη· πόλεις πολ-
λάς, καὶ μεγάλας, ἐπέχεται δὲ τῆς χώρας αὐτῇ τὸν εἶ-
ναι κὶ

Η

ναι καὶ ὀνομάζεσθαι αἴσον, εἰκέναι δὲ χάσματι, κατελή-
φθαι δὲ οὔτε ἄνω σκότους, οὔτε ἄνω φώσ, ἀέρα δὲ
ἐπικείσθαι ἐρυθίματι μεμιγμένον θολοῦ, δύο δὲ ποτα-
μοὺς ὡς ἔστιν ἐν τόπον εἶναι, καὶ τὸν μὲν ἠδονῆς καλεῖ-
σθαι, τὸν δὲ λύπης, καὶ παρ' ἐκάτερον τούτων ἐσηκέναι δέν-
δρα ἐ μέγεθος πλατάνου μεγάλης φέρειν δὲ καρπούς τὰ
μὲν παρὰ ἐν τῆς λύπης ποταμὸν τοιαύτῳ ἔχοντα τὴν φύ-
σιν· ἐὰν τις αὐτῆν ἀργεύσῃται, ἕσπετον ἐκβάλλει δάκρυον,
ὡς τε καταθήκεσθαι πάντα τὸν ἑαυτῆ βίον τὸν λοιπὸν θρηνο-
ῦντα, καίου τῶ τελευτῶν τὰ δὲ ἕτερον τὰ παραπεφυκό-
τα ἔσθ' τῆς ἠδονῆς ποταμῶ, αὐτὴν παλὸν ἐκφέρειν καρπὸν. ὅς
ἔσθ' αὐ γεύσῃται τούτῳ, τῆν μὲν ἄλλων τῆν πρότερον ἐπιθυ-
μιῶν παύεται, ἀλλὰ καὶ εἴ του ἦρα καὶ αὐτοῦ λαμβάνει λή-
θω, καὶ γίνεται κατὰ βραχὺ νεώτερον, καὶ τὰς φθανού-
τας ἡλικίας, καὶ τὰς ἠδὴ διελευσούσας ἀναλαμβάνει ὀπίσω
τὸ μὴ γὰρ γῆρας ἀκρίβειας, ἡδὲ τὴν ἀκμὴν ἄνωσρέφει, εἴ-
τα ἡδὲ τὴν τῆν μειρακίων ἡλικίαν ἀναχωρεῖ, εἴτα παῖς γί-
νεται, εἴτα βρέφον καὶ ἡδὲ τούτοις ἐξαναλώθῃ, καὶ ταῦτα εἴ-
τω πισὸς ὁ χιθὼ λέγων πεπιστεύσω· ἐμοὶ δὲ δεινὸς εἶναι
δοκεῖ μυθολόγος, καὶ ἐν τούτοις, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ

Γὰρ Διφορῶς Ἀριστοτέλους πρὸς
Γλάτων.

λέγεται τὴν Διφορῶν Ἀριστοτέλους πρὸς Γλάτων
τὴν πρῶτῳ ἐκ τούτων γενέσθαι· οὐκ ἠρέσθη αὐτοῦ ἔσθ' εἶτα
ὁ Πλάτων, οὐδέ τῆ κατασκευῆ τῆ ὡδὲ ἐ σώμα. καὶ γὰρ
ἐσθ' ἡ ἐχρήτο πῶδ' ἐργῶ ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ ἄποδύσει, καὶ
κουράμ δὲ ἐκείρετο καὶ ταύτῳ ἀήθῃ Πλάτωνι. καὶ δά-
κτυλίου δὲ πολλοὺς φορῶν ἐκαλλώετο ἡδὲ τούτῳ· καὶ
μωκία

μωκία δὲ τις ἦν αὐτοῦ ὡδὲ τὸ πρόσωπον· καὶ ἄ καιροῦ
σωμυλία λαλοῦσθαι, κατηγόρει καὶ αὐτὴ τὸν ἔσθ' ὅπον αὐ-
τοῦ· πάντα δὲ ταῦτα, ὡς ἔστιν ἄλλοξία φιλοσόφου δὴ-
λον· ἄποδ' οὖν ὄρων ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν αἰδρα, πρε-
τίμα δὲ αὐτοῦ ξενοκράτῳ, καὶ Σπεύσιπῳ, καὶ Ἀμύ-
κλῳ, καὶ ἄλλοις· τῆτε λοιπῆ Δεξιούμνῳ αὐτῶν τιμῆ,
καὶ οὖν καὶ τῆ κοινωνία τῆν λόγων ἀκρημίας δὲ ποτε γε-
νομένης ἔσθ' ξενοκράτει εἰς τὴν παρὰ τῆν δα, ἐπείθετο τῶ Πλά-
τωνι Ἀριστοτέλης χορὸν τινὰ τῆν ὀμιλιτῆ τῆν ἑαυτοῦ ὡδὲ
σηκίμνῳ. ὡν ἦρ μινάσωντε ὁ φωκεὺς, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι
αἰόσει δὲ τότε ὁ Σπεύσιπῳ, καὶ εἰς ταῦτα ἀδύνατος
ἦν συμβαδίζειν τῶ Γλάτωνι. ὁ δὲ Γλάτων ὀγδοήκοντα ἐ-
τῆν ἐγεγόνει ὁμοῦτι καὶ Διθὼ τὴν ἡλικίαν ἐπελελοίπει τὰ
τῆς μνήμης αὐτόν· ἐπιθέμενον οὖν αὐτῶ, καὶ ἐπιβουλεύ-
ων ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ φιλοτίμως πάνυ τὰς ἐρωτήσεις ποι-
ούμνῳ, καὶ τρόπον τινὰ, καὶ ἐλεγκτικῶς, ἀδικῶν ἄμα,
καὶ ἀγνωμονῶν ἦν διήλθῳ· καὶ εἰς ταῦτα ἀκρῶς ὁ Γλά-
των τοῦ ἔξω ὡδὲ πάτου, ἐνδον ἐβάδισε σὺν τοῖς ἐταίροις·
ἔσθ' ὡν δὲ μιλῶν διαγενομένων, ὁ ξενοκράτης ἀφίκετο ἐκ
τῆς ἀκρημίας, καὶ καταλαμβάνει τὸν Ἀριστοτέλη βασι-
ζοντα, οὐ κατέλιπε τὸν Γλάτων· ὄρων δὲ αὐτὸν μετὰ τῆν
γνωρίμων, οὐ πρὸς Πλάτων· ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ ὡδὲ-
πάτου, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ἀπιόντα εἰς τὴν πόλιν, ἠρετό τινὰ
τῆν εἰς τῶ ὡδὲ πάτου ὅποι ποτέ εἶν Γλάτων, ὑπὸ πῆθε ἔσθ'
αὐτὸν μαλακίξεσθαι ὁ δὲ ἀμακρίνατο, ἐκείνῳ μὲν οὐ
νοσεῖ· ἐνοχλῶν δὲ αὐτὸν Ἀριστοτέλης παραχωρήσασθαι παρὰ
ἡκε τῶ ὡδὲ πάτου, καὶ ἀναχωρήσας· ἐν τῶ κήπῳ ἔσθ' ἑαυτοῦ
φιλοσοφεί· ὁ δὲ ξενοκράτης ἀκρῶς, παραχρημάηκε πρὸς
H 2 Γλάτων

Πλάτωνα. καὶ κατέλαβε Διφλεγόμενον τοῖς σὺν ἑαυτῷ, ἦ-
 θεν δὲ μάλα συχνοί, καὶ ἀξιοὶ λόγου· καὶ οἱ μάλιστ' ἀποκοῦ-
 τες τῆν ἐνὶ ἐπιφανείῃ· ἐπεὶ ὃ ἐπαύθη τῆς ὁμιλίας, ἠπά-
 ραυτε ὡς τὸ εἶκος ἐν ξενοκράτῃ φιλοφρονήσας· καὶ αὖ πάλιν ὁ ξενοκράτης ἐκείνον ὁμοίως· διὰ λυθείσης δὲ τῆς σωου-
 σίας, οὐδὲν οὐτὲ εἰπὼν πρὸς τὴν Γλάτωνα ξενοκράτης, οὐτὲ
 αἰκούσας σωμαγωγῶν ἐν ἑταίρους, καὶ τῷ Σπευσίπῳ, πάλιν
 ἰσχυρῶς ἐπέπληξε· παρεχρήσθη τοῦ πῶδε πάτου Ἀρι-
 στοτέλει αὐτὸς τε ἐπέθετο τῷ σαγειρίτῃ κατὰ τὸ καρτάρου,
 καὶ εἰς τοσοῦτον πῶδε ἦλθε φιλοτιμίας, ὡς ἐξελάσαι αὐτὸν,
 καὶ ἀρδουῶσαι τὸ σύνθημα χωρίον τῶν πλάτωνι.

Πρὸς Λυσιάνδρου, καὶ δώρων αἰακομθέντων αὐτῶν.

Λυσιάνδρω τῶν παρτιάτη εἰς ἰωνίαν ἀφικομένη, οἱ κα-
 τὰ τὴν ἰωνίαν ζένοι πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀπέπεμψαν, ἀ-
 τὰρ ὅσω καὶ βοῦν, καὶ πλακουῦτα· ὁ δὲ ἀπιδὼν εἰς τὴν πλα-
 κουῦτα, ἤρετο τί βούλεται τὸ πέμμα ἐκείνο εἶναι· ὁ δὲ κομ-
 ξων ἀπεκρίνατο, ὅτι ἐκ μέλιτος, καὶ τυροῦ, καὶ ἄλλων τινῶν
 κατεσκευάσται, ὁ δὲ Λυσιάνδρος, ἀλλὰ ὅτι μὲν εἶπε δότε τοῖς
 εἰδίῃσι, ἐλθούτων γὰρ οὐκ ἔστι βρωῖμα, ἐν δὲ βοῦν προσέτα-
 ξε κατὰ τὰ πάξια σιθνασθῆναι, καὶ ἐδείπνησεν ἠδελῶς.

Πρὸς μεγαλοφροσύνης τῆς θεμιστοκλέους.

Ἐπαινῆει ποτὲ ἐκ Διδασκαλείου παῖς ἑτιῶν θεμιστοκλῆς,
 εἶτα προσιόντ' ἑπιστάτου, ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ θε-
 μιστοκλεί μικρὸν ἐκχωρήσαι τῆς ὁδοῦ προέγοντ' ἑτὶ τυ-
 ράννου, ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐλθούτων ἀπεκρίνατο· αὐτὴ γὰρ
 εἶπεν αὐτῷ οὐχ ἰκανὴ ὁδὸς· οὕτως ἄρα ἐυγενὲς ἦ, καὶ μεγα-
 λόφρον ἐνεφάνετο τῶν θεμιστοκλεί καὶ ἐξ ἐκείνου.

Πρὸς τῆς τῆς Αἰνείου εὐσεβείας, καὶ τῆς τῆς Ἑλλήνων

ἐλέους

ἐλέους πρὸς τὸν ξάφας

ὅτε ἐάλω σίλιον, οἰκίτησαντες οἱ ἀχαιοὶ τὰς τῆν ἀλισκο-
 μόνον τύχας, καὶ πάνυ ἐλλωικῶς ἐστὶν ἐκήρυξαν, ἕκασον τῆν
 ἐλθούτων ἐν ὅτι καὶ βούλεται τῆν οἰκείων ἀρὰ φέρειν ἀρὰ
 μόνον, ὃ ἐν αἰνείας ἐν παρξάφους θεοῦς βασάφας ἐφδρῆν, ὑ-
 πὸ δριδίων τῆν ἄλλων, ἠδέντες ὅσω ἰδί τῆ τῆ ἀνδρὸς εὐσεβείας
 οἱ Ἑλλῶες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα σωεχώρησαν λα-
 βεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γενηρακότα αἰαθέμε-
 νθ' ὁμοίως ἐφδρῆν· ὡς δὲ κωλαγένης ὅσω καὶ ἰδί τούτω
 οὐχ ἦκισα, πάντων αὐτῷ τῆν οἰκείων κτημάτων ἀπέσκησαν·
 ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τὸν εὐσεβεῖς τῆν ἀνθρώπων, καὶ ἐν
 θεοῦς, καὶ ἐν γειναμλῶους δι' αἰδοῦς ἄγοντας, καὶ οἱ φύσει
 πολέμοι ἡμέροι γίνονται.

Πρὸς Ἀλεξάνδρου.

Καλὰ μὲν ὅσω Ἀλεξάνδρω τὰ ἰδί γρηνίω, καὶ τὰ ἰδί
 ἰασῶ, καὶ ἠ πρὸς ἀρβήλοισ μάχη, καὶ δαρείθ' ἠρημλίνθ',
 καὶ πέρσαι δουλεύοντες μακεδόνσι· καλὰ ἡ καὶ τῆς ἄλλης
 ἀπάσης Ἀσίας νενικημλῆς· καὶ ἰνδοὶ δὲ εἰ οὗτοι Ἀλεξάνδρω
 πηθόμνοι· καλὸν καὶ τὸ πρὸς τῆ τύρω, καὶ τὰ ἐν ὄξυδράχαις, καὶ
 τὰ ἄλλα αὐτῶ· τι γὰρ δεῖναι ξενοχωρία λόγου πῶδε λαμ-
 βαίνειν ἑσαύτῳ ἀνδρὸς εἰς ὅπλα ἀρετῶν· ἔσω δὲ καὶ τῆς τύ-
 χης Ἀλεξάνδρου ἀγαπώσης τὰ πλείστα, εἶτις εἶν διύσερις·
 καλὸς δὲ ὅσω Ἀλέξανδρος μὴ ἠτῶμλθ' τῆς τύχης, μὴ δὲ
 πρὸς τὴν ἐξ αὐτῆς εἰς αὐτὸν προθυμίαν ἀπαγορεύωμ· ἐκεί-
 να δὲ οὐκ ἔτι καλὰ Ἀλεξάνδρου· δι' οὗ μῶος φασὶ πέμπτη
 ἔπινε παρ' ἐυμαίω, εἶτα ἐκτὴ ἐνάθει δὲν ἐν τῆ πότου· καὶ το-
 σοῦτον ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἔξησεν, ὅσον αἰασῆς χηματαῖσαι
 τῆς ἡγεμόσιν ὡς δὲ τῆς αὐρίου πορείας, λέγων ὅτι ἔσαι πρῶτ'.

Η 3

καὶ

καὶ ἐβλόμῃ ἐσιᾶτο παρὰ Περδίκκα, καὶ ἔπινε πάλιν, καὶ ὀ-
γδοὴ ἐκάθυδεν· ἐπέμπε δὲ ὑπὸ Δέκα τοῦ αὐτοῦ μωδὸς καὶ
ταύτη ἔπινε, καὶ τῆ ἐπομὴν ἢ τὰ εἰδησιμύα ἔδρα, τὰ ἐκ τῆ
πότου· παρὰ Βαγῶα δὲ ἐδείπνισε τεξάδι μετὰ εἰκάδα·
ἀπείχε τῆ βασιλείων ὁ βασιῶα οἶκῳ δέκα σαδίους· εἶτα
τῆ τρίτη ἐκάθυδεν· Δυοῖν ὄσω θάτερον, ἢ Ἀλέξανδρου κα
κῶς τοσαύτας τοῦ μωδὸς ἡμέρας ἑαυτὸν ζημοῖ Διὰ τὸν οἶ-
νον, ἢ οἱ ταῦτα γράψαντες φεύδονται· ἔξеси δὲ ἐκ ζύτωρ
ἐνοεῖν καὶ τῆ λοιποῦ χρόνου τὰ ὅμοια αὐτῶν λέγοντας, ὡν
καὶ εὐ μὲν ὁ καρδιανὸς καὶ ἐκείνὸς ὄσι·

Περὶ φιλοκαλίας Ξενοφῶντος·

Ξενοφῶντι ἐμνε τῆ ἄλλων σπουδαίων, καὶ ὄσω καὶ ὀ-
πλα καλῶ ἔχειν· νικῶντι γὰρ ἔλεγε ὄσω πολέμιους τὴν καλ
λίσην σολῶ ἀρμόττειν, καὶ ἀκρῆσκοντα ἐπὶ τῆ μάχη, κεί-
σθαι καλῶς ἐπὶ καλῆ τῆ πανοπλία· τῶ γὰρ ἀνδρὶ τῶ γενναίω
ταῦτ' εἶναι τὰ ἐτάφια τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτὸν·
λέγεται οὖν ὁ τῆ γρύλλου τὴν ἰσπίδα ἀργολικῶ ἔχειν,
ἐν δὲ θῶρακα ἀττικόν, ἐπὶ δὲ κρᾶνθ βοιωλιουργῆς, ἐν δὲ
ἰσπων ἐπιδάυριον φιλοκάλου δὲ ἔγωγε αὐ εἶναι φαίλω τὰ
βιαῦτα ἀνδρῆς, καὶ ἀξιολῶτῳ ἑαυτὸν τῆ καλῶ·

Περὶ Λεωνίδου, καὶ τῆ Ξιακοσίων ἐθελοντῶ

Ἐπὶ τῆς ἐλλάδος ἀκρ-
θανόντων·

Ὁ Λεωνίδης ὁ λακεδαιμόνιῳ, καὶ οἱ σὺν αὐτῶ Ξιακό-
σιοι, ἐν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο ἐπὶ πύλαις,
καὶ Ἐπὶ τῆς ἐλλάδος εὐ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους
ἔτυχον εὐκλεοῦς· καὶ Δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον·
καὶ φήμην ἀγαθῶν δι' αἰῶνῳ·

Περὶ

Περὶ Πινδαροῦ τῆ τυρραίνου·

Πίνδαρος ὁ μέλας ὤς Ἀλυάττου δὲ θυγατρὸς
τοῦ λυδοῦ· ἀφ' ἐξάμενον τὴν ἐφεσίων τυρραίνου, πρὸς
μὲν τὰς τιμωρίας πικρὸς ἦν, καὶ ἀπαραιτήτῳ, τὰ γὰρ μὴν
ἄλλα ἐδόκει φιλόπαις εἶναι, καὶ σώφρων, καὶ τοῦ μὴ Δου-
λεῦσαι τὴν πατρίδα τοῖς βαρβαροῖς πολλὴν πένοντα ἔθε-
το· ἐδείξε ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἐκείνα δὲ που ἐπεὶ γὰρ Κροῖ-
σῳ ὁ πρὸς μηδὸς αὐτοῦ θεῖῳ κατασφερόμενον τὴν ἰω-
νίαν, ἐπὶ πρὸς ἐν Πίνδαρον πρεσβείαν ἀπέστειλεν, ἀξίων ἐφε-
σίους ὑπὸ αὐτῶ γενέσθαι· ὡς δὲ οὐκ ἐπέσθη, ἐπολιόρκει τὴν
πόλιν Κροῖσῳ· ἐπεὶ δὲ τις τῆ πύργων ἀνετράπη ὁ κληθεὶς
ὑσδρον πρὸς ὄσης, καὶ ἐπὶ ὄφθαλμοῖς ἔωρα ἐ Δεινόν, σωε-
βούλθυσεν ὁ Πίνδαρος ἐφεσίοις, ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυ-
λῶν, καὶ τῆ τριχῶν θάμυγας σωάσαι τοῖς κίοσι τοῦ τῆς
Ἀρτέμιδι νεῶ, οἷονε τὴν πόλιν ἀνάθημα ἔωντας εἶναι
τῆ Ἀρτέμιδι, Ἀσυλίαν ἀφ' αὐτῶν ἐπινοῶν τῆ ἐφέσῳ· ὁ δὲ
σωεβούλθυσεν πρὸς ἐλθόντας δεῖσθαι τοῦ λυδοῦ· πρὸς ἀλ-
λομύων δὲ τὴν ἰκετηρίαν τῆ ἐφεσίων, γελῶντα φασί,
ἐν Κροῖσον, καὶ Δεξάμενον πρῶτος ἐσραπηγῆν, ζῶς μὲν ἐφε-
σίοις συγχωρησάμενον τὴν μετ' ἐλθουθερίας φυγὴν, τῶ δὲ Πιν-
δαρῳ πρὸς τάξαι τῆς πόλεως ἀπαλλάττεσθαι· ὁ δὲ οὐκ ἀν-
τείπε· τῆ φίλων δὲ ὄσω σωμαπαίρην αὐτῶ βουλευθέντας
παρὰ λαβῶν, ἦν ὑόν, καὶ τῆς οὐσίας τὸ πλεῖστον τῆ πόλει πα-
ρακαταδέμενον, ἐπὶ ἑνα τῆ σωήτων Πασικλέα ἀκρδεί-
ξας ἐπίτροπον, ἐπὶ τοῦ παιδὸς, ἐπὶ τῆ χρημάτων, ἀπέθερεν
εἰς πελοπόννησον, τυρραίνου βίου, φυγὴν ἀθαίρετον
ἀλλαξάμενον Ἐπὶ τοῦ μὴ ποιῆσαι τὴν πατρίδα Ἐπὶ-
χείριον λυδοῖς.

Η 4 Περὶ Γλα-

Γορί Γλάτων ὁ πενίας, καὶ πῶς φιλοσο-
φίας ἐπεχείρησεν.

Πέπυσμαι καὶ ὄϊον τὸν λόγον· εἰ δὲ ἀληθὴς ὄστιν οὐκ οἶ-
δα, ὁ δὲ ἔν πεπυσμαι ἐκείνῳ ὄστι. Γλάτων ὁ Ἀρίων ὁ ἄπο
πενίας φησὶ, καταπονύμην ὁ, ἔμελλε μὲν ἰδίω σρατείαν ἀφ-
δημῆσαι· καταληφθεὶς ὁ ἄπο Σωκράτους ἰδίου μὲν ὁ-
πλα ὁ πλάτων, ἀνεσάλη τὴν ὄρμην, Δαλεχθέντῳ αὐτῷ
τῷ Σωκράτους ἀ εἰκὸς ἦν, καὶ πείθοντῳ φιλοσοφίας ἐπι-
θυμῆσαι.

Γῶς ὁ Σωκράτης τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου τυ-
φον ἀνέσειλεν.

Ὁρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἰδί τῷ
πλούτῳ, καὶ μέγα φρονούντα ἰδί τοῖς ἀγροῖς, ἦγαγεν αὐτὸν
ἐπίπινά τῳ πον ἐνθά ἀνέκρητο πινάκιον ἔχον γῆς πωρίδιον, καὶ
προσέταξε τὴν ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν· ὡς δὲ ἔυρε.
προσέταξε ὁδὸ ἀγροῦς ὁδὸ ἰδίους διαθρηῆσαι· ἦ δὲ εἰπόντος.
ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσὶν ἰδί τούτοις εἴπω, μέγα
φρονεῖς, οἷον οὐδὲν μέρῳ τῷ γῆς εἰσιμ.

Γορί Διογένους πενίας, ἐι τυφου.

Διογένους ὁ Σινωπεύς σιωχῶς ἐπέλεγεν ἄπορ ἑαυτῷ, ὁ
τι τὰς ἐκ τῷ ξαγαφίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ, καὶ ἄπο μὲν
εἶναι γὰρ πλάνης, ἄοικος, παξίδος ἐσερημλίῳ, πτωχός,
δυσείμων, βίον ἔχων τὸν ἐφήμερον· καὶ ὁ μὲν γὰρ τούτοις μέ-
γα ἐφρονεῖ οὐδὲν ἦττον, ἢ Ἀλέξανδρῳ ἰδί τῷ τῷ οἰκουμέ-
νης ἀρχῇ, ὅτε καὶ ἰνδούς ἐλῶν εἰς βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν.

Πορί Σωφρόνων τινῶν.

Ἀμοιβέας ὁ κισαρφιδὸς σωφρονέσατῳ ἐλέγετο, καὶ
γυωαῖκα ὠραμοτάτῳ ἔχων μὴ ὁμιλεῖν αὐτῇ· ἐι Διογένους
ὁ πῆς

ὁ τῷ ξαγαφίας ἄπο κριτής. κλειτόμαχος ὁ παγκρατια-
στής, εἶποτε καὶ κύνας εἶδε συμπλεκομένους, ἀπεσρέφετο·
καὶ ἐν συμποσίῳ εἶτις ἀφροδίσι ὁ λόγῳ παρεξέρη, αἰα-
σὰς ἀπηλλάττετο.

Πορί Νικίου πωουδῆς, πορί τὴν ἰδίω τέχνῳ.

Νικίας ὁ ζωγράφῳ ἰσοαύτῳ ἐπὶ τῷ γράφῳ πωουδῆν
εἶχεν, ὡς ἐπιλαθῆσθαι πολλὰ κίς αὐτῷ ξοφῆν πρῶθεν ἔγκαι-
σθα, πρῶτεπικότητα τῇ τέχνῳ.

Γορί Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡρακλέους κισα-
ρίζειν μαθητῶν.

Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου παῖς ὢν, οὐ πῶ πρῶσθεος, ἐμαῖ
θάνε κισαρίζειν, τοῦ δὲ διδάκοντῳ κρούσαι κελεύσαν-
τος χορδῆν τινὰ σὺν μέλει, καὶ ἦν ἀπῆται τὰ κισαρισμα-
τα· καὶ τί Διοίσει εἶφη, ἐὰν ταύτῳ κρούσῳς ἐτέρων Δείξας·
ὁ δὲ οὐδὲν εἶφη διαφέρειν τῷ μέλλοντι βασιλεύσειν· ἀλλὰ
οὐκ ἰδί τέχνῳ κισαρίζειν μέλλοντι. ἐδρασε δὲ ἄρα οὗτος
μὴ ὢν ἀπαίδευτῳ, ἐι τοῦ λίνου παῖδοι· ἐν γὰρ Ἡρακλέα ὁ
λῖνῳ ἔτι παῖδα ὄντα κισαρίζειν ἐπαίδευεν· ἀμφοτέρων
ἢ ἀπτόμενου τοῦ ὄργάνου, ἐχαλέπιωε πρὸς αὐτὸν ὄλινῳ, ὁ
δὲ ἀγανακτῆσας ὁ Ἡρακλῆς, τῷ πλήκρῳ τοῦ λίνου καθίκε-
το, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτῷ.

Γορί Σατύρου τοῦ αὐλητοῦ.

Σατύρῳ ὁ αὐλητῆς Ἀρίωνῳ τοῦ φιλοσόφου πολλὰ
κίς ἠεροῦτο, καὶ κηλούμην ἔκ τῷ λεγομένῳ, ἐπέλεγεν·

εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τάδε φαίνω ἐν πυρὶ θεῆμ.

τοὺς αὐλοὺς ἀνιτίομην, ἐι τρέποντινά τῳ τέχνῳ ἐκ-
φαυλίζων παρεβολῆ τῇ πρὸς φιλοσοφίαν.

νόμῳ λαίκοσι, καὶ ῥωμαίοις κοινός.

I ὅτι λαίκο-

ὅτι λαλῶσι, καὶ ῥωμαίοις νόμοι ἦν, μὴ ἐξείναι τι οὐδ' ἄν
νέιν, μήτε ἀβούλεται, μήτε ὄρεβούλεται. πρῶτα τῶν
γὰρ ἄλλων σωφρονεῖν οὐδὲ πολίτας, καὶ ἀφ' ἧς
ἕκαστος οὐχ ἦκιστα.

ὅτι τῆ ἀκαδημιά γε λῶσιν οὐκ ἐξήν
λόγῳ δέ τις ἀφ' ἧς καὶ οὗτος ἀττικὸς, ὅς λέγει πρῶτε-
ρον ἐν ἀκαδημιά μὴ ἢ γε λῶσιν ἐξουσία εἶναι. ὕβρει γὰρ, καὶ
ῥαθυμιά ἐπειρῶντο ἕχωριον ἀβούλων φυλάτθῃνας.

Διὰ τὸ ὁ ἀριστοτέλης ἀπέλιπε τὰς ἀθήνας.

ἀριστοτέλης ὅτε ἀπέλιπε τὰς ἀθήνας λέει τῆς κρίσεως,
πρὸς τὴν ἐρώμην αὐτῶν τὴν βίβλιν ἢ τῆ ἀθωάων πόλις, ἐφη,
παγκάλῃ, ἀλλ' ἐν αὐτῇ ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηρασκέ, σύκα. Δέ
ἔτι σύκα, οὐδὲ συκοφαντίας λέγων, καὶ πρὸς τὴν ἐρώμην, ὅτι
τι ἀπέλιπε τὰς ἀθήνας, ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ βούλεται ἀ-
θηναίους Δις ἐξαμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν, ἕως δὲ Σωκρά-
τιω πάθος αἰνιτῆρ ἔμμεθ, καὶ ἐν κατ' αὐτῶν κίνδυνον.

νόμοι κείων κατὰ γούτων.

νόμοι βίβλιν, οἱ πάντες παρ' αὐτοῖς γενησάμετες, ὡς
πρὸς ἡδὲ ξενία παρὰ μαλουῦτες ἑαυτοῦ, ἢ ἐπὶ τινὰ ἑορτασι-
κῶν θουσία, ἀνελθόντες, καὶ σεφαιωθῆμενοι, πίνουσι κώ-
νειον, ὅταν ἑαυτοῖς συνειδῶσιν, ὅτι πρὸς τὰ ἔργα τὰ τῆ πα-
ξίδι λυσιτελουῦτα ἀρχῆσι εἰσιμ. ἕως ἀληρούσης ἡδὲ τι
αὐτοῖς καὶ τῆς γνώμης ἀφ' ἧς ἐν χρόνῳ.

εὐρισκόμενά τινὰ πρῶτον ἐν ἀθήναις.

ὅτι ἐν ἀθήναις εὐρεθῆναι λέγουσι πρῶτον τὴν ἐλαίαν,
καὶ τὴν συκῆν, ἀ καὶ πρῶτον ἢ γῆ ἀπέδωκε. Δίκας τε λαοῦται,
καὶ λαβείν, εὐρον ἀθηναῖοι πρῶτοι, καὶ αἰῶνα ἦν ἀφ' ἧς σω-
μάτων πρῶτοι ἐταυρόθη, καὶ ἀπεδύθη, καὶ ἠλέθη. ἐν
ἰσπυρ

ἰσπυρ ἐξέβυξε πρῶτον ἐριχθόναθ.
ἰσπυρ ἐξέβυξε πρῶτον ἐριχθόναθ. Τὶ ἕνός παλαιῆθιον.

ὅτι βαλθῆνους ἀρκάδες ἀργεῖοι δὲ ἀπίους, ἀθηναῖοι ἢ
σύκα, τερῶθιοι ἢ ἀρχάδας Δεῖπνον εἶχον, ἰνδοὶ καλθῆμους
καρμάνοι φοῖνικας, κέγγρον δὲ μαῖῶται, καὶ σαυραμάται,
τέρμινθον δὲ, καὶ μαρδάμον πέρσαι.

Πρὸς σατύρων, ἡτύρων, καὶ σιλῶν.

ὅτι οἱ συγχροθῆται Διονύσου ἑτύροι ἢ ἑθῶν αἰ ὑπ' αἰῶν
τίτυροι ἀνομαξόρμηνοι ἔχον δὲ ἕθῶν αἰ ἐν τῇ τερελισμά-
των, οἷς χαίρουσι ἑτύροι δὲ ἀπ' τῆ σεσημέναι, σιλῶν δὲ
ἀπ' τῆ σιλῶν ἐν δὲ σιλῶν φόνον λέγουσι μετὰ παι-
διᾶς διουαρέσου. ἑθῶν δὲ ἦν τοῖς σιλῶν, ἀμφίμαλλοι, χι-
τῶνους αἰνιτῆται Δέ ἢ σολῆ, τῶ ἐν τῆ Διονύσου φυτεῖαν,
καὶ τὰ τῆ οἰνάδωμ, καὶ τὰ τῆ κλεμάτων δάση.

πολλὰ τῆ Διονύσου μετανυμία.

ὅτι ἢ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ἀνόμαξον φλύειν ὄθει
ἦν Διονύσον φλεῶνα ἐκάλοω, καὶ πρῶτη γην, καὶ σαφυλί-
τιω, καὶ ὄμφακίτιω, καὶ ἑτέρως πῶς ἀφ' ἧς φέρως.

Πρὸς ἕνων μαινομῶν γωαικῶν.

ἔλεγει καὶ Κελαϊνὴ πρῶτου θυγατέρεως, μάχλους Δέ
αὐταῖς ἢ τῆς Κύπρου βασιλῆς εἰργάθη: ἐπὶ μέρους δὲ τῆς
τελοπανήσου καὶ ἑδραμόν φασι γυμναῖ μαινόμηναι, ἐξ
εφοίτηθαι Δέ καὶ εἰς ἄλλας χώρας τῆς ἐλλάδθ παρὰ
φοροὶ οὐσαι ἕως τῆ νόσου. ἀκούω δὲ ὅτι καὶ ταῖς λακεδα-
μονίων γωαιζίν ἔπεισέ τις οἷσεθ βασιλικὸς, καὶ ταῖς
τῆ χίων, καὶ αἰ τῆ βοιωτῆ δὲ ὡς αἰ θεώτατοι ἐμάνθη, καὶ
ἢ ἕκαστος βροῦ: μόνος δὲ ἀφηνιάσαι τῆς χορείας ταύ-
της

I 2 τῆς

της λέλουσι τοῦ Διονύσου τὰς μινυῶν θυγατέρας Λθυκίπ-
πῳ, καὶ Ἀρισίπωῳ, καὶ Ἀλκιδόῳ. αἴτιον δὲ ὅτι ἐπόθου σὺ
γαμέτας, καὶ Διὸς οὐκ ἐγένοντο τῶν θεῶν μαϊνάδες, ὃ ἔ-
δρῆζεται. καὶ αἱ μὲν παρὰ σὺ ἰσούς εἶχον, καὶ ἐπονοῦτο παρὰ
τῷ ἐργάνῳ, εὐμάλα φιλοτίμως· ἀφνω δὲ κίττοιτε καὶ
ἀμπελοι σὺ ἰσούς περιείρπον καὶ τοῖς ταλάροις ἐνεφώλευ-
ον Δράκοντες ἐκ δὲ τῆς ὀρόφων ἔσαζον αἴνου, εἰ γὰρ κῆτος
σαγόνευσ, τὰς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀπέπειθεν, ἐλθεῖν, εἰς τῷ λα-
τρείῳ τοῦ δαίμονος· ἐν ταῦτάτοι καὶ πάθῳ ἐργάζοντο ἐ-
ξω κιθαερῶν, οὐ μείον τοῦ ἐ κιθαερῶνι ἐν γὰρ τῆς λθυ-
κίππῳ καὶ ἀπαλὸν ὄντα, καὶ νεαρὸν διεσπάσαντο,
οἷα νεβρόν τῆς μαϊνάδας ἀρξάμενοι αἱ μινυάδες· εἶτα εἰτεῦ-
θεν ἰδί τὰς ἐξ ἀρχῆς ἤσαν μινυάδας, αἱ δὲ ἐδίωκον αὐτὰς
Διὸς ἄγῳ ἐκ δὲ τούτων ἐγένοντο ὄρηθους, καὶ ἡ μὲν ἡμεῖ
φερὲ εἰδῶ εἰς κορώνῳ, ἡ δὲ εἰς νυκτερίδα· ἡ δὲ εἰς γλαῦκα·

Γορὶ Κιθαρωδοῦ ἑσπὸ τῆς Συβαρι-
τῆς φωνουθέντος.

Ἐν Συβαρί Κιθαρωδοῦ ἀδλοντῳ ἐν τῆ ἀγωνίᾳ ἦν ἐπετέ-
λω τῆ ἱερα· σασιασάντων ἑσπὸ αὐτοῦ τῆς Συβαριτῆς, εἰ
τὰ ὄπλα λαβόντων ἐπ' ἀλλήλους, φοβηθεὶς ὁ κιθαρωδὸς
σὺν αὐτῆ σολῆ κατέφυγεν εἰς ἐν τῆς ἱερας βωμόν· οἱ δὲ οὐ-
δέ ἐν ταῦτα ἐφείθοντο τῆς κιθαρωδοῦ· ὀλίγω ἢ ὕστερον ἐδίω-
κει αἶμα ἐν τῶ τῆς ἱερας ναῶ ἀναβρῦειν, οὐδὲν ἔλαττον πη-
γῆς ἀεν νάου· συβαρίται δὲ ἐπεμύσαν εἰς Δελφοὺς· ἡ δὲ πυ-
θία ἀπεκρίνατο.

Βαῖν' ἀπ' ἐμῶν ξιπόδιων, ἔτιτοι φόνθ' ἀμφι χέρεσσιν,
Πολὺς ἀρσάξων ἀπ' λαίνου οὐ διαῦ ἐρύκει
Ὀυσε θεμισεύσω, μουσῶν θεροπόντα κατέκτασ·

Ἡρης

Ἡρης πρὸς βωμοῖσι, θεῶν τίσιν οὐκ ἀλεείνας·
τοῖς δὲ κακῶς ῥύζασιν δίκης τέλθ' οὐχὲ χροισόν·
Ὀυδὲ ἀπαράπητον, οὐδ' εἰ Διὸς ἔγγονοι εἶμεν,
Ἄλλ' αὐτῆ κεφαλῆσι καὶ ἐ σφετέροισι τέκεσσιν,
εἰλεῖται, καὶ πῆμα δόμοις ἰδί πῆματι βαίνει.
Ἡ δὲ δίκη οὐκ ἐβραδύει· κροτοιάταις γὰρ ἐναντία
ὄπλα θέμενοι αἰασατοὶ ὑπ' ἐκείνων ἐγένοντο, καὶ ἡ πόλις αὐ-
τῆς ἠφανίσθη.

Πορὶ Ἰνθ' διωαμλίου βοηθεῖν τοῖς ἐταίροις,
καὶ μὴ βοηθοῦντος, καὶ ἑτέρω βοηθοῦν-
τος μὲν, ἀρτυχόντος δὲ·

νεανίσκοι ξεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι θεωροὶ συμπο-
λίται, κακούργοις συμπαρτετυγχάνουσιν, ὃ ὄω εἰς ἀπέ-
δρα σὺ λησῆς, ὃ δὲ ἑτέρῳ αὐτῆ σωεπλάκη τῶ λοιπῶ
τῆς κακούργων τῆς ἄλλων προαναλωθέντων, καὶ τοῦ μὲν
λησοῦ ἡμαρτενώσε δὲ τὸ ξίφθ' κατὰ τοῦ φίλου· τῶ ἀκ-
δράντι ὄω ἠπυθία αἰεῖλε τάδε.

Ἄνδρ' ἐ φίλω θνήσκοντι παρῶν πέλρας οὐκ ἐβοήθεισ·
Ὀυσε τῳμισεύσω, πῶδ' ἀκαλλέθ' ἐξιδινοῦ·
καὶ τῶ ἑτέρῳ δὲ αἰεῖλε τάδε· ἐρομλῶ τῳ πυθίαν·
Ἐκτεινας ἐν ἐταῖρον, ἀμύνων, οὐδ' ἐμίανερ
Αἶμα, πέλεις δὲ χέρας καθαρῶπῳ, ἡ πάρος ἦσα·
Χρησμός· φιλίπῳ λαθεῖς·

φιλίπῳ φασέχρησιρίον ἐκ πισεῖν ἐν βοιωτοῖς ἐν ξοφω-
νίου, φυλάττεσθαι δὲ ἐν ἀρμα· ἐκείνοι ὄω δέει τοῦ χρισ-
μοῦ, λόγθ' ἔχει μηδέποτε ἀναβῆναι ἀρμα· διπλοῦς ὄω
ἰδί τοῦ τοῖς ἑσπὸ ῥεῖ λόγθ', οἱ μὲν γὰρ φασιν, τῳ τοῦ Γαιθε-
νίου ξίφθ' ὡ τὸν φίλιπῳν διεχρήσθ', ἀρμα ἔχειν ἰδί τῆς

I 3 λαβῆς

λαβῆς διαγεγλυμμένον ἑλεφάντινον· ὁ δὲ ἕτερος, πῶ
θηβαϊκῶ πῶ καλουμένην ἀρμα ποδελθόντα λίμνῳ,
ἀρσφαγῆναι· ὁ μὲν πρῶτος λόγος Δημόδου, ὁ δὲ αὐκ εἰς
πάντας ἐξεφοίτηξε·

νόμος σαγειριτῆν

σταγειριτῆν νόμος οὗτος καὶ πάντη ἑλληνικός· ὁ μὴ
κατέδου φησι, μὴ λάμβανε.

Περὶ Τιμοθέου, καὶ ἄλλων οὐδέ μωφεληθέντων
ὑπὸ ἰδίας ἀνδραγαθίας.

Τιμόθεον τὰ μὲν πρῶτα ἐπήνοια ἀθλωαῖοι, ἐπεὶ δὲ ἔδο-
ξεν ἀμαρτεῖν ἃ ἔδοξεν, ἢ φθάνεσθαι αὐτῶν ἀνδραγαθία ἀλλ'
οὐδέ ὀλίγων ἔσωσεν, οὐδέ μὴ αἰτῆν πρῶτων ἀρεταί.
Θεμιστοκλῆς ἠίου δὲν ὤνητο, οὔτε ἐκ τῆς ναυμαχίας, τῆς
πρὸς Σαλαμίνα, οὔτε ἐκ τῆς πρεσβείας τῆς ἀσπάρτῳ λέ-
γω ἣ ἦν ἐπρέσβουσε κλέττων πῶ τῆν ἀθηναίων πείχισιν,
ἔφυγε γὰρ κακῆν οὐ τὰς ἀθήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ πῶ
ἐλλάδα πᾶσαν καὶ Γαυθῶν δὲ τὴν λακεδαίμονιον οὐδέ μω
ὤνησεν ἢ ἐπὶ πλαταιαῖς νίκη· ἔπειτα ὡν ἐν βυζαντίῳ ἐκαί-
νούργη, καὶ εἰσέεισε πόρρικα, ἔπειτα τούτων διέφθειρε καὶ
πῶ χεῖρον πῶ ἀπὸ τοῖς πρῶτοις· φωκίων δὲ ἢ εὐφρημία
ἢ καλούσθαι αὐτῶν χηρῶν, οὐδέ μωφελῆσεν, οὐδέ
τὰ πάντε καὶ ἐβλομήκοντα ἔπει, ἃ πόρδω

Διεβίωσεν οὐδέ μωφελῆσθαι αὐ-
θλωαῖοι, ἐπὶ βραχεῖ· ἐπεὶ
δὲ ἔδοξεν ἀντιπᾶ
ζῶν πειρατῶν προδιόνα, ἀθλωαῖοι
κατέγνωσαν αὐτοῦ
δύνατον

Αἴλια-

Αἴλιανου ποικιλῆς
ἱστορίας

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἔθνων ἔθνη διάφορα.

ἔγει τις νόμος λυκακῶν, ἐὰν ἡλίου δύ-
νατῶ ἀφίκηται ξένος, καὶ παρελθεῖν
ἐθελήσῃ εἰς σέγην ἰνός, εἴτα μὴ δέζηται
ἐν αὐτῷ, ζημιουῖσθαι αὐτῶν, ἐν ὑπέχειν
δικῆς τῆς κακοζενίας, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῶ
ἀφικομένῳ, καὶ τῶ ξενίῳ δὲ.

Ὅτι δαρδανεῖς ἐν ἑσπέρῳ τῆς ἰλλυρίδου ἀκούω ζῆς λέ-
εἶσαι μόνον παρὰ πάντα ἐν ἑαυτῷ βίαν ἐξ ὠδίνων, καὶ γαι-
μουῶτας, καὶ ἀφθονόντας·

Ἰνδοὶ οὔτε δανείζουσιν, οὔτε ἴσθαι δανείξεσθαι· ἀλλ' οὐ-
δέ θέμις αὐτῶν ἰνδῶν, οὔτε ἀδιμῆσαι, οὔτε ἀδικηθῆναι·
Διὸ οὐδέ ποιοῦται συγγραφῆν, ἢ παρκαταθήκῳ.

νόμος ἐστὶ σαρδιῶν, ἐν ἧσιν γενησκότας τῆν πατέ-
ρων οἱ παῖδες ῥοπάλοις τύπτοντες ἀμῆρω, καὶ ἔταττον, αἰ-
χρὸν ἠγούμενοι τὴν λῆαν ἔπειτα γνηρον ὄντα ζῆν ἔτι, ὡς πολλὰ
ἀμαρτάνοντες τῆ σῶμας τῆ δὲ τὸ γῆρας πεποννηκότος· ἔ-
ἢ αὐτῆν ἐστὶ νόμος ζωῆτος ἀργίας ἦσαν δῆκαι, καὶ ἐν εἰκῆ ζῶντα
ἐδευκρίνεσθαι, καὶ διδόναι τὰς ἐυθύνας ἀφθονοῦντα ὅθεν ζῆν.

Ἀσύριοι τὰς ὥραιας γάμου παρθέτους ἀθροίζοντες εἰς
τινα πόλιν, ἀγοραῖ αὐτῶν προκηρύττουσι· καὶ ἕκαστος ἢ μω
πρίνται, ἀπάγει νύμφην.

14 βιβλίον

Βίβλιος αὐτῆς ἐν ὁδῷ ποδλυχνῶν οὐδὲν ὦν μὴ κατέθε-
το αἰαρεῖται, οὐ γὰρ ἠγείται ὁ τοιοῦτον ἔυρημα, ἀλλὰ ἀ-
δίκημα.

Βορβίκα καὶ εὐδὲ ἐβλομήκοντα ἔπι βεβιωκότας ἀρ-
κτένουσι, εὐδὲ μὲν αὐδραὶ καταθύοντες, ἀπάγχοντες δὲ
τὰς γυναῖκας.

Κόλχοι δὲ εὐδὲ νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι καὶ καταρ-
εῖλαιαντες ἐκ τῆς δένδρων ἐξαρτῶσι.

Λυδοῖς ἦν ἔδος πρὸ τοῦ σωοικεῖν τὰς γυναικας αὐδρα-
σιν, ἔταιρεῖν ἀπαξ δὲ καταζυχθείσας, σωφρονεῖν τὴν δὲ
ἀμαρτάνουσαν εἰς ἔθρον, συγγνώμης τυχεῖν ἀδύνατον ἦν.

Περὶ Νικοςράτῃς κισσαριστοῦ διαφορῆς πρὸς

λαόδοκον ἐν κισσαριδῶν.

Νικοςράτον ἐν κισσαριστῶν λόγῳ τις ποδλίσι λέγων,
λαοδόκῳ τῶ κισσαριδῶ διαφορόμνον εὐδὲ μουσικῆς εἰ-
πεῖν ὅτι ἄρα ἐκείνῳ μὲν ὄσιν ἐν μεγάλῃ τῆς τέχνης μικρὸς,
αὐτὸς δὲ ἐν μικρᾷ μέγας, οὐ μόνον δὲ ἄρα ὄσιν σεμνὸν οἰκίαν
αὐξήσασαι, καὶ πλοῦτον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τέχνῳ, εἰγέτι δειῖ προ-
σέχειν Νικοςράτῳ ἔυ καλῶς, εὐδὲ εἰπόντι.

Γορὶ Πωλυγνώτου, καὶ Διονυσίου γραφέων.

Πολύγνωτῳ ὁ θάσιθ, καὶ Λιονύσιθ ὁ Κολοφώνιθ
γραφέε ἦσαν, καὶ ὁ μὲν πολύγνωτῳ ἔγραφε τὰ μεγάλα
καὶ ἐν τοῖς τελείοις εἰργάζετο τὰ ἄλλα, τὰ δὲ τοῦ Διονυ-
σίου πλὴν τοῦ μεγέτους τὴν τοῦ πολυγνώτου τέχνῳ ἐμι-
μείτο, εἰς τὴν ἀκρίβειαν πάθος, καὶ ἦθθ: καὶ χήματος
χρησιν, ἱματίων λεπτότητας, καὶ τὰ λοιπὰ.

Νόμῳ Θηβαῖκός ποδὲ τεχνιτῶν, καὶ γραφέων.

Ἀκούω κείσασαι νόμον θῆβησι προσάτιοντα τοῖς τεχνί-
ταις, καὶ

ταις, καὶ τοῖς γραφικοῖς, καὶ τοῖς πλάστικοῖς, εἰς τὴν κρείττον
τὰς εἰκόνας μιμείσασαι ἀπειλεί δὲ ὁ νόμῳ τοῖς εἰς τὸ χεῖρόν
ποτε ἢ πλάσασιν, ἢ γραφασιν ζημίαν τὴν τιμῆμα δρᾶν.

Τίνεος Εὐεργεσιῶν ἐμνήσθησαν.

Εὐεργεσιῶν ἀπεμνήσθησαν, καὶ χάριτας εὐδὲ αὐτῆν ἀ-
πέδωκεν Θησεύς, μὲν Ἡρακλεῖ, Ἀἰδωνέως γὰρ αὐτῶν τοῦ
μολοτῶν βασιλέως δῆσαντος, ὅτε ἕδι τὴν γυναικας αὐτῆ
ἦλθεν μετὰ Πηρείδου ἀρπασόμενῳ αὐτῶν ὁ Θησεύς, οὐχ
ἑαυτῶν ἀπουδάζων ἐν γάμον, ἀλλὰ γὰρ τῆς τοῦ Πηρείδου χέ-
ριτι εὐδὲ δρᾶσας. Ἡρακλεῖς εἰς εὐδὲ μολοσσοὺς ἀφικόμνος
ἐρρύσασαι ἐν Θησεῖα. καὶ διὰ ταῦτα ἐκείνῳ αὐτῶν ἑομόν
αἰέτησε, καὶ οἱ ἑπτὰ ἕδι θήβησι πρῶτακτι καὶ ἐκείνοι χάρι-
τας ἀπέδωκεν, διὰ γὰρ αὐτῶν ἀρλουμνίου τοῦ πρῶτακ-
τῳ τὴν ἀγῶνα ἔδωκεν ἐπὶ αὐτῶν, ὃν οἱ πολλοὶ οἰόνται ἐπὶ Ἀρ-
χεμόρω τε θῆναι ἐξάρχων. καὶ Ἡρακλεῖς δὲ χάριτας ἀπέ-
δωκε Νέσορι, Νηλέως γὰρ αὐτῶν οὐ βουλομνίου Καθηραῖ,
οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες σύμφηφοι ἦσαν τῶ Νηλεῖ, ὁ δὲ Νέσωρ
οὐχί, καὶ διὰ ταῦτα ἔλῶν τὴν πόλιν Ἡρακλεῖς, τὴν μὲν Νη-
λέα, καὶ εὐδὲ ἄλλους παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτεινε, εὐ μόνον δὲ
ἐφείσασαι Νέσορῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρώαν
ἔχειν ἔδωκεν. Καὶ ἀθλωαῖοι δὲ πασημεῖ τοῖς Ἡρακλέους
ἀργόνοις ἀπέτισαν χάριτας, ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκείνων ὁ πρῶτος
τῶν εὐεργετῆς ἐγένετο τοῦ Θησεῖως, οἱ ἀθλωαῖοι διὰ ταῦτα
κατήγαγον αὐτῶν εἰς πελοπόννησον. καὶ Ἡρακλεῖς δὲ ἀπέ-
δωκε χάριτας τοῖς ἐκ κλεωνῶν τριακοσίοις καὶ ἐξήκοντα,
τούτοις γὰρ ἕδι τοῖς μολιονίδαις συσρατέυσασιν αὐτῶν,
καὶ ἀρσανούσιν ἔυ καὶ καλῶς, ἀπέσιν τῆς ἐν νεμέα τιμῶν
ἄς ἔλθῃ παρὰ τῆς νεμέων, ὅτε ἐν ἐπιχωριάζοντα αὐτοῖς

Κ

καὶ

καὶ λυμῶν δὲ μῆλον αὐτῶν ταῖς ἐργασίαις ἐχειρώθησαν λέοντα καὶ μένεα θεὸς δὲ ὁ πεπεωὸς πᾶσι τῶν τυνδαρίδων οὐκ ἐγένετο ἀχάρεις ἐκβαλλόντες ἢ ἐκείνοι τῶν θεοσεύων υἱός, καὶ τῶν μητέρων θεοσεύων αἰθρῶν ἀχμαλώτων λαβόντες, ἔδωκεν αὐτῶν βασιλείαν τῶν μενεαδῶν, διὰ ταῦτα πρῶτον ὄμιλον θεὸς αἰάκτας τε, εἰσωτήρας ἀνόμαζε. καὶ Δαρειῶν δὲ ὁ ὕστατος παρὰ συλοσῶντων λαβὼν ἱμάτιον ἐτιϊδίωπτος ὢν, ὅτε ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς βασιλείας, ἔδωκεν αὐτῶν τῆς πατρὸς τῶν ἀρχῆν, τῶν Σάμου χρυσέα χαλκείων φαίη τις αὐτῶν.

Χρησμός ἑσπερὶ τῆς ἀθλωαίων.

Ὅτι ἠνίκα ἐβούλοντο λακεδαίμονιοι τῶν ἀθλωαίων ἀφαιρῆσαι πόλιν, ἠρώτησαν τὸν θεόν, καὶ ἀπεκρίνατο, τῶν κοιῶν ἐστὶν τῆς ἐλλάδος μὴ κινεῖν.

Ὅτι εἴ ποτε μὲν μήτε ἐν θανάτῳ κακῶν ὄσιν αἰαπαῦσαι, καὶ πᾶσι Γαυσαίου.

Ὅτι καὶ ἀρὰ τοῖς κακοῖς οὐδέ τῶν ἀφθάνειν κέρδιον, ἐπεὶ μὴ δὲ τότε ἀναπαύονται, ἀλλ' ἢ πάντελως ἀμοιροῦσι ταφῆς, ἢ εἰ εἰς φθόσῳσι ταφέντες, ὡς καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἡμῶν καὶ τοῦ κοινῶν πάντων σωματίων ὄσμου, καὶ ἐκείθεν ἐκπίπτουσι λακεδαίμονιοι γουῶν πιαυθάνειαν μηδίοντα, οὐ μόνον λιμῶν ἀπέκτειναν, ἀλλὰ καὶ τὸ νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄσμων, φησὶν ἐπιτιμῆδης.

Περὶ μεταβολῆς τύχης.

εἶτα τίς οὐκ οἶδε τοῖς τύχης μεταβολαῖς ὀξυρρόπους, καὶ παχείας. λακεδαίμονιοι γουῶν θηβαίων ἀρξάντες, αὐτοὶ πόλιν ὑπ' ἐκείνων οὕτως ἐχειρώθησαν, ὡς τῶν θεοσεύων μὴ μόνον.

μόνον εἰς πελοπόννησον ἀφικέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐυρώτῃ διελθεῖν, εἰ τῶν τῶν λακεδαίμονίων τεμεῖν χώρων, καὶ ὀλίγου καὶ τῶν πόλιν κατέλαβον εἰμὴ ἐπαμεινώνδας ἔδεισε, μὴ πελοποννήσιοι πάντες συμπνεύσωσι, καὶ ἑσπερὶ τῆς ἀπαρτῆς ἀγωνίσωνται.

Διοκῦσιον δὲ τύραν κατὰ τῶν ἐσπερὶ καρχηδονίων εἰς πολιορκίαν, οὐδέ μᾶς αὐτῶν σωτηρίας ἐπιφανομήνης, αὐτὸς μὲν ἀθύρθη ἦρ, καὶ ὑπενεόειδρασμόν, τῶν δὲ ἐταίρων αὐτῶν τις ἐλλοπίδης ὄνομα προσελθὼν ἔφατο, ὦ Διονύσιε καλὸν ἐτάφιον ἠτυρχνίς, αἰδέσθείς ἐν ἡδὴ τούτῳ ἀεργώσθαι τῶν γνώμων, καὶ σὺν ὀλίγοις παμπόλους μυριάδας κατηγωνίσασθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχῆν μέζω ἐποίησε.

καὶ Ἀμιώτας δὲ ὁ μακεδῶν ἠτήθεις ἑσπερὶ τῶν πελοπόννησων βαρβαρῶν καὶ ἀρβαλῶν τῶν ἀρχῆν, γνώμων μὲν εἶχεν ὡς καὶ ἀρβαλῶν τῶν χώρων τελέως, ἠγάπα γὰρ εἰδωθεῖν διασῶσαι αὐτὸν γουῶν μόνον. ἐπεὶ δὲ ἐκ τούτων ἦν, ἔφατό τις πρὸς αὐτὸν, τῶν ἐλλοπίδου φωνῶν, καὶ μικρὸν χώρον καταλαβὼν, καὶ ἀθροίσας ὀλίγους στρατιώταις ἀνεκτίσασθαι τῶν ἀρχῆν.

Ὅτι τὸν ὄσμον οἱ Αἰγύπτιοι τῆς ἐπιχωρίῳ φωνῆ ὄνομα ἐκάλοισαν, τὸν δὲ αὐτοῦ τῆς γνώμης ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ ζώου ἀφβαλλόντες, αὐτῶν ἐκείνῳ τὸν ἄπιν πρὸς βίαν κατέδυσεν ὄνα.

Δίων ὁ ἰσπαρίνου φυγῆς ὡς ἑσπερὶ Διονυσίου, μετὰ Διχιλίαν στρατιωτῆς αὐτῆς κατεπολέμησεν καὶ ὁ πρόδρομος αὐτῆς ἦρ, ὅσῳ ἐκείνον εἰργάσασθαι φυγάδα.

Συρρακοῦσιοι δὲ εἰνέα τριήρεσι πρὸς ἑκάστω καὶ εἰκοσιτάς

K 2 τῆς

τῆς Καρχηδονίων παρεταξάμενοι, κατὰ πολὺ ἐκράτησαν.

Περὶ Γλάτων ὁ ἄτυφίας, καὶ Ἀριστοτέλους ἀχαρισίας·

Πλάτων ὁ Ἀρίστον ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ σωεσκηνώσεν ἀγνώσιν ἀθρόοις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνώσ οὕτως δὲ αὐτῶν ἐχειρώσασθαι, καὶ ἀνεδίησθαι τῆ σωουσία σωεσιώμελός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, καὶ σωουσιμερέων ἐν πάσιν, ὡς ἔπαρθησθαι αὐτὸν ζένους τῆ τοῦ αἰδέως σωτυχία· οὐτε δὲ Ἀκαδημίας ἐμέμνητο, οὐτε Σωκράτους· αὐτόγε μὲν ἔπειτα ἐνεφάνισεν αὐτοῖς ὅτι καλεῖται Πλάτων· ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτὸν ἕν μάλα φιλοσοφρῶνως· καὶ οἱ ξένοι ἄγε εἶπον ὡς Πλάτων ἐπίδειξον ἡμῖν, καὶ ἐν ὁμώνυμόν σ' ἐν Σωκράτους ὁμιλητῶν· καὶ ἰδί τῶν Ἀκαδημίων ἠγνησθαι τῶν ἐκείνου, καὶ ἐπισύσῃσιν τῶν αἰδρῶν, ἵνα τί καὶ αὐτοῦ ἀκροφύσωμεν, ὁ δὲ ἠρέμα ἔπαρθησθαι ὡς παρ' οὐν καλεῖσθαι, ἀλλ' ἐγὼ φησὶν αὐτὸς ἐκείνους εἶμι· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν· εἰ ἐν αἰδρῶν ἔχοντες μεθ' ἐαυτῶν τὸν τοσοῦτον, ἠγνησθαι, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομέλου καὶ ἀνεπιτηδεύτως αὐτοῖς, καὶ δείξαντες ὅτι δύνανται, καὶ αὐτὸ τῆ σωουσιῶν λόγων, χειροῦσθαι αὐτὸν σωόντας·

Ὁ Πλάτων ἐν Ἀριστοτέλει ἐκάλει πῶλον τὸ δὲ ἐβούλετο αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐκείνο, δηλονότι ὡμολόγηται, ἐν πῶλον, ὅταν κορεθῆ τοῦ μητρῶου γάλακτος, λακτίσει τῶν μητέρων· ἠιτίτετα οὐν καὶ ὁ Πλάτων ἀχαρισίαν τῆ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ γὰρ ἐκείνος τὰ μέγιστα εἰς φιλοσοφίαν παρὰ Πλάτωνος λαβὼν ἀπέρμαστα, καὶ ἐφόδια· εἶτα ἔπαρθησθαι τῆ ἀρίστων, καὶ ἀφηνιάσας, αὐτὸν κοδιόμισεν αὐτῶν διατριβῶν, καὶ αὐτίπαρεξήγαγεν ἐν τῶν πατέρων ἐταίρους ἔχων,

ἔχων, καὶ ὁμιλητὰς καὶ ἐγλίχετο αὐτὸν παλὸς εἶναι Γλάτων·

Γῶς εἶχε πρὸς ἐν Δῆμον ἐν Ἀθιναίων ὁ παρικλῆς.

Εἶτα οὐκ ἦν τοῦ Δῆμου τοῦ ἀθιναίων διαπευλικός, ὁ ξανθὸς παρικλῆς; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ὁ ἄριστος γοῦ ἔμελλε εἰς τῶν ἐκκλησιῶν παρῆναι, ἤνυχτο μὲν αὐτῶν ῥῆμα ἐπιπολάσαι τοῖσιν, ὁ παρ' οὐν ἔμελλε ἐκτραχύνειν τὸν Δῆμον πρὸς αὐτῶν γενόμενον, καὶ ἀβουλητὸν δόξαν·

Περὶ Σωκράτους φιλοκαλίας.

Διογένης ἔλεγεν, καὶ ἐν Σωκράτῳ αὐτὸν τρυφῆσαι· παρῆναι γὰρ αὐτῶν οἰκιδίῳ, καὶ τῶν σκιμποδίῳ, καὶ ταῖς βλαύταις δὲ, αἷς παρ' οὐν ἐχρήτο Σωκράτης ἐσιν ὅτε·

Περὶ Ἑλένης εἰκόντος ἔπαρθησθαι Ζεύξειδῳ γραφείσῃ.

Ὁ Ζεύξιος ὁ Ἡρακλεώτης, ὅτε τῶν Ἑλένην ἔγραφε, πολλὰ ἐχρηματίσασθαι ἐκ τούτου τοῦ γράμματος· οὐ γὰρ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε αὐτὸν βουλομένους ἀναίδην εἶα ὄρεσθαι αὐτῶν, ἀλλ' ἐπίδειξον ἀργύριον καταβαλεῖν, εἶτα οὕτω διασάσασθαι· ὡς οὐν μίσημα τοῦ Ἡρακλεώτου λαμβάνοντες ἔπαρθησθαι ἑταίρους, ἐκάλω οἱ τότε Ἕλληες ἐκείνῳ τῶν Ἑλένην ἐταίρους·

Ἐπικούρου γνώμη, καὶ εὐδαιμονία·

Ἐπίκουρος ὁ γαργήτιος ἔλεγεν, ὡς ὀλιγον οὐχ ἰκανῶν, ἀλλὰ τούτω γε οὐδὲν ἰκανόν· ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ἐτοίμως ἔχειν, καὶ τῶν διὰ πῶν εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι, μάξαν ἔχων καὶ ὑδρωταῦτ' ὅλω ἐν οὐν ὁ Ἐπίκουρος, τὸ βουλόμενον ἐπῆναι τῶν ἡδονῶν· εἰσόμεθα ἄλλοτε·

Περὶ χρημάτων φειδοῦς, καὶ φυλακῆς.

Πολλῶν τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων σωμαχθέντα χημάτα, κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον, εἰς πόρνης γωαικός ἐν-

Κ 3. τὸρον·

τόρον καταίρουσιν, ὡς πῶρ γὰρ ἐχθρὸν λαβεῖν· μὲν ῥάδιον, σωέχειν δὲ χαλεπὸν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα· καὶ Ἀναξαγόρου ἐν τῷ πρῶτῳ βασιλείας φησὶ, χαλεπὸν χρήματα σωαγείρασθαι, χαλεπώτερον δὲ φυλακῆν τούτοις πῶρ θείναι.

Περὶ ἱερῶν ἐν νόσῳ μουσικῶν, καὶ ἄλλὰ μεμαθηκότων, καὶ ἰσχυρῶν γεγενομένων.

Ἱέρωνα φασὶ, ἐν Σικελίας τύραννον τὰ πρῶτα ἰδιωτικῶς εἶναι, καὶ ἀνθρώπων ἀμουσότατον, καὶ τὴν ἀγροικίαν ἀλλὰ μὴ δὲ κατ' ὀλίγον τοῦ ἀδελφοῦ Διφφέρειν τοῦ Γέλωνος· ἐπεὶ δὲ αὐτῷ σωννέχθη νοσήσαι, μουσικώτατος ἀνθρώπων ἐγένετο, τὴν χολῶν τὴν ἐκ τῆς ἀρρώστιας εἰς ἀκούσματα πεκαυμένον καταθέμενος· ῥωθεῖς δ' αὖτε Ἱέρων σὺν Σιμωνίδῃ τῷ κείῳ, καὶ Γινδάρῳ τῷ οἰκιστῇ, καὶ Βακχυλίδῃ τῷ ἰουλιήτῃ, ὁ δὲ Γέλων ἀνθρώπος ἀμύσος.

Μουσικώτατος δὲ λέγουσι, καὶ Πτολεμαῖον γενέσθαι τὸν δεύτερον, καὶ αὐτὸν νοσήσαντα, λέγει δὲ καὶ Γλάτων ἐν θεῶν γνῶσι φησὶ φιλοσοφῆσαι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διὰ τὴν νοσοτροφίαν· εἰργουσα γὰρ αὐτὸν ἐκείνῃ τῇ πολιτικῶν, σωννέχθη εἰς τὴν τῆς σοφίας ἔρωτα τίς δὲ οὐκ αὐτῷ ἔχων σωννέχθη, καὶ Ἀλκιβιάδῃ νόσον, καὶ Κριτίαν, καὶ Παισωνίαν τῷ Λακεδαιμονίῳ, καὶ ἄλλοις Ἀλκιβιάδῃ μὲν, καὶ Κριτίαν, ἵνα μὴ ἀφροδύντες Σωκράτους ὁ μὲν ὑβριστὴς γένηται, καὶ ποτε μὲν φιλολόγων, ποτὲ δὲ βοιωτικῶν ἐν τρέπον, καὶ αὐτὸν πάλιν δετῆαλίξῃ, καὶ τοῖς Μήδων, καὶ Γερσῶν ἀρέσκηται ἐν φαρναβάζου γινόμενος· τυραννικώτατος δὲ, καὶ φονικώτατος ὁ Κριτίας γινόμενος, καὶ τὴν πατρίδα ἐλύπησε πολλὰ καὶ αὐτὸν μισοῦμενος, τὸν βίον κατέστρεψε.

καὶ στρατῶν δὲ ὁ Κορράγου εἰς δέον ἔοικε νοσήσαι, ἔτι γὰρ γένους

γένους ἡκῶν, εὖ δὲ καὶ πλούτου, οὐκ ἐγυμνάζετο, καμῶν δὲ τὸν σπλῆνα, καὶ θεραπείας διεθείς τῆς ἐκ τῆς γυμνασίων, τὰ μὲν πρῶτα ὅσον ἐς τὴν ὑγιαίνει ἐχρῆτο αὐτοῖς, χωρῶν δὲ ἐς τὴν πρῶτην τέχνης, καὶ ἐν ἔργῳ τιθέμενος αὐτῷ, Ὀλυμπιάσι μὲν ἐνίκισεν ἡμέρα μὲν πάλιν, καὶ παγκρατιον, καὶ τῆς ἑξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ ἐν νεμέῳ δὲ, καὶ πυθῶν, καὶ ἰσθμοῖ.

Δημοκράτης ὁ Γαλασιῆς, καὶ αὐτὸς νοσήσας ἐν πόδας, παριῶν εἰς ἐν ἀγῶνας, εἰς τὰς ἐν τῷ σαδίῳ, πῶρ γράφων ἐαυτῷ κύκλον, προσέτατε τοῖς αὐτιπαλαισταῖς ἔξω τῆς γραμμῆς αὐτὸν προέλκειν· οἶδεν ἡττῶντο ἀδωατοῦτες, ὁ δὲ εὐδραβὰς ἐν τῇ σάσει, καὶ ἐγκρατῶς σεφανοῦμενος ἀπήλθε.

Παλαιῶν τινῶν ἰδιότητες·

Ἐὰν προσέχη τις Καλλία, φιλοπότῳ αὐτὸν ἐργάζεται ὁ Καλλίας, ἐὰν Ἰσμινία αὐλητικῶς ἀλαζόνα, ἐὰν Ἀλκιβιάδῃ, ὀφιοπιόν, ἐὰν Κροβύλω· Δεινὸν εἰπεῖν, ἐὰν Δημοσθένης, Στρατηγικόν, ἐὰν Ἐπαμινώνδῃ· μεγαλόφρονα, ἐὰν Ἀγισιλάῳ· καὶ χερσὸν, ἐὰν Φωκίῳ· καὶ δίκαιον, ἐὰν Ἀριστέιδῃ, εἰσεφόν ἐὰν Σωκράτει.

Πυθαγόρου θαυμάσια, καὶ Δόξαι·

Ἐδίδασκε Πυθαγόρας ἐν ἀνθρώποις, ὅτι κερτῶν γέννηται σπερμάτων, ἢ κατὰ τὴν φύσιν, τὴν θνητικῶν· τῆς γὰρ αὐτῆς ἡμέρας ὠφθη καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν ὥραν ἐν μεταποντίῳ, καὶ ἐν κρότωνι, καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ· δὲ παρὲφιν χρυσοῦ τὸν ἔτερον τῆς ἡμερῶν, καὶ μυλλίαν δὲ ἐν κροτωνιάτῳ ὑπέμνησεν, ὅτι Μίδας ὁ Γορδίου ὄβιν ὁ Φρύξ καὶ ἐν ἀετῶν δὲ ἐν λευκὸν κατέφησεν ἑσπομείναντα αὐτῶν.

Κ 4 ἄλλα

ἀλλὰ καὶ ἄνω τοῦ κόβου τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων προσεφ-
ρήθη, ἦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ χαίρει γυναικός.

Ἐλεγε ἡ ἰδρώτατος εἶναι ἡ πῆσμαλφῆς φύλλον ἔλεγε
ὅτι πάντων σοφώτατος ὄσιν ὁ ἀριθμὸς δευτέρου, ὁ τοῖς
πράγμασι τὰ ὀνόματα θέμεν καὶ ἦν σεισμὸν ἐγενεαλό-
γει οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ σύνοδον τῆς τεθνεώτων ἢ δὲ ἴρις ἐ-
φασκεν, ὡς ἡγῆ τοῦ νεύλου ὄσιν, καὶ ὁ πολλὰς ἐμπίπτων τοῖς
ὡσὶν ἦχου φωνῆ τῆς κρείττωνων οὐχ' οἶόν τε ἡν διαπορῆ-
σαι ἄνω τινος αὐτῶν, ἢ τοῖς λεχθεῖσι τι προσερωτῆσαι,
ἀλλ' ὡς χρησμῶν θείων οὕτως οἱ τότε προσεῖχον τοῖς λεγο-
μένοις ὑπ' αὐτοῦ, ἐπισυφομῆς δὲ τὰς πόλεις αὐτοῦ διέ-
ρει λόγους, ὅτι πυθαγόρας ἀφίκετο οὐ διδάξων, ἀλλ' ἰα-
τρύων προσέταττε δὲ ὁ αὐτὸς γυναικὸς καρδίας ἀπέ-
χεσθαι, καὶ ἀλεξυσθῆναι λευκῆς, καὶ τῆς θνησιδίων παντὸς
μάλλον, καὶ μὴ χεῖρα βαλάνειον, μὴ ἡ βαδίζειν ἐν λεω-
φόρους, ἀδελφὸν γὰρ εἰκαταρεύουσι καὶ αὐτὰ ἐκείνα.

Γὰρ αἰδοῦς, καὶ τιμῆς τοῦ Διονυσίου πρὸς

Πλάτωνος

Ὅτε κατῆλθε Πλάτων ἐν Σικελίᾳ κλητῆς, πολλὰ ἰδὼν
πολλοῖς ἐπισείλαν τοῦ Λιονυσίου, καὶ αἰήσασεν αὐτὸν ἰδὼν
ἡ ἀρετὴ ὁ νέου Διονυσίου αὐτὸς μὲν ἠνιοχῶν, παρεμβα-
τῶ δὲ ποιητῆρος ἦν ἄριστων, τότε δὲ φασὶ συρακού-
σιον ἄνδρα χαίρειντα, καὶ τῆς Ὀμήρου μὴ ἀπαίδευτομ, ἠδὲν-
τα τῆς ὄψις αὐτῆς, ἐπειπεῖν τὰ ἐξ Ἰλιάδου ἐκείνα, παρεξέ-
φαντα ὀλίγον.

Μέγα δ' ἔβραχε φήσιν ἄξων

βρυθασύνη, δεινὸν γὰρ ἄγε βροτῶν, ἄνδρα τ' ἄριστον

Ὅτι ὑπόπτης ὡμῆς πάντας ὁ Διονύσιος, ὁ μὲν εἰς πλά-

τωνος

τωνος ποσῶντι ἔχεν αἰδῶν καὶ ὡς ἐκείνον μόνον εἰσιέναι
πρὸς αὐτὸν μὴ ἐρδυνώμενον, καὶ τριλίωντος αὐτὸν ἐπισάμε-
ντος ἐταῖρον εἰς τὰ ἔχοντα εἶναι.

Ὅτι παιδεία ἐτίμησε φιλιππος, καὶ πῶς

Ἀριστέλους.

Φίλιππος ὁ μακεδῶν οὐ μόνον ἐλέγετο τὰ πολέμα
εἶναι ἀγαθός, καὶ εἰπεῖν δεινός, ἀλλὰ καὶ παιδείαν ἀνδρείο-
τατα ἐτίμα. Ἀριστέλει γοῦν χορηγῆσας πλοῦτον ἀνεν-
δειῆ, αἰτίου γέγονε πολλῆς καὶ ἄλλης πολυπειρίας, ἀταρ-
οῦν καὶ τῆς γνώσεως, τῆς κατὰ τὰ ζῶα καὶ τῆς ἰστορίας αὐ-
τῆς ὁ τοῦ Νινομάχου Διφῆ τῶ τοῦ Φιλίππου πῶδμουσίαν ἐ-
καρπώσας, καὶ Πλάτωνος δὲ ἐτίμησε, εἰ θεόφραστον

Γὰρ Δημοκρίτου, καὶ τῆς πῶδ αὐτοῦ, θεοφράστου,

Ἰωποκράτους, καὶ ἄλλων δόξης.

Δημόκριτον ἐν Ἀυδηνίτῳ λόγῳ ἔχει τὰτε ἄλλα γενέ-
σθαι σοφόν, καὶ διὰ ἐπιθυμῆσαι λαθεῖν, καὶ ἐργῶν θάλασσαν
σφόδρα πάνυ ἐστῶν. Διφῆ ταῦτά τοι καὶ πολλὴν ἐπήγ γῆρ.
ἦκεν οὖν καὶ πρὸς ἐνὶ χαλδαίους, καὶ εἰς βαβυλωνίαν, καὶ πρὸς
ἐνὶ μάγους, καὶ ἐνὶ σοφιστῶν τῆς Ἰνδῶν τῶ παρὰ τοῦ Δα-
μασίωπου τοῦ πατρὸς οὐσίαν εἰς ἑξία μέρην ἐμνησθῆναι τῶν
ἀδελφοῖς δὲ αὐτοῦ τοῖς τρισὶ, τ' ἀργύριον μόνον λαβῶν
ἐφόδιον τῆς ὁδοῦ. τὰ λοιπὰ τοῖς ἀδελφοῖς εἶχεσε Διφῆ ταῦ-
τά τοι καὶ θεοφράστου αὐτὸν ἐπὶναι, ὅτι πῶδ μὲν κρείττο-
μα ἀγρῶν ἀγείρων μενελάου, καὶ Ὀδυσσεῶς, ἐκείνοι μὲν
γὰρ ἠλῶντο αὐτόχρημα φοινίκων ἐμπόρων μηδὲν διαφῆ-
ροντες, χρέματα γὰρ ἠθροίζον, καὶ τῆς πῶδμουσίαν, καὶ τοῦ πε-
ρίπλου ταύτῳ εἶχον τῶ πρόφασιν ὅτι οἱ αὐδηνίται ἐκά-
λωσαν Δημόκριτον φιλοσοφίαν, τὸν ἡ γυναικὸς λόγον

L

κατε-

κατεγέλα δὲ πάντων ὁ Δημόκριτος, καὶ ἔλεγεν αὐ-
τῶν μαίνεσθαι, ὅθεν καὶ γελῶσιν αὐτὸν ἐκάλουσι οἱ πολῖται·
λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ ἐν ἱσοκράτῳ πῶς τὴν πρῶτην ἐν-
τευξιν ἑστῶτος τοῦ Δημοκρίτου Δόξαν λαβείν, ὡς μαινομέ-
νου, προΐουσης δὲ αὐτοῖς τῆς συνουσίας εἰς ἑστῶτος
θαυμάσαι ἐν αὐτοῖς.

λέγουσι δὲ Δωριεῖα ὄντα ἐν ἱσοκράτῳ, ἀλλ' οὐ καὶ
τοῦ Δημοκρίτου χάριν, τῆ ἰαδὶ φωνῆ συγγράφαι τὰ συγ-
γράμματα.

Παιδικὰ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος.

Ὅτι παιδικὰ ἐγένετο Σωκράτης μὲν Ἀλκιβιάδης, Πλά-
τωνος δὲ Δίωνος μὲν τοι Δίωνος, καὶ ἀπὸνότητι τῆ ἐρατοῦ·
περὶ ἀθλοποιῶν ἀεροσύνης.

οἱ παλαιὸι ἀθλοποιῶν ἀλουργῆ μὲν ἠμπεύχοντο ἱμάτια, ποι-
κίλους δὲ ἐπέδων χιτῶνας, κορύμβους δὲ αἰαδιούμνοι
τῆ ἐν τῆ κεφαλῇ τριχῶν, χρυσοῦς ἐκείροντες αὐταῖς τέτι-
γας, καὶ κόσμον ἄλλον προσηύχοντο πῶς ἀπὸ τῶν χρυσοῦ
προήεσαν καὶ ὀκλαδίας αὐτοῖς Δίφρους οἱ παῖδες ὑπέφε-
ρον, ἵνα μὴ καθίζωσιν ἐαυτῶν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε. Δῆλον δὲ
ὅτι καὶ ἡ τράπεζα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἡλοιπὴ δίαιτα ἀεροτέρη·
τοιοῦτοι δὲ ὄντες τὴν ἐν μαρμαρίνῳ μάχῃ σῆκον.

Περὶ τινῶν ἀσώτων.

Ὅτι Περικλέας, καὶ Καλλίας ἐν ἱσοκράτῳ, καὶ Νικίας τὸν
πρῶτον ἠδὲν τὸ ἀσώτερον εἶναι, καὶ ὁ πρὸς ἡδονὴν εἶναι εἰς ἀφ-
ρίαν πρὸς ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ γὰρ ἐπέλιπε τὰ χεῖματα αὐτοῖς, οἱ
τρεῖς κώνειον τελευταῖαν πρόπον ἀλλήλοισι προπιόντες,
ὡς πρὸς οὐκ ἐκ συμποσίου ἀνέλυσαν.

Ὅτι παμφακὸς ὁ Περικλῆος Κροίσω τῷ Λυδῷ τοῦ πατρὸς

λεωπρε-

λεωπρεπὴς ὁ καὶ ὁ τοῦ Σιμωνίδου πατὴρ, ἔτυχε ποτε
ἐν Γαλαίῃσιν καὶ θήμῳ, εἶτα μερῶν πρὸς ἀλλήλους
οἰκίως διακείμενα ἤρετο ἐν αὐτοῖς πῶς αὐτοῖς ἡ φιλία
διακείμενα μάλιστ', ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν ταῖς ἀλλήλων ὀργαῖς ἐξί-
σταθε· καὶ μὴ ὁμόσε χοροῦτες τῷ θυμῷ, εἶτα παροξύνητε
ἀλλήλους, κατ' ἀλλήλων.

Περὶ θρασύλλου παραδόξου μανίας.

Θρασύλλος ὁ αἰζωνέος παραδόξον, καὶ καινῶ ἐνόσησε
μανίαν, ἀφλιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελθὼν εἰς ἐν πειραιᾷ,
καὶ ἐν ταῦτα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ, πάν-
τα παυτοῦ ἐνόμωζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὐ-
τὸν ἐξέπεμπε. καὶ τοῖς πλοῖσι ἠρῶσιν, καὶ εἰσιούσιν
εἰς τὸν λιμένα ἑστῶτος χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοῦς
σωοικῶν τῷ ἀρρώστῳ τούτῳ, ἐκ Σικελίας δὲ αἰαχθεὶς
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ
ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως· ἐμέμνητο δὲ πολλῶν τῆς ἐν
μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγεν μηδέποτε ἠδῆναι τοσοῦτον,
ὅσον τότε ἠδύτο ὑπὸ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυ-
σὶν ἀφροσύνης.

Περὶ Ἠλέκτρως.

Ξαίτος ὁ ποιητὴς τῆς μελῶν, ἐγένετο δὲ οὗτος πρὸς
βουτῆς Σιτισιχόρου τοῦ ἱμβραίου, λέγει τὴν Ἠλέκτραν τοῦ
Ἀγαμέμνονος οὐκ εἶναι τὸ ὄνομα πρῶτον, ἀλλὰ Λαο-
δικῶν ἐπεὶ δὲ Ἀγαμέμνων ἀνῆρέθη, τὴν δὲ κλυτεμένησαν
ὁ Αἰγιδῶς ἔγημε, καὶ ἐβασίλευσεν, Ἀλέκτρον οὖν, καὶ
καταγερῶν παρ' ἑνὸς ἀργεῖοι Ἠλέκτραν ἐκάλεσαν, διὰ τὴν
ἀμοιβὴν αὐτῆς, καὶ μὴ πεπεισθῆναι λέκτρον.

Περὶ παμφακοῦ Κροίσου, ἐπιστομίου.

Ὅτι παμφακὸς ὁ Περικλῆος Κροίσω τῷ Λυδῷ τοῦ πατρὸς

L 2 αὐτοῦ

αὐτοῦ πῶλοντθ, τριάκοντα μνάσ ἐδωρήθη· παραλα-
βῶν δὲ πῶ ἀρχὴν, μεσὴν ἄμαξαν ἀργυρίου ἀπέπεμψε
αὐτῷ· ὅτι διογένης λαβὼν παρὰ διοτίμου τοῦ καρ-
σίου νόμισμα ὀλίγον, ἔφη· σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρε-
σὶ σῆσι μλκοινᾶς, ἀνδρατε, καὶ οἶκον ἐδώκει δὲ πῶς ὁ διο-
τιμθ μαλθακώτεροθ εἶναι·

ὅτι ὁ φθρεκύδης φθειρίασιν ἔπαθεν δι ἀθεότητα·
φθρεκύδης ὁ σύριθ ζν βίον ἀλγεινότατον ἀνθρώπων κα-
τέσρεφεν, τῷ πάντος αὐτῷ σώματος ἕνω τῷ φθρεῶν αἰα-
λώθέντθ, καὶ γενομένης αἰχρῆς αὐτῷ τῆς ὀφείας, πῶ ἐκ-
τῆ σωήτων ἐξέκλινε σωουσία, ὁπότε δέ τις προσελθὼν
ἐπυνθάνετο ὅπως διαίγει, καὶ ἀφ' τῆς ὁπῆς τῆς κατὰ πῶ θύ-
ραν διείρας τὸν δάκτυλον φιλὸν γεγονότα τῆς σαρκός, ἐπέ-
λεγεν οὕτω διακείσθαι καὶ τὸ πᾶν αὐτῷ σῶμα· λέγουσι δὲ
δηλίωκ παῖδες, ζν θεὸν ζν εἰ δὴ λῶ μιλίθωντα αὐτῷ, ἕνω
ποιήθη· καὶ θήμνον γὰρ εἰ δὴ λῶ μετὰ τῆ μαθητῆ, ἄλλα
τε πολλὰ φασὶ πῶ τῆς ἐαυτῷ σοφίας εἰπεῖν, καὶ δὴ καὶ ἕνω
μηδενὲ τῆ θεῶν θύσαι, καὶ ὅμως οὐδὲν ἠτίον ἠδέως βεβιω-
κέναι, καὶ ἀλύπως οὐ μείον τῆ ἐκατόμβας καταθρόντων·
ἕνω τῆ ταύτης ἐν τῆς κεφαλογίας βαρυτάτῳ ζημίαν ἐξέλι-

κόσμους εἶναι ἀπείρους γελοίως (σεμ.)

Ἀλεξάνδρος ἐπίστευεν·

οὐ γὰρ δὴ δύναμαι πείθειν ἑμαυτὸν, μὴ γελᾶν ἐπ' Ἀλε-
ξανδρῶ τῷ φιλίππου, εἴγε ἀπείρους ἀκούων εἶναι τινὰς κόσ-
μους λέγοντθ δημοκρίτου εἰ τοῖς συγγραμμάσιν, ὁ δὲ
ἠνιάτω μὴ δὲ τοῦ εἰός, καὶ κοινοῦ κρετῆ· πόσον δὲ ἐπ' αὐ-
τῷ δημοκρίτθ ἐγέλασεν καὶ αὐτὸς, τί δεῖ καὶ λέγειν ἄ-
ἔργον ἕνω ἡμ.

Αἰλιά-

ὅτι ταχῶς δι ἀβροτέρων διαίταν
ἐτελεύτησεν.

Ἀχῶς ὁ Αἰγύπτιθ ἕως μὲν ἐχρήτο τῆ
ἐπιχωρίῳ διαίτη, καὶ ἔυτελῶς διε-
εῖω, ὑγιεινόςτατος ἀνθρώπων διαίτης,
ἐπεὶ δὲ εἰς Πέρσας ἀφίκετο, καὶ εἰς
πῶ ἐκείνων τρυφῶ ἐξέπεσε, τᾶ ἄν-
θες τῆ σιτίων οὐκ ἀνεγκῶν, ἕνω
δυσεντόρίας ζν βίον κατέσρεφε τῆς τρυφῆς ἀλλαξάμε-
νθ θάνατον·

φθρεκύδης πῶς τέθνηκεν·

ὅτι φθρεκύδης Γυθαγόρου διδάσκαλθ ἐμπροσθ εἰς
πῶ ἀρρώσθια, πρῶτον μὲν ἰδρυ ἰδρωτὰ θερμὸν, ἰξώδη, ὁ-
μοιον ὡς μύξα, ὕστερον δὲ θηριώδη, μετὰ δὲ ἐφθειρίασε, καὶ
διαλυομένων τῆ σαρκῶν εἰς ἕνω φθείρας, ἐπεγένετο τῆξις,
καὶ οὕτω ζν βίον κατήλλαξεν·

Γορὶ τῆ Ἡρακλείων σιλήων·

Ἀριστοτέλης τὰς νῦν Ἡρακλείας σήλας καλουμένας περὶ
τῆ κληθῆναι ἕνω, φησὶ, βριαρέω καλεῖσθαι αὐτάς· ἐπεὶ
δὲ κατῆρε γῆρ καὶ θάλασσαν Ἡρακλῆς, καὶ αἰαμφιλό-
γως εὐδργέτης ἐγένετο τῆ ἀνθρώπων, ἡμῶντες αὐτὸν, πῶ
μὲν βριαρέω μνήμῳ παρ' οὐδὲν ἐποίησαντο, Ἡρακλείους
δὲ προσηγέθησαν.

Ι 3 ΠΟΡΙΦΥ

ΚΑΤΑ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΔΗΛΩ ΘΑΛΛΟΝΤΩΝ

Ὅτι ἀναθήλαι, λόγῳ ἔστι δήλιος, φυτὰ ἐν δήλω ἐλαίαι, καὶ φοίνικα, ὧν ἀψαμλίην τὴν λιτὰν, εὐδύς ἀρκυῖσαι, τέως οὐδὲ ἀμλίην ἔστιν ἀρκυῖσαι.

Γορὶ ἐπαμινώνδου ἀκτῆμοσύνης, καὶ μεγαλοφροσύνης. ἐπαμινώνδου ἕνα εἶχε τρίβωνα, καὶ αὐτὸν ῥυπῶντα· εἶπότε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμεινε οἴκοι διὰ ἀρκυῖαν ἐτέρου ἐν δὲ ζύτοις τῆς ποδουσίας ὧν, τοῦ ποδουσιῶν βασιλέως πᾶσι φαίνεται αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐ προσήκατο, καὶ εἶτι ἐγώ νοῶ, μεγαλοφρονέστερον ἢ τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβῶν.

Περὶ Καλάνου ἐκουσίας τελευτῆς.

Ἀξίον δὲ καὶ τὸ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ τέλει ἐπαυένεσαι, ἅλλο δ' αὖ εἶπεν ὅτι καὶ ἀγαθῆναι, ἐγένετο δὲ τοιοῦτον Κάλανος ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χεῖρην φρέσας Ἀλεξάνδρου, καὶ μακεδόσι, καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀρλύσαι αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ σώματος δεσμών· ἐγεγένητο μὲν ἡσυχία ἐν τῷ Καλλίῳ πρῶτος ἐν βαβυλώνῳ, καὶ ἦν τὰ ζύλα αὐτῶν, καὶ πρὸς εὐεωσίαν μάλα ἐπίλεκτα κέδρου, καὶ θρύα, καὶ κυπαρίττου, καὶ μυρσίνης, ἐδάφνης. αὐτὸς ὁ γυμναστὴρ γυμνασιῶν ἐείκοσι, ἦν δὲ αὐτὸν δρόμος, ἀνελάθων ἡδὲ μέσης πυρῆς τῆς ἐξεφανωμένης Καλάμου κόμη. ἐὶ δὲ ἡ ἥλιος αὐτὸν προσέβαλλεν, ὃ ὅ αὐτὸν προσεκύνει, καὶ ἔστιν ἦν τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἐξάπτειν τὴν πυρῆν τοῖς μακεδόσι, καὶ τὸ μὲν ἐδίδετο, ὃ δὲ ποδουσιῶν τῆς φλογὸς ἀτρέσως εἰσηκεί, καὶ οὐ πρότερον ἀνετρέπη, πεινὴ διελύθη· ἐπὶ ταῦτα φασὶν, ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ εἰπεῖν, ὅτι μείζονας ἀντιπάλους αὐτοῦ Κάλανος ἠαπηγωνίσθη, ὁ μὲν γὰρ

πρὸς

πρὸς Γῶρον, καὶ Ταξιλλῶν, καὶ Δαρεῖον ἀπέθλησεν· ὁ δὲ Κάλανος πρὸς τὸν πόνον, καὶ τὸν θάνατον.

Γορὶ Ἀναχαρσίδη

οἱ μὲν σκύθαι ποδὶ τὴν ἐαυτῶν πλοσῶνται, Ἀναχαρσίς δὲ ἄτε ἀνὴρ σφόδρα, καὶ ποδουσιῶν πρὸς τὴν πλοσῶν τὴν ἡκεῖ γοῦν εἰς τὴν ἑλλάδα, καὶ ὁ σόλων ἐθαύμασεν αὐτὸν.

Γῶς τινες τὰ σκώμματα ἠνεγκαν.

τὰ σκώμματα, καὶ αἱ λοιδορίαι οὐδὲν μοι δοκεῖ δύνασθαι, ἐὰν γὰρ σερεῖς γνώμης λαβῶνται, καταλέλωται, ἐὰν δὲ ἀγεννοῦς, ἐταπεινῆς, ἴχουσε· καὶ οὐ μόνον ἐλύπησε πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτεινε τούτων ἀπόδειξις ἐκείνα ἔσω· σωκράτης μὲν οὖν κωμωδούμενος ἐγέλασεν, Γολία γορὶ δὲ ἀπήγατο.

Γορὶ Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ἀσωτῶσάμενος τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χεῖματα, ὤρμησεν ἰδίᾳ στρατεία, εἶτα ἀπαλάττων κακῶς ἐν ζύτῳ, φαρμακοπώλης ἀνεφανῆς, παρεισρεύει δὲ εἰς τὴν ποδουσιῶν, καὶ παρακούων τῆς λόγων, ἀμείνων πεφυκῶς πολλῶν εἶτα ἔξιν ποδουσιῶν ἐπέλετο, ἦν μετὰ ταῦτα ἐκλήθη.

Νηῶν τινῶν, καὶ ὁ πλοσῶν ἀριθμὸς, οὗς οἱ

ἀσθμαῖοι ἀπώλεσαν.

Νηῶν τινῶν ἀσθμαῖοι εἰργάζοντο ἐαυτοῖς αἰεὶ φιλοπότως, κατὰ χρόνους δὲ τὰ μὲν κατὰ δουρῶν, τὰ δὲ ἠτῶμενοι, ἀπώλεσαν τρεῖς μὲν ἐν Αἰγυπτίῳ ἀσθμαῖας, σὺν τοῖς πλοσῶμασι, ποδὶ Κύπρον δὲ πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν, ἐν Σικελίᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἀσθμαῖας, ἐν δὲ ἑλλησπόντῳ ἀσθμαῖας ὁπλίται δὲ ἀπώλοντο αὐτοῖς ἐν Σικελίᾳ μυριάδες τεσσαρῶν, χίλιοι δὲ ἐν χερωνεῖα.

Ι 4

ποδὶ

Περὶ Θρακῶν βασιλέως ἀνόμητος κατὰ
τῆς αὐτοῦ ἡμέρας.

Ὁ Θρακῶν βασιλεὺς, τὸ ὄνομα λεγέτω ἄλλος, ὅτε ὁ Ξέρ-
ξης ἰδί τῷ ἐλλάδα ἐστράτευσεν, εἰς Ῥοδόπωλον ἔσπευσε ἀπέ-
δρα τοῖς δὲ ἐξ ὧν αὐτοῦ σωεβούλευε μὴ στρατεύειν
ἰδί τῷ ἐλλάδα, δὴλον δὲ ὅτι φιλέλλω ἦν ὁ αἷος, οἱ δὲ ἐκ
ἐπεισθῆσαν, ἄποστρέψαντας δὲ αὐτῶν πάντας ἐξετύφλω-
σε, μὴ ποιῆσας ἑλληνικά.

Ὅτι ὁ Δημάδης ἐζημιώθη ἐπιφίλοισι
θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον.

Ὁ Δύναμασι δὲ ἀθλοαἰῶν μὴ οὐ φιλεῖν ταῦτα· ἐκκλη-
σίας οὐσης ἀθλοαἰῶν παρελθὼν ὁ Δημάδης, ἐπιφίλοισι θε-
ὸν τὸν Ἀλέξανδρον Ξισκαυδέκατον, τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ Δη-
μοῦς τὸ ἄποστρέψαν μὴ εἰργκῶν, ζημίαν ἐτιμήσαντο τῷ
Δημάδει ταλάντων ἑκατὸν, ὅτι θνητὸν αὐτὸν δὴ τὸν Ἀλέ-
ξανδρον ὄντα εἰργκε τοῖς ὀλυμπίοις.

Ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἀγχιεροφοὶ πρὸς
νεοτέρισμους.

Ἦσαν δὲ ἄρα ἀθλοαἰῶν δεινῶς εἰς τὰς πολιτείας ἐντρα-
πελοὶ, καὶ ἐπιτήδιοι πρὸς τὰς μεταβολὰς πινυτοῦ μάλλον
βασιλείαν μὴ γὰρ ἠνεγκαν σωφρονῶς ἰδί Κέρροπος, καὶ
Ἐρεχθέως, καὶ Θησέως, καὶ τῆς Κοδριδῶν κατὰ τυραννί-
δι ἐπεισθῆσαν ἰδί τῆς πεισιπρατιδῶν ἀριστοκρατίας ἢ
ἐχρήσαντο μέχρι τῆς τετρακοσίων· εἶτα ὕστερον δέκα τῆς
πολιτείας καθ' ἑκαστον ἔτῳ ἤρχον τὴν πόλεως· τελευτῶν δὲ
ἐγένετο ἀναρχία πᾶσι τῷ τῆς τριάνοντα κατὰ σάσαι πω-
τῶ δὲ πᾶσι οὕτως ἀγχιεροφον μεταβολῶν τοῦ ἔθους, εἰ
ἐπαινεῖν χρεῖ, ἀλλὰ ἔγωγε εἶδον οὐνοῖδα.

νόμος

νόμος ἀττικὸς σωμάτων ταφῆς, καὶ
βοῶν σφαγῆς

νόμος καὶ οὗτος ἀττικὸς, ὃς αὐτὰ φησὶ πᾶσι τῶν σώ-
ματι ἀθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῶ γῆν, θάπτειν δὲ
πρὸς Δυσμας βλέποντας, καὶ εἶσο δὲ ἦν φυλαττόμενον
παρ' αὐτοῖς, βολῶ ἀρότιον καὶ ἄπο ζυγὸν ποιέοντα σὺν
ἀρότρῳ, ἢ καὶ σὺν τῆ ἀμάξῃ, μὴ ὅτι εἶσο δύειν, ὅτι καὶ οὗτος
εἶη αὐτῶ γεωργός, καὶ τῆς αὐθρόποισ καμάτων κοινῶν.

δικαστήρια ἐν ἀθῆναις πᾶσι τῆς σφαγῆων

Ὅτι δικαστήρια ἦν ἀττικά, πᾶσι μὴ τῆς ἐκ προνοίας ἀρ-
ττεινάτων, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, πᾶσι δὲ τῆς ἀκουσίως ἐν Γα-
λαδίῳ, πᾶσι δὲ τῆς κτείναι μὴ ὁμολογῶτων, ἀμφισβη-
τουμένων ὅτι δικαίως, ἰδί δελφινίῳ γίνοντι αἰεὺ δύναται.

Ὅτι παιδίον ἐκ Ἰδρουσίου θάνατον κατεκρίθη.

Ὅτι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδιος σεφαίου πέταλον χρυσοῦ
ἐκπεσόν, αἰείλετο παιδίον, οὐ μὴ ἔλθῃ, οἱ οὖν δικασαὶ
παίγνια, καὶ ἀεραγάλους πρὸς θῆκαν τῷ παιδί, καὶ τὸ πέ-
ταλον, ὃ δὲ καὶ αὐτῶ ἰδί τὸν χρυσοῦν κατωέχθη, καὶ ἀφ-
ταῦτα ἀπέττειναι αὐτῶν, ὡς θεοσύλην· οὐ δόντες συγγνώ-
μῃ τῆς ἡλικίας, ἀλλὰ τιμωρησάμενοι ἀφ' ἑαυτῶν πρῶτον.

Περὶ ἀθῆναιων δεισιδαιμονίας

Ὅτι τοσοῦτον ἦν ἀθλοαἰῶν δεισιδαιμονίας, εἴ τις πενι-
δίον ἐξέκοψεν ἐξ ἠρώου ἀπέκτειναι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ Ἀτάρ-
βω ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἰδρὸν σρουθὸν ἀπέκτεινε πατά-
ξας, οὐκ ἀργῶς εἶσο ἀθλοαἰῶν παρείδον, ἀλλ' ἀπέκτειναν
Ἀτάρβω, καὶ οὐκ ἔδοσαν οὔτε ἀνίας συγγνώμῃ, οὔτε μα-
νίας πρεσβύτῳ τῶν ἀμφοτέρων τὰ τῶν θεῶν ποιησάμενοι
ἐλέγετο γὰρ ἀκουσίως, οἱ δὲ μεμλωῶς εἶσο δρέαται.

Μ πᾶσι

Γρηγόριος γυναικός θάνατον κατακρίθεισος
Η ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, ἐπειτίνα φαρμακίδα σωέλθ
σον, καὶ ἔμελλον θανατώσειν, οὐ πρῶτον αὐτῷ ἀπέκτει-
ναν περὶ ἀπεκύνσεν, ὅτε καὶ σωελήφθη ἔκυε, ἔαιαίλιον
οὖν βρέφθ ἀπαλύνοντες τῆς καταδίκης, τῷ αἰτίαν μόνω
ἐδικαίωσαν τῷ θανάτῳ

Αἰχὺλθ ἀσεβείας κριθεὶς πῶς διεσώθη

Αἰχὺλθ ὁ τραγαγιδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ Δρα-
ματι ἐτοιμῶν οὖν ὄντων Ἀθωαίων βάλειν αὐτὸν λίθοις,
Ἀμυνίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Διακαλυφάμηνθ ἱμα-
τιον ἔδειξε ἐν πῆχυν ἔρημον τῆ χειρὸς, ἔτυχε ἢ ἀριστεύων ἐν
σαλαμίνοι Ἀμυνίας, ἀρβεβληκῶς τῷ χεῖρα, καὶ πρῶτος
ἀθηναίων τῆ ἀριστείων ἔτυχεν· ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Δικασταὶ
τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθθ, ὑπεμνήσθησαν τῆ ἔργων αὐτοῦ, καὶ
ἀφῆκαν τὸν Αἰχὺλον

Περὶ Ταραντίνων νηθείας καὶ ἐνηγίνωμ

Ταραντίνων πολιορκουμένων ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ μελ-
λόντων ἀλῶσαι λιμῶ, οἱ ἐνηγίνοι ἐφῆφίοντο μίαν ἡμέραν ἐν
ταῖς Δέκα νητεύθ καὶ ἐκείνοις ταῖς τροφὰς ἐκχωρήσαι Τα-
ραντίνοις, ἀρσαίτων οὖν αὐτῆ ἐσώθησαν, καὶ μεμνημένοι
τοῦ πάθους, ἐορτῶ ἀγούσι τῷ καλουμένῃ νηθείαι οἱ Τα-
ραντίνοι

Ὅτι ἡ μήδεια τὰ οἰκέα τέκνα οὐκ ἀπέκτεινε

λέγει τις λόγθ τῷ φήμιω τῷ κατὰ τῆς μηδείας φθ-
δῆ εἶναι, μὴ γὰρ αὐτῷ ἀρκτεῖναι τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κοριν-
θίους, τόδε μυθολόγημα ἔσθ ὑπὸ τῆς Κολχίδθ, καὶ
τὸ δρῆμα, Εὐριπίδην φασὶ· Δραπλάσαι Δειθέντων Κοριν-
θίων, καὶ ἐπιγραφῆσαι τοῦ ἀληθοῦς τὸ φεῦδθ Δραπ τῷ

τθ

τοῦ ποιητοῦ ἀρετῶ, ἔσθ δὲ τοῦ πολυμήματθ φασὶ
τῆ παίδων, μέχρι τοῦ νυῦ ἐγαγίζουσι τοῖς παισὶ Κοριν-
θιοι, οἰονεὶ δασμόν τούτοις ἀρδιδόντες

ΑΙ ΑΙ ΑΝΟΥ ΓΟΙΚΙΑ ΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Γρηγορίων κατ' ἄλλων ὀργῆς, ἀπαιθροπίας

ὑβρεως, ἀδικίας ἐπάσεως

θιωαῖοι κρατήσαντες χαλκιδέων, καὶ
τεκληρούχησαν αὐτῷ τῷ γῆν εἰς τε-
σαράκοντα κλήρους τῷ ἰσώβοτον
καλουμένην χώραν, τεμλῆ ἢ αἰήκαν
τῆ ἀθλωα ἐν τῷ λιθῆντα ὀνομαζομέ-
νη τότῳ, τῷ δὲ λοιπῷ ἐμίθωσαν, καὶ
ταῖς σῆλας ταῖς πρὸς τῆ βασιλείῳ σοῦ ἐσκηκίας, αὐτῶ οὖν
τὰ τῆ μισθωσέων ἔσθ μνήματα εἶχον, ἔδ δὲ αἰχμαλώ-
τους ἔδθησαν, ἐν οὐδέ ἐν παύθαι ἐσβέσαν ἐν κατὰ χαλκι-
δέων θυμόμ

λακεδαμόνιοι μεσσηνίων κρατήσαντες, τῆ μὲν γινομέ-
νων ἀπάντων ἐν τῆ μεσσηνία τὰ ἡμίση ἐλαμβανον αὐτοὶ, ἐν
ταῖς γυναικας ταῖς ἐλθούθρας εἰς τὰ πένθην βαδίζειν ἠνάγ-
καζον, καὶ ἔδ ἀλλοτρείους, καὶ μηδὲν σφίσι προσήκοντας
νεκρούς κλαίειν, ἔδ δὲ τῆ ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν
οὐς δὲ ἀπέδλοντο, δὺς δὲ ἀπέκτειναν· Ἀθηναῖοι δὲ ὑβρι-
σαν καὶ ἐκείνῳ τῷ ὑβρῆν, εὐτυχίας γὰρ λαβόμενοι, τῷ ἐν-
προγίαν σῶφρονως οὐκ ἠνεγκαν ταῖς γολῶ παρῆθεν τῆ με-
τοίκων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς παμπαῖς ἠνάγκασον ταῖς ἐσθ

M 2 τῆ

τῆς κέραις, τὰς δὲ γυναικας τὰς γυναιξί, ἐδὲ δὲ ἀνδρας
σκαφιφορεῖν,

Σικυώνιοι δὲ πελλήνιω ἐλόντες, τὰς τε γυναικας τῆς
πελλινέων, καὶ τὰς θυγατέρας ἐπ' οἰκήματ' ἐσηθῶν
ἀγριώτατα πάντα ὡς θεοὶ ἐλλήνιοι, καὶ οὐδέ ἐν βαρβαροῖς
καλὰ κατὰ γε τῶ ἐμὴν μνείαν.

Ἐπεὶ τῶ ἐν χειρὶ μάχῃ ἐνήκισεν ὁ φίλιππος, ἰδὼν τῶ
περὶ θέντ' αὐτὸς τε ἦτο, καὶ οἱ μακεδόνες πάντες, οἱ δὲ
ἐλλῶες δεινῶς αὐτὸν κατέπιπτον καὶ ἐαυτὸν κατὰ πόλεις
ἐνεχείριον αὐτῶ φέροντες, καὶ ἐδῶν γε ἐδρασαν θηβαῖοι
καὶ μεγαρεῖς, καὶ Κορίνθιοι, καὶ ἀχαιοὶ, καὶ ἰλλεῖοι, καὶ ἐυβοεῖς οἱ
ἐν τῆ ἀκτῆ πάντες, οὐ μὴν ἐφύλαξε τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμολο-
γίας ὁ φίλιππος, ἀλλ' ἐδουλώθη πάντας, ἐκδικα, καὶ
τὸ ἄνομα δρῶν.

Γόρῳ ἀδελφίᾳ τοῦ ἵου τῆ ἀρμαλιδίου.

Ὁ Κερματιλίου τοῦ θεαπέως παῖς παρεγενόμην
σύμμαχ' ἀθηναίους μετὰ καὶ ἄλλων πολιτῶν, τὰ μὲν πρῶ-
τα ἐμάχετο εὖ καὶ καλῶς, καταναλωθέντων δὲ αὐτοῦ
τῆ ὀπλων φίλων τὰς χερσὶ προσκαθωπισμῶν ἀγῶ-
νιζόμεν' ἐυκλεῶς τὸν βίον ἐτελεύτα πατρώθεν οὖν ἐν
νεανίᾳ προσέπον, κυδαίνας αὐτὸν ὀμηρικῶς, καὶ δὲ ὄνομα
αὐτοῦ εἴτι ἐπιμελὲς εἰδέναι, ἀλλὰ χόθεν εἴσεται.

Περὶ τῆ ἀδελφίας τοῦ ἀλλοῦ ἐπ' ἀγῶνι

Ὅτι λακεδαίμονιοι ἰσάδαν ἐτι παῖδα ὄντα, καὶ μὴ πρὸ
τοῦ νόμου καλοῦντ' αὐτὸν εἰς ὄπλα, ὅτι ἐκ τοῦ γυμνα-
σίου ἐκπηδήσας ἤρξευσεν, ἐσφαίωσάν μιν, ὅτι δὲ πρὸ τῆς
ἀπαιτουμένης ἡλικίας, καὶ μὴ τὰ ἐπιχώρια ἔχων ὄπλα
ἄρμησεν εἰς ἐδὲ χθρὸν, ἐξημίωσεν.

πρὸ τῆ

Γόρῳ τοῦ τῶ λυσαῖδρου θυγατέρα ἐγγυισαμλίου.
Ὁ μὲν λυσαῖδρος ἐτεθνήκει, ὁ δὲ τῶ θυγατέρα αὐτοῦ ἐτι
ζῶντ' ἐγγυισαμλίου, ἐπεὶ καὶ ἡ παῖς ἐρήμη πατρός ἀ-
πελείπετο, καὶ ὁ λυσαῖδρος μετὰ τῶ τοῦ βίου κατασρο-
φῶν ἀνεφάνη πένης ὢν, ὁ δὲ ἀνεδύετο ὁ ἐγγυισαμλίου, καὶ
ἐδὲ ἐφασκεν ἀξιαζ γυναικα ἰδὼν τουτοῖς οἱ ἔφοροι ἐν ἀν-
δρα ἐξημίωσεν. οὐτε γὰρ λακωνικὰ ἐφρόνει, οὐτε ἄλλως
ἐλλῶικα, φίλουτε ἀφθάνοντ' ἀμνημονῶν, καὶ τῆ σω-
θῆκῶν ἐν πλοῦτον προτιμῶν.

Γόρῳ ἀθλωαῶν πρέσβων.

Ὅτι ἀθλωαῖοι ἐδὲ εἰς ἀρκαδίας ἀφθάλοντας πρεσβυ-
τὰς ἐπεὶ ἐτέρων ὁδῶν ἦλθον, καὶ οὐ τῶ προσεταγμένον, ἐ-
τοι κατορθώσαντας, ὅμως ἀπέκτειναν.

λακωνικοὶ νόμοι.

Ἡ γὰρ οὐ καὶ ταῦτα λακωνικὰ; νόμ' ἐστὶ τοῖς σαρπη-
ταις, ἐν παρεχόμενον ἵους τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν φρουρῶν
τὸν δὲ πέντε, πασῶν τῶ λειτουργιῶν ἀφείδαι γαμῆν δὲ
ἀπρόδικους ἐτι· βαίανσον δὲ εἰδέναι τέχνῃ ἀνδρα λακε-
δαμόνιον ἐν ἐξῆν, φοινικίδα δὲ ἀμπέχεσθαι κατὰ τὰς μά-
χας, ἀνάγκη ἦν ἔχειν δὲ τῶ χρῶν καὶ σεμνότητός τι, πρὸς
ταύτη γε μὴ καὶ τῶ ῥύσιν τοῦ ἐπιγενομένου αἵματ' ἐκ
τῆ τραυματίων ἐτι δὲ μάλλον ἐκπλήτῃν ἐδὲ ἀντιπά-
λους, βαθυτέρως τῆς ὀφειως γινομένης, καὶ φοβορῶτέρας
μάλλον.

Ὅτι οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ λάκωνι, οὐδέ σκυλεῦσαι ἐν πολέμονι
οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισαμνοι, καὶ ἀφθάνοντες, θαλλοῖς ἀνε-
δουῶτο, καὶ κλαδίους ἐτέροις, καὶ δι' ἐπ' αἰνῶν ἤγοντο· οἱ δὲ
τελέως ἤρξεύσαντες, καὶ φοινικίδι αὐτοῖς ἐπιβληθεί-

M 3 σης ἐ-

σιν εὐλόξας ἐθάπτοντο.

Γόρῳ σεισμῷ τῆσδε ἀπάρτη ἐπίπεσοντῷ.

Ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐὲν ἐκ Ταιναρίου οἰκέτας παρὰ
σπονδλήσαντες αἰέσθησαν, καὶ ἀπέκτειναν, ἦσαν δὲ οἰκέται
τῆσδε εὐλότων κατὰ μῆνιν τοῦ ποσειδῶντῷ, σεισμὸς ἐπίπε-
σῶν τῆσδε ἀπάρτη τὴν πόλιν αἰδρεϊότατα κατέσεισεν, ὡς
πάντε μόναις ἀρλειφθῆναι οἰκίας ἐξ ἀπάσης τῆσδε πόλεως.

Περὶ Ἀρταξέρξου αἰουρέσεως.

Ἀρταξέρξω τὴν καὶ ὄχον ἐπικληθέντα, ὅτε ἐπεβούλευ-
σερ αὐτῷ βαγῶας ὁ εὐνοῦχῷ, ὅς ἦν Αἰγύπτῳ, φασίμα
αἰουρέθέντα, καὶ κατακοπέντα τοῖσδε Αἰλουροῖσδε παρὰ βληθῆ-
ναι. ἐτάφη δὲ τῷσδε αὐτῷ, καὶ ἀπεδόθη ταῖσδε βα-
σιλικαῖσδε θήκαισδε. θεοσυλία μὲν τοῦ ὄχου καὶ ἄλλαι μὲν
λέγονται, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Αἴγυπτον. τῷ δὲ βαγῶα
οὐκ ἀπέχρησε τὸ ἀρκεῖναι τὴν ὄχον, ἀλλὰ γὰρ ἐκ τῆσδε μη-
ρῶν αὐτοῦ λαβῶας μαχαίρας ἐποίησε σφονικὸν αὐτοῦ εὐδαι-
κνύμεντῷ. Διὰ τούτων ἐμίσησε τὸν αὐτῷ, ἐπεὶ τὴν Αἴ-
γύπτω γενόμεντῷ ἀπέκτεινε, καὶ οὐτῷ ὡς ὁ καμβύσις
πρότερον.

Περὶ Θησαυροῦ ἐπὶ Δελφῶν ξηβυμλίου εὐπυθοῖ.

Ἐπεὶ καὶ ἐκ τῆσδε ὁμήρου ποιημάτων ἦκεν εἰς Δελφούς λέ-
γουσα Δόξα παλαιόπλουτον εἶναι σφον τοῦ Ἀπόλλωντῷ χω-
ρίον εὐ τοῖσδε ἐπεσιν ἐκείνοισδε.

οὐ δὲ ὅσα λαῖντῷ οὐδὸς ἀφήτορτῷ εὐ σφον ἐέργει

φοῖβου Ἀπόλλωντῷ πυθοῖ εὐ πετρεῖασδε.

Τοῦσδε Δελφούς ἐπιχειρεῖσαι Διὰ σκαπτῆν λόγῷ εὐχει τὰ
πόδα τὴν ἐσία, καὶ τὴν τρίποδα γενόμεντων διὰ σεισμῶν πε-
ρὶ τὸ μαντεῖον αἰδρεϊκῶν παύσασθαι σφον φρονήσαντας.

Νόμος

νόμῳ πόδα αἰσῶν παρὰ πόδικλέους τε θεῖσδε.

Πόδικλῆσδε στρατηγῶν Ἀθλωαίοισδε, νόμον ἐγραφεν εὐὰ μὴ
τύχητισδε ἐξ ἀμφοῖν ὑπάρχειν αἰσῶν, τούτω μὴ μετεῖναι τῆσδε
πολιτείας. μετῆλθεν δὲ ἀρὰ αὐτῶν ἐκ τοῦ νόμου νέμεσισδε, οἱ
γὰρ δύο παῖδιεσδε ὁ πόρ οὐν ἦσθην αὐτῷ. Παρὰ λόστε καὶ εὐὰ
διωπος, ἀλλὰ οὐτοὶ μὲν κατὰ τὴν νόσον τὴν δημοσίαν τοῦ
λοιμοῦ ἀπέθανον, κατελείφθη δὲ ὁ πόδικλῆσδε ὑπὸ τοῖσδε νό-
μοισδε, οἱ πόρ οὐ μὲτέχον τῆσδε τῆσδε πολιτείας κατὰ τὴν πα-
τροῦν νόμον.

Περὶ Γέλωντῷ τὴν ἀρχὴν ἀρδοῦναι βουλομλίου.

Γέλων εὐ ἡμέρα νικήσασδε Καρχηδονίουσδε παρὰ εὐ εὐαυτῶν
τὴν σικελίαν ἐποίησαντῷ. εἶτα ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν γυμνός,
ἔφατο ἀρδοῦναι τοῖσδε πολίταισδε τὴν ἀρχὴν οἰδέ οὐκ ἦθε-
λον δειλονότι πεπειραμλίου αὐτῷ, καὶ δημοτικωτέρησδε, ἢ κα-
τὰ τὴν τῆσδε μοναρχῶν ἐξουσίαν, Διὰ ταῦτά τοι καὶ εὐ τῷ τῆσδε
σικελίας ἦρας ναῶ εὐσκηκεν αὐτοῦ εἰκῶν, γυμνὸν αὐτῶν Δει-
κνύσα καὶ ὠμολόγει τὴν πρῶτον τοῦ Γέλωντῷ σφον γράμμα.

Γόρῳ Διονυσίου εὐδαιμονίας, εὐοῖου τέ-
λους αὐτῆσδε ἔλαχεν.

Διονυσίῳ δὲ δευτέρῳ, τὴν ἀρχὴν εἶχεν εὐ μάλισ-
τα πεφραγμλίου εὐ τὴν τρόπον. ναῦσδε μὲν ἐκέκτητο οὐκ ἐ-
λάττονας τῆσδε τετρακοσίων, ἐξήρεισδε καὶ πεντήρεισδε, περὶ
τὴν Δύναμιν εἰς Δέκα μυριάδας, ἰσπεῖσδε δὲ εἰνεακχιλίουσδε
ἢ διὰ πόλισδε τῆσδε Συρακουσίων λιμέσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοισδε,
εὐ τείχῳ αὐτῆσδε πόδικε βέβλητο ὑψηλότατον, σκευὴ δὲ εἶ-
χεν εὐτοιμα, ναυσὶν ἄλλαισδε πεντακοσίασδε. τεθροσάρισο τὴν
αὐτῆσδε λσῖτῳ εἰς ἑκατὴν μεδίμνων μυριάδας καὶ ὄπλοθῆκε
νενησμλίου ἀσπίδι, καὶ μαχαίραισδε, καὶ δόρασι, καὶ κνημῖδας.

Μ 4

πόδικλῆσδε,

ποδῶν τῆς, καὶ θώρηκας, καὶ καταπέλτας· ὁ δὲ καταπέλ-
της ἔυρημα ἦν αὐτοῦ Διονυσίου, εἶχε δὲ καὶ συμμαχικούς
παμπόλους· εἰ τούτοις ἐπιθαρρῶν ὁ Διονύσιος ἀδάμαντι
δεδεμμένω ᾤετο τὴν ἀρχὴν κεντῆσαι· ἀλλ' οὐτός γε πρῶ-
τους μὲν ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς, εἶπε δὲ εἰς τοὺς υἱούς βι-
αίως ἀρσφαγέοντας, καὶ τὰς θυγατέρας κατακτείνουσας,
εἶτα ἀρσφαγέοντας γυμνάς οὐδεὶς δὲ τῆν ἀπ' αὐτοῦ τα-
φῆς τῆς νομιζομένης ἔτυχεν, οἱ μὲν γὰρ ζῶντες κατεκεί-
θησαν, οἱ δὲ κατακτείνουσες εἰς τὴν πέλασον ἐξερέθησαν·
τοῦ δὲ ἀπώπτεσε αὐτῶν Δίωνος τοῦ ἰωακίμου ἐπιθε-
μένου τῆ ἀρχῆς, αὐτὸς δὲ ἐν πενία μυρία Διάγων κατέσρε-
ψεν βίον γηραιός·

λέγει δὲ θεόπομπος ἑξ ἑκείνου τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἀγα-
αύτην διαφθαρήναι τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν· ἀρκα-
θῆσαι δὲ ἐν ταῖς κούραις, καὶ γελωτοποιεῖν, καὶ ἐν τῷ με-
σαιάτῳ τῆς ἐλλάδος ἀχνημονῶν διετέλει, βίον Διαν-
τλῶν ἀλγεινότατον, καὶ ἦν Δείγμα οὐ εὐτυχόν, τοῖς ἀνθρώ-
ποις εἰς σωφροσύνην, καὶ τρόπου κόσμον ἢ τοῦ Διονυσίου
ἐκ τῆν πελικούτων εἰς οὕτω ταπεινά, μεταβολή.

Περὶ τυρρανίδων αἰεὶ ἐγγόνους ἐν ἐλλάδι

διήκεσαν.

Καλῶς τὸ δαιμόνιον ἔδει τριγωνίαν τυρρανίδας μὴ ἄγων
ἀλλὰ ἢ παραχρημα ἐκτρέβου τοὺς τυράννους πίτυος δι-
κίου, ἢ παιδίων, ἐξισχύον· μνημονεύονται δὲ ὑφ' ἐλλήνων ἐξ
αἰῶντος, καὶ εἰς ἐγγόνους διαρκέσαι αἶσα ἢ τε γέλωντος ἐν
Σικελίᾳ, καὶ ἢ τῆν λυκαονίων πόδι βόσπορον, καὶ ἢ τῆν κυ-
φέμιδων ἐν Κωρίνθῳ·

Περὶ Δαρείου ἐπιβουλοθέντος.

Ἡμδρώτα-

Ἡμδρώτατον δὲ Δαρείου τοῦ ἔργον αἰκούω τοῦ παι-
δὸς τοῦ ὑστάτου ἀρίβαξτος ὁ ὑρκανὸς ἐπεβούλευσεν αὐ-
τῷ, μετὰ καὶ ἄλλων αἰδρῶν οὐκ ἀφανῶν τῆν ἐν Πέρσῃς,
ἦν δὲ ἢ ἐπιβουλή ἐν κωμηγεσίῳ, ἀπὸρ πρῶμαθῶν ὁ Δά-
ρείος, οὐκ ἐπίτηξεν, ἀλλὰ προσέξας αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὄ-
πλα, καὶ τοὺς ἰωποῦς, ἐκέλευσεν αὐτοῖς διατείνασθαι τὰ
ὄπλα, καὶ δεμνῶν ἐνιδῶν, τὸ οὖν οὐ δρῶτε τοῦτο, εἶπεν, ἐφ' ὃ
καὶ ᾤρηθητε, οἱ δὲ ἰδόντες, ἀτρεπτόν αὐτῶν βλέμμα, αὐ-
τάλησαν τὴν ὁρμήν, εἰ δὲ Δε αὐτῶν κατέχεν οὕτως,
ὡς καὶ ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμάς, καὶ ἀφελέσθαι τῆν
ἵππων, καὶ προσκωῖσαι Δαρεῖον, καὶ

ἑαυτῶν παραδοῦναι, ὅτι καὶ

βούλοιο πράττειν ὁ

Δε Διέσησεν

ἄλλους

ἄλ

λη, καὶ

τοὺς μὲν αὐτῶν

τὰ τῆς ἰνδικῆς ὁ-

ρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ

αὐτῶν τὰ σκυδικά, καὶ ἐκέ-

τοιῆμεναι αὐτῶν πι-

σοῖς Διὰ μνήμης

ἔχοντες τὴν

εὐργε

σίαν.

Τ Ε Δ Ο Σ

Δίλια-

Γορίσεμερσίμθ, και πώς τῷ τῆσι Ασυρίων
ἀρχῶν κατέχε.

Εμίραμιν τῷ Ασυρίων ἄλλοι μὲν ἄλλως ἄδουσιν, ὡραιότατη δὲ ἐγένετο κωαικῶν, εἰ καὶ ἀφελές ερον. ἐχρητο τῶν κάλλει, ἀφικομλὴν δὲ πρὸς τῷ τῆσι Ασυρίων βασιλέα κλητὴ κατὰ κλέθ. τῆς ὥρας, ὅτε ἐν τυχῶν τῆ ἀνθρώπων, ἤρξθη αὐτῶν, ἢ δὲ ἤπισεν ἐκ τοῦ βασιλέως τῷ βασιλεῖον σολήμ λαβὲν Δῶρα, εἰ πάντε ἡμερῶν τῆς Ἀσίας ἀρξαι, καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης πρὸς ἀττόμλνα Δράσαι, καὶ οὐδὲ τῆς αἰτίσεως ἠτύχησεν. ἐπεὶ δὲ ἐκάθησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ θρόνου, καὶ ἐγνώσθη χειρὸς, καὶ γνώμης ἔχουσα πάντα, προσέταξε τοῖς πορευόμενοις αὐτῶν ἐν βασιλέα κτείναι. καὶ οὕτω τῷ τῆσι Ασυρίων ἀρχῶν κατέχε. λέγει δὲ ταῦτα Δείνωμ.

Περὶ στράτωνθ, καὶ Νικακλέους τρυφῆς,

στράτων ὁ Σιδωνίθ λέγεται τρυφῆ, καὶ πολιτελεία ἐπὶ βαλέσθαι ἀπεῦσαι ἀνθρώπους πάντας. καὶ θεόπομπθ ὁ χιθ παραβάλλει αὐτοῦ τὸν βίον τῆ τῆσι Φαιάκων Διαίτη, ἢ πῶρ καὶ ὄμηρθ κατὰ τῷ ἑαυτῶ μεγαλόνοια ὡς πῶρ εἶδισο, ἐξετραγάθισεν ταύτῳ γε μὴν οὐχ εἰς παρῆρ φιλὸς κατὰ δίων αὐτῶ δειπνον, καὶ καταθέλων αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰ μὲν παρήθην κωαικῶν μουσουργοὶ, καὶ αὐλη-

αὐληξίδες, καὶ ἐπαίρει κάλλι Διφπρέπουσαι, καὶ ὄρχησρίδες. Διεφιλοτιμεῖτο δὲ ἰχυρῶς καὶ πρὸς Νικοκλέα τῷ κύπελον. ἐπεὶ καὶ ἐκείνθ πρὸς αὐτῶν ἦν δὲ ἡ ἀμμλα ἐπὶ οὐδενὸς ἀπουδαίου, ἀλλὰ ἐπὶ τῆσι πρῆρημλίων, καὶ πυνθανόμλνοι παρὰ τῶ ἀφικνουμλίων τὰ παρὰ ἀλλήλοις, εἴτα αἰτεφιλοτιμουῦτο ἐκάτρωθ ἐπὶ βαλέσθαι τὸν ἔτρονον οὐ μὴν εἰς τὸ παντελὲς ἐν τούτοις Διεγένοντο. ἀμφότεροι γὰρ βιαίου θανάτου ἔργον ἐγένοντο.

Λύπης αἰασαλτικὸς τις Ἀρισίωπου λόγθ.

Ὅτι Ἀρισίωπος ἐταίρων αὐτῶ Ἰων ὀδυρομλίων βαρύνταται πολλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλα πρὸς αὐτῶν εἶπε λύπης αἰασαλτικῶν, καὶ ταῦτα ἢ ἐπὶ προοιμίῳ. ἀλλ' ἔγωγε ἦνω παρ' ὑμᾶς, ἔχ' ὡς συλλυπούμλνθ ὑμῖν, ἀλλ' ἵνα παύσω ὑμᾶς λυπουμλίου.

Περὶ μύλης ἐπαίνου.

Ὅτι Γιττακὸς πάνυ σφωδρῶς ἐπῆνει τῷ μύλλω, τὸ ἐγκώμιον αὐτῶ ἐκείνο ἐπιλέγων. ὅτι ἐν μικρῷ τόπῳ Διφφόροις ὄσι γυμνάσθαι, ἦν δὲ τι ἄσμμα ἐπιμύλιον οὕτω καλέμλνομ.

Περὶ τῆς ἐν πολλοῖς αὐτουργίας τοῦ τε Ὀδυσσεως καὶ τῶ Ἀχιλλεύς.

καὶ Λαέρτης δὲ αὐτουργῶν ἐπὶ τῶ παιδὸς πεφώρεται καὶ φυζὴν ξύων, καὶ τοι γηράσκων βαρύνταται ὁμολογεῖ ἢ ἐπὶ Ὀδυσσεὺς αὐτῶς πολλὰ εἰδέσθαι, καὶ τεχνίτης αὐτῶ εἶναι,

Δρυσοσύνη δ' οὐκ αὐτῶ μὴ ἐρίσειεν βροτῶς ἄλλθ,

Πῦρ τε κατθνήσθαι, Διά τε ξύλα πολλὰ κεάθαι.

καὶ τῷ χεδίαν δὲ οὐδεὶς ναυπηγῶν, ἀλλὰ Δι' ἑαυτῶ τῷ ταχίστην εἰργάθαι. καὶ Ἀχιλλεύς δὲ τρίτθ ὦν ἀπὸ τῶ Διὸς, αὐτῶς Διφκόπτειν τὰ κρέα Δείπνον τοῖς παρὰ τῶ ἀχαιῶν πρὸς θεσιν ἀφικομλίοις εὐτρεπῆσαι ἀπειδίων.

Σκύθου τινός ἀπόκρισις πρὸς ῥίγους,

Χιόνθ ποτέ πιπτούσης ἤρετο ὁ βασιλεὺς τῆς σκυθῶν
τινα, εἰ ῥίγοι, γυμνὸν Δις καρτεροῦντα, ὃ δὲ αὐτὸν αἰτήρετο,
εἰ τὸ μέτωπον ῥίγοι, τοῦδε οὐ, φήσαντθ, οὐκοῦν εἶπε, οὐ-
δε ἐγὼ, πᾶς γὰρ μέτωπόν εἰμι.

Πρὸς Δημοσθένους ἀγρυπνίας

Ὅτι Γυθίας ἐπέσκωπτεν εἰς Δημοσθένη τιν δημοσθένους
ἐπιλέγων, αὐτῶ τὰ ἐνθυμήματα ἐλυχνίων ὄζην· ὅτι ἐκεῖ-
νθ Δις τῆς νυκτὸς πάσης ἠγρύπνει φροντίζων, καὶ ἔκμαν
ῥάνων, ἀ ἔμελλεν ἐρεῖν ἐλθῶν εἰς τὸν ἀθλωαίους.

Πρὸς Ἀλεξάνδρου πένθους, ἡδὲ τῶ τοῦ

Ἡφαισίωνθ θανάτῳ

Ὅτι Ἡφαισίων ἀπέθανεν, Ἀλέξανδρος ὅπλα αὐτῶ εἰς
πλῆθυνσιν ἐβάβαλε, καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρον ἔδενεκεν συ-
νέτηξε, καὶ ἐδάητα πλῆθος τιμίαν ἐν Περσῶν, ἀπέκειρε δὲ
καὶ τὸν πολεμικὸν, καὶ τὸν ἀγαθόν, καὶ ἑαυτὸν ὀμηρικόν
παρθῶν, καὶ μιμούμενθ τιν Ἀχιλλέα, τιν ἐκείνου,
βιαυτότρον δὲ, καὶ θερμότρον ἐκείνου ἔδρασαν οὐτθ, πλῆθος
τῆς ἐκβατάνων ἀκρόπολιν πύκνισεν, καὶ τὸ τεῖχθ αὐ-
τῆς ἀφελόμενθ, μέχρι μὲν οὖν τῆς νόμισ τῆς αὐτοῦ, ἑλλη-
νικὰ ἐδίονκει μοι δρῶν ἐπιχειρήσας δὲ τοῖς τεύχεσιν, ἀλλὰ
ἐν ταῦθ ἀπέθνη βαρβαρικῶς Ἀλέξανδρος ἦδη, καὶ τὰ κα-
τὰ πλῆθος ἡμεῖς, θυμῶ καὶ ἔρωτι ἐπιτρέπων πάντα καὶ
δακρύοις· ὅτι Ἡφαισίων εἰς ἐκβάταν ἀπέθανε· Διαρ-
ρεῖ δὲ λόγθ Ἡφαισίωνι μὲν ταῦτα εὐτρεπιδῆναι νεκρῶ,
Ἀλέξανδρον δὲ αὐτοῖς ἀρθάνοντα χηρσαῖον, μὴ γὰρ φθά-
σαι τὸ ἡδὲ τῶ μισθικῶν τελευτῶν πένθους, ἐπιλαβεῖν δὲ τὸν
τοῦ Ἀλεξάνδρου θάνατον,

πρὸς σω-

Πρὸς Σώφρονθ γωαικός

Εἶτα οὐκ ἔστι σωφροσύνη μεγάλη; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, εἶγε καὶ
ἡ φωκίωνθ γωη, τὸ φωκίωνθ ἱμάτιον ἐφόρει, καὶ οὐδέ μιν
ἐδίετο οὐκροκωτοῦ, οὐ ταραντίνου, οὐκ ἀναβολῆς, οὐκ ἐγκυ-
κλίου, οὐ κεκρυφάλου, οὐ καλύπτρας, οὐ βαπτῶν χιτωνίσι-
κων, ἢ μπείχετο δὲ πρὸς τὴν μὲν τῆς σωφροσύνης, δευτέρους γε-
μὴ τῶν παροῦσιν.

Πρὸς τῆς τοῦ Σωκράτους γωαικός

τῆς ἑαυθίπῳθ δὲ ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ οὐκ ἐβούλετο τὸ ἐκεί-
νου ἱμάτιον ἐνδύσασθαι, καὶ οὕτως ἡδὲ πλῆθος θείαν τῆς πομ-
πῆς βαδίζειν, ἔφη, ὄρα, ὡς οὐ θεωρήσουςα, θεωρησώμεν
δὲ μάλλον βαδίζεις.

Γωαικῶν Ῥωμαίων ἐπιδήματα

Ῥωμαίων δὲ αἱ πολλαὶ γωαικῆς, καὶ τὰ ἐπιδήματα
αὐτὰ φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν, εἰδίς μάλιστα εἰσὶν.

Λυθάνδρου ἡ φιλιππου ἀπόφθεγμα πρὸς ἐπισημίας.

Δεῖ τὸν παῖδα τοῖς ἀσραγάλοις ἐξαπατᾶν, τὸν δὲ ἀνδρῶν
τοῖς ὄρεοις· οἱ μὲν Λυθάνδρου εἶναι λέγουσι τιν λόγον, οἱ δὲ
φιλιππου τοῦ μακεδόνθ· ὁπότθ δὲ αὐτῶ ἦ, οὐκ ὄρα
λέγεται κατὰ γέ πλῆθος ἐμὴ γνώμην, καὶ ἴσως οὐ παρὰ λόγον
εἰ μὴ τὰ αὐτὰ ἀρέσκει ἐμοί, καὶ Λυθάνδρου, ὃ μὲν γὰρ ἐτυραν-
νει, ἐγὼ δὲ ὡς φρονῶ, δῆλον ἐξ ὧν μὴ τὸ λεχθέν ἀρέκει με.

Πρὸς καρτορίας Ἀγνοισίλου

Ἀγνοισίλθ ὁ λακεδαιμόνιθ γέρον ἦδη ὧν αὐτόδδε
τθ πολλὰ καὶ ἀχίτων πρῶθ τιν τρίβωνα πρὸς βαλδο-
μηνθ αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἐωθινὸς ἐν ὥρα χειμῶν ἠτιάσθ
πρὸς αὐτὸν, ὡς νεανικώτῳ τῆς ἡλικίας ἐπιχειροῦντα, ὅ-
δε, ἀλλ' οἶγε νέοι φησὶ, τῆς πολιτῆς, ὡς πρὸς ὧν πᾶλοι πρὸς

N 3 τιντέ-

ἢν τέλειον ἀρετῆς ἐπιπέουσιν ἐμέ.

Περὶ φιλοσόφων στρατηγῶν, καὶ πολιτευομένων

Τί λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι τὰ πολέμια ἀγαθὰ; ἐ-
μοὶ μὲν δοκοῦσιν, εἶγε ἀρχύταν μὲν εἶλοντο ἐξάκεις στρατη-
γὸν ταρατῆνοι μέλιαι θ' δὲ ἐναυαρχίσει· σωκράτης δὲ
ἐστρατεύθη ξίς γλάτων δὲ καὶ αὐτὸς εἰς ταίαγραν, καὶ
εἰς κόρινθον πῶ δὲ ξενοφῶντος στρατείαν, καὶ στρατηγίαν
πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἀδουσι, καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ ἐν τοῖς
πρὸς Κύρου λόγοις· Δίων δὲ δ' Ἰσπαρίνου πῶ διονυσίου τυ-
ραγνίδα κατέλυσε, καὶ Ἐπαμεινώνδας βοιωταρχῶν ἐν λευ-
κίβοις ἐνίκησε λακεδαιμονίους, καὶ τῆν Ἰωνομαίων, καὶ τῆν
Ἑλλήνων πρῶτος ἐγένετο πολλά δὲ καὶ ζήνων Ἰσπιδῶν ἀ-
θλωαίων ἐπολιτεύθη πρὸς αἰτίγονον· οὐδὲν γὰρ Διοίσει,
εἴτις Διφύγωνος ὄνησέ τινος, εἴτε Δι' ὄπλων·

Πῶς οἱ τῆν Μιτυληναίων σύμμαχοι ἀχιστά-
μυνοι ἐτοιμωρήθησαν.

Ἡνίκα τῆς θαλάσσης ἤρξαν Μιτυληναῖοι, τοῖς ἀφισταμέ-
νοις τῆν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνῳ ἀπήρησαν, γράμμα-
τα μὴ μανθάνειν ἐν παῖδας αὐτῆν, μήδε μουσικῶν διδασ-
κείαι, πασῶν κολήσεων ἠγασάμενοι βαρυτάτῳ εἶναι
ταύτῳ ἐν ἀμαθία καὶ ἀμουσία καταβιῶναι.

Περὶ Ῥώμης, Ῥώμου, Ῥωμύλου, καὶ Σορβίας,

ὅτι Ῥώμη Ἰσπιδῶν καὶ Ῥωμύλου ἐκτίθη τῆν Ἄρεως
καὶ Σορβίας παίδων, ἦν δὲ αὕτη μία τῆν Αἰνείου ἀργόναν.

Περὶ Εὐδοξοῦ εἰς Σικελίαν ἀφικομένου.

ὅτε εἰς Σικελίαν ἦκεν Εὐδοξός, χάριν αὐτῷ πολλῶν ὁ-
δίωνος τῆς ἀφίξεως ἦλει, ὁ δὲ οὐδὲν τι πρὸς ταῦτα θα-
πέυθη

πέυσας, οὐδὲ Ἰσπιδῶν, ἀφικόμενος εἶπεν, ὡς πρὸς αὐ-
εἰ πρὸς πανδοκία ἀγαθόν, παρ' ᾧ κατήγετο Πλάτων, ὁ-
μολογήθη ὅτι μὴ Δι' ἐκείνον, ἀλλὰ Διφύγοντος ἀφίκετο·

ὅτι οἱ Αἰγυπτῖοι καρτῶροι ταῖς βασινοῖς, καὶ
πρὸς Ἰνδοῶν γωαικῶν.

Αἰγυπτῖους φασὶ δεινῶς ἐγκαρτῶρειν ταῖς βασινοῖς,
καὶ ὅτι θάτον τεθνήξεται ἀνὴρ αἰγυπτῖος στραβούμηνος
ἢ τάλιθες ὁμολογήσει· γὰρ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γωαῖκες τὸ αὐ-
τὸ πρὸς ἀρετῆς τοῖς ἀνδράσι Ἰσπιδῶν, φιλοτι-
μουῦνται δὲ αἱ γωαῖκες πρὸς τούτου τοῦ ἀνδρός, καὶ ἢ
κλήρω λαχοῦσιν συγκαίεται.

Περὶ Σόλωνος στρατηγίματος κατὰ τῆν

μεγαρέων, καὶ πῶς ἐπειτα ἐκείνων
λόγοις ἐκράτησεν.

Σόλων εἰς πῶ Ἰσπιδῶν μάχῳ ἐστρατήγησε,
καὶ δύο νεῶν μεγαρίδων κρητήθη, μετεβίβασε στρατη-
γούς ἀττικούς εἰς αὐτάς, καὶ τὰ τῆν πολεμίων ὄπλα τοῖς
οἰκείοις πρὸςθεῖς, καὶ μεθορμαθεῖς Δι' ἀπάτης, πολλοὺς τῆν
μεγαρέων κατέκοψεν ἀνόπλους· ἐκράτησε δὲ καὶ τοῖς λόγοις
αὐτῆν, ἐν λόγων δεινότητι, ἀλλὰ Δι' αὐτῆν τῆν ἐλέγ-
χων τὸ πλέον ἐνεγκάμηνος, ἀρχαίας γὰρ θήκας ἀνοίξας
ἀπέδειξε πάντας ἀθλωαίους πρὸς δύσιν κειμένους κατὰ
τὸ πατρώιον αὐταῖς ἔθος, ἐν δὲ μεγαρεῖς εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε
τεθαμμένους, ἐκρίναν δὲ πῶ Δίκῳ λακεδαιμόνιοι.

Περὶ γέροντος κείου πῶ τρεῖς βασινοῦ.

Ἀνὴρ εἰς λακεδαίμονα ἀφίκετο κείος γέροντος ἦδη ὢν, τὰ
μὲν ἄλλα ἀλαζώμῳ ἠδίδετο ἅμῳ τῷ γήρα, καὶ Διφύγοντος
τρεῖς πολιὰ οὐδὲν ἐπειθετο βαφῆ ἀφανίζεω, παρελθὼν

ὄλω ἐς τὸ λακεδαίμονιους, καὶ τοιαύτω ἑσποφάνων πύ-
κεφαλῶ, ἐκεῖνα εἶπιν, ἑσπὸν ὧν καὶ ἀφίκετο. αἰασαίς οὖν Ἀρ-
χίδαμῳ ὁ τῆν λακεδαίμονίων βασιλεὺς, τι δὲ αὐτῷ εἶπεν· οὐ-
τῶ ὑγιᾶς εἶπεν, ὅς οὐ μόνον ἰδίῃ τῆ ψυχῇ καὶ ψεύδιῳ, ἀλλὰ
καὶ ἰδίῃ κεφαλῇ πῶδι φέρει. εἰ ἐξέωσσε τὰ ὑπ' αὐτῷ λεχθέν-
τα, ὁ βαβύλων τῷ κείου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἐωρᾶτο.

Περὶ καί τῳ, καὶ Πομπηίου ἐπιμελείας ἑσπὸν
τοῦ μανθανεῖν, ἀπεσθῆκεν πρὸς τὸ
καλῶς ἀρᾶν.

Οὐκ ἀπηνείου καίσαρ ἰδίῃ τὰς Ἀρίωνων θύρας φοιτᾶν
Ρομπηίου Δέ ἰδίῃ τὰς κροτίωπου· οὐ γὰρ ἐπεὶ μέγα ἐδί-
παιτο ἑσπὸν φρόνοισι τῆν τα μέγιστα αὐτῷ ὠνήσαι διω-
μύων, ἀλλ' ἐδέοντο αὐτῆν, καὶ τοι τῶσούτοι ὄντες
τὴν ἀξίωσιν, οὐ γὰρ ἀρᾶν ὡς εἴκειν
ἀλλὰ καλῶς ἀρᾶν ἐ-
βούλοντο.

ΑΙ ΑΙ ΑΝΟΥ ΡΟΙΚΙΑΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῷ δαιμονίου τῷ σωκράτους.

λεγε δὴ πῶς σωκράτης πῶδι τῷ δαι-
μονίου τῷ σωόντῳ αὐτῷ θεάγην,
καὶ δημόδοκον, καὶ πρὸς ἄλλους πολ-
λούς, φωνῶ πολλὰς ἐφασκεν ὁσίαν
πομπῆς, ἐγκληρωμίνην αὐτῷ ἢ πῶδ
ὅταν γένηται μοι φησὶ σημαίνῃ ὁ μέλ-
λω πρὸς τῆν ζύτου ἀρτρεπῶ, πρὸς εἶπει Δέ οὐδέποτε. εἰ
αὐτὸ πάλιν

αὐτὸ πάλιν ἐαί τις φησὶ, τῆν φίλων ἀνακοινοῦται ἑσπὸν τῶν,
καὶ ἐπιγένηται ἡ φωνὴ ἐκεῖνη, πάλιν ἀρτρεπῶ καὶ ἐμοὶ καὶ
αὐτῆ συμβουλεύει ἑσπὸν, ἐγὼ Δέ τῷ συμβουλομύω μοι,
καὶ οὐ μὲν πρὸς τῆν ἐπόμῳ τῆ θεία πρὸς ῥήσει, παρῆ-
χετο Δέ μαρτυρα χαρμίδω τὸν γλαύκων, ἀνεκοινώ-
σα γὰρ αὐτῷ, εἰ μέλλοι ἀσκήσειν εἰς νεμέαν, καὶ ἐυθύς ἀ-
παρχομλίου λέγειν φωνὴ ἐπεγένετο, καὶ ὁ σωκράτης τὸν
χαρμίδω διεκώλυσεν ἔχεσθαι, ὧν εἶχετο εἰπῶν, ὁ Δέ οὐκ
ἐπέσθη. οὐ μὲν εἰς Δέον ἀπῆνθησεν αὐτοῦ ἡ πῶδι.

Περὶ Ἰσπαρχοῦ σοφίας, καὶ πῶδι
τῷ πεπαιδευμένους, καὶ πῶδι
τῆν ὁμηρικῶν ἐσπῶν.

Ἰσπαρχῷ ὁ Γφοισράτου παῖς, πρὸς βύτατῳ ὧν τῆν
Πεισιράτου, καὶ σοφώτατῳ ἦν ἀθωαίων οὐτῳ, καὶ
τὰ ὁμήρου ἐπι ἐκόμισε πρὸς τῳ εἰς τὰς ἀθήνας, καὶ ἡνάγ-
κασε τῷ ῥα φησὶ τοῖς παναθηναίοις αὐτὰ ἀδειν. καὶ ἐπ'
ἀνακρέοντα Δέ τῶν πῆιον πῶνθηκόνζρον ἐσειλεν, ἵνα αὐτῶς
πορεύσῃ ὡς αὐτῶν. Σιμωνίδω Δέ τῶν κείον Δφ' πῶδι ἑσπῶν
γῶν, αἰεὶ πῶδι αὐτῶν εἶχε, μεγάλοις δώροις ὡς τῷ εἰκὸς πεί-
θων, καὶ μισθοῖς, εἰ γὰρ ὡς ἦν φιλοχρήματῳ ὁ Σιμωνίδης,
οὐδεὶς αἰτιφήσει ἔργον Δέ ἦν ἀρᾶ τούτῳ τῷ Ἰσπαρχῷ ἢ
πῶδι τῷ πεπαιδευμένους πῶδι καὶ ἐβούλετο ἑσπὸν πρὸ
χρήματι τῷ ἑαυτοῦ ἀθωαίους παιδέυεσθαι, καὶ βελτιόνων
αὐτῆ ὄντων ἀρᾶν ἐσπευδειν, οὐκ ἔπειτο γὰρ Δεῖν οὐδενὲ
φθονεῖν σοφίας, ἄτε ὧν καλὸς καὶ ἀγαθός· λέγει Δέ Πλά-
των ταῦτα· εἰ δὲ ὁ Ἰσπαρχῷ Γλάτωνός ἐστι τῷ ὄντι μα-
θητής.

Περὶ βοῶς παρ' ἀθωαίοις σφαγῆς, καὶ Διιπολίων,
Ο καὶ

καὶ βουφονίων ἑορτῶν.

ὅτι ἀττικὸν εἶδος ἐστὶν ὅταν ὁ βοῦς ἀκροφάγη, τῶν δὲ ἄλλων ἀκροφάγηται, κρινόντες ἕκαστον ἐν ἑαυτοῦ μέρει φόβου καταγινώσκουσι δὲ τῆς μαχίρας, καὶ λέγουσι ταύτω ἀκροφάγειν αὐτὸν. καὶ ἐν ταῦτα ἡμέρα δρωσι, διὲ πόλια τῶ ἑορτῶ καλοῦσι, καὶ βουφόνια.

Περὶ πολιάρχου τρυφῆς.

Πολιάρχον φασὶ, ἐν ἀθλωαῶν, εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὡς τε καὶ κύνας, καὶ ἐλετρυόνας, ἐκοίνους οἷς ἔχαιραν, ἐκκομίζειν ἀκροφάγοντας δημοσίαι, καὶ ἰδίῳ τῶ ἐκφορᾷ αὐτῶν παρεκαλεῖτο φίλους· καὶ ἔταπτεν αὐτῶν πολυτελῶς, καὶ ἐπισήματα αὐτοῖς αἰασήσας, ἐπιγράμματα κατ' αὐτῶν ἐνεκόσμησεν.

Περὶ Νηλέου, καὶ μέδοντος, καὶ ἐν ἰωνίαι.

Δωδεκά πόλεων.

ὅτι Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς βασιλείας ἀμοιρήσας, ἀπέλιπε τὰς ἀθήνας· ἀπὸ τῶ πυθῆν μέδοντι τῶ ἀρχὸν πόλιαι καὶ εἰς ἀρκίαν σελομλίω, τῆ νάξω δὲ προσωρμίω οὐχ ἐκῶν, ἀλλ' ἑσποχειμῶν βιασθεῖς· ἀπῆραν δὲ βουλόμην, καταπνέοντες ἐναντίοι ἀνεμοὶ διεκάλυον· ἀκροφάγει δὲ αὐτῶ ἑσποχειμῶν τῶ ἐνέσῳτον, οἱ μαίταις ἔφαθον δεινὰ κατὰ τῶν τῶ σρατόπεδον· ὡς συμπεπόντων πολλῶν οὐ κατὰ τῶν τῶς χείρας, προσεποιήσασθαι καὶ αὐτῶ ἀποκτεῖναι τινὰ παῖδα, καὶ δεῖσθαι κατὰ τῶν καὶ αὐτῶ ἀνεχώρησε καὶ εἰς ἄλλους ἐπέισε εἰς σωφροσύνας ἑαυτοῖς· οὐ γενομλίω εἰ γνωσθέντων ἐκείνων, αὐτῶ μὲν ἀπέλιπε οἱ δὲ, ἔκρησαν τῶ νάξον· Νηλεὺς δὲ εἰς τῶ ἰωνίαι ἀφίκετο, καὶ πρῶτον μὲν ἔκρησε μίλητον, κἄρα ἐξελήσας, καὶ μυγδόνια, καὶ λέλε..

λέλεσας, καὶ ἄλλους βαρβάρους, ἀφ' ὧν αἱ Δωδεκά πόλιαι ἐκλήθησαν ἐν ἰωνίαι, εἰσὶ δὲ αἶδε, μίλητος, ἔφεστος, ἔρυθραι, κλαζομλίαι, πεινήνη, λέσβος, τέως, κολοφῶν, μύου, φώκαια, σάμος, καὶ χίος καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ὕστερον ἔκρησε πόλιαι ἐν τῆ ἡπείρω.

Περὶ ἀγροματίας, καὶ ἀπαιδευσίας τῶν βαρβάρων.

τῶν ἀρχαίων φασὶ, θρακῶν μηδένα ἐπίστασαι γράμματα ἀλλὰ καὶ ἐόμζον αἰχισον εἶναι πάντες οἱ τῶ εὐρώπιω οἰκουῶτες βαρβάρους, καὶ ἔκρησαν γράμμασι οἱ δὲ ἐν τῆ ἁσίαι· ὡς λόγος, ἔκρησαν αὐτοῖς μάλλον, ἐθνετοὶ καὶ τολμῶσι λέγειν μὴ δὲ τὸν ὄρφθα σοφὸν γεγονέναι θρακῶν ὄντα, ἀλλ' ἄλλως εἰς μύθους αὐτῶ καταφύσασθαι ταῦτα ἀνδρατίων λέγει· εἴτω πιστὸς ἑσποχειμῶν τῆς ἀγροματίας, καὶ ἀπαιδευσίας θρακῶν τεκμηριῶσαι.

Περὶ ἐσιωμλίω γάμων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ὅτε

Δαρείον ἐκρησεν.

Ἀλέξανδρος ὅτε Δαρείον εἶλε, γάμους εἰσία καὶ ἑαυτοῦ, καὶ τῶ φίλων, ἐκρησεν δὲ ἔκρησαν οἱ γαμουῶτες καὶ ἰσάριθμοι τούτοις οἱ θάλαμοι ἦν δὲ ὁ ἀνδρῶν ὁ ἑσποχειμῶν καὶ ἐσιῶν αὐτῶ, ἑκατοντάκλινον καὶ ἐκρησεν κλίνη ἀργυρόπους ἦν, ἡ δὲ αὐτῶ χρυσόπους καὶ κενόσμιωτο πᾶσι ἀλουεγοῖς, καὶ ποικίλοις ἱματίοις ὑφῆς βαρβαρικῆς μεγαπίμου· συμπαρέλαβε ἡ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ εἰς ἰδιοξένους, καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῶ· ἐν τῆ αὐτῶ εἰσιῶντο αἶτε ἄλλαι διωάμεις αἱ πεζαὶ καὶ αἱ ναυτικαὶ, καὶ οἱ ἰσάριθμοι, καὶ αἱ πρεσβείαι δὲ εἰσιῶντο, καὶ οἱ παρεπιδημουῶτες ἔλληνες, καὶ ἐγένετο τὰ δεῖπνα προελπισαῖ, εἰ μὲν συγκλη-

Ο 2 τικόν

Ἰκὴν μέλθ' ἄδιον, ὅτε αὐτὸν ἐχρῆν ποδέναι ὑπὸ τῷ δαίτῳ
 εἰ δὲ αὐακλητικὸν ὅτε ἐσήμαινον ἀπαλλάσσεσθαι· πεντε ἢ
 ἑξῆς ἡμέρας καθεξῆς εὐὸ γάμους ἔδυσεν· ἀφίκοντο δὲ καὶ
 μουσούργοι, καὶ Ἰσοκρυταί, οἱ μὲν κωμωδίας, οἱ δὲ Ξαγω-
 δίας πᾶμπολλοί· ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θουματοποιοὶ
 ἀπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῆν ἄλλων
 τῆν ἄλλαχόθεν·

Περὶ γραφικῆς τέχνης·

Κόνων ὁ κλεωναῖος ἐξήρατο φασὶ τὴν τέχνην τὴν γρα-
 φικὴν, Ἰσοκρυταίω ἔτι, καὶ ἀτεχνῶς Ἰσοκρυτῶν πρὸ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἀπείρους ἐκτελουμένω, καὶ τρόπον τινὰ ἐν σαρ-
 γάνοις, καὶ γάλαξιν οὖρον· ἀπ' ταῦτά τοι καὶ μισθούς τῆν
 πρὸ αὐτοῦ πρῶτος ἔλαβεν ἀδελφούς·

Περὶ τυραννοῦ Ἰσοκρυτῶν παιδικῶν

Φονουδέντος·

Ἀρχέλαον εἰν Μακεδονίας τύραννον, οὕτω γὰρ καὶ Γλα-
 των αὐτὸν ὀνομάζει, καὶ οὐ βασιλέα, τὰ παιδικὰ αὐτῶν κρα-
 τεύας ἐραθεὶς τῆς τυραννίδος, οὐδὲν ἥτιον ἢ πρὸ ἐκεί-
 νου τῆν παιδικῶν ἐράσθη, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστὴν ὁ κρα-
 τεύας Ἀρχέλαον, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων αἰὴρ ἐσόμε-
 νος· τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα καταχόν-
 εἰς μείρακιον, πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλεύθεις ὑφ' ἑτέρων ἐτελεύ-
 τησεν· εἴη δὲ πρεπωδέσατον ἐπειπεῖν Ἰσοκρυτῶν δὲ Ἰσοκρυτῶν Μακεδο-
 νικῶν δὲ Ἰσοκρυτῶν ἔπος ἐκεῖνο·

Τεύχων ὡς ἑτέρω τις, ἐφ' ἑκατὸν ἦπατι τεύχει.

ὅτι διεψεύσατο αὐτῶν φασὶν Ἀρχέλαος τῆν θυγατέρων
 μίαν δάσειν, ὅτε δὴ ἄλλω σωφίσει τὴν παῖδα, Ἰσοκρυ-
 τανακτίσας διέφθρε εἰν Ἀρχέλαον·

Περὶ Σό-
 λων

Περὶ Σόλωνος, καὶ τῆν αὐτῶν, καὶ δρακον-
 τιστῶν νόμων·

Σόλων αἰρετὸν ἀθλωαῖοι προείλοντο ἀρχεῖν αὐτοῖς, οὐ
 γὰρ κληρωτὸν εὐδύν. ἐπεὶ δὲ ἤρθε, τότε ἄλλα ἐκόσμησε
 τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τῶν νόμων εὐδύν ἔτι φυλακτομένους
 σωεργάσεν αὐτοῖς· ἐτότε ἐπαύσαντο ἀθλωαῖοι χρώμενοι
 τῶν δρακοντῶν· ἐκαλοῦτο δὲ ἐκείνοι θεσμοί· μόνους δὲ
 ἐφυλαξάντο εὐδύν φροικικούς αὐτῶν·

Περὶ πραγμάτων μειώσεως, καὶ φθορῶν
 καὶ τῶν κόσμου αὐτῶν·

οὐδὲν ἔτι θαυμάζομεν, εἰ ἢ τῆν ἀνθρώπων φύσις θνητὴ
 οὖσα, καὶ ἐφήμερος, φθείρεσθαι αὐτὸν ἀναγκάζει· ὅπου καὶ
 εὐδύν ποταμούς ὀρώμεν ἐπιλείποντας· καὶ τῆν ὀρώων δὲ τὰ ὑ-
 ψηλότεατα αἰκούμεν μφούμενα καὶ ἐκείνα τὴν γοῶν αἰτῆν
 φασὶν οἱ πλεόντες, ἐξ ἐλάσωντος ὀρώων ἢ πρὸ τῶν ἐβλέπετο·
 εἰ δὲ αὐτὸ εὐδύν καὶ τὸν παρνασὸν παθεῖν, καὶ εἰν ὀλυμπον τὸν
 πιερικόν· οἱ δὲ ἔτι μάλλον Δοκουῶτες τὴν τῆν ὀλώων φύσιν
 κατεσκεφθαί, λέγουσι καὶ εἰν κόσμον ἀπὸ φθείρεσθαι αὐτῶν·

Περὶ Δημοσθένους· Λιχίνου, Θεοφράστου,
 καὶ Δημοχάρους·

Παραδόξογονε, οὐ γὰρ ἀλιθές, ἐκπέσοντος Δημοσθέ-
 νους εἰν Μακεδονία, Λιχίνης ἢ ὁ Ἀξομίτου ὁ κωθωκίδης, εἰ
 εὐδύν οὐκίμει τοῖς Μακεδόσι, καὶ πᾶμπολυ ποδένην τῆν πρὸς
 βεων Ἰσοκρυτῶν φρονήματι, αἰτία δὲ εἰν ἀρῶν τούτου τῶν Λιχίνης,
 ἢ τε πρὸς φίλιππων φιλία, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δῶρα, καὶ ὅτι πρὸς
 ὡς, καὶ ἡδέως ἤκουεν αὐτοῦ ὁ φίλιππος μφλιχίω τῶ
 βλέμματι προβλέπων, καὶ Ἰσοκρυτῶν ἐξ αὐτοῦ τὴν εὐ-
 κοίαν, ἀπὸ δὲ πάντα ἐφόλια ἦν εἰς τὴν παρρησίαν Ἰσοκρυ-
 τῶν·

Ο 3 Λιχίνης,

Αἰχὺνῃ, καὶ τὴν λόγων ἔυροισαν· οὐ μόνον δὲ οὗτος ἔπα-
 δε δημοαθένης ἐν μακεδονίᾳ, καὶ τοὶ δεινότατοι ὧν εἰπεῖν
 ἀλλὰ καὶ θεόφραστος ὁ ἐρέσιος ἐξέτασε γὰρ οὗτος ἐ-
 τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς λέγων, καὶ ταύτῃ ἀφρολογίαν
 προσέφερετο, ὅτι κατεπλάγη τὸ ἀξίωμα τῆς σωεδείου· πι-
 κρότατα οὖν ἀπήντησε, εἰ ἐτοιμότερα πρὸς οὗτον αὐτὸς ἐν
 λόγον ὁ δημοχάρης εἰπὼν· ὦ θεόφραστο, ἀθλοαἰοὶ ἦσαν, ἀλλ'
 οὐχ' οἱ Δώδεκα θεοὶ οἱ Δικάζοντες.

Τίνες οὐκ ἐγέλων

Ἀναξαγόραν τὸν κλαζομλίσιον φασί, μὴ γελῶντά ποτε
 ὀφθῶσαι, μήτε μεδιῶντα τὴν ἀρχὴν λέγουσι δὲ καὶ Ἀρι-
 στόζενον τῷ γέλῳτι αἰὶα κρῆττον πολέμον γενέσθαι· Ἡρακ-
 κλειτόν τε ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἔκλεεν.

Περὶ Διογένους τελευτῆς.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ὅτε λοιπὸν εἰσοσεῖ αὐτὸν θανάτῳ, εἰς
 τὴν φέρων μόνον ἔρριψε κατὰ τινος γεφυρίου πρὸς γυμνα-
 σίαν ὄντος· καὶ προσέταξε τῷ Παλαιστρωφύλακι, ἐπειδὴν
 αἰσθῆται ἀφροπεπνυκότεα αὐτὸν, ρίψαι εἰς τὸν ἰλισθόν, οὕτως
 ἀρῶλίγων ἔμελε Διογένει καὶ θανάτου καὶ ταφῆς.

Περὶ Φιλίππου ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος

ἐβούλετο αἰὶα μνησκέσθαι

Ἐν χαρῶνείᾳ οὖν ἀθλοαἰοὺς νίκη ἐνίκησε Φίλιππος, ἐ-
 παρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ ὁμῶς λογισμοῦ ἐκράτησε, καὶ οὐ
 χ' ὑβρίσει· καὶ διὰ ταῦτα ἦτο. Δεῖν αὐτὸν ἑπομνησκέ-
 σθαι ἑπομνησκέσθαι τινος τῆς παιδῶν ἔωθεν, ὅτι ἀθροπὸς ὄσθι. καὶ
 προσέταξε τῷ παιδί, οὗτος ἔχειν ἔργον, εἰ οὐ πρότερον φα-
 σιν, οὐτε αὐτὸς προήει, οὐτέ τις τῆς Δεσμίων αὐτὸς παρ'
 αὐτοῦ

αὐτὸν εἰσῆλθῆ, πλὴν οὗτος αὐτῷ ἐν παιδῶν ἐκάσθης ἡμέρας ἐκ-
 βοῆσαι τρεῖς· ἔλεγε δὲ αὐτῷ· Φίλιππε ἀθροπὸς εἶ.

Περὶ Σόλωνος καὶ Πεισιστρατεύου

Σόλων ὁ ἔξικεσίδου γέρον ἠδὲ ὧν ὑπώπτεσε πεισιστρα-
 τον τυραννίδα ἐπιθήσεσθαι, ἠνίκα παρεῖλθεν εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆς ἀθλωναίων, καὶ ἠπει φρουραν ὁ πεισιστρατεύου· ὁρῶν
 δὲ οὖν ἀθλοαἰοὺς τῆς μὲν αὐτὸς λόγων ῥαθύμως ἀκούοντας
 προσέχοντας δὲ τῷ πεισιστρατέῳ, ἔφη, ὅτι τῆς μὲν ὄσθι σο-
 φώτερος, τῆς δὲ ἀνδρείοτερος· ὅποσοι μὲν μὴ γινώσκου-
 σιν, ὅτι φυλακῶν λαβῶν πᾶσι τὸ σῶμα, τύραννος ἔσται,
 ἀλλὰ τούτων μὲν ὄσθι σοφώτερος, ὅποσοι δὲ γινώσκοντες
 ἑποσισιωπῶσι, τούτων ἀνδρείοτερος ὄσθι. ὅσθι λαβῶν τὴν δύ-
 ναμιν τύραννος ἦν, καθεξόμενος δὲ Σόλων πρὸ τῆς οἰ-
 κίας, τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ παρεδέμηνον ἔλεγεν, ὅτι
 ἐξώπλισαι, καὶ βοηθεῖ τῇ πατρίδι, ἢ δύναται, στρατηγὸς μὲν
 οὖν τὴν ἡλικίαν οὐκ ἔτι ὦν, εὐθους δὲ διὰ τὴν γνώμην, ὁ-
 μως οὖν πεισιστρατεύου εἴτε αἰδοῖ τῇ πρὸς τὸν ἀνδρα, καὶ
 τὴν σοφίαν αὐτὸς, εἴτε ἐμνήμη τῆς ἐφ' ἡλικίας, λέγεται τῷ
 αὐτὸν παιδικὰ γενέσθαι, οὐδὲν γὰρ ἔδρασε κακὸν Σόλωνος·
 ὁ δ' οὖν Σόλων ὀλίγον ὕστερον ἑποσισιωπῶν ὦν τὸν βίον ἐτε-
 λεύτησεν, αὐτὸν σοφία, καὶ ἀνδρεία, μεγάλῳ ἀφρολιπὼν Δό-
 ξαν, εἰ ἀπέσθην αὐτῷ χαλκῶν εἰκόνα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλὰ καὶ
 ἔστασαν αὐτὸν δημοσίᾳ παρὰ τὰς πύλας πρὸς τὴν τείχει
 ἐν δεξιᾷ εἰσιόντων, εἰ πᾶσι κοδομήτο αὐτῷ ὁ τάφος.

Περὶ οἰνυκίνου ξαγκλαίων μονάρχου.

ὅτι σκύθης οἰνυκίνος ὁ τῆς ξαγκλαίων μονάρχης ἀνέ-
 βη εἰς Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δαρείον, καὶ αὐτὸν ἐνόμζε πάν-

Ο 4 τῶν

των Δικαιότατον ἀνδρῶν εἶναι ὅσοι ἐκ τῆς ἐλλάδος πα-
ρ' αὐτὸν ἀνέβησαν.

Ὅτι παρατηθεῖται βασιλέα ἀφίκετο εἰς Σικελίαν καὶ
πάλιν ἐκ Σικελίας παρὰ βασιλέα ὀπίσω ἔειπε δὲ δημοκί-
δης ὁ κροτωνιάτης οὐκ ἐποίησε, καὶ διὰ τῶν δαρείων ὑ-
πὸρ' αὐτῆ φλάυρος ἔλεγεν, ἀπατεῶνα λέγων, καὶ ἀνθρώ-
πον κάκιστον, ὁ οὐδ' σκύθης ἐπέρσαις μέγα ὄλβιον ὄν, γή-
ρα κατέστρεψεν βίον.

Περὶ Εὐθύμου, καὶ τοῦ ἐν τεμέσῃ ἤρωτος
καὶ παροιμίας.

Εὐθύμος ὁ λοκρὸς τῆς ἐν ἰταλίᾳ πύκτης ἀγαθὸς ἦν, ῥώ-
μη τε σώματι περιεπιθῆται θαυμασιώτατος γενέσθαι.
λίθον γὰρ μεγέθει μέγιστον δεικνύουσι λοκροί, ὃν ἐκόμισε,
καὶ ἔθηκε πρὸ τῆς θύρας, καὶ ἐν τεμέσῃ ἤρωτα φόρους
πρωτόμνοι παρὰ τῆς πρηνείων ἐπαυσεν ἀφικόμενος
γὰρ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆ, ὃ πρὸ ἀβατοῦ ἦν τοῖς πολλοῖς, διηγω-
νίσθη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠνάγκασεν ὄν πρὸ ἐσύλησεν, ἀρτίσαι
πλείω. ἐπεὶ οὐθέν τοι καὶ ἔρρηθυσεν ἡ παροιμία, ἡ λέγουσα,
ὡς τῆς ἀλισιτελῶς τι κερδαινόντων, ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται
ὁ ἐν τεμέσῃ ἤρωτος.

λέγουσι ὅτι ἐν αὐτῷ Εὐθύμον καταβάτα ὡς ἐν καϊκίῳ πο-
ταμῶν, ὃς ὄβρι πρὸ τῆς τῆς λοκρῶν πόλεως ἀφανισθῆναι.

Ἐπιτύμβιον Ἀναξαγόρου, καὶ βωμὸς αὐτοῦ.

ἐνθάδε ὁ πλείστον ἀληθείας ὡς τέρμα πρὸς ἡμᾶς

οὐρανοῦ κόσμου, κείται Ἀναξαγόρας.

Ὅτι καὶ βωμὸς αὐτῷ ἴσεται, καὶ ἐπιγέγραπται ὁ μὲν τοῦ,
ὁ δὲ ἀληθείας.

Αἰλια-

BIBLION ENATON.

Ὅτι ἰέρων, καὶ παιδείαν ἠγάπησε, καὶ εὐδργέτης ἦν
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐν ἀγάπῃ ἐβίου.

ἰέρωνά φασι, ἐν συρακούσιον φιλέλ-
λῳα γενέσθαι, καὶ τιμῆσαι παιδείαν
ἀνδρείοτατα, καὶ ὡς ἦν προχειρότα-
τος εἰς τὰς εὐδργείας λέγουσι, προ-
θυμότρον γὰρ φασιν, αὐτὸν χερρι-
δαί, ἢ τὸν αἰτουῶντας λαμβάνειν. ἦν
δὲ καὶ τῷ ψυχρῷ ἀνδρείοτατος, ἀβαθείως δὲ καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς σωεβίωσε, τρισὶν οὖσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπήσας
αὐτῶν, καὶ ὑπὸ αὐτῆ φιληθεῖς ἐν τῷ μέρει τούτῳ φασί, εἰ
σιμωνίδης σωεβίωσε καὶ Πίνδαρος, καὶ οὐκ ὠκνησέ γε σι-
μωνίδης βαρῦς ὢν ἑπὶ γήρωσ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι ἦν
μὲν γὰρ καὶ φύσει φιλαργυροῦς ὁ κεῖνος, προὔτρεπε δὲ
αὐτὸν καὶ πλέον ἢ τῆ ἰέρωνος φιλοδωρία φαγίμ.

Περὶ ταυροθέου νίκης.

Ὅτι ἐν αἰγίνῃ ἐξ Ὀλυμπίας αὐθιμῶν διηγγέλι ἠνίκη
τῆ ταυροθέου πατρὶ αὐτῆ ἑπὶ φάσματι φασίμ
ἄλλοι δὲ φασί, πρὸς ἐρῶν ἐν ταυροθέῳ ἐπάγεσθαι ἀρ-
λιποῦσθαι τὸν ἑαυτῆς νεοσούς ὑγρούς ἔτι, καὶ ἀπῆνας, νι-
κήσαντα δὲ ἀφείναι τῷ πελειάδα, πρὸς ἑλάντα πορφύ-
ραν αὐτῆ, τῷ δὲ ἐπειγομένῳ πρὸς τὸν νεοτῆος, ἀπαυθι-
μῶσθαι ἐκ πίαςης εἰς αἰγίνας.

P πού-

Ἐπίτινων, καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Τρυφῆς,
καὶ Ἰσθριφανίας.

Ὅτι Διέβρυπτε σὺν ἑταίρους Ἀλέξανδρου Τρυφῆ ἐπιχω-
ρῶν αὐτοῖς, εἶγε καὶ Ἀγνων χρυσοῦς ἦλους ἐν ταῖς κρηπί-
σιν ἐφόρει. κλέιτθ' δὲ εἶποτε μέλλοι τισὶ χριματίζειν
ἰδί πορφυρῶν βαδίζων εἰμάτων, σὺν δειομύους προσίετο,
Πορδίικα δὲ καὶ καρτόρῳ φιλογυμνασοῦσιν, ἠκολού-
θουσι φέρει σαδισαῖαι σ' μέγεθος, ἀφ' ὧν πόδιλα μβα-
κοντες τόπον εὐμεγέθη ἐν ταῖς κατασρατοπαιδείαις ἐγυμ-
κάζοντο. εἶπετο δὲ αὐτοῖς καὶ πολλὴ κόνις δι' ἰσθρι-
γίων εἰς τὰ γυμνάσια λυσιτελής οὔσα.

Λεωννάτω, καὶ μενελάῳ φιλοθροῦσιν αὐλαῖσαι σαδίων
ἐκαστὸν ἠκολούθου. αὐτῶ δὲ Ἀλεξάνδρω ἠμὲν σκηνὴ ἦν
κλινῶν ἐκαστὸν, χρυσοῖ δὲ κίονες πωνήκοντα διειλύφου
αὐτῶ, καὶ τὸν ὄροφόν αὐτῆς αἰεῖχορ. αὐτῶ δὲ ὄροφος δι-
χρυσθ' ἦν, καὶ ἐκαστὸν ποικίλμασι πολυτελέσι, καὶ
πρῶτοι μὲν γέρονται πετακόσιοι οἱ καλούμενοι μηλοφόροι
πᾶσι αὐτῶ ἐκαστὸν εἰς ἡκείων, πορφυρᾶς, καὶ μηλίνας ἠδὲ μέ-
νοι σολῶς. ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι φλόγινα ἐν δειδι-
κότες καὶ ὑσγινοβαφῆ, πρὸ δὲ τούτων οἱ ἀργυροῦσιν
ἐκαστὸν μακεδόνες, ἐν μέσῃ δὲ τῆ σκηνῆ χρυσοῦς ἐτίθετο
δίφροθ', καὶ ἐπ' αὐτῶ καθήμενοι Ἀλέξανδρου ἐχρημά-
τιζε πᾶσι αὐτῶ πάντοθεν τῆ σωματοφυλάκων.
πόδιλα δὲ τῶ σκηνῶν πᾶσι ἐνθά ἦσαν μακεδόνες
χίλιοι, καὶ γέρονται μύριοι, καὶ οὐδείς ἐτόλμα ῥαδίως προσελ-
θεῖν αὐτῶ. πολὺ γὰρ ἦν τὸ ἐξ αὐτῶ δέθ' ἀρθέντθ' ἰσθρι-
φρονήματθ', καὶ τύχης εἰς τυραννίδα.

Περὶ Πολυκράτους σπουδῆς πᾶσι τὸν Ἀνακρέον-

τα, καὶ

τα καὶ ζηλοτυπίας.

Πολυκράτης ὁ ἄμθ' ἐν μούσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέωντα ἐτί-
μα τὸν τίον, καὶ διὰ σπουδῆς ἦγε, καὶ ἔχειεν αὐτῶ, καὶ τοῖς
ἐκείνου μέλεσιν, οὐκ ἐπαινώ δὲ αὐτῶ τῶ Τρυφῶ.

Ἀνακρέων ἐπήνεσε Σμυρδίω θερμώδρον τὰ παιδικὰ
Πολυκράτους. εἶτα ἦδη σ' μερῶν τῶ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν
Ἀνακρέοντα ἠπάξετο σεμνῶς, εὐμάλα ἐρώντα τῆς ψυ-
χῆς, ἀλλ' οὐ τὸ σῶματθ', μὴ γὰρ τις ἡμῖν διβαλλέτω,
πρὸς θεῶν τὸν ποιητῶ ἐν τίον, μὴ δ' ἀκόλῃσον εἶναι λεγέ-
τω, ἐζηλοτυπησε ὁ Πολυκράτης, ὅτι ἐν Σμυρδίω ἐτίμησε,
καὶ ἐώρε ἐν ποιητῶ ἰσθρι-
παιδῶ ἀντιφιλούμενον καὶ
ἀπέκειρε ἐν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκείνον μὲν αἰχμῶν, οἰ-
όμθ' δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα, ὅδε οὐ προσεποιήθητο αἰ-
τιᾶσαι τὸν Πολυκράτην σωφρόνως, καὶ ἐγκρατῶς μετήγα-
γε δὲ σ' ἐγκλημα ἰδί σ' μερῶν, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμα
αὐτῶ, καὶ ἀμαθίαν ὀπιλαμῶν κατὰ τῆ ἑαυτῶ τριχῶν,
τὸ δὲ ἄσμα σ' ἰδί τῶ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ἀσέτω, ἐ-
μοῦ γὰρ αὐτῶ ἀμεινον ἄσεται.

Περὶ γέροντθ' καὶ θεμισσοκλέους.

Θεμισσοκλῆς γέροντα ἦκοντα εἰς Ὀλύμπια Ὀλυμπίων ἀγο-
μῶν, ἰσθρι-
αἰώνων ἀγῶντα εἶξε τῆς ἀγωνίας εἰπὼν τὸν μή με-
ταλαβόντα τὸ μεγίστου τῆ κινδύνων, τῆ πανηγύρεων με-
ταλαβάνθ' μὴ δεῖν, καὶ ἐπῆνε θεμισσοκλῆς.

Περὶ Γορκλέους, καὶ τῶν αὐτῶ λοιμῶ ἀρθάνοντων.

Ὅτι πόδικῆς ἐν τῶ λοιμῶ σὺν παῖδας ἀρθράτων αἰ-
δρεϊότατα ἐν θανάτον αὐτῶ ἠνεγκε, καὶ πάντας ἀθλωαίους
εὐθυμόδρον ἐπεισε σὺν τῶ φιλάτων θανάτους φέρειν.

Περὶ Σωκράτους ἐν πᾶσιν εὐθυμίας.

P 2 ἔλεγε

ἔλεγεν ἢ Ξανθίωπῃ ὡς μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν κα-
ταχουσῶν, ἐν πάσι ὁμοιον ἦν τῷ Σωκράτους πρόσωπον, καὶ
περιόντῳ ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντῳ αἰεὶ θεῶταται ἢ ρ-
μοσο γὰρ πρὸς πάντα ἐπιεικῶς, καὶ ἦν ἰλεως αἰεὶ τὴν Διφ-
νοϊαν, καὶ λύπης ὑπὲρ αἴω πάσης καὶ φόβου κρείττων παντὸς ὄν.
Ὅτι ἀκόλας ὁ παῖς γωαῖκας ὁ Διονύσιος.

Ὁ νέος Διονύσιος εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παριών, εἶγε ἢ
ἄωρις ἢ μήτηρ αὐτῆς Λοκρὶς ἦν, ἐδὸν οἴκους τῆν μεγίστων τῆν ἐκ
τῆ πόλεως καταλαμβαίνων, ῥόδοις, καὶ ἔρπύλλοις, καὶ ἄλλοις
αἰθέσι καταστρωγνύς, τὰς τῆν Λοκρῶν θυγατέρας μετεπέμ-
πετο, καὶ σωῆν αὐταῖς ἀκόλας ὅτατος ἔπειθε. Διήκουσεν αὐτῶν
ἔτισε Διὶ κὼ ἐπειθὴ τῆν αὐτοῦ ἢ τυραννὶς κατελύθη ἔπειθε
Διὶ κὼ, ἐν ταῦτα οἱ Λοκροὶ τὴν γωαῖκα τῆν Διονυσίου, καὶ
τὰς θυγατέρας κατεπέριβον, καὶ αἰεὶ δὴν αὐταῖς ἐνύβρι-
ζον πάντες, μάλιστα οἱ προσήκοντες ταῖς παρθένοις ταῖς ὑ-
πὸ Διονυσίου Διεφθαρμύμεναι. ἠνίκα δὲ Διφκορεῖς ἐγένον-
το ὑβρίζοντες, κενταῦτες αὐταῖς ἔπειθε τοῖς ὄνυξι τοῖς τῆν
χειρῶν, βελόνησι ἀπέκτειναν, τὰ δὲ ὅσα κατέκοψαν ἐν ὄλ-
μοις, καὶ τὰ κρέα τῆν ὄσων ἀφελόντες ἐπηρεάζοντο τοῖς μη-
γυθραμύνοις αὐτῶν. εἰ δὲ τι πῶδε μελείφθη ἐξ αὐτῶν κατε-
πόντων ὁ δὲ ἐν Κορίνθῳ πολλὰς, καὶ ποικίλας χηρῶν με-
ν βίου μεταβολαῖς Διφ τὴν ἔπειθε βάλμουσαν ἀφρίαν,
τελευταῖον δὲ μητραγυρῆν, καὶ κρούων τύμπανα, καὶ κα-
ταυλούμενος δὲ τὴν βίον κατέστρεφεν.

Ὅτι καὶ Δημήτριος ἀκόλας.

Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἤρει τὰς πόλεις καὶ τῆν αὐτῆ
τρυφῆ καταχρῶμενος, χίλια μὲν καὶ Διφκόσια τάλαντα
πρόσοδον ἑαυτῶν πῶδε πεποιήσας καθ' ἑκάστον ἔτος, καὶ ἐκ
τούτων

τούτων ὀλίγα μὲν ἐς τὸ σφαιρότερον ἑδαπία, τὰ δὲ λοιπὰ
εἰς τὴν ἀκόλασιν τὴν αὐτῆν μύροις τε ἐρραίνετο. αὐτῶ
τῶν δάπεδον, καὶ καθ' ἑκάστην ἔτους ὄραν τὰ ἐνακμάζοντα
τῆν αὐτῶν ταῦτα ὑπεπέριετο αὐτῶ, ἵνα κατ' αὐτῆν βασι-
ζῆ. ἦν δὲ καὶ πρὸς γωαῖκας ἀκόλας, καὶ νεανικοῖς ἐρω-
σιν ἐπέχει. ἔμελε δὲ αὐτῶ καὶ καλῶ εἶναι εὐθετίζον. ἔ-
πειθε τρεῖς, καὶ ξανθίζομενος, καὶ ὑπαλφφομενος τὸ πρόσω-
πον, παιδέρωτι, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρητο ἀλείμμασι πρὸς
φιλοτιμούμενος τῆν ῥαθυμία.

Περὶ Πλάτωνος βίου ὀλιγορίας.

Ὁ Πλάτων νοσηροῦ χωρίου λεγομένου εἶναι τῆς ἀκαδη-
μίας, καὶ συμβεληθόντων αὐτῶ ἰατρῶν εἰς τὴν λύκειον μετοικῆ-
σαι, οὐκ ἠξίωσεν εἰπῶν, ἀλλ' ἐγώ γε οὐκ αὐ οὐδέ εἰς τὰ ἀκρε-
τὰ τῆν αἴθρα μετῴκησε αὐτῶ, ἔπειθε τῆν μακροβιωτέρου γενέσθαι.

Περὶ Παρράσιου τῆν ζωγράφου.

Παρράσιος ὁ ζωγράφος ὅτε μὲν Περφουρίδα ἐφόρει, καὶ
χρυσουῶς ἐφανον πῶδε κείνη, μαρτυρῶσι καὶ ἄλλοι, καὶ τὰ
ἐπιγράμματα δὲ ἰδίῃ πολλῶν εἰκόνων αὐτῆν ἠγωνίσασθαι δὲ
ποτε ἐν ἑμῶν σωέτυχε αἰτιπάλῳ ἢ οὐ κατὰ πολὺ ἐν Δε-
εσέρῳ αὐτῆν, εἶτα ἠτήθη. τὸ δὲ ἐπιγράμμα ἦν αὐτῆν ὁ Αἴας
ἔπειθε τῆν ὄπλων τῆν Ἀχιλλέως ἀγωνισάμενος πρὸς τὴν
Ὀδυσσεῆα. ἠτήθη δὲ, εὖ μάλα ἀσείως ἀπεκρίνατο πρὸς
τὴν σωμαχόμλον αὐτῶ τῆν ἑταίρω ὁ Παρράσιος, ἔφη γὰρ
αὐτῆς μὲν ἔπειθε τῆς ὑπὸ τῆς ὀλίγον φροντίζειν. σωμαχθεῶν
δὲ τῶ παιδὶ τοῦ τελευτῶντος Δεύτερον ἔπειθε τῆν
αὐτῆν ἠτήθη. κατεῖχε δὲ καὶ σκίπωνα χρῶς ἑλικας ἔ-
χοντα πῶδε πούρας, χρυσοῖς τε αἰαπῶσιν ἐπέσφιγγε
ἐδὸν αἰαγωγέας τῆν βλαυτῆν. φασὶ δὲ αὐτῶν, μήδε ἀκοντα

P 3 μήδε

μήδε ἐπιπόνως τὰ ἐν τῇ τέχνῃ χειρουργεῖν, πάνυ δὲ εὐ-
θύμως, καὶ ῥαδίως, καὶ γὰρ, καὶ ἦδεν, καὶ ἑσποκινυρόμε-
νῶ, ζῆν κάματος, ἔν εκ τῆς ἐπισήμης, ἐπειρᾶτο ἐπελα-
φρύνει· λέγει δὲ ταῦτα θεόφραστος.

Περὶ ἐπικουρείων ἐξωθέντων ἑσπορῶμαίων
καὶ μεσσηνίων.

Ὅτι Ῥωμαῖοι Ἀλκαῖον, καὶ φιλίσκον ἐδὲ ἐπικουρείους ἐξέ-
βαλλον τῆς πόλεως, ὅτι πολλῶν, καὶ ἀτόπων, ἠδονῶν εἰσηγ-
ταὶ τοῖς νέοις ἐγένοντο, καὶ μεσσηνιοὶ δὲ ἐξέωσαν ἐδὲ ἐπικου-
ρείους· Περὶ Διονυσίου Ἀθληφραγίας, καὶ παχύτητος.

Διονύσιον ἐν Ἡρακλεώτῳ κλεαρχοῦ τῆς τυραννίδος ἡδὲ ἀ-
κούω ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν ἀθληφραγίας, καὶ τρυφῆς λαθεῖν
αὐτὸν ἑσπορῶμαίων, καὶ καταπιεσθέντα τὰ ἐπίχειρα
γαῖον τῆς κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους, καὶ τῆς πῶν τὰς ἄρκας ὄγ-
κου, ἐκαρπώσασθαι δύσπνοιαν, φάρμακον οὖν αὐτῷ τοῦδε
τῆς πάθους σωτέταξαι οἱ ἰατροὶ φασί, βελόνας λεπτὰς κατα-
σκιάσαι μνηίστας, εἶτα ταύτας διὰ τῆς πλῆθους, καὶ τῆς κοι-
λίας διωθεῖν, ὅταν εἰς ὑπνον τύχη βαθυτέρον ἐμπεσῶν, ἢ
δὲ ἄρᾳ ἑσπορῶμαίων ἐπιμελὲς ἐτέροις δρᾶν, ἐς' αὐτὸν ὅλη διὰ τῆς
πεπωρωμένης καὶ τρόπον ἵνα ἀλλοξίᾳς αὐτῆς ἄρκος διερε-
πει ἢ βελόνῃ, ἀλλ' ἐκείνῳ γε ἐκείτο λίθου διὰ φέρων οὐ-
δέν, εἰ δὲ ἀφίκετο τὸ βέλῳ ἐνθά λοιπὸν ἦν αὐτὸ τὸ σῶμα
ἐρρωμένον, καὶ ἰδίον, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἄρκας πμελῆς ἀλλό-
τριον, τῶν καὶ ταῦτα καὶ ἐκείνῳ ἠδᾶνετο, καὶ ἐγείρετο ἐκ τῆς
ὑπνου ἐδὲ δὲ χιματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις αὐ-
τῷ προσίεναι, κιβωτὸν τῆς σώματος προβαλλόμενον, οἱ
δε οὐδὲ κιβωτὸν φασίν, ἀλλὰ πυργίσκον, ἵνα τὰ μὲν λοι-
πὰ μέρη αὐτῆς ἀκρυπτοῖτο, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ἑσπορῶμα-
χου

χορδιζέγνεται, πονηρὸν δὲ θεοὶ ταύτῳ ἐκείνῳ τῷ σο-
λῶ ἀμπεχόμενον, καὶ θηρίου φρουρὸν μάλλον, ἢ αὐ-
θρώπου ἐσθῆτα.

Περὶ φιλήτα σώματος λεωτότητος.

φιλήταν λέγουσι τὸν κῶνον λεωτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα
ἐπεὶ τοίνυν αἰατρεπῆναι ῥαδίῳ ἦν ἐκ πάσης προφάσε-
ως, μολίβδου φασὶ πεποιημένη εἶχεν ἐν τοῖς ἑσπορῶμα-
σι πέλματα, ἵνα μὴ αἰατρέπηται ἑσπορῶμαίων αἰέμων, εἶπο-
τε σκληροὶ κατέπνεον, εἰ δὲ ἦν οὕτως ἀδύνατος ὥστε μὴ
αὐτέχειν πνεύματι, πῶς οἷός τε ἦν τοσοῦτον φορτίον ἐπά-
γεσθαι, ἐμὲ μὲν οὐμὲν ἑσπορῶμαίων οὐ πείθει, ὅδε ἐγνων ἑσπορῶμα-
τῶν ἀδρῶς ἐσπορῶμαίων εἶπον.

Περὶ ὀμήρου.

Ὅτι ποιητικῆς ἀπάσης ἀργεῖοι τὰ πρῶτα ὀμήρου ἐδίω-
καν, δεύτερους δὲ αὐτῆς ἑτάστον πάντας, ποιῶντες δὲ δυ-
σίαν, αὐτὴ ξενία ἐκάλοιο τὸν ἀπόλλωνα, καὶ ὀμηρον· λέγε-
ται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρᾳ ἀκρῶν ἐκδοῦναι
τῷ δυγατέρῳ, ἐδίωκεν αὐτῆ προῖκα ἔχειν τὰ ἑπὶ τὰ κύ-
πρια, καὶ ὁμολογεί ἑσπορῶμαίων Πίνδαρον.

Περὶ ἰταλίας καὶ μαρῶν ἰσσομγοῦς ἀθρώπου.

τῷ ἰταλίᾳ ἠκίχων πρῶτοι Αὔσωνες αὐτόχθονες πρεσβύ-
τατον δὲ γενέσθαι μαρῶν τινὰ καλούμενον, οὐτὰ μὲν ἐμ-
προθεν λέγουσιν ἀθρώπων ὁμοία, τὰ κατόπισθεν δὲ ἰσ-
που, καὶ αὐτὸ δὲ τοῦνομα εἰς τῷ ἐλλάδα φασίν ἰσσομ-
γῆς δύναται, Δοκεῖ δὲ μοι πρῶτος ἰσπον ἀναβῆναι, ἐμ-
βαλεῖν αὐτῷ χαλινὸν εἶτα ἐκ τῆς διφυῆς πισυθῆναι· μυ-
θολογεῖσι δὲ αὐτὸν; ἐβιῶναι ἑπὶ τρεῖς ἐεῖκοσι ἐεκαξιν· καὶ
ὅτι ἕξ ἀκρῶν ἐβίω, ἕξ ἐμοὶ δὲ οὐ πιστὰ Δοκοῦσιν.

P 4 ὅτι

ὅτι τὴν ἰταλίαν φασὶν οἰκῆσαι ἔθνη πάμπόλλα, καὶ ὅθεν οὐκ ἄλλω γῆν, ἢ Δεῦρον Δεῦρον τῆν ἰταλίαν εὐκρεσίαν, καὶ τὴν πῆσ χῶρας ἀρετῶν, καὶ ἢ ἐνυδρον αὐτῆς, καὶ ἢ πάμπορον, καὶ ἢ εὐβοτον, καὶ ὅτι ποταμοῖς ἔστι κατὰ ῥυτῶν, καὶ ὅτι θάλασσα ἀγαθὴ παρέκειται αὐτῇ, ὅρμοις πανταχέθεν διελθιμῶν, καὶ καταγωγῶν ἀφ' ὁρίων, ἢ καταρσισμῶν. ἀλλὰ εἰ τῆν οἰκητόρων ἡμερον, εἰ πρῶτον ἐπῆρε πολλοὺς εἰς τὴν μετοίκισιν, εἰ ὅτι πόλεις ἄκρηται τὴν ἰταλίαν πάσαι ἐπ' αὐτῆν καὶ ἐνέηκοντα εἰκάσιν πρὸς ταῖς χιλιάδας.

Περὶ Δημοσθένους τύφου.

Κουφότητα ἔοικε κατηγορεῖν οὐτῶν ὁ λόγος, ὁ λέγων πρὸς Δημοσθένους, ὅτι ἄρα τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρωον, καὶ οἱ ὑδροφορεῦντες, εἴποτε παριόντων αὐτῶν πρὸς αὐτοῦ τι ψιθυροῦσιν, ὅς γὰρ καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐκουφίζετο, καὶ ἐπαρῶν μὲν ἦν διήλθον, τίς ἦν, εἴποτε πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐκροπήθη.

Περὶ Θεμιστοκλέους,

Θεμιστοκλῆς ὁ νεοκλέους ἑαυτὸν εἰκάσιν ταῖς δεισι, λέγων ὅτι ἐκείνας πρὸς ἔχοντα οἱ ἀνθρώποι, καὶ Δέονται αὐτῶν, ὅταν ὑπὸν, σέγειν ἐκ τῆν κληθῶν ποσοῦτες, ὅταν δὲ οὐσης εὐδίας παρῶσι, τίλλουσιν αὐτάς καὶ πρὸς κληθῶσιν ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν εἰμοί τις ὁδοὺς Δείζειε, τὴν μὲν εἰς ἄδω φέρουσαν, τὴν Δεῦρον εἰς βῆμα, ἢ διον αὐτὴν ἑτέρωθεν ἦλθον τὴν εὐδῶν τοῦ ἄδου.

ὅτι ὁ Δημοσθένης καλοῦσιν τῶν Διογένους, εἰς καπηλείον οὐκ ἦθελεν εἰσιέναι.

ἦρξεν ποτὲ Διογένους ἐκ καπηλείου εἴτα παριόντα Δημοσθένη ἐκάλε, τῶν Δεῦρον μὴ ὑπακούσαντων, αἰχύνῃ ἔφη Δημοσθένης παρελθεῖν εἰς καπηλείον, καὶ μὴν ὁ κύριός σε καθ' ἑκάστην ἡμέ-

την ἡμέραν ἐνθάδε εἰσεῖσι, καὶ Δημοσθένης λέγων, καὶ καὶ ἕνα Διῶν, ὅτι οἱ Δημιγόροι, καὶ οἱ ῥήτορες Δούλοι τοῦ πλῆθους εἰσι.

Περὶ Ἀρισίππου.

Πλέων Ἀρισίππος χειμῶν ἐπιγενομένου πάνυ σφόδρα ἐταρξάτετο, ἔφη Δεῦρον τις τῶν συμπελομένων, ὅτι Ἀρισίππος καὶ σὺ Δέδοικας ὡς οἱ πολλοὶ, ὅδε, καὶ μάλα γε εἰκότως, ὑμῖν μὲν γὰρ πρὸς κακοδαίμονός ἔστι βίου ἢ πωουδῆ, καὶ ὁ νῦν κίνδυνος, ἐμοὶ δὲ πρὸς εὐδαιμονίας.

Περὶ Θεραμπίου.

Θεραμπίος ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τινὶ ἰατρῶν, εἴτα ἰδίᾳ περὶ ἡλθεν αὐτῆς, παραχρῆμα ἐκείνη κατῶχεθι. οἱ μὲν ἀθηναῖοι ἄλλοι ἀλλαχόθεν αὐτῶν πρὸς φώτες σωθήσονται ἰδίᾳ τῆν σωτηρίαν τῆν παραδόξω, ὅδε παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο, ὅτι Ζεὺς εἰς τίνα με καιρὸν φυλάττει, καὶ μετ' οὐ πολὺ χρόνον πρὸς τῆν τριάκοντο ἀνῆρέθη, πλεῖν κῶνειον καταγκαθεῖς.

Τίνες πρὸς τὴν ἰατρικῶν ἐσπουδαῖαν.

Λέγουσι καὶ Φυσαγορεῖους πάνυ σφόδρα πρὸς τὴν ἰατρικῶν ἀσπιδάσαι τέχνῃ, καὶ Γλάτων ἢ φροντίδα εἰς αὐτῶν ἔχε πλείσιν, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ.

Περὶ Ἀριστοτέλους νοσοῦτων.

Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ, προσέταξε δὲ αὐτῶν ὁ ἰατρός πρὸς ἀγμάτι, καὶ ἐκέλευσεν μὴτε ὡς βοηθῶν μετ' ἔφη δευε, μὴτε ὡς σκαπανέα, ἀλλὰ Διδάξας πρῶτον τὴν αἰτίαν, οὕτως ἔξῃς ἔτοιμον πρὸς τὴν πείθεσθαι, Διδάσκω ἐκ τούτων μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν.

Περὶ Σμινδριδίου τρυφῆς.

Σμινδριδῆς ὁ συβαρίτης ἐς τοσοῦτον τρυφῆς ἐξώκειλε,

καὶ

καὶ γὰρ τοὶ συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν, καὶ τῶν
βίῳ διαρρέειν, ὁ δὲ σμυρδιυρίδης καὶ πλεον φύλλοις ῥόδιων
γουῶ ἐπαναπεσῶν, καὶ κοιμηθεὶς ἐπ' αὐτῆν, ἐξαπέστη λέγων
φλυκταίνας ἐκ τῆς εὐνῆς ἔχειν, χολῆ γὰρ οὗτο ἰδί χα-
μεύνης κατεκλίθη, ἢ σιβάδι, ἢ πῶας, ἐν προσαίτει πε-
φυκίας, ἢ ταύρου Δορξῆς, ὡς ὁ Διομήδης, πρεπούσης στρα-
τιώτη σκληρῶ, καὶ γενναίῳ, ἵππῳ δὲ ἔσρωτο ῥινὸν βοῶς ἀ-
γροῦλοιο.

Πῶς ὁ Πεισίρατος τοῖς ἑαυτῶ πολιταῖς ἐχρήτο,
Πεισίρατος ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατῆς ἐγενέτο, μετε-
πέμπετο εἰς τὰς ἀγοραῖς ἀρχολογῶντας, καὶ ἐπυνθάν-
ετο τί δήποτε εἶναι αἴτιον τῆ ἀλύειν αὐτῶν, καὶ ἐπέλεγεν
εἰ μὴ τοὶ τέθνηκε ζεύγος, παρ' ἐμοῦ λαβῶν ἄπιθι, καὶ ἐρ-
γάζου, εἰ δὲ ἀχρεῖς περμαίων, παρ' ἐμοῦ σοὶ γενέσθω, δὲ
Διῶς μὴ ἢ χολῆ τούτων, ἐπιβουλώ τέκη.

Περὶ Ζήνωνος, καὶ Ἀντιγόνοιο

Ζήνωνας τὸν κητῆρα Δι' αἰδοῦς ἄγον, καὶ σπουδῆς ἦγεν
Ἀντίγονοιο ὁ βασιλεὺς καὶ ποτε δῶν ἱπποκλαδῆς οἴ-
νου ἐπεκώμαζεν αὐτῶ Ζήνωνι, καὶ φιλῶν αὐτῶν, καὶ πῶδα-
βάμων ἄτε ἔξοινο ὦν, ἠξίου τι αὐτῶν προσάξει ἰόμνυς, καὶ
νεανιδόμνοιο σὺν ὄρκῳ μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας, ὁ δὲ λέγει
αὐτῶ, πορευθεὶς ἔμεσον σεμνῶς ἄμα, καὶ μεγαλοφρόνως
τῶ μέθῳ ἐλέγξας, καὶ φεισόμενοιο αὐτοῦ μήποτε Διῶς
ῥ' ἀγῆ ἵππῳ πλοισμονῆς.

Ἀφέλεια τρόπου

Ἄνδρα λακωνικῶ μὲν, χωριτικῶ δὲ, ἐπέπληξε τις πεν-
δοῦτι πᾶν σφόδρα ἐκθύμως, ὅδε ἀπλάσως ἀπεκρίνατο
τί πάθω φησὶν, οὐ γὰρ ἐγὼ αἴλω τέτου, ἀ φύσις ἡ μου ῥεί.

πῶδα

Περὶ Διογένους

Ἐπῆναι παρτιάτης εἰς ἑσθ' Ἡσιόδου εἰς λέγον,
οὐ δ' αὖ βοῦς ἀπόλοιτο, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἶη,
Ἀκούοντο Διογένους, ὅδε εἶπε, καὶ μὴ μεσσηνιοι, καὶ οἱ
βόες αὐτῆν ἀρλώλασι, καὶ ὑμεῖς αὐτῆν ἔσε οἱ γείτωνες

ὅτι Σωκράτης ἀδελφὸς ἦν, καὶ Δῶρων κατεφρόνει
τῆς νυκτὸς ἦδη προηκούσης ἐπᾶναισι ποτε ἀρ' Δείπνου
Σωκράτης νεανίσκοιο γουῶ ἀκόλαστοι προμαθόντες ἐιλόχῃ
θῶ ἐπαινόντα, Δᾶδας ἔχοντες ἡμυρίας, καὶ ἐριννύων πρῶ-
σῶπα ἐθῶς δὲ ἦν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοις προπαίξεν Διῶ τῶ
χολῶ, τῶ ἰδί τὰ χεῖρα, ὅς ἰδὼν ὁ Σωκράτης οὐ διεταρά-
χθη, ἀλλ' ἐπιστὰς ἠρώτησεν, οἷα καὶ εἰς ἄλλους, ἢ ἐν λυκείῳ,
ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ

ὅτι ἐφιλοτιμήσθω Ἀλκιβιάδης Δῶρα πολλὰ πέμψαι
Σωκράτει, τῆς ἔν ξανθίωπης καταπλαγείσης τὰ πεμφθέν-
τα, καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτὰ, ὁ δὲ ἔφη ἄλλα καὶ ἡμεῖς τῆ
φιλοτιμίᾳ τῆ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα, μὴ λα-
βεῖν τὰ πεμφθέντα φιλοτιμησόμενοι ἐπεὶ δὲ τις ἔφη πρὸς
αὐτῶν, ὅτι μέγα βδίν ὦν ἐπιθυμεῖ τις, τούτων τυχεῖν ὁ δὲ,
ἀλλὰ μείζον βδίν τὸ μὴ δὲ ἐπιθυμεῖν τῶ ἀρχῆν.

Περὶ τῆς Ἀναξαρχοῦ προμηθείας

Ἀναξαρχος ὅτε σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐστρατεύετο, χειμῶνος ἐπι-
γενομένης προμαθῶν ὅτι μέλλει ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ἀξύλῳ ποι-
εῖσθαι χωρίῳ τῶ στρατοπεδείαν εἰς τὴν σαθρόν ὅθεν εἶχε σκῆπη
ταῦτα ἐγκρύψας, ταῖς σκηνοφόροις ἐπέθηκε ξύλα ἐπεὶ ἦν
ἔν σαθρόν ἀφίκοντο καὶ ἐνέδει ξύλων Ἀλεξάνδρου ἤαι κλίναι
κατεκαίοντο ἵνα ἑαυτῶν ἀλεαῖται διυνηθῶν ἐπεὶ ἦν παρὰ αἶα
ξάρχῳ πῶρ εἶναι ἠπειλεν, ἀφίκετο παρ' αὐτῶν καὶ ἠλείψατο

Q 2 ἐ τῆ

ἐν τῇ σκίῳ τῆ Ἀναξάρχου· καὶ πυθόμενος τὴν προμη-
θείαν ἔπαυσε καὶ ἐξ ὧν ἔρριψε, διπλασίονα δέδωκε
καὶ σκέυη, καὶ ἱμάτια, ἔπειτα τῆς πυρὸς χρείας.

Περὶ ἀριστέων ἀθλητοῦ πρὸς τὸ σέφανον λα-
βεῖν ἀποδοχὰς.

Ἀθλητὴς κροτωνιάτης Ὀλυμπιονίκης ἀπὸ πρὸς ἑὸν ἑλλα-
τοδίκα, ἵνα λάβῃ τὸν σέφανον, ἐπέλιπεν γενόμενος ἀπέ-
θανε, κατενεχθεὶς μετὰ πτώματι.

Γορὴ φρύνης ἐταίρου, καὶ κίμωνος Ἰσπανοῦ ἀγαλμάτωρ
φρύνῳ τὴν ἐταίρου ἐν Δελφοῖς αἰετήσαν οἱ Ἕλληνας ἰδί-
κίονος εὐμάχου υἱοῦ, οὐκ ἐρῶ δὲ ἀπλῶς ἑὸν Ἕλλη-
νας. ὡς αὐτὸς μὴ δοκῆναι διὰ αἰτίας ἀγειν πάντας, οὐς φιλοῦ
πάντων μάλιστ'· ἀλλ' οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀκρατέστεροι· ἢ δὲ
ἀγαλμα χρυσοῦν ἦν· καὶ αἱ κίμωνος δὲ Ἰσπανοὶ χαλ-
καί, καὶ αὐτὰ ἀθήνησιν εἰκασμέναι ὅτι μάλιστ' αὐτῶν κί-
μωνος Ἰσπανοῖς εἰσῆκεσαν.

Μειράκιον ἀπάκρισις ἐρωτηθέντος ἑαυτοῦ
πατρὸς τί αὐτὸς μάθοι.

Μειράκιον ἐρετρικὸν ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρὸ-
νον ἐπαυελάθοντα δὲ ἤρετο ὁ πατήρ, τί αὐτὸς μάθοι σοφόν· ὃ δὲ
λέει φησὶ δείξειν, χαλεπήσαντος δὲ τῆς πατρὸς, καὶ πληγῆς
εἰπείσαντος, τὴν ἰσχυρίαν ἀγαγόν, καὶ ἐγκαρτερήσας, ὅτι
ἔφη μεμαθημέναι, φέρειν ὄργην πατρὸς.

Περὶ τῆς πολυτελεῖς ἡδονῶν.

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν, καὶ διαβήμενος ἐν τῇ
πανηγύρει ῥοδῶν τινὰς νεανίσκους πολυτελεῖς ἡδον-
μῶν, γελῶντες ἔφη· τί φησὶ ἔστι· εἶτα πωλύ-
των λακκοδαμονίους ἐξωμῶσι φαύλαις, καὶ ῥυπώσαις,
ἄλλοι.

ἄλλοι εἶπεν οὕτως τὴν φησὶ.

Γορὴ Ἀντιγόνη μεγαλοφροσύνης ἰδί διερῶν ὀλιγαλίω,
ὃ δὲ Σωκράτης ἰδὼν τὸν αἰτιώθη τὸ διερῶν ὀλιγαλίου
μέρος, αἰεὶ ποιῶντα φανερόν, οὐ παύσῃ ἐφ' ἑγκαλωπι-
ζόμενος ἡμῖν. Περὶ Ἀντιγόνη, καὶ Ἰάλλου.

Ἰάλλου Ἀντιγόνη ἐπεδείκνυτο, τῆ δὲ πολλάκις λέγον-
τος, τὴν νήτιν ἐπίσφιγγον, εἶτα πάλιν τὴν μέσην, ὃ δὲ,
ἀγανακτήσας ἔφη, μὴ γένοιτό τοι οὕτω κακῶς ὡς βασιλεῦ,
ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦς μάλλον.

Πῶς ὁ Ἀνάξαρχος Ἀλέξανδρον ἑαυτὸν ἐκ-
θεοῦντα ἐγέλασαν.

Ἀνάξαρχος ὁ ἐπικληθεὶς εὐδαιμονικὸς κατεγέλα Ἀλε-
ξάνδρου, ἑαυτὸν, ἐκθεοῦντος· ἐπεὶ δὲ εἰσῆκε ποτε Ἀλέ-
ξανδρος, εἶτα προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἰατρὸς ῥοφήμα σκδυα-
θῆναι, γελῶντες ὁ Ἀνάξαρχος, τοῦ μὲν τοι θεοῦ ἡμῶν εἶ-
πεν ἐν τρυβλίου ῥοφήματι αἰεὶ ἐλπίδες κείνται.

Γορὴ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς τῆς παρίδιος λύρας,

ὃ μὲν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν ἴλιον ἦλθεν, ἀνασκοποῦντι δὲ
αὐτῷ φιλοπόνως, τῆς τῆς τρώων προσελθὼν τὴν λύραν ἐ-
δείκνυεν Ἀλεξάνδρου· ὃ δὲ, ἔφη· πρὸς ἡμισαίμῳ αὐτὸν μάλ-
λον ἰδεῖν τὴν ἀχιλλέως, ἔπειτα γὰρ τῆς Ἀλεξάνδρου· ἐπὶ θείῳ
κίθαρᾳ ἀγαθοῦ στρατιώτου, ὃ σωῆσαι ἐκείνους τὰ τῆς ἀγα-
θῶν αἰδρωδῶν κλέα· τῆ δὲ παρίδιος τί ἄρα ἦσεν ἡ λύρα, εἰ
μὴ μέλη μοιχικὰ καὶ οἰα αἰρεῖν γυναικας, καὶ δέλγειν.

Γορὴ Γελοίων καὶ παραδόξων ἐρώτων.

Γῶς δὲ οὐκ αὐτὸ φαίη τις γελοῖους ἄμα, καὶ παραδόξους
ἑὸν δὲ ἑρωτας, ἑὸν μὲν ξέρου ὅτι πλατάνου ἠγάθη
νεανίσκος δὲ ἀθήνησι τῆ εὐγεγονότων· πρὸς τῷ πρυτα-

νείω ἀνδραίωτ' ἔσ' ὦτ' ἑσ' τῆς ἀγαθῆς τύχης, θερμότατα ἠγάθει, κατεφίλει γουῶ ἦν ἀνδραίωπα ποδύβαλλων, εἶτα ἐκμανεῖς καὶ οἰσηθεῖς ἄπο τῆ πόδου, παρελθὼν εἰς τὴν βουλῶν, καὶ λιτανεύσας ἔτοιμ' ἦν πλείων χρημάτων ἢ ἀγαλμαπρίασαι, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθεν αἰαδιήσας πολλαῖς παινίαις, καὶ σεφανώσας ἄγαλμα, καὶ θύσας, καὶ κόσμον αὐτῷ ποδύβαλλων πολυτελεῖ, εἶτα ἑαυτὸν ἀπέκτεινε μυρία προσκλαύσας

Γλαύκης δὲ τ' κίθαρωδῆ, οἱ μὲν φασιν ἐραδῆναι κύνα, οἱ ἕκρον, οἱ ἕχνηα εἰς σόλοις δὲ τ' κιλικίας παιδὸς Ξενοφῶντος ἠγάθει κύων, ἀλλ' ἔδωκε ὠραίου μειρακίου, εἰσπάρτη κολοῖος

Περὶ κυβερνητῆ τῆς Καρχηδονίων νεῶν,

ὅτι Καρχηδόνιοι δύο κυβερνήτας εἰσήγον εἰς τὴν ναῦν, ἄτοπον λέγοντες εἶναι δύο μὲν πηδάλια ἔχειν, ἦν δὲ λυσιτελέσατον τοῖς ἐμπλέουσι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα τῆς νεῶς, ἔρημον εἶναι, καὶ μόνον, Διφλόχου, καὶ κοινωνοῦ.

Περὶ παυσανίου, καὶ Σιμωνίδου.

Ἐν τινι φασί, σωδείπνω παρῆν Σιμωνίδης ὁ Κεῖθ', καὶ παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιθ', προσέταξεν οὖν ὁ παυσανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφόν τι εἰπεῖν, ὁ δὲ γελάσας ὁ Κεῖθ' μέμνησο εἶπεν, ἀνθρώποθ' ὦν, ἄρα παραχρηῖμα μὲν ἐξεφάλισσε παυσανίας, καὶ παρ' οὐδὲν ἔθετο ἄπο τυφόμεθ' ἦδη εἰς τὴν μηδίζειν ἔρωτα, καὶ μεγαλοφρονῶν ἡδὲ τῆ πρὸς βασιλέα ξενία, ἴσως δὲ καὶ ἄπο τοῦ οἴνου παραφρόμεθ'. ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τῆ χαλκιοίκῃ, καὶ διεπάλασε τῷ λιμῷ, εἰ ἐμελλεν ἀρθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότερα, ἀλλά τωικαῦτα ἐμνήσθη τῷ Σιμωνίδου, καὶ ἐξεβόησεν εἰς τρεῖς ὦ ξένε κείε, μέγα τι ἄρα χρεῖμα ἦν ὁ λόγ' σου, ἐγὼ δὲ ὑπ' αἰοίας

αἰοίας οὐδὲν αὐτὸν ὦ μὲν εἶναι

Περὶ Ἀρταξέρξου, καὶ Δαρρείου.

Ἀρταξέρξου ἀρκτείναντ' ἔν πρεσβύτρον ἦν Δαρρείον ἐπιβουλεύοντα, ὁ Δεῦτροθ' ἀξιοῦτ' ἔσ' πατρός πασάμεθ' ἔν ἀκινάμω, ἑαυτὸν πρὸ τῆ βασιλείων ἀπέκτεινε.

Δ Ι Λ Ι Α Ν Ο Υ Ρ Ο Ι Κ Ι Α Η Σ
Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Σ

B I B Λ Ι Ο Ν Δ Ε Κ Α Τ Ο Ν .

Περὶ ἐρενίκης Ὀλύμπια θεατραμλῆς.

Ἐρενίκη τ' ἦν ἦγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν κωλυόντων δὲ αὐτῷ τῆ ἑλλαοδικῶν ἐπ' ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσ' ἐδικαιολογήσας, πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκω ἔχειν, καὶ τρεῖς ἀδελφούς, καὶ αὐτὴν παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστῆν, καὶ

ἐξενίκησε τὸν Δῆμον, καὶ ἦν εἰργοντα νόμον τῆς θεῆς τὰς γωαῖκας, καὶ ἐθεάσας Ὀλύμπια.

Περὶ Εὐβάτου σωφροσύνης.

Εὐβάτου τὸν Κυρλωαῖον ἰδέσας λαῖς, ἠγάθει αὐτὸν θερμότατα καὶ ποδὶ γάμψ, λόγους προσήνεγκεν, ὅσπερ φοβηθεῖς τὴν ἐξ αὐτῆ ἐπιβουλῶν, ὑπέχετο ταῦτα δράσειν, οὐ μὲν ὠμίλησεν αὐτῆ ὁ Εὐβάτας σωφρόνως διαβιῶσας, ἢ ἡ ἄποχρῆσις αὐτῆ μετὰ τὴν ἀγωνίαν ἦν, νικήσας, ὅσπερ ἵνα μὴ δόξῃ ἀφθέρσας τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς τὴν ἀνθρώπων, εἰκόνα γρηφάμεθ' ἔσ'

24 λαίδιθ'

Δαΐδ^Θ εἰς τὴν κυρήνην ἐκόμισε, λέγων ἄγειν λαίδα, καὶ
μὴ παραβῆναι τὰς σωθῆκας, αὐθ' ὧν ἡ γυνὴ ἢ νόμος γημα-
μένη αὐτῷ παμμέγιστον ἀνδραγαθία ἐν κυρήνῃ αἰέτησεν, αὐ-
τὴ ἀμφιβόλη τῆς σωφροσύνης·

Περὶ ζώων τινῶν ἰδιότητος·

Τὰ τῶν ποδῶν νεότης ἐπειδὴν τὰ χίλια ἐξ ἑξῆς
ποιήσῃ τὴν λέμματα^Θ, ἐπεὶ οὐκ ἔστι δρομικώτατά εἰσι· τὰ
δὲ τῶν νηπιῶν νεότης ὅταν ἴδῃ φῶς, παραχρῆμα ἐξ ὠλί-
γων νήχεται, καὶ οἱ τῶν λεόντων δὲ σκύμνοι καταγράφου-
σι τοῖς ὄνυξι τὰς μήτρας τῶν μητέρων, πρὸς φῶς ἐπειγόμενοι.

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ταχυδργίας,

Ἀλέξανδρος^Θ ὁ φιλιππου τρεῖς τεσσαρακῆσια στάδια ἐ-
φεξῆς μεθ' ὁπλων ὁδοιπορήσας, σύμβαλὼν τοῖς πολεμίοις,
πρὶν αἰαπαῦσαι τὸ στρατόπεδον, ἐκράτησε τῶν ἐχθρῶν·

Περὶ τυράνων ἐκ τῶν τῆς Αἰσώπου.

Φρύγι^Θ οὗτος^Θ λόγος, ὅτι γὰρ Αἰσώπου τῆς φρυγῆς, τὴν
ὑν, ἐάν τις ἀφεται αὐτῆς, βοᾷ, εἰ μάλιστ' ἐκτόπος, οὔτε γὰρ
ἔρια ἔχει, οὔτε ἄλλοτι καὶ ὄνειροπολεῖ εὐθὺς εἶναι θάνατον,
εἰδὴ εἰς ὅτι τοῖς χρησομένοισι λυσιτελεῖ, εἰκόσιν δὲ τῆς ὑπὲρ
τῆς Αἰσώπου οἱ τυράννοι, ἑποπτεύοντες, καὶ δελοικώ-
τες πάντα ἴσασιν γὰρ ὅτι ὡς πορ οὐκ οἶσιν, ὀφείλουσι καὶ ἐ-
κείνοι τὴν ψυχὴν πᾶσι·

Περὶ ἀνδρῶν λεπτῶν

Ἐκωμωδουῦτο εἰς λεπτότητα, Σαυυρίων ὁ κωμωδίας
ποιητῆς, καὶ μέλιτος^Θ ὁ τραγωδίας ποιητῆς, καὶ κινησίας
κυκλίων χορῶν, καὶ φιλήτας ποιητῆς ἑξαμέτρων, Ἀρχέ-
στρατος^Θ δὲ ὁ μάντις ἑποπτεῖται ἀλλοῦς, καὶ ἑποπτεῖται
γόν ἀναβληθεῖς ὀβολοῦ ὀκτώ ἔχων εὐρέθη ὡς φασι, καὶ

Παναρέ-

Παναρέτος^Θ δὲ λεπτότατος^Θ ἦν, διετελέσε μὲν τοὶ αὐ-
στος^Θ λέγουσι δὲ καὶ ἱππώνακτα ἔν ποιητῶν οὐ μόνον γε-
νέσθαι μικρὸν τὸ σῶμα, καὶ αἰχρὸν, ἀλλὰ καὶ λεπτόν· ἀλλὰ
καὶ φιλιππίδης καθ' οὗ λόγος^Θ ὅτιν ἕποπτεῖται, λεπτότα-
τος^Θ ἦν ὅθεν καὶ πάνυ κατιχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππώ-
σθαι, φασὶν ἔλεγον, μάριτος Ἀλέξιος·

Περὶ Ἀσρολόγων τινῶν, καὶ μεγάλου ἐνιαυτοῦ.

Οἰνοπίδης ὁ χί^Θ Ἀσρόλος^Θ ἀνέστηκεν ἐν Ὀλυμπίῳ
στρατιοῦ στρατιοῦ, ἐργάτας ἐν αὐτῷ τὴν Ἀσρολο-
γίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν, φύσας τὸν μέγαν ἐν-
αυτὸν εἶναι ἑστῶν·

Ὅτι μέτων ὀλάκων Ἀσρόλος^Θ ἀνέστησε σήλας, καὶ τὰς
τῆς ἡλίου ἵστας κατεργάσθη, καὶ τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν ὡς ἔλε-
γεν εὐρεῖν, καὶ ἔφαθ' αὐτὸν ὡς ἔλεγε ἐνὸς δέοντα εἰκοσὶν ἐτῶν·

Περὶ εὐδργείας·

Ἀριστοτέλης ὁ κυριώτατος^Θ ἔλεγε, μὴ δεῖν εὐδργείαν πα-
ράτιν^Θ προσεῖδαι, ἢ γὰρ ἀκροδιόναι πειρώμενον πρῶ-
γματ' αὐτὸν ἔχειν, ἢ μὴ ἀκροδιόντα ἀχάριστον φαίνεσθαι·

Ὅτι λιχν^Θ, ὁ φιλόξενος^Θ

φιλόξενος^Θ λιχν^Θ ἦν, καὶ γαστρός ἡτῶν· λοπάδος ὅσω
ποτε ἐφομῆς ἐν καπηλείῳ, τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἑαυ-
τὸν εἰς τὴν ὀσμὴν ἐπειὴ αὐτῷ ἐπετείνετο ἢ ὄρεξις, καὶ ἡτῶν
τοῦ φύσεως κακῆς ἢ οὐσης ὡς θεοῖ, τῶν καὶ οὐκ ἐνεγ-
κῶν, προσέταξε τὸν παῖδα πείσασθαι τὴν λοπάδα· ἐπειὴ ἔ-
φαθ' ὅτι αὐτῷ τὸ καπηλὸν πολλὰ ταύτη μάλλον ἡδίων
ἔσται φησὶν εἰ πλείονος^Θ ὠνήσομαι· καὶ ἢ καὶ τῶν τοιοῦτων
μνημονεύειν, οὐκ εἰς ζῆλον αὐτῶν, ἀλλ' ὡς φεύγειν αὐτά·

Περὶ τῶν παλαιῶν ζωγραφῶν.

R

ὅτε

Ὅτε ὑπέρχετο ἡ γραφικὴ τέχνη, καὶ ἦν τρέποντινὰ τῷ γάλαξι, καὶ εἰ παργάνοις, οὕτως ἀρὰ ἀτέχνως εἰκάζοντά ζωα, ὥστε ἐπιγράφειν αὐτοῖς εὖ γραφέας, ὅσοι βοῦς ἐκείνο ἴσῳ, ὅσοι δένδρον.

Περὶ Διογένους ἀλγοῦντος ἐν ὦμον.

Ἦλγει ἐν ὦμον Διογένους, ἢ τρωθεὶς ὦμαι, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει σφόδρα ἀλγεῖν, τῆντις ἀχθομλίων αὐτῷ κατεκερτόμει λέγων. τί οὖν οὐκ ἀκροθήσκεις ὦ Διόγενες, καὶ σεαυτὸν ἀπαλλάτεις κακῶν, ὁ δὲ, εἶπε, ὅσοι εἰδότης ἀδελφὸς πρὸς τὴν βίαν, καὶ ἀδελφὸς λέγειν, βούλους γε ζῆν προσήκει, ὦν καὶ αὐτὸς ὡμολόγει εἶναι. σοὶ μὲν ἔφη οὐκ εἰδότης τάς λευτέρας καὶ τὰ πρᾶκτέα, ἀκροθάνειν ἐν καλῷ ὅστις, ἐμὲ δὲ ἐν ἐπισήμονα ἐκείνων, πρέπει ζῆν.

Ἀρχύτου ἀπόφθεγμα πρὸς ἀνθρώπων.

Ἀρχύτας ἔλεγεν, ὡς πρὸς ἔργον ὅστις εὐρεῖν ἰχθὺν ἀκροθάνει μὴ ἔχοντα, οὕτω καὶ ἀνθρώπων μὴ κεκτημένων τι διαλερόν, καὶ ἀκροθάνει.

Ὅτι Ἀρχίλοχος ἑαυτὸν κατηγόρει αἰτιῶνται Κριτίας ἀρχίλοχον, ὅτι κάκιστα ἐαυτὸν εἶπεν, εἰ γὰρ μὴ φησιν ἐκείνῳ τοιαύτῳ λόζαν ὅσοι εἰς εὐλοχίας ἐξήνεγκεν, οὐκ αὖ ἐπιδόμεθα ἡμεῖς, αὐτὸς ὅτι εἰποῦς ἕως ἦν τῆς Δούλης, οὐθ' ὅτι καταλιπὼν πᾶρον Διφωπείαν, καὶ ἀπορεῖαν ἦλθεν εἰς Σάσον, οὐθ' ὅτι ἐλθὼν, τοῖς ἐφ' ταῦτα ἐχθρὸς ἐγένετο οὐδέ μιν ὅτι ὁμοίως ὅσοι φίλους, εἰ ὅσοι ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε πρὸς δὲ τούτοις ἦσ' ὅσοι οὐτε ὅσοι μοιχὸς ἦν ἠδαιμὸς αὐτῷ, εἰ μὴ παρ' αὐτῷ μαδόντες, ἔτε ὅσοι λῶν γινῶ καὶ ὑβριστὴς καὶ ἔτι τῶν αἰχισόν, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπίβαλεν ἐκ ἀγαθῶς ἀρὰ ἦν ὁ ἀρχίλοχος μαρτυρῶν ἐαυτῷ βία τον κλέος ἀκροθάνων, καὶ τοιαύτῳ ἑαυτῷ φημί, ταῦτα οὐκ ἐγώ

Ἐγὼ ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας. Περὶ Ἀργίας.

Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι ἡ ἀργία ἀδελφὴ τῆς ἐλευθερίας ὅσοι, καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους καὶ ἐλευθεριωτάτους Ἰνδούς εἰσέρχεται ἀμφοτέρους ἢ πρὸς σχηματισμὸν ἀριστοτάτους εἶναι. φεῦγας ἢ εἰλυδὲς, ἐργασικώτερος διαλεύξιν δέ.

Περὶ τῆς μνησθῆναι τὰς τῶν Ἀρισείδου, καὶ τῶν Λυσιμάχου θυγατέρων.

Τὰς ἀρισείδου θυγατέρας ἔτι αὐτῶν πρὸς τὸν ἐμνησέοντο οἱ τῶν ἑλλήνων Λοκουῖτες διαφέρειν ἔβλεπον δὲ ἀρὰ οὐκ εἰς τὴν βίον ἀρισείδου, οὐδέ ἐθαύμαζον αὐτῶν πρὸς Δικαιοσύνην. ἐπεὶ τούτων γε εἰ ἦσαν ζηλωταὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέμειναν τῆς μνησείας. καὶ δὲ ὅσοι ἀπέθανεν, οἱ ἢ οὐδὲν ἠγῆσαντο εἶναι πρὸς τὸν κοινὸν πρὸς τὰς κόρας ἀκροθάνων ἢ ἐγνώσθη ὁ παῖς Λυσιμάχου ὅσοι πένης ἦν ὅσοι καὶ αἰεσειλεν ἐκείνης ὅσοι κακοδαίμονας ἐνδόξουτε ἅμα, εἰσεμνοτάτη γάμου παρ' ἐμοῦ κριτῆ· παρεπλήσιον ἢ εἰ ἡδὲ Λυσιμάχου. μαθόντες ἢ αὐτῶν εἶναι καὶ πένητα, ἢ γάμον ἀπέδρα.

Περὶ Ἀντιοθέου, εἰ Διογένους. (ἔσθ.)

Ἐπεὶ ὁ ἀντιοθένης πολλοὺς πρὸς τρεπὼν ἡδὲ φιλοσοφίαν, οἱ δὲ, οὐδέεις αὐτῷ προσείχον, τέλῳ ἀγανακτῆρας, οὐδέ εἰς προσίετο. εἰ Διογένει δὲ ἡ λαινεμ ἀρὰ τῆς σωουσίας αὐτῶν. ἐπεὶ ἢ ἦν λιπαρὸς ἐρεθῶ ὁ Διογένους, καὶ ἐπέκειτο ἐν ταῦτα ἢ ἦν, καὶ τῆς βακτηρίας καδίσεαθρ αὐτῶν ἠπέλει, καὶ ποτε εἰ ἐπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς ὅσοι, οὐκ ἀπὸ πηλάττετο, ἀλλ' ἐπεὶ μάλλον ἐπέκειτο φιλοπόνως, ἀκούει αὐτῶν διψῶν. εἰ ἔλεγε σὺ μὲν παῖε εἰ βούλει ἐγὼ δὲ ὅσοι πρὸς τῆς κεφαλῆς, καὶ οὐκ αὐτῶν ἐξεύροις βακτηρίαν σκληρῶν, ὡς τε με ἀπελῶν τῶν Διφωπείων τῶν σῶν, ὁ δὲ, ὅσοι πρὸς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν.

R 2 πρὸς

Περὶ τῶν Γλουπηθῶν ἐκ τῶν κοινῶν.

λέγει Κριτίας Θεμισοκλέα τὸν Νεοκλέους πεινὴ ἀρξά-
σαι πολιτεύεσθαι, τρία τάλαντα ἔχειν τῶ οὐσίαν τῶ πα-
τρῶσιν, ἐπεὶ δὲ τῶ κοινῶν πρῶτον, εἶτα ἔφυγε, καὶ ἐδημεύ-
θη αὐτῷ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἕκαστην ταλαύτων πλείων
οὐσίαν ἔχων· ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνα πρὸς τῷ παρελθεῖν ἰδί-
α κοινὰ, μηδὲν τῶ οἰκείων ἐλεύθερον εἶναι, μετὰ δὲ
πεντήκοντα ταλαύτων τὸν οἶκον ἀπέλιπε.

Περὶ Συρακουσίου Δαφνιδῶ, καὶ Βουκολικῶν μελῶν·
Δάφνην τὸν βουκόλον λέγουσιν, οἱ μὲν, ἐρώμλον Ἐρμού,
ἄλλοι δὲ ἰόν, τὸ δὲ ὄνομα ἐκ τῷ συμβαίει τῷ χθιν· γενέσθαι
μὲν αὐτὸν ἐκ νύμφης, τεχθέντα δὲ, ἐκτεθῆναι ἐν Δάφνῃ.
ταῖς δ' ὑπὸ αὐτῷ βουκολουμένης βοῦς φασίν, ἀδελφὰς
γεγοῖναι τῶ ἠλίου, ὧν ὀμηροῦ ἐν Ὀδυσσεύῃ μέμνηται·
βουκολῶν δὲ κατὰ τῶ Σικελίαν ὁ Δάφνης, ἤρχαθη αὐτῷ
νύμφη μία, καὶ ὠμίλησε καλῶ ὄντι, καὶ νέω, καὶ πρῶτον ὑπὸ
τήτῃ, ἐν δὲ τῷ χρωτὸς ἡ χαριεσάτη ἔστιν ἡ βῆ τῶ καλῶν μει-
ρακίων, ὡσπου φησὶ καὶ ὀμηροῦ· σωθῆκας δὲ ἐποίη-
σαντο, μηδεμὰ ἄλλη πλῆσιάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπιπέλησε
ὅτι πεπρωμένον ἔστιν αὐτῷ σερηθῆναι τῆς ὀφείας, ἐὰν πα-
ραβῆ· καὶ εἶχον ἑαυτῶν τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους·
χρόνον δὲ ὕστερον βασιλέως θυγατρὸς ἐραθείσης αὐτῷ, οἰ-
νωθεὶς ἔλυσε τῶ ὁμολογίαν, καὶ ἐπλησίασε τῇ κόρῃ· ἐκ δὲ
τούτου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ἦσαν, καὶ εἶχεν ἑαυ-
θεῖσιν τὸ πάθος, κατὰ τῶ ὀφθαλμούς αὐτῷ· καὶ σισίχο-
ρόν γε τὸν ἱμδραῖον τῷ τοιαύτης μελοποιίας ἀπαρξάσαι.

Περὶ τῷ καταπιόντῳ ἐν ἰδίου ὀδόντας.

Ξυρυδάμας ὁ Κυρῶναιος πυγμαῖα ἐκίνησεν, ἐκκρουθεὶς
μὲν

μὲν ἑαυτὸν τῷ ἀνταγωνιστοῦ ἐν ὀδόντας, καταπιῶν δὲ αὐ-
τῷ, ἵνα μὴ αἰσθῆται ὁ ἀντίπαλος. Περὶ Ἀγισίλου:

ὅτι ὁ Πέρσης ἐπέσειλε πρὸς Ἀγισίλον φίλον αὐτὸν ἔ-
χον, αὐταπέσθαι δὲ Ἀγισίλου, ὅτι οὐ δυνατὸν φίλον αὐ-
τὸν Ἀγισίλου ἰδίᾳ εἶναι, εἰ δὲ εἴη Λακεδαιμονίοις κοινῇ
φίλος, δήλον ὅτι καὶ αὐτῷ ἔσται, ἐφ' ἅπασιν γὰρ καὶ ἐκεί-
του ἀριθμεῖσθαι.

Περὶ Γλάτων.

ὅτι τὸν Πλάτωνα ἡ Περικτιόνη ἔφερεν ἐν ταῖς ἀγκάλας
θύοντι δὲ τῷ Ἀρίστωνι ἐν ὑμητῶ ταῖς μούσαις, ἡ ταῖς νύμ-
φαις, οἱ μὲν πρὸς τῶ ἰδρυργίαν ἦσαν, ἡ δὲ κατέκλινε Γλά-
τωνα ἐν ταῖς πλῆσιον μυρρίνας δασείας οὐσας, καὶ πυ-
κναῖς, κατεύδοντι δὲ ἐσμός μελισσῶν ὑμητῆος μέλιτος
ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῷ καθίεσθαι ὑπὸ τῶν, τῶ τῷ Πλάτω-
νι εὐγλωττίαν μαυτερόμηναι ἐν τεύθερ.

Περὶ Διωξίππου.

ὅτι Διωξίππος παρόντῳ Ἀλεξάνδρου, καὶ Μακεδόνων
ῥόπαλον λαβῶν, Κόρραγον τὸν Μακεδόνα ὀπλίτην μονομα-
χήσας, καὶ ἐκκρούσας αὐτῷ τὸ ξυστόν, καὶ ἀρπάσας τὸν ἀνδρα
σὺν τῇ πανοπλίᾳ ἐπιβάς ἰδίᾳ τὸν αὐχένα αὐτῷ κειμένου,

τῶ μάχουσαν ἦν ὑπέξωσο ὑφαρπάσας, ἀ-
πέκτεινε τὸν ὀπλίτην, ἐμσήθη δὲ

ἑαυτὸν Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ αἰ-

πογνοῦς ὡς μισθ-

θεὶς ἑαυτῷ

Ἀλε-

ξάνδρου, καὶ ἀδυ-

μήσας ἀπέ-

θανε.

R 3

Αἰλια-

Πρὸς Ὀρεικάδμου, καὶ τῆς Παλαίειν.

Τι Ὀρεικάδμου πάλιν ἐγενετο νομοθέτης, καθ' ἑαυτὴν ἐπινοήσας τὴν σικελὸν τρόπον καλούμενον Γαλαίειν.

Πρὸς Ὀρειαντίου ἐπῶν, καὶ Δαρῆτος, καὶ μελιγάνδρου.

Ὅτι ἦν Ὀρειαντίου Τροϊζηνίου ἔπειτα πρὸς Ὀμήρου, ὡς φασιν οἱ Τροϊζηνιοὶ λόγοι, καὶ τὴν Φρύγα καὶ Δαρῆτα, οὐφρυγίαν Ἰλιάδα ἔτι καὶ νῦν ἀπρωμλίην οἶδα, πρὸς Ὀμήρου καὶ οὐφρυγενέσθαι λέγουσι.

Μελίγανδρος ὁ μιλήσιος λαπιθῶν, καὶ κενταύρων μάχην ἔγραψεν.

Πρὸς Ἰουχοῦ, καὶ πάλιν.

Ὅτι Ἰουχὸς ὁ Ταραντῖνος πάλιν ὑπέξαστο σωφρονέσειον τὴν τῆς ἀθλήσεως χρόνον διαζήσας, καὶ κεκολλησμένη τροφή διαβιώσας, καὶ ἀφροδίτης ἀμαθῆς διατελέσας.

Πρὸς Ἀγαθοκλέους φαλακρώματος.

Ἀγαθοκλέα φασὶ τὴν Σικελίας τύραννον γελοιοῦντα τὴν κεφαλὴν αἰχμημονεῖν, φιλουμλῆος γὰρ αὐτῆς κατὰ μικρὰ ἑσπεροῦσων αὐτῆς τῆς τριχῶν, ὃ δὲ αἰδούμενος προκάλυμμα κόμης ἐποίησεν τὴν μυρρίνης σέφανον, καὶ ἦν πρὸς βληματῆς φιλώσεως, ἠδὲ μὲν τοις φαλακρώμα

μα

μα συρακούσιοι, καὶ τὴν εἰς αὐτὴν τῆς τριχῶν ἐπιβολῆς οὐκ ἠγνόουσαν. ἐσιώπων δὲ διατῆς τῆς τολμημάτων αὐτῆς, καὶ ἀσεβημάτων ἐμμανές.

Πρὸς τινῶν ἀδίκως θεοσυλίας κατακρινθέντων.

Ἐθρὸν τινες ἐν Δελφοῖς, τούτοις ἐπιβουλεύοντες Δελφοὶ εἰς τὰ κανὰ ἔνθα ἦν αὐτοῖς, ὅτε λιβανωτῆς, καὶ τὰ πόπανα ἐπέβαλον τῆς ἰδρῶν χρημάτων λάθρα, λαβόντες ὅσα αὐτῶν ὡς θεοσύλας ἀπήγαγον ὑπὸ τῶν πέτρων, καὶ κατεκρήμνησαν κατὰ τὸ Δελφικὸν νόμον.

Πρὸς μοιχοῦ.

Σωέβητινὰ μοιχὸν ἀλῶναι ἐν Θεωπιαῖς, εἶτα ἦγετο διατῆς ἀγορῆς δεδμελίος, ἀφείλοντο οὖν αὐτὸν οἱ ἑταῖροι, ἐξήφθη οὖν γάσις, καὶ σωέπεσε γενέσθαι φόρους πολλούς.

Πρὸς Λυγάνδρου, καὶ Ἀλκιβιάδου.

Ἐλεγεν Ἐτεοκλῆς ὁ Λάκων, δύο Λυγάνδρους τὴν παρὰ τὴν μὴ αὐτῶν μεῖναι, καὶ Ἀρχέστρατος ὁ ἀθιωαῖος ἔλεγε δύο Ἀλκιβιάδας τὴν τῆς ἀθιωαίων, οὕτως ἄρα αὐτῶν καὶ οἱ ἑταῖροι ἦσαν ἀφόρητοι.

Πρὸς Ἰωπαρχοῦ τελευτῆς.

Ἰωπαρχὸς ἀνέστη ἑσπεροῦ ἀρμοδίου, καὶ ἀριστογείτονος ὅτι ἐν τοῖς παναθηναίοις κομίσει κανοῦ τῆς θεῆς, κατὰ τὸν νόμον ἐπέχωριον, οὐκ εἶασε τὴν ἀδελφῶν τὴν ἀρμοδίου, καὶ ἴσως ἀξίαν οὖσαν.

Πρὸς τινῶν ἀρίστων πενήτων, καὶ δῶρα μὴ προσηκαμλίωρ.

Οἱ τῆς Ἑλληνῶν ἀριστοὶ πενία διέζων παρὰ πάντα τὴν βίον, ἐπαμνήτωσαν ἐν πλοῦτόν τινες, ἔτι μετὰ τῶν Ἑλληνῶν ἀρίστων, οἷς ἡ πενία παρὰ πάντα τὴν βίον σωκεληρώθη, εἰσι

R 4

Δε οὕτως

Δὲ οὗτοι, οἱ Ἀρισείδης ὁ λυσιμάχου, αἰὲρ πολλὰ μὲν ἐπι-
λέμῳ κατορθώσας, ἐὶ δὲ φόρους ἢ τοῖς Ἕλλησι τάξας, ἀλλ'
οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὔτε ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἰκα-
νά, καὶ φωκίων Δὲ πένης ἦν, Ἀλεξάνδρου Δὲ πέμψαντος
αὐτῷ τάλφιντα ἑκάσιν, ἠρώτα Δὲ τίνα αἰτίαν μοι Διδω-
σιν, ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτῶν ἠγέται ἀθλωαίων καλόν, καὶ
ἀγαθόν, οὐκοῦν ἔφη ἑαίτω μὲ τοιοῦτον εἶναι,

καὶ ἐπαμφνώνδας δὲ ὁ πολύμηδιστος πένης ἦν ἰάσοντος
Δὲ αὐτῷ πέμψαντος πεντήκοντα χρυσία, ὁ δὲ ἀδίκων
ἔφη ἀρχαίς χειρῶν, Δανειζόμενος Δὲ παρά τινος τῆν
πολιτικῶν πεντήκοντα δραχμάς, ἐφόδιον εἰς πελοπόννη-
σον ἐπέβαλε, πυθόμενος Δὲ ἐν ὑπασισην αὐτῶν χρήμα-
τα εἰληφέναι παρά τινος τῆν αἰχμαλώτων, ἐμοὶ μὲν εἶπεν
ἀπόδος τῷ ἀσπίδα, σε αὐτῶν ἢ πρὶν καπηλεῖον, ἐὶ δὲ κατὰ
ζήσεις, ἐξ ἧν ἔτι κινδυνεύειν ἐδεήσεις πλάσιος γενόμενος.

Πελοπίδας Δὲ ἐπιτιμώντων αὐτῶν τῆν φίλων ὅτι χρη-
μάτων ἀμελεῖ, πρόσματ' εἰς τὴν βίον λυσιτελοῦς νῆεν
Δία εἶπε λυσιτελές, ἀλλὰ Νικομήδει τούτῳ, δείξας χω-
λόν τινά καὶ αἰάπρον.

Ὅτι Σικιπῶν τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη βιώσας, οὐ
δὲν οὔτε ἐπείατο, οὔτε ἀπέδοτο, οὕτως ἀρὰ ὀλιγων ἐ-
δέκτο, ἀσπίδα Δὲ αὐτῷ τινὸς ἐπιδείξαντος εὐ κεκοσμη-
μένην, εἶπεν, ἀλλ' τὸν γε Ῥωμαίων ἀνδρα προσηκεί ἐν τῇ
Δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

Ὅτι Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου πένεςτος ἦν δέκα δὲ τά-
λφιντα διδόντων αὐτῶν τῆν ἑταίρων ὅδε οὐ προσηκείατο,
εἰπὼν, ταῦτα μὲ ἀναγκάσει αἰδούμενον ὑμᾶς, καταχρη-
σάσαι τι τῆν Δικαίων, μὴ αἰδούμενον Δὲ, μὴ Δὲ χαριζό-
μενον

μενοι ὑμῖν ἀχαρίστον Δόξαι.

Περὶ Ζωίλου.

Ζωίλος ὁ ἀμφιπολίτης ὁ καὶ εἰς Ὀμηρον γράψας, καὶ
εἰς πλάτωνα, καὶ εἰς ἄλλους, πολυκράτους μὲν ἀκουσῆς ἐ-
γένετο, οὗτος ἢ ὁ πολυκράτης καὶ τῷ κατηγόριον ἔγρα-
ψε τῷ κατὰ Σωκράτους, ἐκαλεῖτο Δὲ Ζωίλος οὗτος,
κύνων ῥητορικός ἦν δὲ τοιοῦτος ὅς μὲν γένειον αὐτῶν καθε-
το, κέκαρτο Δὲ ἐν χροῖ τῷ κεφαλῷ, καὶ θοιμάτιον ἔσπερ
γόνυ ἦν, ἦρα δὲ ἀγορεύειν κακῶς, καὶ ἀπεχθάνεσθαι πολ-
λοῖς χολῶ εἶχε, καὶ φογερός ἦν ὁ κακοδαίμων, ἦρετο ὅσω
αὐτόν τις τῆν πεπαιδευμένων, ἦρα τί κακῶς λέγει πάντας
ὁ Δὲ, ποιῆσαι γὰρ κακῶς βουλόμενος οὐ δύναμαι.

Περὶ Διονυσίου τῆν Σικελου.

Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελός πρὸς τῷ ἰατρικῆν ἔσπερθε,
καὶ αὐτὸς ἰατρος, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαε, καὶ τὰ λοιπὰ.

Περὶ Πλακουῦτος Σωκράτη ἔσπερθε Ἀλκι-
βιάδου πεμφθέντος.

Πλακουῦτος ὁ Ἀλκιβιάδης μέγαν, καὶ ἐσκηθιασμένον κάλ-
λισα Διέπεμψε Σωκράτη, ὡς οὖν ἔσπερθε ἐρωμένου ἐραστῆ
πεμφθέντος ὁ δῶρον ἐκκαυσικὸν πλάκουῦτος, Διόφαντος ἔσπερθε
κατὰ τὴν αὐτὴν τρέπον, ἠξαιδίωτη, εἶψας ἔκτε κανεῖ κα-
τεπάτησε γελῶσας Δὲ ὁ Σωκράτης, οὐκοῦν ἔφη, οὐδέ σὺ
μεδέξεις αὐτῶν· εἰ Δὲ τις οἶεται πρὸς μικρῶν με λέγειν λέ-
γοντα ταῦτα, οὐκ οἶδεν ὅτι καὶ ἐκ τούτων ὁ σπουδαῖος
δοκιμάζεται, ἔσπερθε φρονῶν αὐτῆν, ἔσπερθε ὅσω οἱ πολλοὶ λέ-
γουσιν εἶναι κόσμον τραπέσης, καὶ δαίτης αἰαθήματα.

Περὶ τοῦ ἐν Σικελίᾳ Ὀξυδερκοῦς

αἰδούς.

S

Αἰδούς

Ανδρα φασί σικελιώτιω δι βλέπει οξυω γενέσθαι εις
κελία, ως τε αυτων εκ τω λιλυβαίου εις καρχιδιόνα τειναι
τα τον οφθαλμον, μηδεν τας οφεις σφάλλεσθαι, και αρ-
λειξει λεγουσι εν αριθμον τη νεων τη αιαγομλιω
εκ καρχιδιον, και ουκ εφευρα
ουδεμιαμ

ΔΙΑΔΙΑΝΟΥ ΓΟΙΚΙΑΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

BIBLION ΔΟΔΕΚΑΤΟΝ

Γενεα Ασπασίας

Ασπασία η ερμοτίμου θυγάτηρ η φω-
καίς ετραφη μελ ει ορφανία τ μηδός
αυτ αρσανέσης ει ωδισιν εκ λιη τε
των ει πεινά μελ ετραφη η ασπασία
σωφρόνως μελ τοι, και καρτοδως, ονει
ρεθ δε αυτη συνεχως επεφοίτα, ει
εμαυτεύετο αυτη χησόν τω μέλλουεν αυτη τύχην υπαι
νιτόμεθ, οτι καλω και αγαθω σωέσαι αυτε, παίς δι ε-
τιούε, γινεται αυτη κατὰ τω προσώπου φύμα υπ αυτ η
γένειοι και ην ιδέν μοχθηρόν, και ελυπει τότε πατέρα, κη
τω παιδα δείκνυσι γουω αυτω ο πατήρ ιατρω, οη υπεχε
τοιάεαζ ει λοβοι τρεις σαπηρες οη εφατο μη εχην, οη ια-
ζός μηδε αυτες ευπερν φαρμακου φησιν κη ηνιατο ως παρ
εικός ωδι τουτοις η ασπασία, κη απελθουε εξω εκλαεν ε-
χουε ει τοις γόνασι κατοπτρον, και ωρωε εαυτω ει αυ-
τε

τω, σφόδρα ηλγει, αδειπνω δε αυση ετωπ τις αιιας, αφι-
κετο οι ευ μάλα ευχαιρεθ υπνηθ. και αμα τω υπνω η πε-
ριερα παραγινεται και γενομλη γωη, θαρρει ετωπ, κη μα-
κρη χαιρειν ειπουε ιατροις τε αυτοις, και φαρμακοις, συ-
δε τω της αφροδίτης σεφαιων τη εοδίων οσοι αυ ωσιμ
ηδη αυτοι, τριβουε επιπαττε θεφ φύματι ταυτα ακουε-
ε η παίς, και δρεάεε, η φύμα ηφανιδη και η ασπασία
καλλιση τη συμπαρθένων ην αυθις, παρ η της καλλισης
τη θεων τω ωραν αρλαβουε, και χαριτων μελ αφθονια
ειχεν ως ουκ αλλη παρθένη τη τότε ην δε και τω κό-
μω ξαιθη, και ουλη τας τριχας ηρέμα. οφθαλμους δε ει-
χε μεγίους, ολίγον δε ην ει επίγρωθ, τα δε ωτα ειχε
εραχύτερα, ην δε αυτη και δερμα απαλόν, εάκει η χροια
η κατὰ του προσώπου εοδίοις. ετα ταυτα τοι οι φωκαίς
ετι παιδίον ευεν εκάλουω μελω, υπεφαινε δε και τα
χείλη ερυθρα, και οι οδόντες λυκότεροι χιόνθ ηεν, ην
δε και τα σφυρα αγαθη, και οια ομηρεθ λέγει τας α-
ραμοτάτας γωαίκαε κατὰ τω εαυτε φωνω, καλλισφύ-
ρους ονομάζων, φώνημα δε ειχεν ηδυ, και απαλόν, ετωρ
αη τις λαλουσης αυτης ακούειν σειρήνηθ, πολυπραγμο-
σύνης δε απάσης γωαικείας, και ποδωργίας απήλλακτο
ο μελ ηη πολούθ φιλει χορηγειν και τα τοιαυτα, πενο-
μλη δε εκεινη και τρεφομλη ετωπ πατρί, και αυτε πε-
νητι, ποδωργον μελ ουδεν, ουδε ποδιτόν εις εειθθ ηρα
νιζεν αφικετο δε ποτε παρ κυρον τον δαρειου, και παρ
ετιδιθ. η ασπασία τον αδελφον Αρταξέρξου ουχ εκου-
ε, ουδε εκόντος αυτω του πατρός αρωεμ. φανθ, αλλα
γάρ προς βίαν, οια πολλάκιε απλώτηεν η πόλεων αλου-

εἶναι, ἢ τυράνων βιασμελίων, ἢ σατραπῶν πολλάκις εἰς ἔρ-
 τῆν κύρου σατραπῶν μετὰ καὶ ἄλλων παρθέτων ἀνήγα-
 γει αὐτῷ πρὸς κύρον, καὶ τάχιστα τῆν ἄλλων παλλακίδων
 πρετιμήθη, διαίτε ἦδους ἀφελές, καὶ τῶ τρόπου τὸ αἰδῆ-
 μον, εἰ ὅτε ἀποδέργως καλλὴ ἦν, σωεμάχετο δὲ πρὸς τῶ
 ἑσπερίφιλῆσαι, καὶ ὅτι σύνεσιν εἶχε. πολλάκις γοῦν καὶ
 ἑσπερίφιλῆσαι ἐπειγόντων ἐχρήσατο αὐτῆ συμβούλῃ κῦρο, καὶ
 πειθεῖς οὐ μετέγνω, ὡς δὲ ἦλθε τὸ πρῶτον πρὸς κύρον ἢ
 Ἀσπασία, ἔτυχε μὲν ἀπὸ λείπνου ὄν, καὶ πίνειν ἔμελλε κα-
 τὰ τὸν τρόπον τὸν παλαιόν μετὰ τῶν ἐμπλησθῆναι βοφῆς
 οἱ πέρσαι τῶ, τε οἶνω, καὶ ταῖς προπόσεσιν εὐμάλα ἀρχο-
 λῆξουσιν, οἷον εἰ πρὸς τὸν ποσιν, καὶ πρὸς ἀντίπαλον ἀρδιυό-
 μλοι μεσοῦντο οὖν τῶ πότου, τέσσαρες παρθένοι παρά-
 γονται τῶν κύρων ἑλληνικαί, εἰ δὲ ταῖς, καὶ ἢ φωκαῖς Ἀσπα-
 σία ἦν ἦσαν δὲ κάλλιστα διεσκιδνασμελῆσαι, αἱ μὲν γὰρ τρεῖς
 ἑσπερίφιλῆσαι γυναικῶν αἱ ἔτυχον αὐταῖς σωαίνεσθαι
 σα, διαπεπλεγμελῆσαι τε ἦσαν ταῖς κόμας, καὶ διαπεποιμι-
 μελῆσαι τὰ πρόσωπα εἰτερίφεισι καὶ φαρμάκοις ἦσαν δὲ καὶ
 ἑσπερίφιλῆσαι τροφῆων διδασκαλῆσαι, ὅπως τε ἑσπερίφιλῆσαι
 χῆ τὸν κύρον, καὶ τίνα τρόπον θωπεύσαι, καὶ πρσιόντα μὴ
 ἀφραφῆσαι, καὶ ἀπτομέλου μὴ δυχεράναι, καὶ φιλοῦτος
 ἑσπερίφιλῆσαι ἐταιρικά δὲ μάλα μαθήματα, καὶ διδάγμα-
 τα, γυναικῶν καπηλικῶς τῶ κάλλει χρωμῶν ἔργα ἑσπερί-
 φιλῆσαι ὡς ἄλλη ἄλλω ἑσπερίφιλῆσαι τῶ κάλλει ἢ δὲ Ἀσ-
 πασία, οὔτε εἰδῆσαι πολυτελῆ χιτῶνα ἐβούλετο, οὔτε πε-
 ρίβλημα ποδῶν ἀλέσαι ποικίλον ἠξίου, οὔτε λούσασθαι ὑ-
 πέμνειν, ἀνιφηνῆσαι δὲ θεοὺς πάντα, ἐκάλει ἑλλωι-
 κούς, εἰ ἐλθὲν δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα
 εἰ κα-

καὶ κατῆρξτο ἑαυτῆ, καὶ τῶ πατρὶ, δουλείαν ἑφῆ, εἰ
 ὡμολογημένην ἑσπερίφιλῆσαι πιστεύουσα, τῶ ἕξω τῆς σωη-
 θείας ποδῶν τὸ σῶμα σολώτε ἄμα, καὶ ποδῶν ὄργανον κατασ-
 κηνῶν. ἑσπερίφιλῆσαι δὲ πρὸς ἀνάγκην εἰέδου, καὶ εἰκε-
 τοῖς ἐπιτάγμασιν ἀλγοῦσα, ὅμως οὐ παρθενικὰ ἀλλ' ἐ-
 ταιρικά πρῆττειν ἐβιάζετο. αἱ μὲν ὅμως ἄλλα παρελ-
 θούσαι αὐτῆ βλεπόν τῶν κύρων, καὶ ὑπεμειδίων, καὶ φαι-
 θερήτητα προσεποιούτο. ἦγε μὲν Ἀσπασία ἑώρα κατῶ,
 καὶ ἐρυθημάτων εὐμάλα φλογωδῶν ἐπιπέπλατο αὐ-
 τῆς τῶ πρόσωπον, καὶ ἑπεπλήροντο οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύων
 καὶ ἐκ παντὸς αἰδίουμένη τοῦ τρόπου δήλη ἦν. ἐπεὶ δὲ
 ἐκέλευσαι πλησίον αὐτοῦ ταῖς ἀθρόους καθίσαι, αἱ μὲν
 ἐπέσθην καὶ πάνυ εὐκόλως. ἢ δὲ φωκαῖς τῶν πρσιτά-
 γματι οὐ δὲ πρσιείχεν, ἕως αὐτῶν ὁ ἀπάγων σατραπῆ-
 πης πρὸς βίαν ἐκάθισεν. ἀπτομέλου δὲ τοῦ κύρου, καὶ
 διασκοπούτο τῶν ὀφθαλμούς αὐταῖς, εἰ ταῖς παρειάς
 καὶ τῶν δακτύλους, αἱ μὲν ἠνείχοντο, ἢ δὲ οὐχ' ὑπέμνειν,
 ἄκρα γὰρ τῆ χειρὶ μόνον τῶν κύρων πρσιλαμῆσαι, ἐξεβόη-
 σέ τε καὶ ἔφατο αὐτῶν οἱ μῶξεσθαι τοιαῦτα δρώντα. ἑσπερίφιλῆσαι
 τούτοις ὁ κύρος, ἐπαρισταμένησθαι αὐτῆς, εἰ πειρωμένησθαι
 φεύγειν, ἐπεὶ καὶ τῶν μαζῶν πρσιήλατο, ἀλλ' εἰταῦθα μὲν
 ἑσπερίφιλῆσαι τῶ εὐγένειαν οὐ παρθενικῶς ὅτῃ δαρεῖς, ἀλλὰ
 εἰ ἀφβλέψας πρὸς τὴν ἀγορασθῆναι, ταύτῃ μόνῃ ἐφη ἐλθ-
 θῆσαι, καὶ ἀδιὰ φθορον ἠγάγεσθαι. αἱ δὲ λοιπαὶ καπηλικῶς
 ἔχουσι, εἰ τῶ εἰδούς ἐτι, εἰ τῶ τρόπου μάλλον. ἐκ δὲ τῶν-
 των ὁ κύρος πλέον ταύτῃ ἠγάπησεν, αἷς ὡμίλησέ ποτε ἀθ-
 θρώποις, χροῶν δὲ ὑπερον ἑσπερίφιλῆσαι μὲν ταύτης ὁ κύρος,
 αὐτῆρξτο δὲ εἰ ὑπ' ἐκείνης. εἰ ἐς τοσοῦτον ἀμφοῖν ἢ φη-

λια προήλθεν, ως ἐγγύς ἰσοτιμίας εἶναι, καὶ μὴ ἀπάδειν ἐλ-
 ληνικοῦ γάμου ὁμοιοῦς τε καὶ σωφροσύνης ἀφίκετο ὄω-
 τῆ εἰς Ἀσπασίαν ἔρωτῶ, καὶ εἰς ἰωνίαν τὸ κλέθ, καὶ εἰς
 τὴν ἐλλάδα πάθων· πεπλήρωτο δὲ καὶ ἡ πελοπόννησος
 τῆς ἐπιπέδου κύρουτε, καὶ ἐκείνης λόγων· ἀλλὰ καὶ εἰς βασι-
 λέα ἐν μέγαι ἦκεν ἡ Δόξα· πεπίσθυτο γὰρ Διὸς ὅτι γυναι-
 κὸς ἄλλης μετ' αὐτῶ οὐκ ἠξίου πείραθῆναι κύρω, ἐκ δὲ
 τούτων εἰσήει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη τῆς ἀρχαίων φασμά-
 των, πῶς ἑρως τε ἐκείνης, καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς λόγων, καὶ ὅτε
 προείπεν ἡ θεὸς, καὶ ἐπίστυεν αὐτῶ ἐξ ἀρχῆς μελεδωνὸν
 αὐτῆς γεγονέναι, καὶ ἔδωκε τῆ ἀφροδίτῃ τελεσῆρια καὶ χαρισῆρια
 πρῶτον ἢ ἐν εἰδωλὸν χρυσοῦ ἀρκουώτως μεγέθους ἔχον
 αὐτῆ κατεσκευάσεν, ἐνενοεῖτο ὅτι ἀγαλμα· ὅτε ἀφροδί-
 τῆς εἶναι, καὶ πελειάδα αὐτῶ παρέστυε λιδοκόλλητον, καὶ αἰὶ
 πάθων ἡμέραν θυσιῶν τε ἰλεούτο, καὶ εὐφημίαις, ἀπέπεμ-
 ψε ὅτι καὶ ἔρμω τῶ πατρὶ δῶρα πολλά, καὶ καλὰ καὶ πλά-
 σιον αὐτῶν ὑπίφινε· σωφροσύνη τε διέζη, ὡς αἰ ἐλλωίδες
 γυναικὲς λέγουσι, καὶ αἰ πῶρσίδεις ὄρω ἐνομίωδη ποτὲ κύ-
 ρω ἐκ δετῆαλλίας, πῶ μφαντῶ ἐν ὄρω σκοπῶ τῆ νεωτέ-
 ρου, τῶ δὲ σκοπῶ ἐνομίωδη ἐκ σικελίας τὸ δῶρον· ἐδίωκει
 ὅτε ὄρω θαυμαστῆ τινι τέχνῃ, εἰ ποικιλία ἐξείργασται, πῶν
 τῶν οὖν οἷς ἔδειξεν αὐτῶ ὁ κύρω θαυμάζόντων, ἐπὶ ὄρω-
 θείς τῶ κειμηλίω, παρεχρήμα εἰς Ἀσπασίαν ἀφίκετο με-
 σούσης ἡμέρας, εἰ καταλαβὼν αὐτῶ κατεύθουθεν ἐπὶ
 δὲς ἐπὶ δοιμάτιον, καὶ παρεκλιθεὶς ἠρέμα, ἀφοφῆτι ἔμε-
 ρεν, αὐτῶς ἢ ἀτρεμῶν ἐκείνη ἢ ἐκάθουθεν· ἐπεὶ δὲ διυπνί-
 σθη, καὶ ἐθεάθη ἐν κύρω, πῶ πλάκειτο αὐτῶ κατὰ τὸν
 σωήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο αὐτῶν· ὅτι, ἐξελὼν ἐκ τῆ κι-
 βω-

βωτίου ἐν ὄρω, ἔδειξεν, ἐπειπὼν ὅτι ἀξίος ὄρω οὗτῶ ἢ
 θυγατρὸς βασιλέως ἢ μητρὸς· τῆς δὲ ὁμολογούσης, ἰδὼν
 διδωμί σοι τοίνω φύσιν αὐτῶν ἔφει κτήμα, καὶ μοι ὡς
 ἔχεις πῶν θεμλίω δαίζον τὸν τρέχηνλον· ἡ δὲ οὐχ ἠτήθη
 τοῦ δῶρου, ἀλλ' εὖ μάλα σοφῶς, καὶ πεπαιδευμένως ἀπε-
 κρίνατο· εἰ πῶς ἔφει τολμήσω παρυθῆτιδῶ δῶρον ἀ-
 ξιον τῆς τεκούσης σε πῶν θεμάται αὐτῆ, ἀλλὰ ὅτε ἢ ἀπό-
 πεμψον ἐκείνη κύρω, ἐγὼ ὅ σοι καὶ αὐτῶ τούτου παρέξω κα-
 λὸν τὸν τρέχηνλον· Ἀσπασία ἢ ἔτι μεγαλοφρόνως, εἰ ἐπὶ
 πῶς γυναικὲς βασιλικῶς τὰ ἐναντία ἔδρασαν, ἢ πῶν εἰώ-
 θασι γυναικῶν δρῶν φιλόκοσμοι γὰρ εἰσι δεινῶς· ὁ ὅτι κύ-
 ρω ἠθεῖς τῆ ἀκρίσει, τὴν ἢ Ἀσπασίαν κασεφίλησεν,
 αὐτῶ ἢ ἔκαστα εἰ τῆ πρῶθεντων, καὶ τῆ λεχθέντων εἰς ἐπι-
 σολὴν ἐγγράφας, ἀπέπεμψε πρὸς τὴν μητέρα σὺν τῶ
 ὄρω καὶ ἡ γάρυθῆτις λαβούθη τὸ δῶρον, οὐδὲν ἔλαττον ἢ
 ὄρω τοῖς ἀπεισαλμένοις, ἢ τῶ χρυσῶ· εἰ ἐπὶ τούτων ἡμεῖς
 λατῶ τὴν Ἀσπασίαν μεγάλας δῶροις, εἰ βασιλικαῖς, πῶ-
 φρατῆ ἢ αὐτῶ μάλιστ' ἐκείνη, ὅτι καὶ τοῖ πῶν σφόδρα
 εὐδοκίμουθ' ἐκ τῶ πῶν αὐτῆς ἢ Ἀσπασία, ὅμως ἐπὶ
 τῶ φιλείαται ἐπὶ κύρω, ἐβούλετο τῆς κύρω τεκούσης
 ἠτήσασθαι, ἐπήνεσε ἢ οὖν Ἀσπασία τὰ δῶρα, οὐ μὴν ἔφα-
 το αὐτῶ δαίσαται, ἐπεὶ εἰ χρήματα ἦκεν αὐτῆ μετὰ δῶ-
 ρων πῶν πολλὰ ἀπέσειλε ὅτι κύρω εἰπούθη, πολλοὺς ἀθρόω-
 πων τρέφοντί σοι, γένοιτο αὐτῶ ταῦτα λυσιτελή· ἐμοὶ ὅτι
 ἀρκεῖς φιλούμεθ', εἰ κόσμῶ μοι εἶναι, εἰ ἐκ τούτων
 οὖν ὡς πῶν εἰκὸς τὸν κύρω ἐξέπληξε εἰ αἰαμφιλόγως ἐθαυ-
 μάζετο ἢ ἢ ἢ γυνή, εἰ δὲ τὸ κάμῶ τὸ τοῦ σώματῶ,
 εἰ ἔτι μάλλον δὲ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, ὅτε δὲ αἰ-
 σῶνται

ῥέθη κῦρον ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχη, ἐν ἑάλω τῶν στρα-
 τῶν τῶν κῦρου, μετὰ καὶ τῶν ἄλλων λαφύρων, καὶ αὐτὴ
 ἑάλω, οὐκ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἐμπεσοῦσα εἰς τὸν πολεμῆν.
 ἀλλ' ἀνεξήτησεν αὐτὴν σὺν πολλῇ τῇ φροντίδι τοῦ βασιλεὺς
 Ἀρταξέρξης ἡδὲ αὐτῆς τὴν κλέψαι, ἐν τῷ ἀρετῶν. ἐπεὶ ὅ-
 αὐτὴν ἠγάγον Δεδιερμῆν, ἠγανάκτει, καὶ τὸν μὲν εἰς τὸν Δρο-
 ῦντας εἰς Δεσμοτήριον εἰβάλε, προσέταξε δὲ αὐτῇ δο-
 θῆναι κόσμον πολυτελεῖν ἢ δὲ ἀκούσασθαι, ἐν ποτνιαμῆν, καὶ
 δακρύουσα, ἡδὲ πολλοῖς ἐβιάσθη τὴν ἐκ βασιλέως σολῶν ἐν-
 δύναι, ἐθρήνηει ἡδὲ ἰσχυρῶς ἐν κῦρον. εἰ δὲ αὐτὴν καλλί-
 σην γωαικῶν ἐπαρρηχῆμα Ἀρταξέρξης ἐφλέγετο, ἐκ κα-
 τεπίκετο, ἐν πρῶτῳ γε τῆν γωαικῶν ἦγεν, καὶ εἰς τὸν Δρο-
 λῶν ἐτίμα. δι' ὧν ἐσπυδιεν αὐτῇ χαρίζεσθαι, διαρρέων ὅτι
 κῦρον μὲν αἰαπίσει ἐπιλαθῆσθαι αὐτῶν, διδάξει δ' ὅτι αὐ-
 τὸν φιλεῖν οὐδὲν ἐκείνου ἦτον, ἐν ἔτυχε μὲν τῆς ἐλπίδι
 ἐπὶ καὶ βραδείως. Δεινὴ γὰρ ἢ εἰς κῦρον εὐνοία ἐν τακείσθαι τῇ
 Ἀσασία Δυσέκνηστον ὡς πρὸς μάλισσα τὴν φίλτρον εἰείργα-
 σο αὐτῇ χρόνον δὲ ὕστερον Τηριδάτης ὁ εὐνοῦχος ἀρθνήσ-
 κει, κάλλισθαι τῆν ἐν τῇ Ἀσία, ἐν ὡραϊότατῳ γενόμενῳ,
 κατέστρεψε δὲ οὐτῶν ἀρῶν τὸν βίον μερκακίουμῳ, καὶ ἐκ
 τῆς παιδικῆς ἠλικίας αἰατρέχον, ἐλέγετο δὲ αὐτῶν ἐρῶν ὁ
 βασιλεὺς ἀδριότατα. ἐκ δὲ τούτων ἐπένθει βαρύντατα
 καὶ δειμύτατα ἦλγει ἐν δημοσίᾳ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν.
 πένθος ἦν, χαριζομένων ἀπάντων βασιλεῖ τούτῳ ἐτόλμα-
 τε οὐδὲ αὐτῶν προσελθεῖν, οὐδέ παρκαμυθῆσθαι, ἐν ἡδὲ
 ἐπίσειον αἰατῶς αὐτῶν ἔχειν ἡδὲ τῶν συμβεβηκότων πάθει.
 τριῶν δὲ ἡμερῶν Διελθουσῶν, σολῶν αἰαλαβοῦσα ἡ Ἀσασ-
 σία πένθικῶν ἀπιόντῳ τῶν βασιλέως ἡδὲ λουτρον, ἐση δα-
 κρύουσα,

κρύουσα, καὶ ὄρωσα εἰς γῆν ὁ δὲ ἰδὼν αὐτῶν ἐξεπλάγη, καὶ
 ἠρετο τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως, καὶ ἐκείνη φησὶ, λυπούμενόν
 σε βασιλεῦ, καὶ ἀλγοῦντα ἀφίγμαι παρκαμυθῆσθαι,
 εἴ σοι βουλομένη ὄσιν, εἰ δὲ χαλεπαίνεις ἀπαλλάττομαι ὁ-
 πίσω, ἐπὶ δὲ τῇ κηδεμονίᾳ ὁ πέρσης, καὶ προσέταξε μ-
 εἰς τὸν δαίμον ἀνελθούσῳ ἀναμείναι αὐτὸν, ἢ δὲ ἔδρα-
 σε ταῦτα ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθε, τὴν τῶν εὐνοῦχου σολῶν ἡδὲ τῇ
 μελαίνῃ πωδῆν τῇ Ἀσασία, καὶ πῶς ἔπρεψεν αὐτῇ καὶ
 τὰ τοῦ μερκακίου, καὶ ἔτι μάλλον τὰ τῆς ὄρας αὐτῇ πρὸς τὸν
 ἐρασὴν ἐξέλαμψεν. ἐπεὶ δὲ ἅπασι ἐχειρώθη τούτοις ἐκεί-
 νῳ, ἠξίωσεν αὐτῶν ἐς αὐτὸν ἀκμαρανοθῆ τῶν πένθους αὐτῶν ἢ
 αἰκμῆ, οὕτως ἐσαλμῆν ὡς αὐτὸν παριέναι αὐτῶν καὶ ἐκείνη
 χαριζομένη ἐπεὶ δὲ αὐτῶν καὶ μόνῃ τῇ κατὰ τὴν Ἀσίαν,
 οὐ γωαικῶν μόνον φασίν, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν βασιλέως ἡδὲ, ἐν
 τῇ συγγενῶν παρκαμυθῆσθαι Ἀρταξέρξῳ, καὶ ἐκ τῆς λυ-
 πῆς ἰάσθαι πάθος, εἴξανθαι τοῦ βασιλέως τῇ κηδεμονίᾳ,
 καὶ τῇ παρκαμυθῆσθαι πειθέντῳ σωετῶς.

Πρὸς μουσῶν.

Οὐδεὶς οὐτε πλάσης, οὐτε γραφεύς τῆν Διὸς θυγατέ-
 ρων τὰ εἶδη παρῆσεν ἡμῖν ὡπλισμῆν, ὁμολογεῖ δὲ
 εἶναι ὅτι Δεῖ τὸν οἰ μούσαις βίον, εἰρηνικὸν τε ἅμα, καὶ
 πρῶτον εἶναι.

Πρὸς Ἐπαμεινώνδου, καὶ Δαίφαντου, καὶ Ἰολγαίδου.

Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν μακτινίᾳ καίριαν, εἰς τὴν
 σκηνῶν κομιθεῖς ἔτι ἔμπρους Δαίφαντον ἐκάλει, ἵνα ἀρ-
 δείξει στρατηγὸν, οἱ δὲ ἔφασαν τεθνᾶναι ἐν ἀδρα, εἶτα Ἰο-
 λγαίδαν καλεῖν Διφταχέως ἡζίου, ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλέχθη
 τεθνᾶναι, σωεβούλῳσε Διφλύσθαι πρὸς τὸν πολεμῆν

Τ καὶ φιλέ

καὶ φίλων θάσαι, ὡς μηκέτι στρατηγοῦ καταλαμβα-
νομένου ἐν θήβαις.

Περὶ Σέσωστροιου,

Φοσὶν Αἰγύπτιοι Σέσωστρον παρ' Ἑρμοῦ τὰ νοήματα ἐκμη-
σώθηναι,

Περὶ Λαίδου.

Ὅτι Λαῖς ἠέταίρα ὡς Φισιν Ἀριστοφάνης ὀβυζαίτιος, καὶ
ἀξίην ἐκαλείτο, ἠλεγχε δὲ αὐτῆς ἐπέωνυμον ἄλλο, τὴν τῆ
ἡθους ἀγριότητα.

Περὶ Μαρτίου, καὶ Κάτωνος, πατέρων

Ὅτι γελῶν ἔξοισιν ἰδί τοῖς μεγάλως φρονούσι Διὸς ἄν πα-
τέρου, εἶγε ἐρωμαίοις μὲν Μαρτίου τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν,
αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν Διὸς τὰ ἔργα. Κάτωνος δὲ τῆ πρεσ-
βυτοῦ, καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα αἰζητεῖν χεῖ.

Περὶ Ἀλεξανδρου, καὶ Ἡφαισίωνος

Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν Ἀχιλλέως τάφον ἐσέφαίωσε, εἰ
Ἡφαισίων τὸν τῆ Παιτρόκλου, ἀνιττόμενος ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν
ἐρώμενος τῆ Ἀλεξανδρου, ὡς παρ' Ἀχιλλέως ὁ Πάροκλος.

Περὶ Κλεομύδους ἐπιβουλῆς κατὰ τῆ Ἀρχωνίδου.

Κλεομύδης ὁ Λάκων τῆ ἑταίρων τῆ αὐτῆ παραλαβῶν
Ἀρχωνίδην, κοινωνὸν ἐποιεῖτο τῆ πρυμμάτων, ἐπώμνυεν ἔν-
ει τατάχοι πάντα σὺν τῆ αὐτῆ κεφαλῇ περὶ τῆ, κατασ-
χῶν οὖν τὴν ἀρχὴν ἀκριτεῖνας τὸν ἑταῖρον αὐτῆ, καὶ ἀκρι-
νας τὴν κεφαλῇ, καὶ μέλι τε ἐν σκεύει ἐμβαλὼν, ὅποτε
μέλλοιτι περὶ τῆ, τῆ ἀγγείᾳ περὶ κούφας ἔλεγεν ὅσα ἐ-
περὶ τῆ, λέγων μὴ παραπονιδεῖν μήδε ἐπισηκεῖν, βουλεύε-
σαι δὲ μετὰ τῆς Ἀρχωνίδου κεφαλῆς.

πῶς

Πῶς ὁ Τιμησίας ἐκὼν ἀπῆλθε τῆς πατρίδος.

Τιμησίας ὁ κλαζομλίος καλῶς ἐξηγήσατο τῆ κλαζο-
μλίων, ἦν γὰρ τῆ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅσους μὲν εἶωθε κατι-
χυεῖν τῆ τοιούτων φθόνος, καὶ τῆ Τιμησίου κατεκράτει,
καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγοι ἐμελλε φθονομύθω αὐτῆ, τῆς
δὲ πατρίδος ἐκείνο αὐτὸν ἐξελεῖσαι φασὶ παρῆει Διὸς δι-
δασκαλείου, οἱ δὲ παῖδες ἀφελόντες ἄνω τῆ Διδασκα-
λου ἐπαίξον, γίνεται δὲ δύο παίδων ἄνω γρημμῆς φι-
λοτιμία, καὶ ὁ εἰς ἐπώμοσεν, οὕτω ἐγὼ Τιμησίου ἐν ἐγκέφα-
λον ἐξαράζομαι, ἄλλο ἐκείνο ἀκούσας, καὶ ἄπολαβῶν ἀ-
κράτῶς ἔχειν φθόνου, καὶ δεινῶς ἄνω τῆ πολιτῆ μεμ-
σῆσαι, εἶγε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μήτι γοῶ οἱ ἀν-
δρες, ἀπῆλθεν ἐκὼν τῆς πατρίδος.

Ὅτι πρῶτοι ἐκόλταν Αἰγινήται νόμομα

Αἰγινήται ποτε ἐδωθήθησαν τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ἔλλησιν, εὐ-
φορίαν τινὰ χρόνων, καὶ εὐκαιρίαν λαχόντες, διώαμιν γὰρ
ναυτικῶς ἔχον, καὶ ἦσαν μέγιστοι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πόρσι-
κοῖς ἀγαθοῖ ἐγένοντες, καὶ Διὸ ταῦτα καὶ τῆ ἀριστείων ἠξιώ-
θησαν, καὶ πρῶτοι νόμομα ἐκόλταντο, καὶ ἐξ αὐτῆ ἐκλή-
θη νόμομα αἰγινάοι.

Περὶ Γαλλαντίου λόφου, καὶ πυρετῆ ναοῦ, καὶ βωμοῦ

Ὅτι Ῥωμαῖοι ἄνω τῆ λόφω τῆ Παλλαντίω, πυρετοῦ
καὶ νεῶν, καὶ βωμὸν ἰδρῶσαντο.

Περὶ τῆ ἐκρήτη συλληφθέντος μοιχοῦ

Ὅτι ἐκρήτη ἐν γορτύνη μοιχὸς ἀλούς ἤγετο ἰδί τὰς ἀρ-
χάς, καὶ ἐσεφανοῦτο ἐρίω ἐλεγχθεῖς, τὸ δὲ σεφάωμα κα-
πηγόρει αὐτῆ, ὅτι ἀνδρὸς ἔστι, καὶ γῶνις, καὶ εἰς γωαῖ-
κας καλὸς, καὶ ἐπιπράσκετο δημοσίᾳ εἰς σαπῆρας πεντήκον

Τ 2 τα,

τα, κὶ ἀτιμότητ' ἦν, κὶ οὐδενός οἱ μετῆν τῆ κοινῶν.

Πῶς ἡ γνάθαινα ἐταῖρος κατεσίχασε λφλων.

Α' φέκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρά τῶ ἐταῖρον τῶ ἀττι-
κῶ τῶ γνάθαινα ἐρασιῆς κατὰ κλέθ' αὐτῆς, παρὰ πό-
τον ὄω πολὺς ἦν λαλῶν, κὶ ἐδόκει φορτικός, ἔσπολαβοῦ-
θε οὐκ ἡ γνάθαινα, εἶτα οὐ οὐ μῖτοι λέγεις εἶπεν, ἦ κειν ἐξ ἐλ-
λησπόντου; τῆ δὲ ὁμολογήθ' ἔθ' κὶ πῶς εἶπεν οὐκ ἔγνωσ
τῆ ἐκεί πόλεων τῶ πρῶτῳ, τούδε εἰπόντ' ἔθ' κὶ τίς ὅστιν, ἡ
πὲ ἀπεκρίνατο σίγειον, κὶ ἐμμελῶς Δι' τῆ ἰνόματ' κα-
τεσίχασεν αὐτόν.

Περὶ τῶν ὁσῶμα ὠραίων.

Ἐρασιμώτατοι ὠραιώτατοι φασίν, Ἑλλήνων μὲν γενέ-
σθαι Ἀλκιβιάδην, Ῥωμαίων δὲ Σκιπίωνα, καὶ Δημήτριον
τὸν πολιορκητῶ λέγουσιν ὦρας ἀμφισβητήσαι. Ἀλέξαν-
δρον δὲ τὸν φιλιππου ἀπεργμόνως ὠραῖον λέγουσι γενέ-
σθαι. τῶ μὲν γὰρ κόμῳ ἀσπασεσύνθαι αὐτῶ, ζανθῶ δὲ εἶ-
ναι, ὑπαιναφύεσθαι δὲ τὴν τοῦ εἶδους φοβερόν τῶ Ἀλε-
ξάνδρῳ λέγουσιν, ὁ δὲ Ὀμηρ' ὅταν εἶπεν καλὸς θέλη ἐλέγ-
ξαι, δειδῶς αὐτῶν παρεβάλλει ὁ δὲ ἀνέδραμλε ἔρνεϊ ἴσος.

Περὶ Ἀρίων τινῶν τοῖς παιδίοις τὸρ πομπῶν.

τὸν Ἡρακλῆ λέγουσι τὰς οἰ τοῖς ἀθλοῖς ἀπουδὰς Δι-
ναπύειν τὰς παισειαῖς, ἔπαυζε δὲ ἀρὰ ὁ Διός, κὶ Ἀλκμή-
νης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. ἔθ' ἔθ' τοι κὶ ὁ Εὐριπίδης
ὕμῳ ὑπαινίττεται παῖθ' ἐν αὐτῶν εἶπεν λέγοντα, παῖ-
σῳ μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλά, λέγει ἡ ἔθ' ἔθ' παιδίον
κατέχων, Ἐσωκράτης δὲ κατελήφθη ποτὲ ἔθ' Ἀλκι-
βιάδου παῖζων μετὰ λαμπροκλέους ἔτι νηπίου.

Δημοσίθ' δὲ κάλθμον τὸρ βῆας, ἴσῳ μετὰ τῆ ἰού

παιδός

παιδός ὄντ' ἔθ', καὶ πρὸς τὸν γελῶντα εἶπεν, νῶ μὲν Σιώπα,
ὅταν ἡ γένη πατὴρ αὐτῶς, τότε ἐξαγορεύσεις πρὸς εἶπεν πατέ-
ρος. ἀλλὰ κὶ Ἀρχύτας ὁ ταραντίν' ἔθ' πολιτικός τε, καὶ φι-
λόσοφ' ἔθ' αἴηρ γενόμεν' ἔθ' πολλούς ἔχων οἰκέτας, τοῖς αὐ-
τῆ παιδίοις πάνυ σφόδρα ἐτέρπετο μετὰ τῆ οἰκοζῆσων
παίζων, μάλιστα ἡ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμπο-
σίοις. Τίσι δὲ ἀρετῶ ἀπήχθετο ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὅτι ἀπήχθετο τὸρ δίκαια Ἀλέξανδρος, ὅτι ἦν πολεμικός
ἀσπαστὴρ δὲ ἐπεὶ στρατηγὸν ἀγαθός, Σελεύκῳ δὲ ὅτι ἀν-
δρείθ' ἦν, Ἀντιγόνου δὲ αὐτῶν ἐλύπει τ' φιλότιμον, Ἀττά-
λου δὲ τῶ ἡγεμονικῶ ἦχθετο, Ῥτολεμαίου δὲ τῶ Δεξιῶ.

Περὶ Δημητρίου εἰς ἐταῖρος οἰκίαν φοιτῶντ'.

Ὅτι Δημήτρι' τὸσούτων ἐθνῶν ἡγεμονεύων, ἐφοίτα
εἰς λαμίας τῆς ἐταῖρος οὐκ τοῖς ὄπλοις, καὶ φορῶν τ' ἀλάλη-
μα, αἰχίον μὲν οὐκ ἦν αὐτῶ, καὶ οἰκασθε μεταπέμψασθαι
τῶ ἀθροῶν, ὁ δὲ παρ' ἐκείνῳ ἐφοίτα φιλοφρόνως. ἀλλ'
ἔγωγε θεόδωρον ἐν αὐλητῶν προτιμήσαιμι τῆ Δημητρίου,
ἐπεὶ τὸν θεόδωρον μετεπέμπετο ἡ λαμίας, ὁ δὲ ἔθ' εἶ-
πε τῶ κλήσιν.

Ὅτι φάων ὠραῖ' ἦν.

τὸν φάωνα κάλλισον ἀνθρώπων ὄντα ἡ ἀφραδίτη ἐν θρίδα
κίταις ἐκρυψε, λόγ' ἔθ' ὅτι ἦν πορθημύς, καὶ εἶ-
χε εἶπεν τὸ ἐπιτήδευμα. ἀφικνεῖτο ἡ ποτε ἡ ἀφραδίτη ἀφ-
πλεῦσαι βουλομένη, ὁ δὲ ἀσμλίως ἐδέξατο οὐκ εἰδὼς ὅς
τις ἦν, κὶ σὺν πολλῆ φροντίδι ἡγάγεν. ὅποι ποτὲ ἐβούλετο.
αἰθ' ὦν ἡ θεὸς ἐδοκεν Ἀλάβασρον αὐτῶ, καὶ εἶχεν αὐτῆ μῦ-
ρον ἡ χριόμεν' ὁ φάων ἐγένετο ἀνθρώπων κάλλιστ', κὶ
ἦσαν γε αἰ γυναικες αὐτῶ αἰ μυτυληνάων τὰ γε μὲν τε-

Τ 3

λδιταία

λατρία ἀποσφάγη μοι χεύων αἰλούς.
 Περὶ Σαπφούς.
 Τὴν ποιήτριαν Σαπφῶ τὴν σικαμασδίων μου θυγατέ-
 ρα, ταύτην καὶ πλάτων ὁ ἀρίστων σοφῶν ἀναγράφει
 πρὸς δαίνομαι δὲ ὅτι καὶ ἑτέρω εἰ τῆ λέσβω ἐγένετο Σαπ-
 φῶ, ἑταῖρα οὐ ποιήτρια.
 Περὶ Ἀηδίων, καὶ Χελιδίων.
 λέγει Ἡσίοδος τὴν Ἀηδία μόνω ὀρνίθων ἀμελεῖν ὑπ-
 νοῦ, καὶ δεῖ τέλους ἀγρυπνεῖν, τὴν δὲ χελιδία οὐκ εἰς σ-
 παιτελεῖς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δὲ ἀκρωλέναι τῆ ὕπ-
 νου σῆμῳ, τιμωρία δὲ ἀρῶ ταύτην ἐκίνοσι δεῖ τὸ πά-
 ρος τὸ εἰθράκη καστατολμηθῆν, εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ ἀ-
 θέσμον.
 Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν.
 Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες ὅσαι ἐπὶ δαίνοντο εὖ παῖ-
 δας αὐτῆ εἰ τῆ μάχῃ κείσθαι, ἀλλ' αὐταί γε ἀφικόμηναι τὰ
 βράματα αὐτῆ ἐπεσκόπων τά τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὀπί-
 ρθεν, καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ εἰατία, αἱ δὲ γαυρούμηναι ὅσεμ-
 νόν ἀρῶ, καὶ βλοσυρόν ὀρώσθαι εὖ παῖδας εἰς τὰς παρῶας
 ἔφερον ταφῶς εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῆ τραυμαθῶν, εἰ ταῦτα
 αἰθροῦμηναι, καὶ θρηνοῦσαι, καὶ ὡς ἐνι μάλισσιν λαθεῖν σπεν-
 δουσαι ἀπὸ πλάττοντο, καταλιποῦσαι εὖ νεκρούς εἰ τῶ πο-
 λυαδρίφ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεία κείνα ἐκόμζον αὐ-
 πύς.
 Περὶ Τιτόρου ἰχθύος, καὶ Μίλωνος, καὶ
 παροιμίας τινός.
 Τιτόρος φασὶ τὸ βουκόλον πρὸς τυχεῖν τῆ κροτωνιά-
 πῶ μίλωνά μεγαλοφρονῶτα δεῖ τὴν ῥώμῳ τῆ σώμα-
 τος,

τῶ, θεαθέρμῳ οὐρ μέγα τὴν τίτορον καὶ σώμα ἰδίῳ,
 ἐβούλετο λαβεῖν αὐτῆ ἰχθύος πείρα, ὁ δὲ τίτορος ἔλε-
 γε μηδὲν μέγα ἰχθύειν. καταβάς δὲ εἰς τὴν εὐνιον, καὶ θου-
 μάτιον ἀκρίως, λίθον λαμβάνει μέγισον, καὶ πρῶτον μὲν
 ἔλκει αὐτὴν πρὸς ἑαυτὴν, εἶτα ἀπαθεῖ, καὶ δὲ καὶ τρεῖς ἄλλοι
 ἐποίησε καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὴν ἤρεν ἕως εἰς τὰ γόνατα. εἰ τέ-
 λος ἀρά μῳ ἰδί τῆ ὄρων ἔφερεν ὅσον ἑὸ ὄργυρος ἀκτῶ
 καὶ ἔριψεν ὁ δὲ κροτωνιάτης μίλων μόλις τὴν λίθον ἐκύ-
 λισεν εἶτα δευτέρῳ ἀθλῷ τῆ τίτορου ἰδί τὴν ἀγέ-
 λῳ ἦλθε, καὶ γὰρ εἰ μὲσω, τὴν μέγιστον ταῦρον ἀγρίον ὄντα
 λαμβάνει τῆ ποδός καὶ ὁ μὲν ἀκρίως εἶπε σπενδεν, οὐ μὲν
 ἐδύνατο παριόντα δὲ ἑτέρω τῆ ἑτέρω χειρὶ θανάτῳ
 τῆ ποδός, ὁμοίως εἶχε θεαθέρμῳ δὲ ὁ μίλων, εἰς τὴν οὐ-
 ρανὸν τὰς χεῖρας τείνας, ἔφατο, ὦ Ζεῦ μή σῶσον Ἡρακλῆα
 ἡμῖν ἑτέρω ἑσπειρας; εἰ ταῦτα ῥῆθῆναι λέγουσι τὴν πα-
 ροίμῳ, ἀλλ' οὐτῶ Ἡρακλῆος.
 Περὶ Κέλτων ἐυτολμίας.
 Ἀνθρώπων ἐγὼ ἀκούω φιλοκιδνατάτους εἶναι εὖ Κελ-
 τῶν, τῆ ἀσμάτων ὡς ἑσπέρεις ποιῶνται εὖ ἀνθρώπων
 εὖ ἀκρίως ὄντας εἰ τῆ πολέμου καλῶς καὶ μάχονται δὲ
 ἐσεφαιωμένοι, ἀλλὰ καὶ τρόποιμα ἐγείρουσιν ἄμα τε ἰδί
 τοῖς πεπραγμένοις σεμνωμένοι καὶ ἑσπέρεις αὐ-
 τῆ τῆς ἀρετῆς ἀκρίως ἐλλειπῶς. οὕτως δὲ ἀκρίως
 νομίζουσι σφύγειν ὡς μὴ δὲ ἐν τῆ οἰκίῳ καταλιποῦσθαι
 σῶν, καὶ ἐμπιπτοῦσθαι πολλὰς ἀκρίως ἀκρίως. ἀλλὰ μή-
 δε πιμπερμῶν αὐτῆ παρὰ λαμβάνουσιν ἀκρίως τῆ πε-
 ρός, πολλοὶ δὲ καὶ ἐπικλύζουσθαι τὴν θάλασσαν ἑσπέρεις
 σιν. εἰσι δὲ καὶ οἱ ὄπλα λαμβάνοντες ἐμπιπτοῦσι τοῖς
 κύμα

κύμασι, καὶ τὴν φοβὰ αὐτῆν εἰσδέχονται, γυμνά τὰ ξί-
φη, καὶ τὰ δόρυτα προσείοντες, ὡς παρ οὖν ἢ φοβῆσαι
διωάμλοιοι, ἢ τρώσοι.

Περὶ Σμινθιδίου ἀβροδιαίτης καὶ Ἀλυφαγίας.

Σμινθιδίην ἐν Συβαρίτιω λέγουσιν ἰδί τοσοῦτον τρυ-
φῆς ἐξοκέλαι, ὡς εἰς σικυῶνα αὐτὴν ἀφικέσθαι μνηστῆρα
Ἀγαρίστῆς κλειθέου καὶ ἐπάγεσθαι χιλίους ἢ μαγει-
ρους, τοσοῦτους δὲ ὀρνιθουτάς, καὶ ἀλιεῖς χιλίους.

Πολλοὶ τῆν ἀρίων τίνων ὄναιτο, καὶ ἀπήλαυθον.

ὄναιτο ἄρ' αὖ καὶ Ὀδυσσεύς Ἀλκίνοιο, καὶ Ἀχιλλεὺς Χείρω-
ν, καὶ Γάτροκλ' Ἀχιλλέως, καὶ Ἀγαμέμνων Νέστορ
καὶ Τηλέμαχος Μελέσθου, καὶ Ἔκτορ Πολυδάμαντος
εἰ οἷς αὐτῶν προσείχον, καὶ οἱ τρώες Ἀϊτήνορ καὶ οἱ Πυ-
θαγόρειοι μὲν ὀμλήται, Πυθαγόρου ὄναιτο, οἱ Δημοκρί-
τειοι δὲ συγγενόμενοι Δημοκρίτῳ, πολλῶν ἀπήλαυθον. Σω-
κράτει δὲ εἰ προσείχον οἱ ἀθλωαῖοι, πάντα αὖ ἐγένοντο εὐ-
δαίμονες, εἰ ἐφιλοσόφω καὶ ἱέρων δὲ ὀδεινομήτους, Σιμο-
νίδου τῆ κείου ἀπήλαυσε, καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος,
καὶ Ξενοφάντης Γρόξενος, καὶ Ἀντίγονος Ζήνωνος. ἵνα
δέ μοι, καὶ τῆν ἔμοι προσηκόντων, οὐδέ μ' ἦτιον, ἢ παρ καὶ εἰ
Ἕλληνες προσήκουσι μεμνήσομαι, Διὰ φέρεται δέ μοι εἰ τον
τωρ εἶγε ῥωμαῖός εἰμι, καὶ Λεύκολλ' Ἀντιόχου τι ὄναθ
τῆ Ἀσκωνίτου καὶ Μακίνας Ἀρείου, καὶ Κικέρων Ἀπολ-
λωνίου, καὶ ὁ Σεβασὸς ἀθλωδιώρου. Γλάτων δὲ ἐμοῦ καὶ
τοῖσφ' ὄναθ, λέγει ὅτι καὶ Ζεὺς εἶχε σύμβουλον, τί-
να δὲ καὶ ὅπως, παρ' ἐκείνου μανθάνοιμι.

Περὶ Οἰνοφλύγων τινῶν

Ποτίσαστοί γεγόνασιν ἀνθρώποι ὡς παρ φασί, Ξεναγόρας
ὁ ῥόδιος

ὁ ῥόδιος, ὃν ἐκάλοω Ἀμφορέα, καὶ Ἡρακλείδης ὀπύκτης,
καὶ πρῶτος ὁ Λανίκης μὲν υἱός, Ἀλεξάνδρου δὲ τῆ βασι-
λέως σύντροφος, καὶ αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος λέγεται πλεί-
στον πιεῖν ἀνθρώπων.

Ὅτι ὁ Ἡρακλῆς Ἡμόρ' ἦν τοῖς ἑαυτῶν πολεμίοις.

Ἡμόρ' ἄτατά φασί, τὸν Ἡρακλῆν προσενεχθῆναι τοῖς ἐ-
αυτῶν πολεμίοις, πρῶτον γὰρ τῆν ἐξ αἰῶν' νεκρούς ἀπο-
πόνδρας ἀποδιῶναι ταφισομήτους· εἰωθῶτων τῆν τότε ὀλι-
γωρεῖν τῆν ἀθηρημένων, εἰ ἀπολείπειν αὐτῶν κωῶν Δεῖπνον
εἶναι, καὶ Ὀμηρ' ἑλώρια τεύχε κωέσσι, καὶ κυσὶ μέλπη-
θρα γενέσθαι.

Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Λεωκορίου.

Λεωκόριον ἀθηνησὶν ἐκαλεῖτο τ' ἑτέρον τῆν Λεωὶ θυγα-
τέρων, Πραξιθέας, καὶ Θεόπης, εἰ εὐβούλης ταύτας ἢ ἑσπέρ
τῆς πόλεως τῆς ἀθηναῖς ἀναίρεθῆναι λόγ' ἔχει, ἐπισιόν-
τος αὐτὰς τῆ Λεωὶ εἰς τὸν χρισμὸν τὸν Δελφικὸν ἔλεγε γὰρ
μὴ αὐτῶν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν εἰ μὴ ἐκείναι σφαγιαθεῖ-

τί εἶπεν ὁ Πλάτων παρ' Ἀκροακταντίνων (εμ' πολυτελείας.

Πλάτων ὁ Ἀρίωνος ἰδίων ἀκροακταντίνους, καὶ οἰκοδο-
μουῦτας πολυτελῶς, καὶ ὁμοίως Δειπνουῦτας, εἶπεν, ὅτι
ἄρ' αὖ οἱ ἀκροακταντῖνοι οἰκοδομοῦσι ἢ ὡς αἰεὶ βιωσόμενοι, Δει-
πνοῦσι δὲ ὡς αἰεὶ τεθνηξόμενοι, λέγει δὲ Τίμαιος, καὶ ὅτι
ἀργυραῖς λικύθοις, καὶ σλεγγίσι ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαν-
τῖνας κλίνας εἶχον ὄλας.

Περὶ Ταραντίνων οἰνοφλυγίας, καὶ κυ-
ρλωαίων τρυφῆς.

Ταραντῖνοις ἐθελῶ πίνειν μὲν ἐξ ἐωθινοῦ, μεθύειν δὲ
V πῶδι

ᾧ πλῆθους ἀγορῶν, εἰς τοσοῦτον Δέ ἀρᾶ Κυβηταῖοι
 τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥτε πλάτωνα παρεκάλου ἵνα αὐτῷ
 γένηται νομοθέτης τόνδε ἀπαξιῶσαι φασί, Διὸς τὴν ἐξ ἀρι-
 χῆς ῥαθυμίαν αὐτῷ, ὁμολογεῖ Δέ καὶ εὐπολῖς ἐν τῷ μαρι-
 κᾶ, ὅς τις αὐτῷ εὐτελέστατος σφραγίδας εἶχε Δέκα μνῶν
 παρῆν ἡ θουμάζεαδς κὶ εὐδὸς θραγλύφοντας εὐδὸς δακτυλίους.

Γὰρ Διὸς φέρων οἴνων Ἑλλωικῶν

φέρε οἴνων Ἑλλωικῶν θραγλύφοντας ἐν τοῖς παλαιῶν
 ὀνόματα καταλέξω ὑμῖν, πρῶτοντινὰ ἐκάλοιο, ἰδρὸν Δι-
 ῶν ἀρᾶ εὐδὸς τῆς Δημήτρας, κὶ χιθὼ οἴνου ἐκ τῆς νήσου,
 κὶ θάσιθ ἄλλθ, κὶ λίσβιθ, κὶ ἰδί τούτοις γλυκῆς
 τις ἐκαλεῖτο πρέπων τῷ ὀνόματι τὴν γεῦσιν, κὶ κρῆς ἄλ-
 λθ, κὶ ἐν Συρακοῦσι πόλιθ, ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τινθ
 ἐγχωρίου βασιλέως, ἔπινον Δέ κὶ κῶνον οἴνον, κὶ οὕτως αὖ
 ἐν ἐκάλοιο, κὶ ῥόδιον κατὰ τὰ αὐτὰ ὀνομάζοντες.

Τί Δέ οὐκ ἐκεῖνα τοῖς Ἑλλησι τρυφῆς ἀπόδειξις μύρω θραγ-
 οἴνον μυγνώτες οὕτως ἔπινον, καὶ εὐδὸς θραγλύφοντες τὴν
 τοιαύτῳ κρῆσιν, καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἴνου μύρρινίτης, μέμνη-
 ται Δέ αὐτῶ φιλιππίδης ὁ τῆς κωμωδίας ποιητής.

Γὰρ θουμάζεου, ἔμπεδοκλέους, ἰωπίου, κὶ γοργίου
 ἐπιδήματθ, κὶ εὐδὸς ἐπιδήματθ.

Γουθαγόρας ὁ Σάμιθ λυκῶν ἐδῆτα ἠδῆτο, καὶ ἐφόρει
 σέφανον χρυσοῦ κὶ αἰαξυρίδας ἔμπεδοκλῆς Δέ ὁ Ἀκρε-
 γαντῖνθ ἀλουργεῖ ἐχρήσατο καὶ εὐδὸς ἐπιδήμασι χαλκοῖς ἰω-
 πῖαν Δέ, καὶ γοργίαν ἐν πορφύραῖς ἐδῆσε προῖεναι Διὸς ῥ-
 ῥεῖ λόγθ.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τῶ ἰατροῦ τῶ Πύρρου ἐπι-
 βουλῶν οὐ προσήκοντο.

Κινέας

Κινέας ὁ πύρρου ἰατρός φασί, πρὸς τὴν βουλῶν τῶ Ῥω-
 μαίων, ἐγράφε Διὸς ἀρχαίων, καὶ ἤπει χημάτα, καὶ ὑπι-
 χνεῖτο ἀκρτείνειν φαρμάκοις ἐν πύρρον, οἱ Δέ οὐ προσή-
 κοντο τὴν εὐδὸς θραγλύφοντες Διὸς ἀρετῆς γὰρ ἵσταν Ῥωμαῖοι ἀγα-
 θοὶ εἶναι, οὐ μὴν Διὸς τέχνης, καὶ πανουργίας, καὶ ἐπιβου-
 λῆς καταγωνίζεσθαι εὐδὸς ἐχθροῦς, ἀλλὰ καὶ αὐτῶ τῷ πύρ-
 ρου τὴν γνώμῳ τῶ Κινέου ἐξέφασαν.

Πρὸς παυθωνίου, κὶ Ἀπελλοῦ ἐρώτων,

Ἐρωτες ἡμῖν τῶ ἀρχαίων πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι εἰς μνήμῳ
 ἐδόθησαν, κὶ οὕτω Δέ οὐχ ἦν ἴσα παυθωνίας μὲν γὰρ ἦρα
 τῆς αὐτῶ γωαικῶς Ἀπελλῆς Δέ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου παλ-
 λακῆς, ἢ πρὸς ὄνομα ἦν Γαγκάση, ἡ Δέ γένθ Λαρισσαία
 ἦν, ταύτη κὶ πρὸς τῆ φασίν, ὁ Ἀλέξανδρος ὠμίλησεν.

Πρὸς πωδωνίων, μιλιταίων, σιβυλ-
 λῶν, βακιδίων.

ὅτι δύο Περσῶν, ὁ μὲν σοφὸς ἦν, ὁ δὲ τύρανθ, κὶ μιλι-
 τιάδα ξεῖς ὁ τὴν χερρὸν νησον κτίσας, καὶ ὁ κυψέλλου, καὶ
 ὁ κίμωνθ, σιβύλλαι τέσσαρες, ἡ Ἐρυθραία, ἡ Σαμία, ἡ Αἰ-
 γυπτία, ἡ Σαρδιακή· οἱ Δέ φασίν, κὶ ἔτρωαι ἔξ, ὡς εἶναι τὰς
 πάσας Δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν Κυμαίαν, κὶ τὴν Ἰουδαίαν· Βακ-
 κιδες ἴεῖς ὁ μὲν Ἑλλω, ὁ Δέ ἀθλωαῖθ, ὁ Δέ Ἀρκάς.

Γὰρ Ἀριθμοῦ Νιόβης παίδων.

Εὐκασίμ οἱ ἀρχαῖοι εὐδὸς τῶ ἀριθμοῦ τῶ τῆς Νιόβης
 παίδων μὴ σπᾶδαι ἀλλήλοισ, ὁ μὲνθ μὲν ἔξ λέγει, καὶ
 τοσαύτας κόρας, λάσθ Δέ Δίς ἑπτὰ λέγει, Ἡσιόδθ δὲ
 ἐνέα καὶ Δέκα· εἰ μὴ ἀρᾶ οὐκ εἰσιν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ'
 ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέφθυσαι αὐτῶ, Ἀλκμάν Δέκα φη-
 σί, μίμωρνθ εἴκοσι, καὶ πίνδαρθ τοσοῦτους.

V 2

ᾧ

Περὶ Ἀλεξανδρου ἐν ἀφρία τροφῶν γενόμενου, καὶ
πῶς τινες κῶμαι δι' ἐν καπνὸν ἐάλωσαν

Ἀλέξανδρος ὅτε βῆσσαν ἐδίωκεν ἐπ' ἀφρία γενόμενος τροφῶν, αὐτὸς τε ἦλθε τῆν Καμήλων, καὶ Ἴσσοζυγίων ἄλλων, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τῆν τε ξύλων αὐτῶν ἐπιλιπόντων, ὡμὰ τὰ κρέα ἠδίων, ἐπεκούρει δὲ αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ ὄν, ὥς τε τὰς σαρκὰς σωκεπέττειν.

Ἐν δὲ τῇ βακτριανῇ οἱ στρατιῶται αὐτὰς τὰς κώμας κατελάμβανον, ὅτι οἰκοῦνται ἐκ τοῦ καπνοῦ σωσιόντες, καὶ πῶ χιόνα ἀφαιρουῦτες τῆν θυρῶν.

Περὶ Ἴσσω τῆν Σακῶν ἐν τινων ἐθῶν αὐτῆν.

Οἱ Σακῶν Ἴσσοι ἐὰν ἀρβὰ λη τις τὸν Δεσπότιν ἐς τὴν αἰαβῆναι αὐτὸν παρέσκηκεν, ἐὰν δὲ τις γῆμαι βούληται παρθένου, μονομαχεῖ τῇ παιδίση καὶ κρατῆσθε μὲν αἰχμάλωτον ἀνάγεται, ἐν κρατῆ αὐτῆ, καὶ ἀρχεῖ, ἐὰν δὲ νικηθῆ ἀρχεται, καὶ μονομαχοῦσι δὲ ἄχρι νίκης, οὐ μέγχι θανάτου, ἵππεν θουῦτες δὲ οἱ Σάκαι, εἰς οἴκους τινὰς ὑπάτρους, καὶ κατασκίους ἀκρυπτόνται.

Περὶ περδίκκου εὐτολμίας, καὶ λεαίνης.

Περδίκκας ὁ μακεδῶν ὁ σὺν στρατῷ ἔμελλεν Ἀλεξανδρου οὕτως ἀρὰ ἦν εὐτολμος ὡς ποτὲ εἰς ἀπύλαιον παρελθεῖν ἔνθα εἶχεν εὐνὴν λέαινα, μόνον, καὶ πῶ μὲν λέαιναν εὐκατέλαβε, τοὺς γε μὴν σκύμνους αὐτῆς κομίζων περῆλαθε, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ τούτῳ θαυμάζεσθαι ὁ περδίκκας. πεπίσθηται δὲ οὐ μόνον παρὰ τῆς ἔλλησι ἀλκιμώτατόν τε, καὶ δυναμώτατον εἶναι θηρίον ἢ λέαινα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις φασὶ γοῦν ἐν Σεμίθαι μὲν πῶ ἀστυρίαν, οὐκ εἶποτε εἶλε λέοντα, ἢ γάρδαλιν κατέκτανεν, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων,

τοιούτων, ἀλλ' εἰ λεαίνης ἐγκρατῆς ἐγένετο μέγα ἐφρένει.

Περὶ τῆν τῶν ξέρξην ἐπομῶν ἐφοδίων.

Τά τε ἄλλα ἐφόδια εἶπετο τῶν ξέρξην πολυτελείας, καὶ ἀλαζονείας, πεπληρωμένα, καὶ οὖν ἐν ὕδαρ ἠκολούθει τὸ ἐν τῷ χοάσπου ἐπεὶ δ' ἐν τινι ἐρήμῳ τόπῳ ἐδίθησαν οὐδέ πω τῆς στρατείας ἠκούσης, ἐκηρύχθη τῶν στρατοπέδῳ εἰ τις ἔχει ὕδαρ ἐκ τῷ χοάσπου, ἵνα δῶ βασιλεῖ πιεῖν, καὶ εὐρέθῃ τις βραχὺ, ἐσσεσιπὸς ἔχωρ ἐπιεν ὄω ἄλλο ὁ ξέρξης, ἐν εὐδργέτιν τὸν Δόντα ἐνόμισεν, ὅτι αὐτὸ ἀπώλετο τῇ δίτῃ, εἰ μὴ ἐκείνο εὐρέθῃ.

Περὶ πρωτογένους τῶν ζωογράφου.

Πρωτογένης ὁ ζωογράφος ἐν ἰάλυσον φασιν, ἐπὶ τὰ ἔτεσι Διότλων ζωγράφων ἐξετέλεσεν, ὃν ἀπεμῆς ἰδῶν, τὸ μὴ πρῶτον ἔση ἄφωτον ἐκπλαγείς αὐτῷ τῇ παραδόξῳ θεῶν εἶτα ἀπιδῶν ἔφη, καὶ ὁ πόντος μέγας, καὶ ὁ τεχνίτης ἀφλείπεται γε μὴρ τῆς χειρουργίας ἢ χαρῆς, ἥς ὁ αἰὴρ εἰ τύχοι, ὁ πόντος αὐτῶν τῶν οὐρανοῦ φαύσει.

Περὶ τινων ἀνθρώπων ἑσπὸ θηρίων τροφέντων,

Κύρον ἐν Μανδάλῃς ἔθρεψέ φασιν, κύων τήλεφον δὲ ἐν ἀγαυῆς, καὶ Ἡρακλέους ἔλαφον Γελίαν δὲ τὸν ποσειδῶνιν, καὶ τυροῦς, Ἴσσοι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἁλόπῃς Ἀλέξανδρον ἐν Γριάμου ἑσπὸ ἀρκτοῦ φασὶ, τροφῆναι, Αἰγίον δὲ τὸν οὐέσου, καὶ πελοπίαν, ἑσπὸ αἰγὸς.

Τινες ἐξ ἀσθῆμων πῶν φανείσιν γεγονόσιν.

Δαρῆιον ἀκούω ἐν Ἰσάσπου φασὶ βροφῶν κύρου γενέσθαι, ὁ ὃν τελευτᾷ τὸν Δαρῆιον ἑσπὸ Ἀλεξανδρου νικηθεῖς, διον λῆς ἦν ἀρχέλαφος δὲ ὁ μακεδόνων βασιλεὺς Δούλης υἱὸς ἦν τῆς Σιμίχθου μενέλαος ὁ φιλίππου πάππος εἰς ἄλλο νό-

V 3 θους

θους ἐτέλει. ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀμώτας ὑπηρετῆς ἀερόπης,
καὶ Δοῦλθ' ἐπεπίθυτο Περσεύς Δεὸν καθέειλε Παῦλθ'
ὁ Γ' ὠμαῖθ', ἀργεῖθ' μὲν γένθ' ἦν, αἰδιόξου δέ τινθ' υἱός.
Εὐμνήης δὲ παῖδός ἀπόρου, καὶ τυμβωύλου πεπίθυται γε
νέσθαι. Ἀντίγονθ' ὁ φιλίππου ὁ καὶ ἐτρόφθ' αὐτῶν, καὶ
ἐκ τούτου κύκλωθ' περὶ γοργυθείς, αὐτουργός ἦν πολυ-
πέρχου, καὶ ἐλήσθαι· θεμισοκλῆς δὲ ὁ εὖ βαρβαρούς κα-
τανανμαχήθ' ἔσθαι, καὶ μόνθ' σωίεις τὰς τῆνθ' θεῶν ἐν τοῖς
χρησμοῖς φωνάς, τρεῖς τῆς υἱός ἦν, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ αὐ-
τῆς Ἀβρότονθ' φωκίων Δεὸς χρησός ἐπικλιθείς, παῖδός μὲν
Δοῖδουκας ἐργαζομλίου ἦν· Δημήτριον Δεὸς ἐν φαλιεῖα οἰκό-
τριβα γενέσθαι λέγουσιν ἐκ τοῖς οἰκίας Τιμοθέου, Εἰκόνω-
νθ' ὕπερβόλου Δεὸς, καὶ κλεοφώνθ', καὶ Δημάδου, καὶ
τοῖς περὶ τῆνθ' γενομλίων τῆς Δήμου τῆνθ' ἀθλωαίω, οὐδεὶς
αὐτῶν εἶποι ῥαδίως εὖ πατέρως, Καλλικροτίδας γεμῶ καὶ Γύ-
λιππος, καὶ Λύσανδρος ἐν Λακεδαιμονίᾳ μόθ' αὐτῶν ἐκαλοῦν-
το, ὄνομα Δεὸς αὖτ' ἄρα εὖ τοῖς τῆνθ' εὐπέρων, οὐδ' σωεισέ-
πεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες σωμαγωνιουμλίου ἐν τοῖς γυμ-
νασίοις, ὁ δὲ συγχωρήθ' εὖ Λυκοῦργθ' τοῖς ἐμμεῖνα-
σι τῆνθ' παιδῶν ἀγωγῆ πολιτείας Λακωνικῆς μεταλαβ-
χάνει. καὶ Ἐπαμινώνδας Δεὸς πατρός ἦν ἀφαιούς· Κλέων Δεὸς
ὁ Σικυωνίωμ τύρανθ' καταποντισῆς ἦν.

Γοργυθείς ἐν Λιθοτομίᾳ τῆς Σικελίας πολὺ

χρόνον ἀφαιεῖται.

Αἱ ἐν Σικελίᾳ Λιθοτομίαι περὶ τὰς ἐπιπολάς ἦσαν, σα-
δίου μῆκθ', εὖθ' ἄλλο πλέθρων ἦσαν Δεὸς ἐν αὐτῶν τῆ
χρόνου τοσοῦτον ἀφαιεῖται αἰθροποι, ὡς καὶ γεγαμη-
κέναι ἐκεῖ, καὶ παιδοποιήσασθαι· Εἰ τινες τῆνθ' παιδῶν ἐκείνων,

μη

μη Δεὸς πώποτε πόλιν ἰδόντες, ὅτε εἰς συρακούθ' ἦλθον,
καὶ εἶδον ἴππους ὑπερβυγμλίου, ἔφθυγον βοῶντες, οὕτως
ἄρα ἐξεπλάγηθ'· Δεὸς καλλισον τῆνθ' ἐκεῖ σπηλαίων ἐπώ-
νυμον ἦν φιλοξένου τῆς ποιητοῦ, ἐν ᾧ φασὶ ἀφαιεῖται ἐν κν
κλωπα εἰργάζεθ' τῆνθ' ἑαυτῆς μελῶν εὖ καλλισον, παρ' οὐδέεν
δέμθ' πῶ ἐκ Διονυσίου τιμωρίαν, καὶ καταδίκην, ἀλλ' ἐν
αὐτῆ τῆ συμφορᾷ μουσεργεῖ ὁ φιλόξενθ'.

Περὶ Μίδου, πλάτωνθ', καὶ πινδάρου, νηπίωμ

φρύγιοι εἰ ταῦτα ἀδουσι λόγοι· Μίδου τῆς φρυγός ἐτι νη-
πίου κατεύδονθ', μύρμηκας εἰσέρπειν εἰς τὸ σόμα, καὶ πᾶ-
ν φιλοπόνως καὶ φιλόργως εἰσφέρειν εὖ πυρούς. πλάτω-
νθ' Δεὸς μελιτῆς εἰς τὸ σόμα, κηρίον εἰργάζεσθαι· Εἰ πινδά-
ρω τῆς πατρώας οἰκίας ἐκτεθέντι, μελιτῆται τροφοὶ ἐγένον-
το, εὖθ' ἄρα τῆς γάλακθ' παρατεθεῖσαι μέλι.

Γοργυθείς ἐν Λιθοτομίᾳ τῆς Σικελίας πολὺ

χρόνον ἀφαιεῖται. Διονυσίον Δεὸς τὸν ἔρμωκροῦς λέγουσι ποταμὸν ἀφαι-
εῖν, ἔφερε Δεὸς αὐτῶν ἴππος, καὶ ὁ μὲν ἴππος κατὰ τοῦ
τέλμαθ' ὠλίσθανεν, ὁ δὲ ἀφαιεῖται τῆς ὄχθης ἐλά-
βετο, εἰ ἀπῆει, ὡς οὐκ ἐτι ἐν ἴππων ὄντα αὐτῆ ἀπολιπὸν, ὁ
Δεὸς ἠκολούθησε, εἰ χρεμετίσανθ' ὑπέστρεψεν αὐτῶν, εἰ ἐ-
κείνος ἐλάβετο αὐτῆ τῆς χάρις, καὶ ἐμελλεν ἀναβαίνειν, εἰ
τῆ χειρὶ αὐτῆ πᾶσι πέσει μελιτῆων πλῆθος, ἔφαθ' ὅσω
οἰγαλεῖται πρὸς τὸν Διονύσιον ἐρόμνον εὖθ' ἄρα τούτων, ὅ-
τι ταῦτα μοναρχίαν Δηλοῖ.

Περὶ Ἀριστομάχης Δίωνος γωαικός.

Διονύσιος ἐλαύνει τῆς σικελίας Δίωνα, πῶ Δεὸς γωαικῶ
αὐτοῦ Ἀριστομάχην, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆ παιδα ἐφύλαττεν, ὕπε-
ρον Δεὸς πῶ γωαικῶ ἀκούθ' Δορυφόρω αὐτοῦ πάντων

V 4 μάλι

μάλισα Σεραπευτῆ πολυκράτει γυναικα Δίδωσι, Συρα-
κούσι Θ' Δέ γέν Θ' ἦν Δίωρ Δέ παραλαβὼν συρακον
Γας ἀφελθέντ' εἰς λοκρούς Διονυσίου, εἰταῦθα ἠ μὲν
Ἀρήτη ἡ τοῦ Δίων Θ' ἀδελφῆ, προσεῖπεν αὐτὸν, ἠδὲ Ἀρι-
σμάχη εἶπετο Δι' αἰδοῦς ἐγκαλυπτομένη, καὶ οὐ τολμῶ
Θ' προσεπείρωσ αὐδρα, ἐπεὶ βιασθεῖθε, ἐν δεσμῶν τῆς πρὸς
αὐτὸν εὐνῆς οὐ διεφύλαξεν, ἰεπεὶ Δέ ἔπει αὐτῆς ἀπελο-
γήθη ἡ Ἀρήτη, πῶ ἐκ τῆ Διονυσίου αἰάγκῃ καταλέξαθε
ὁ Δίωρ προσηγάγετο πῶ γυναικα, καὶ τὴν παῖδα, καὶ εἰς
πῶ οἰκίαν ἔπεμψεν.

Γόρῃ τῆ Ὀμήρου ποιημάτων

Ὅτι Ἴνδοι τῆ παρὰ σφίσι ἐπιχωρίῳ φωνῆ τὰ Ὀμήρου με-
ταγράψαντες ἀδουσι οὐ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πόρσων βασι-
λεῖς, εἴτι χρῆ πισεύειν τοῖς ἔπει τούτων ἰσοροῦσι

Ὅτι ἀμνησικακῶ ὀφωκίων,

Φωκίων ὁ τῆ Φώκου πολλάκις στρατηγῆς, κατεγνώθη
θανάτω, καὶ ἦν ἐν τῶ δεσμοτυρίῳ, καὶ ἔμελλε πείσθαι ἐ-
κώνειον, ἐπεὶ Δέ ὤρεξεν ὁ Δῆμο Θ' πῶ κύλικα, οἱ προσή-
κοντες ἤροντο εἴτι λέγοι πρὸς ἐν ἑὸν, ὁ Δέ, ἐπισκῆπτῶ αὐ-
τῶ μηδὲν ἀθλωαίοις μνησικακήσειν ἔπει τῆς παρ' αὐτῶ
φιλοτισίας, ἠς νῶ πίνω ὅς τις ἢ οὐκ ἐπαινεῖ καὶ ἔπει θω-
μάζῃ ἐν αὐδρα, Δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος εἰνοεῖν οὐδὲν,

Πόρῃ Λακεδαιμονίων μὴ ἐσπουδασμῆως

πόρῃ παιδείας ἐχόντων

Λακεδαιμόνιοι μουσικῆς ἀπέριως εἶχον ἔμελλε γὰρ αὐ-
τῶ γυμνασίῳ, καὶ ὄπλων. εἰ Δέ ποτε ἐδιδάσκοντο τοῖς ἐκ
μουσῶν ἐπικουρίας, ἠ νοσήσαντες, ἠ παραφρονήσαντες, ἠ
ἄλλοτι τοιοῦτον Δημοσίᾳ παθόντες, μεθεπέμποντο ξέ-
νους

νους αὐδρας ὅι ἰατροὺς ἠ κατὰ πυθόχρησιν, μετεπέμ-
ψαντό γε μὲν Τέρπανδρον, καὶ Θάλιπτα, καὶ Τυρταῖον, καὶ
τὸν Κυδωνιάτιον Νυμφαῖον, καὶ Ἀλκμᾶνα, αὐλώδης γὰρ
ἦν. καὶ Θουκυδίδης Δέ ὁμολογεῖ, ὅτι μὴ ἐσπουδασμῆως
πόρῃ παιδείας εἶχον, ἐν οἷς λέγει πόρῃ Βρασιδίου. λέγει
γούτ' ὅτι ἡ ἀδύνατ' εἶπεν ὡς Λακεδαιμόνι Θ', ὅι ὡς
αὐ ἰδιώτης

Γόρῃ τῆ Τύφου μενεκράτους, καὶ πῶς ὁ Φί-
λιππος ἐπέλεξε αὐτόν.

Μενεκράτης ὁ ἰατρός εἰς τοσοῦτον προῆλθε Τύφου, ὥστε
ἐαυτὸν ὀνομάζειν Δία, ἀπέσειλε Δέ ποτε ἐπισολλῶ Φιλίπ-
πῳ τῆ Μακεδόνων βασιλεῖ, τοιαύτῳ Φιλίππῳ μενεκρά-
της ὁ ζεὺς εὖ πρότερον. αὐτέγραφε Δέ καὶ ὁ Φίλιππος Φι-
λιππῶ μενεκράτει ὑγιαίνειν, συμβουλεύω τοι προ-
γινεσθαι ἐν ἑὸν τοῖς κατὰ Ἀντίκυρον τόποις, ἠνίττετο Δέ
ἀρ' ἂν Δε τούτων ὅτι παραφρονεῖ ὁ αἰήρ

Εἰσία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος, καὶ Δι' ἐπὶ τῶ
ἑὸν θοίνῳ ἐκάλεσε καὶ ἰδίᾳ κλίνῳ αὐτῶ ἐκέλευσε πα-
ρεσθῆσθαι καὶ κατακλιθέντι θυματήριον παρέθηκε, καὶ
ἐθυμάτο αὐτῶ, οἱ Δέ, λοιποὶ εἰσιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρε-
πῶς τῶ Δείπνον ὁ τοίνῳ μενεκράτης τὰ μὲν πρότα ἐνεκαρ-
τέρει, καὶ ἔχαρε τῆ τιμῆ, ἐπεὶ Δέ κατὰ μικρὸν ὁ λοιμὸς πε-
ριῆλθεν αὐτῶ, καὶ ἠλέγχετο ὅτι ἦν ἀνθρώπῳ, καὶ ταῦ-
τα εὐήθης, ἐξανασῆς ἀπικῶν ὤχετο καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμε-
λῶς πάντῳ τῆ Φιλίππου πῶ αἰοῖαν αὐτῶ ἐκκαλύψαντ' ὅ,

τίσι τὰς Ἀθήνας εἰκασεν ὁ ἰσοκράτης

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ἔπει τῆς ἀθλωαίων πόλεως,
ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐταίραις, καὶ γὰρ ἐκείνους ἔπει ἀλισκομέ-

X νους

τους ἄνω τῆς ὄρας αὐτῆ βούλευσαι σωεῖναι αὐταῖς, ὅμως δὲ μηδένα εὐτελῶς οὕτω πῶλε φρονεῖν, ὡς ἄπο μείναι αὐ σιωοικῆσαι τινὶ αὐτῆ καὶ οὐν καὶ τῶ ἀθλωαίων πόλιν ἐπεπιδημῆσαι μὲν εἶναι ἠδίστην, καὶ κρηά γε ἄπο πασῶν τῆ κρηά τῶ ἔλλαδα διαφέρειν εἰοικῆσαι δὲ ἀσφαλιῆ μνηέτι εἶναι. ἠνίττετο δὲ διὰ τούτων ἄν ἐπιχωριάζοντας αὐτῆ συκοφαντάς, καὶ τὰς ἐκ τῆ Ἰημαγωγούτων ἐπιβουλάς

Γορὶ τῆ τῶν μεγίστων πολέμων προφάσεων

Ἐμέ δὲ οὐ λέληθεν ὅτι τῆ μεγίστων πολέμων αἱ ἀρχαὶ Διοκῆσι πῶς εὐκαταφρόνητοι γεγονέναι, ἦν μὲν γὰρ πῶρ σικόν, ἐκ τῆς μαλακείου τῆ Σαμίου πρὸς ἀθλωαίου Διφφορῆς τῶ ἀρχὴν λαβεῖν φασί, τὸν γε μὲν πελοποννήσιον Διφ τῆ μεγαρέων πινάκιον τόνδε ἰδρὸν καλούμενον, ἐκ τῆς εἰς προξέως τῆ Δικῶν τῆ ἀμφικτυόνων, τῆ δὲ κρηά χαιρώνειαν φιλονεικησάτων Ἀθηναίων πρὸς φιλίωπον, καὶ λαβεῖν οὐ θελησάτων.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης Ἀλέξανδρον ὀργιζόμενον προκύναι ἐπέειπεν

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον προκύναι βουλόμενος, καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλά, ταυτὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν· ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἴσους, ἀλλὰ πρὸ ἄνδρα κρείττονας γίνεται, σοὶ δὲ αὐδαίς ἴσος.

Ἀριστοτέλης τὰ λέοντα συμβουλεύων Ἀλεξάνδρῳ, πολλοῖς ὠφέλιμος γέγονεν, ἐξ ὧν καὶ τῶ παρὶδα κρηάκησε κρηεσκαμνύω ἄνω φιλίωπου.

Γορὶ τῆ παρά λίβυσιν, ἢ ἄνω τῆ ἔλεφαίων φονθθέντων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀκροακόντων

τούς

τούς ἄνω τῆ ἔλεφαίων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀκροακόντων, οἱ λίβυες διαπτόουσι διαπρεπῶς, καὶ ὑμνοὺς τινὰς ἀδουοῖν ἐσι δὲ τοῖς ὑμνοῖς ἢ ἄνω θήκη ἐκείνη, ἀγαθοὺς ἀνδρας εἶναι λέγει ἄν ἀτιπάλους γενομνίους θηρίων τοσοῦτα. λέγει γὰρ καὶ τὸ ἐν δόξῳ ἀκροακόντων, ἐν ταφίον εἶναι τῶ διαπτόμῳ.

Τί ἔλεγεν ὁ Διογένης πρὸς μεγαρέων

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλά τῶ ἀμαθίαν καὶ τῶ ἀ παιδουσίαν τῆ μεγαρέων διαβάλλων, καὶ ἐβέλετο μεγαρέως ἀνδρὸς κρείος εἶναι μάλλον, ἢ ὑὸς· ἠνίττετο ὅτι τῆ θερεμμάτων ποιουῶται πρόνοιαν οἱ μεγαρεῖς, τῆ παιδίων δὲ οὐχί.

Γορὶ τῶν τοῖς θηβαίοις προφανομνίων Ἀλεξάνδρου

ἄνω ἐπ' αὐτῶ τῶ δυνάμιν ἄγοντο

ἠνίκα Ἀλέξανδρος ὁ φιλίωπου ἰδί τὰς θήβας ἦ γε τῶ δυνάμιν, οἱ μὲν θεοὶ σημεῖα αὐτοῖς, καὶ τέρατα ἀπέτελλον προσημαίνοντες τὰς πρὸς αὐτὸ ὅσον οὐδέπω τύχας· οἱ δὲ, ὡς ἄνω ἐν Ἰλλυριοῖς Ἀλέξανδρος τεθναῖναι, πολλά καὶ βλάσφημα εἰς αὐτὸν ἀπερρίπτου. ἢ μὲν τῆ ἐν ὀγχησῶ λίμνῃ φοβρὸν ἦχον ἀνέδωκε, καὶ σιωεχῆ, καὶ τὰ ὀρημάτα ἐφίκει. ἢ δὲ πρὸς τὴν ἰσμινόν, καὶ αὐτὰ τὰ τείχη ἔρουσε κρήνη καλουμένη Διερκην, καὶ διαρῶ, καὶ ἠδὲ ἔρουσε ὕδατι παρὰ πάντα τὴν πρὸθεν χερόνον, ἀφνω καὶ παρ' ἐλπίδα αἵματ' ἀνεπλήσθη, μακεδόσι δὲ ἐπίσθον θηβαῖοι ἀπειλεῖν τὸ δαμόνιον.

Ἐν δὲ τῶ κρηά πολιν αὐτῆ τῆς Διμήντρο, ἀρχὴν κρηά τῆ προσώπου τῆ ἀγάλατ' ἐξύφαινε τῶ ἐαυτῆς τέχνῳ, καὶ τὴν ἰσὸν ὄν εἶωθεν ἐργάζεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἀθηνᾶς τῆς καλουμένης Ἀλακομνιῆδι ἀγαλμα αὐτομάτως κατεφλέχθη πρὸς μὴ προεχθέντο, καὶ ἄλλα πολλά.

X 2 πρὸς

Πρὸς Διωξίτου

Διωξίτου Ὀλυμπιονίκης ἀθλητῆς ὁ Ἀθηναῖος εἰσή-
 λαυεν εἰς τὰς ἀθῆνας κατὰ τὸν νόμον τῆς ἀθλητῆς σωέρ-
 ρει τοίνω τὰ πλήρη καὶ ἄλλα ἄλλαχόθεν ἐκκεραμανν-
 μιν ἐδεῶντο αὐτῶν· ἐν δὲ τοῖς ἐργασίαις ἀλλοίω-
 πον ἀπὸ τῆς ἀθῆνης δὲ αὐτῶν ὁ Διωξίτου, παρὰ
 χεῖμα ἠτήθη τῶν κάλλους, καὶ διετέλεσεν ἀρβύλων τῶν
 ἀθροῶν, καὶ ἐπιστεφόμενος, καὶ εἰς πολλὰς τὸ πρῶτον
 ἀλλάττω χροιάς, ἐκ δὲ τούτων πολλοῖς ἐγένετο κατάφο-
 ρος, μὴ ἀργῶς ἰδῶν τῶν ἀθροῶν· μάστιγα δὲ δι' αὐτοῦ
 ἐπάσθης κατέγνω, χρυσοῦ κατόπτερον κορινθίου ἐπι-
 πρόσκετο Διογένης ὁ Σινοπεύς. καὶ πρὸς τοῦ πλουσίον ὄρα-
 τε εἶπε, ἐν ἀθλητῶν ὑμῶν ἐν μέγαν ἔστω παιδίσκης ἐκ-
 τραχηλιζόμενον.

Πρὸς ἀληθείας, καὶ εὐδρυεσίας

Γυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῆς θεῶν τοῖς ἀθροῦ-
 ποῖς δεδόσθαι κάλλια, τότε ἀληθεύειν, εἰ τὸ εὐδρυετεῖν,
 καὶ προσετίθη ὅτι καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἐκάτδρομ.

Πρὸς Διονυσίου, καὶ Φιλίππου

Σωουσία ποτὲ ἐγένετο Διονυσίῳ τῶν ἀδελφῶν, καὶ φι-
 λίπῳ τῶν ἀμώτου πολλοὶ μὲν οὖν, ὡς εἰκός, καὶ ἄλλοι λό-
 γοι ἐπέρρηθον, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκείνο, ἤρετο ὁ Φιλίππος τὸν
 Διονυσίον· πῶς τοσαύτῳ παρὰ τῶν πατρῶν λαβῶν ἀρχὴν,
 εἶτα οὐ διεσώθη αὐτῶν, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο οὐκ ἔξω μέλους
 ὅτι τὰ μὲν ἄλλα μοι κατέλιπε ὁ πατήρ, τῶν δὲ τύχῳ ἢ ταῦ-
 τα ἐκπύθη, καὶ διεφύλαξεν οὐκ ἔτι.

Πρὸς Βορρέα ἀέμου τιμῆς

Θαυρίοις ἐπέπλει Διονύσιος, καὶ τριακοσίας ἤγεν ἐπ' αὐ-
 τῶν

τοῦ ναῦς ὁπλιτῆς πεπληρωμίας, βορρέας δὲ ἀπτιπνεύσας
 τὰ σκάφη σωέτριφε, καὶ τῶν δυνάμιν αὐτῶν τῶν ναυτικῶν
 ἠφάνισεν· ἐκ δὲ τούτων οἱ θούριοι τῶν βορρέα ἔδουσαν, καὶ
 ἐφίπτεοντο εἶναι ἐν ἀέμον πολίτῳ· καὶ οἰκίαν αὐτῶν, καὶ
 κληρομακλήρωσαν, καὶ κατέκασον ἔτι ἐπετέλωσαν αὐ-
 τῶν, οὐκοῦν ἀθῶν αἰοίμονοι κηδεσὴν αὐτῶν ἐνόμισον, ἀλλὰ
 καὶ θούριοι εὐδρυέτω αὐτῶν ἐπέρχεσαν· παυθῆναι δὲ φη-
 σιν, ὅτι καὶ μεγαλοπολίται.

Νόμος πόρσιος πρὸς τῆς συμβουλῶν-
 τῶν βασιλεί.

Νόμος καὶ οὗτος πόρσιος ἐάντις μέλλῃτι τῆς ἀκρῆς
 τέρων, καὶ τῆς ἀμφιλόγων συμβουλεύειν βασιλεί, ὡς πλὴν
 θου χρυσῆς ἔσκηκε, καὶ ἐὰν Δόξη παρανεῖν τὰ δέοντα, τῶν
 πλὴν θου λαβῶν ἔστω τῆς συμβουλῆς μαθὼν ἀπέρχεται·
 μασιγοῦται δὲ ὅμως ὅτι ἀπείπει βασιλεί· ἀνδρὶ δὲ ἐλθ-
 θῆρα· κατὰ γε τῶν ἐμῶν κρίσιν, οὐ κατ' ἀξίαν ἀπικρίνει
 δεῖ ἔστω τῶν μαθοῦ τῶν ὑβριμ.

Πρὸς Ἀρχεδίκου ἐρωτῶ

Ἀρχεδίκου τις ἠγάθη τῆς ἐναυκράτει ἐταίρος, ἢ δὲ ἦν
 ἔστω φανθῶ, καὶ δεικῶς φορτικῆ, καὶ ἀδρῶς ἦται μαθοῦς,
 καὶ λαβοῦσα πρὸς ὀλίγον ἀνωμίλησε τῶν δόντι. εἶτα ἀπέ-
 κλινεν ἐραθεῖς οὖν ὀνεανίσκη αὐτῆς, καὶ τυχεῖν μὴ δυ-
 νάμεθ, ἐπεὶ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ὄναρ αὐτῆς σωεγέ-
 νετο, καὶ παρὰ χεῖμα ἐπαύθη τῆς ἐπιθυμίας.

Πρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκροῦ

Ὁ μὲν Φιλίππου, καὶ Ὀλυμπιάδῳ Ἀλέξανδρῳ ἐν
 βαβυλῶνι ἐν βίον καταστέλλας, νεκρὸς ἐκείτο, ὁ δὲ Διὸς εἶ-
 ναι λέγων· καὶ σασιάζόντων πρὸς τῆς βασιλείας τῆς πόλι-
 τῶν

αὐτῶν ταφῆς ἄμοιροί ἦν, ἧς μεταλλαγάνουσι καὶ οἱ σφόδρα πένητες, τῆς φύσεως τῆς κοινῆς ἀπαισούσης τὴν μηκέτι ζῶντα κατακρύψαι· ἀλλ' οὗτός γε τριάκοντα ἡμέρας κατελέλειπτο ἀκυσθῆς ἕως Ἀρισάνδροῦ ὁ τελευτήσους θεόληπτός γενόμενος, ἢ ἕκτινος ἄλλης σωτυτυχίας καταχευεῖς, ἦλθεν εἰς μέσους δὲ μακεδόνας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη, ἐν πάντων τῶν ἐξ αἰῶνός βασιλέων εὐδαιμονέστατον Ἀλέξανδρον γεγονέναι, καὶ ζῶντα, καὶ ἀποθανόντα. λέγειν ἄρα δὲ θεοὺς πρὸς αὐτὸν ὅτι ἄρα ἢ Ἐποδλεξαμένη γῆ καὶ σῶμα ἐν ᾧ καὶ πρῶτον ᾤκισεν ἢ ἐκείνου ψυχή, πανθυδαίμων τε ἔσαι, καὶ ἀπόρρητος Δι' αἰῶνός. ταῦτα μαθόντες πολλῶν εἰσεφέροντο φιλονεικίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆ βασιλείαν, καὶ ἀγώγιμον δὲ ἄγειν ἐπιθυμῶν, ἵνα κειμήλιον ἔχῃ, βασιλείας ἀσφαλοῦς, καὶ ἀκλινοῦς Ὀμηρον· Πτολεμαῖος δὲ εἶτι χεῖρα πειθεύειν, καὶ σῶμα ἐξεκάλυψε, καὶ μετὰ ἀπουδίης εἰς τὴν Ἀλεξανδρου πόλιν τὴν κατ' Αἴγυπτον ἐκόμισε· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μακεδόνες τὴν ἡσυχίαν ἤγον· Περδίκκας δὲ αὐτὸν Διόνειον ἐπεχείρησεν, οὐ τοσοῦτον δὲ ἐμέλλε τούτω τῆς εἰς Ἀλέξανδρον πολυωρίας, καὶ τῆς εἰς τὸν νεκρὸν ὀσίας ὅσον τὰ προλεχθέντα ἕως τοῦ Ἀρισάνδρου αἰεφλεγεν αὐτὸν, καὶ ἐξῆπτεν. ἐπεὶ δὲ κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον, ἕως τοῦ νεκροῦ μάχη καρτερὰ πάνυ σφόδρα ἐγένετο, ἀδελφὴ τρόπον τινὰ τῆς ἕως τοῦ εἰδιώλου τῆς ἐν Τροίᾳ, ὃ πρὸ Ὀμηροῦ ἀδελφί, λέγων ἕως τοῦ Αἰνείου ἐν Ἀπόλλωνα εἰς μέσους ἐμβαλεῖν δὲ ἦρωας. αἰεσειλεμ δὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ περδίκκας ὁ Πτολεμαῖος εἶδωλον γὰρ ποιησάμενος ὁμοίον Ἀλεξάνδρῳ, κατεκόμισεν

ἑωρῆτι

ἑωρῆτι βασιλικῆ, καὶ ἐν ταφίοις ἀξιοζήλοισ· εἶτα ἕως αἰαπαύθης ὑπὸ μίαν τῶν περδικκῶν ἀμαζῶν, καὶ ἐπ' αὐτῆς κατεσκευάσεν φέρτερον μεγαλοπρεπῶς ἀργύρεον, καὶ χρυσοῦ, καὶ ἐλέφαντι, καὶ τὸ μὲν ὄντως Ἀλεξανδρου σῶμα, λιτῶς καὶ ὡς ἔτυχε προὔπεμψε κρυπταῖς ὁδοῖς, καὶ ἀτρίπτοις ὁ δὲ περδικκας καταλαβὼν τὸ τοῦ νεκροῦ φάσμα, καὶ τὴν Διόσκουραθεῖσαν ἀρμάμαξαν, αἰεσάλη τοῦ Δρόμου, οἰόμενος ἔχειν τὸ ἄθλον, ὅτε δὲ ἐμαθεν ἀπατηθεῖς, ἵνικα Διόνειον οὐκ εἶχε.

X 4 Αἰλια-

ΑΙ ΔΙΑΝΟΥ ΡΟΙΚΙΑΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕ-
ΚΑΤΟΝ.

Γράϊ Αταλάντης.

Ὁ γ' οὗτος Ἀρκαδικὸς ἄσπερος τῶν
Ἰασίων Ἀταλάντης ταύτῃ ἐπα-
τήρ γενομένην ἐξέθηκεν, ἔλεγε γὰρ οὐ
δυρατέρων ἀλλὰ ἀρρένων δείδαι ὁ
Δε ἐκθεῖναι λαβῶν, οὐκ ἀπέκτεινεμ,
ἐλθὼν Δε ἕδι τὸ παρθενιον ὄρεθ, ἐ-
θηκε πηγῆς πλοσίον κὶ ἦν ἐταῦθα ὑπανῆθ ὡς τρεα, καὶ
ἐπέκειτο σωηρεφῆς Δρυμῶν καὶ τῶ μὲν βρέφους κατεψή-
φισο θάνατθ οὐ μὲν ἄσπερ τῆς τύχης προυδόθη, ὀλίγω
γὰρ ὑσερον ἄσπερ κωηγετῆ ἀφρημλὴν τὰ ἐαυτῆς βρέφη
ἀρκτθ ἦκε σφριγώντων αὐτῆ τῆ μαζῶν, καὶ βαρνω-
μλίων ἄσπερ τῶ γάλακτθ· εἶτα κατὰ τινα θείου πομπῶ
ἠοδεία τῶ βρέφει ἐδήλωσεν αὐτὸ, κὶ ἔρα τὸ θηριονικουφί-
δη τῆς ὀδύνης, καὶ ὠρεξε τροφῶ τῶ βρέφει καὶ οὖν καὶ
αὐθις ἐπαντλοῦσα τῶ γάλακτθ, εἰ ἐποχετεύουσα, εἰ ἐπει-
τῆ ἐαυτῆς μήτηρ οὐκ ἔμεινε, τῆς μηδὲν οἱ προσηκούσης
τροφὸς ἐγένετο ταύτῃ οἱ κωηγέται παρεφύλαττον, καὶ
οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβουλεύσαντες τῶ θηριεῖς τὰ ἐκγονα αὐ-
τῆς, εἰ αὐτὰ ἕκαστα τῆ Δρυμῶνων κατασκεψάμενοι, ἀπελ-
θούσης κατὰ σωῆθειαν κατὰ γε ἄγρευ, κὶ νομλὴ τῆς ἀρ-
κτθ, τὸ ἀταλάντῃ ὑφείλοντο καλουμένην ἄσπερ οὐδέπω
αὐτοῖ

αὐτοὶ γὰρ ἔθεντο αὐτῆ ὄνομα καὶ ἐτρέφετο ἐν αὐτοῖς ἐν
ὄρει τῆ Ἰσοφῆ, κατὰ μικρὸν Δε αὐτῆ τὰ τῶ σώματθ με-
τὰ τῆς ἡλικίας αἰέτρεχε, καὶ ἦρα παρθενίας καὶ τὰς τῆ
αἰδρωῶν ὀμλίας ἐφθυγε, καὶ ἐρημίαν ἐπόθει κασαλαβοῦ-
σα τῆ ὄρων τῆ ἀρκαδικῶν τὰ ὑψηλότατα ἐνθα ἦν κὶ αὐ-
λῶν κασαρρέυτθ, καὶ μεγάλα Δρυς, ἔτι Δε καὶ πνεῦ-
μα, καὶ βαθεῖά τις ὕλη· τι γὰρ ὑμᾶς λυπεῖ, καὶ αὐτρου
Ἀταλάντης ἀκούσαι, ὡς τὸ τῆς Κακυφους τὸ ἐν ὀμῆρω καὶ
ἦν ἐν κοίλῃ τῆ φάραγγι σπήλαιον ἐν, καὶ βαθὺ πάνυ κα-
τὰ πρόσωπον Δε βαθεῖ κρημνῶ ὠχύρωτο· κίττι Δε αὐτὸ
πδιδεῖρον, καὶ ἐνεπλέκοντο οἱ κίττοι μαλακῆς Δένδρεις,
καὶ Δι αὐτῆ αἰείρον, κρόκοι τε ἦσαν πδιδεῖ τὸ τὸπον ἐν μα-
λακῆ φύμλοι, καὶ βαθεῖα τῆ ὕλη, σωανέτελλε Δε αὐτοῖς
καὶ Ἰάκινθος, καὶ ἄλλη πολλὴ χροιά αἰθέων, οὐ μόνον εἰς ἐ-
ορτῶ ὄφως σωτελεῖν διωαμλίων, ἀλλὰ εἰδομαὶ ἐξ αὐτῆ
τὸν ἀέρα ἐν κύκλω κασαελάμβανον· καὶ παρῆν τῆ τε ἄλλῃ
πανηγυρίζειν, καὶ κατὰ τῶ εὐωδία ἐσιᾶσαι, δάφναι τε
ἦσαν πολλαί, φυτοῦ θάτελους ἀκμάζοντθ, ἠδὲται προ-
σιδεῖν κόμοι, καὶ ἄμπελοι Δε πάνυ σφόδρα εὐθενοῦτο
βοτρυῶν προτῶ αἴρου τεθληῦαι, τὸ φιλοργὸν τῆς Ἀταλάν-
της ἐπεδείκνυτο· ὕδατὰ τε Δι τελεῖ εἰσρέοντα, καὶ κα-
σαρὰ ἰδεῖν, κὶ φυχρὰ ὄσορ τε ἀφομλῶ τεκμήρασαι, καὶ
κασαγνῶναι πιόντι, χύδλω, καὶ ἀφθόνως ἐπερρεῖ· τὰ Δε
αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς ἀρδία τῶ Δένδρεις τοῖς προειρημέ-
νοῖς ἦν ἐπιτήδεια σωεχῶς ἐπιρρέοντα, καὶ εἰς τὸ ἔμβιον αὐ-
τοῖς συμμοχόμενα ἦν οὖν τὸ χωρίον χαρίτων ἅμα μεσῶν κὶ
σεμνότητοντε ἅμα, καὶ σῶφρονα παρθενεῶνα ἐδίκνυεν.
ἦν Δε ἀρὰ τῆ Ἀταλάντῃ σρομναὶ μὲν αἱ Δωραὶ τῆ τεθρα
Υ μλίων

μύλων, τροφή δὲ τὰ τούτων κρέα, ποτόν τε τὸ ὕδωρ, σολῶν δὲ ἡδνητο ἀπερξίμοινα, καὶ τοιαύτω οἶαν μὴ ἀφιδεῖν τῆς Ἀρτέμιδος· ἔλεγε γὰρ Ζηλοῦδ αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, καὶ ἐν τῷ παρθένον εἶναι Διὸς τέλους ἐτέλειν· ἐπεφύκει δὲ ὠκίαθι ἐν πόδασι, καὶ οὐκ αὖ αὐτῷ Διέφυγεν, οὔτε θηρίον, οὔτε ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄνθρωπος, φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν, οὐκ αὖ τις αὐτῷ κατέλαβεν· ἦρων δὲ αὐτῆς οὐχ' ὅσοι μόνου αὐτῷ εἶδοι, ἀλλ' ἦδη καὶ ἐκφήμης ἠρᾶτο· φέρε δὲ καὶ εἶδον αὐτῆς εἶτι μὴ λυπῆ Διὸς γράψωμι· λυπεῖ δὲ οὐδέμ, ἐπεὶ καὶ ἐκ τούτων προσγένοιτο, αὐτῶν λόγων τε ἐμπειρία, καὶ τέχνη, μέγα δ' ἔτι παῖς οὖσα, ἑσπέρως τὰς τελείας ἡρωαῖκας, κάλλει δὲ ἡρώως οὐκ ἄλλη τῇ ἐσπελοποννήσῳ παρθένων τῇ τότε· ἀρρενωπὸν δὲ, καὶ γοργὸν ἔβλεπε, ἑσπέρω μὲν καὶ ἐκ τῆς θηρίου τροφῆς, ἐπεὶ καὶ θυμοειδῆς ἦν, ἦδη δὲ καὶ τῇ ἐν τοῖς ὄρεσι γυμνασίῳ κορικόν τε, καὶ ραδιινὸν εὐδέμ εἶχεν, οὐ γὰρ ἐκ θαλάμου προήει, οὐδέ ἦν τῇ ἐσπέρω μητρῶσι, καὶ τίτθαις τρεφομένην, εἰ δὲ ἐσπέρωγον τῆ σῶματ' οὐδέ ἑσπέρω εἶχε καὶ μάλα γε εἰκότως, ἅ τε ἐν τοῖς κωηγασίῳσι, καὶ πᾶσι αὐτὰ τὰ γυμνάσια εἰς πᾶν σῶμα ἐκτελοῦσα ξανθὴ δὲ ἦν αὐτῆς ἡ κόμη, οὔτι που πολυπερξίμοσύνῃ γωακεία, καὶ βαφαῖς ἅμα, καὶ φαρμάκοις ἀλλ' ἦν φύκου ἔργον ἡ χρῆσις, πεφοίνικτο δὲ καὶ ἐσπέρω τῇ ἡλίῳσι αὐτῆς τὸ πρῶσωπον, καὶ ἐρυθμήματι ἐφῆκε αὐτικρυς, τί δὲ οὕτως ὠραῖον γένοιτο αὐτῷ; ὡσπερ δὲ καλὸν, ἢ τὸ πρῶσωπον αἰδιδείσθαι πεπαλιθυμένης παρθένου; δύο δὲ εἶχεν ἐκπλακτικὰ, κάλλ' ἅμαχον, καὶ σὺν τούτῳ καὶ φοβεῖν ἐδύνατο, οὐδέ τις αὐτῶν αὐτῷ ἠγάθη ῥάθυμ' ἄνθρωπ', ἀλλ' οὐδ'

οὐδ' αὖ ἐτόλμησεν ἀτιβλέψειν τῷ ἀρχῆρ, τοσαύτη μετὰ τῆς ὄρας κατέλαμπεν ἡ αἴγλη ἐν ὄρωνας· Δεινὴ δὲ ἦν ἐντυχεῖν τάτε ἄλλα, καὶ τῷ σπανίῳ, οὐ γὰρ αὖ αὐτῷ εὐκόλως οὐδέ τις εἶδεν, ἀλλ' ἀδοκῆτως, καὶ ἀπερόπτως ἐπέφηνε Διῶκουσθ θηρίον, ἢ ἀμωρομένη τινὰ ὡσπερ ἀσῆρ δακτύλουσθ ἐξέλαμπεν ἀσραπῆς Δίκω, εἶτα ἀπέκρυπτεν αὐτῷ Διὸς θεούσθ, ἢ Δρυμῶν, ἢ λόχη, ἢ τι ἄλλο τῇ ἐν ὄρει δάλλ'· καὶ οἱ ποτὲ καὶ οἱ τῷ ὄμορον γεινιῶσθ οἰκουῶτες μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ἐρασαὶ θρασεῖς, καὶ κωμασαὶ βαρύντατοι, δύο τῇ κενταύρων ὕλαῖός τε, καὶ ῥοῖκ' ἦν δὲ ἀρᾶ ὁ κῶμ' αὐτῇ, οὔτε αὐλητρίδες, οὔτε αὐτὰ Δῆπου τὰ τῇ μειρακίῳ τῇ κατὰ πόλιν, ἀλλὰ πεῦκαι μὲν ἦσαν, καὶ ταύτας ἐξάψαντες, καὶ αἰαφλέξαντες, ἐκ τῆς πρῶτης τῆ πυρὸς φαντασίας ἐξέπληξαν αὐτῶν καὶ Δῆμον, μήτι γοῦ μίαν παρθένον κλέδλους Δὲ πιτύων νεοδιρεπῆς ἀκαλῶσθαι, εἶτα τούτοις ἐαυτῶν δαπλέξαντες, εἰργάζοντο σεφαῖους· σωεχῶς δὲ εἰ θαμνά ἐπικροτοῦσθαι τοῖς ὄπλοισι Διὸς τῇ ὄρω σωεκαίοντες καὶ τὰ Δένδρα, ἠδὲ τῷ παῖδα ἔσπευδον κακοὶ μνησῆρες σὺν ὕβρει, καὶ αὐτῶν τὰ ἐδίνα τῇ γάμων προεκτελοῦσθαι· τῷ δὲ οὐκ ἔλαθον ἢ ἐπιβουλή, ἰδίῳσθαι ἢ ἐκ τῆ ἀνῆρ τὸ πῦρ, καὶ γνωρίσθαι οἱ τινὲς ποτὲ ἀρᾶ ἦσαν οἱ κωμασαὶ, μηδὲν δαπαπεῖσθαι μηδὲ ἐσπέρω τῆς ὄφειως κωραπῆξασθαι, καὶ μὴ τόσον ἐκύκλωσεν, ἀφῆκε ἢ εἰς βέλος, καὶ ἐτυχε τῆ πρῶτη μάλα εὐκαίρος, καὶ ὄμ' ἐκῆτο, ἐπήδ δὲ ὁ Δεύτερος οὐκ ἔτι κωμασικῶς, ἀλλ' ἦδη πολεμικῶς· ἐκείνῳ μὲν ἐπαμῦναι θέλων, ἐαυτῷ δὲ ἐμπαλῆσαι τῷ ὄρω ἀπνητῆσε δὲ ἀρᾶ τούτῳ τιμωρὸς ὁ τῆς κόρης οἰσὸς ὁ ἔτρωσ καὶ ἐσπέρω τῆς ἰασίῳσθαι Ἀταλάντης τοσαύτα·

Υ 2

Πῶς ὁ

Πῶς ὁ μακαρεὺς ἑώρα τῆς ἑαυτοῦ ἀπλωείας

ἑώρα τῆς θεῶν ἐτιμωρήθη.

Μιτυλίω αἰθῆρ μακαρεὺς ὄνομα ἰδρὺς τῆς Διονύσου, ἑώρα μὲν οὐτῶς ἰδέειν πράττειν ἦν, ἐπιεικῆς, αἰοσιώτατος δὲ ἀθρώπων τὰ μάλιστα, ξένου δὲ ἤκουτο παρ' αὐτῶν, καὶ δόντος αὐτῶς παρακρησθῆκω χρυσίου πλῆθος ἐπὶ μυχῶν τῆς αἰακτόρου, τὴν γῆν διασκέπας ὁ μακαρεὺς κατάρυξε πρὸς χρυσίον χρόνον δὲ ἀφικόμηνος ὁ ξένος, πρὸς χρυσίον ἀπῆται ὁ δὲ, εἰς ἀγαγὼν ἔνδον ὡς ἀφιδώσον, κρησάφασε, καὶ πρὸς χρυσίον ἀνάρυξεν αὐτῶν αὐτῶν δὲ τὸν ξένον κατέστηκε, καὶ ἄετο ὡς αὐτῶν ἀθρώπους, λαμβάνειν οὕτω καὶ τὸν θεόν, πάλιν οὐκ ἀπῆντισε ταῦτα ταῦτη, πόθεν; χρόνου δὲ ὀλίγου διεληλυθότος, αἱ μὲν τῆς θεοῦ τριετηρίδες ἀφίκοντο ὁ δὲ ἔδουε μεγαλοπρεπῶς, καὶ ὁ μὲν πάλιν τὴν βακχεῖαν εἶχεν, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ δύο ὄντες, ἔνδον ἀπελείφθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς ἰδρυργίαν, τῶν βωμῶν τῶν πατρῶν προσήλθον ἐτι καιομένων τῶν ἐμπύρων καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέχετο τὸν τράχηλον, ὁ δὲ πρεσβύτερος ἡμελημλίω εὐρῶν σφαγίδα, τὸν ἀδελφὸν ἀπέκτεινε ὡς ἰδρῆον. οἱ δὲ κρησά τὴν οἰκίαν ἰδόντες, ἀπεβόησαν ἀκούσας ἢ μήτηρ τῆς βοῆς ἐξεπήλησε, καὶ διασκέπην τὸν μὲν νεκρὸν, πρὸς δὲ κατέχοντα ἐν τῷ σφαγίδῳ ἡμαγμλίω, χίον ἀρπάσας τῶν ἐκ τοῦ βωμοῦ ἡμῖκαυτορ, ταῦτη τὸν παῖδα ἀπέκτεινε. ἦκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν μακαρέα, ἐκ ἀπολιπῶν τὴν τελετὴν ὡς εἶχε σὺν ὀρμῇ καὶ θυμῶν εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῶν θύρων ὡς κρησάειχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐκτεινε. ἐκπυσσά οὖν ἐγένοντο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας, καὶ συλληφθεὶς ὁ μακαρεὺς καὶ σρεβλούμενος, ὡμολόγησεν

γησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῶν αἰακτόρων ἑδρασαν ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολλήσεσι, τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν ὁ δὲ παρενόμως σφαγείς, πρὸς τιμῆς ἦλθε δημοσία, καὶ ἐτάφη τῆς θεοῦ προστάξασθαι ἔτισεν οὖν ὁ μακαρεὺς οὐ μεμπτήρ τὴν Δίκην, ὅτι δὴ τὸ ποιητικόν, σὺν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ τῇ τῆς γωαικός, καὶ οὖν, καὶ τῇ τῶν παίδων προσέτι.

Πρὸς βήλου μνήματος, καὶ κακοῦ τῶν ξέρξης σημείου ἐν τούτῳ προφαινομένου

Ξέρξης ὁ Δαρείου παῖς τῆς βήλου τῆς ἀρχαίου Διασκέπας πρὸς μνήμα, πύελον ὑελίνω εὐρεν, ἔνθα ἦν κείμενος ὁ νεκρὸς ἐν ἐλαίῳ, οὐ μὲν πεπλήρωτο ἢ πύελος, ἐν δὲ δὲ ἀπὸ τῆς χείλους εἰς παλαιστὴν παρέκειτο διὰ τῆς πύελου, καὶ σήλη βραχέια, ἔνθα ἐγένετο, τῶν ἀνοίζαντι τὸ μνήμα, καὶ μὴ αἰαπληρώσαντι τὴν πύελον, οὐκ ἔστιν ἄμεινον ἀναγνοῦς δὲ ὁ ξέρξης, ἔδρασε καὶ προσέταξεν ἐπιχέαι ἔλαιον τὴν ταχίστην, οὐ μὲν πεπλήρωτο ὁ δὲ πάλιν προσέταξεν ἐπιχέαι. αὐξήσιν δὲ οὐκ ἐλάμβανεν, ἕως ἀπέπεισε μάτηρ ἀναλίσκωρ τὸ ἐπιχεόμενον κρησάειχε δὲ ὀπίσω τὸν τάφον ἀπῆλλαγι ἀδελμονῶν οὐ διεφύλαξε ἢ σήλη ὅτι προεῖπεν. ἀθροίγας γὰρ ἐβδολμήκοντα μυριάδας ὑπὸ τῶν ἑλλώας, κακῶς ἀπῆλλάξεν, εἶτα ἐπανελάθων, ἀσχισα ἀθρώπων ἀπέθανεν, ἀποσφαγείς νύκτωρ ἐν τῇ εὐνῇ ἑώρα τῆς ἑοῦ

Πρὸς εὐριπίδου ἐξισίασει μεθυθέντος.

Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἐξισίασιν παρεσκευάσεν πολυτελεῖ τοῖς ἐταίροις, προῖόντος δὲ τῆς ποτοῦ, ζωρόττον πινῶν εὐριπίδης, ὑπῆχθηπως κρησά ὀλίγον εἰς μέθην. εἶτα συνκλιθέντα αὐτῶν ἀγάθων τὸν τῆς τραγωδίας ποιητὴν πῶν λαβῶν, κρησάφει, τεσσαράκοντα ἐτῶν που γεγονότα. τοῦ

Υ 3 Δέ Α'ρ-

Δ' Ἀρχελάου πυθαγολίου, εἰς ἑνὶ ἔτι ἐρώμεν ὁ αὐτῷ Δο
κεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο ναὶ μά Δία, οὐ γὰρ μόνον τ' ἔαρ τῷ
καλῶν κάλλισον, ἀλλὰ καὶ τ' μετόπωρον.

Τίς πρῶτον ἤρχαθη γενναίων παιδικῶν·

Ἐρχάθηναι πρῶτον γενναίων παιδικῶν λέγουσι Λάϊον,
ἀρπάξαντα χρύσιον τὸν Πέλοπτον, καὶ ἐκ τούτου τοῖς Θη
βαίοις ἐν τῷ καλῶν ἐδόκει τῷ ἄραίων ἐρχῆναι.

Πρὸς Ἀρκαδικῶν, Σασίων, καὶ Ἀχαικῶν
οἴνων ἰδιότητων.

Ἐν ἡραία τῆς ἀρκαδίας ἀκούω πεφυκέναι ἀμπέλους,
ἐξ ὧν γίνεται οἶνον, ὃς τῶ λογισμοῦ παράγει, καὶ ἐκ φρονίας
τῶ ἀρκαδίας ποιεῖ, τὰς δὲ γυναικας τεκνοποιούς τίθησεν.

Ὅτι εἰ Σάσω Δύο γένη φασὶν οἴνων γίνεσθαι, καὶ τὸ μὲν ἔ-
τδρον πινόμενον, εἰς ὑπνον κηράγειν εὖ μάλα βαθῶν, καὶ Διφ-
ταῦτα ἡδύνην, τὸν δὲ ἔτδρον ἀντίπαλον εἶναι τῶ βίου, καὶ ἀ-
γρυπνίαν ἐμποιεῖν, καὶ ἀνιάσαι παρέχειν εἰ δὲ ἀχαιῶν τῶ
κεραυνία οἶνον γίνεται, ὃς τὰς βουλομένης γυναικας ἀμ-
βλώσαι, συμμαχεται.

Πρὸς Θηβαίων ἄνω Ἀλεξάνδρου ἀλουσῶν
καὶ τῶ τινδάρου.

Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδωκε τῶ
ἐλθούσους πάντας, πλὴν ἱερέων, ἀφῆκε δὲ τῆς πόλεως
καὶ τῶ πατρὸς ζένους, ὡμῆρθεσε γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ φίλιπ-
πος ἔτι παῖς ὢν, καὶ τῶ συγγενεῖς δὲ τούτων ἀφῆκεν, ἐτί-
μησε δὲ καὶ τῶ ἐπόνους τῶ τινδάρου, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῶ μόν-
ον εἶασεν ἐσάναι, ἐφόνθησε δὲ τῶ Θηβαίων, εἰς ἀνεακισ-
μύρια, ἀίχμαλωτοι δὲ ἐλήφθησαν τρισμύριοι.

Πρὸς Λυκῶν.

Λύκων

Λύκων τὸν λακεδαίμονιον ἐν τῇ Ἰωνίᾳ Διφτρίβοντα,
τὰ Λυκούργου φασινόμματα εἶπαντα ἐπίπονα ὄντα, εἰς τε-
θρῦφθαι τὸν βίον.

Πρὸς Λαμίας.

Λάμα γουῶν ἡ ἀττική ἐταῖρα εἶπεν, οἱ ἐκ τῆς ἐλλάδος
λέοντες, εἰ ἐφέσω γεγόνασιν ἀλώπεκες.

Πρὸς Διονυσίου Δύο γυναικας ἐν μίᾳ ἡμέ-
ρα ἀγαγόντων.

Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Δύο γυναικας ἠγάγετο Διονύσιος, Δωρι-
δα τὴν Λοκρίδα, καὶ Ἀρισταίνην τὴν Ἰωπαρῖνου, Δίοντος ἢ
ἀδελφῶν, καὶ παρ' ἑκατέρων ἐπαύετο ἐν τῶ μέρει καὶ ἡ
ἡκουλούθει στρατομύριον, ἡ δὲ ἐπανιόντα ὑπεδέχετο.

Πρὸς τῶν κρησιδουλώσεως, καὶ Ἰσοκράτους.

Λόγος τις εἰς ἐμὲ ἀφίκετο λέγων αἴτιον Ἰσοκράτην γε-
νέσθαι τὸν ῥήτορα τοῖς πέτραις κρησιδουλώσεως, εἰς ἐδου-
λώσαντο αὐτῶ Μακεδόνες, τῶ γὰρ πανηγυρικοῦ λόγου
ὃν Ἰσοκράτης τοῖς Ἕλλησιν ἐπεδείξατο εἰς Μακεδονίαν ἐλ-
θοῦσα ἡ φήμη, πρῶτον μὲν φίλιππον ἡδύ τὴν Ἀσιαν ἀνέση-
σεν. ἄρ' ἴστανόντων δὲ ἐκείνου Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
πατρῶν κληρονόμον, τὴν ὄρμην τὴν τῶ φιλιππου Διφδέ-
ξασαι παρεσκεύασε.

Πῶς ὁ μέτωρ ἐρῶσα ἑαυτὸν τῆς ἐξόλου, καὶ τῶ
ὀδυσσεῶς μανίας.

Μέτων ὁ ἀστρονόμος, μελλόντων ἡδύ τὴν Σικελίαν πλείον
τῶ ἀθωαίων ἡδύ τῶ στρατιμαίων, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμ τοῦ
καταλόγου, ὅπως δὲ ἐπιστάμενος τὰς μελλούσας τυ-
χας, τὸν πλοῦτον ἐφυλάττετο Δελφῶν, καὶ ἀπύδων τῆς ἐξό-
λου ἐαυτὸν ἑρῶσα ἐπεὶ ἡδύ ἐπεί τῶ ἐπεί τῶ, ὑπεκρίνατο μανίαν
καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐδίδαξε πείσασθαι τὴν τῆς νόσου

Υ 4 Δόξαν

Δόξαν βουλόμην, ἐν δὲ τοῖς, καὶ τὴν σωοικίαν τὴν αὐτῆς
 κρητέρησεν, ἐγεινία δὲ αὐτῆ τῆ ποιικιλία· εἰς τούτου ἀ-
 φῆκαν αὐτῶν οἱ ἀρχόντες· καὶ μοι δοκεῖ ὁ μέτων ἄμεινον
 ἄποκρίνασθαι τὴν μάστιγαν τῆ Ὀδυσσεύος τῆ Ἰθακησίου· ἐ-
 κείνον μὲν γὰρ ὁ Γαλαμίθης κρητέφωρασεν, ὅστις δὲ Ἀθη-
 ναίων εὐδαίμων.

Περὶ Πτολεμαίου εὐδρυεσίας.

Πτολεμαῖον φασὶν ἀλόγου κρητέφλουτίζοντα ὅτι φί-
 λους αὐτοῦ ἄποδραχεῖν· ἔλεγε δὲ ἄμεινον εἶναι πλουτί-
 ζειν, ἢ πλουτεῖν.

Περὶ Ὀμήρου ἐπῶν καὶ ποιήσεως.

Ὅτι τὰ Ὀμήρου ἐπιπέφυκται διηρημένα ἦσαν οἱ πα-
 λακοὶ ὅτι ἔλεγε τὴν ἰδίαν ναυσίμαχον, καὶ Δολωνίαν τινά,
 καὶ ἀριστίαν Ἀγαμέμνονος, εἰνεῶν κρητέφλογον, εἰς που πα-
 τρὸς κλειαν, καὶ λύτρα, καὶ ἰδίαν Γατρόκλον ἄθλον, εἰς ὀρκίων ἀ-
 φάισιν. ταῦτα ἄποδρ τῆς Ἰλιάδος, ἄποδρ δὲ τῆς ἐτέρας
 τὰ ἐπιπέφυκται, καὶ τὰ ἐπιπέφυκται λακεδαίμονι, καὶ καλυψοῦς ἀΐξον, εἰ-
 τὰ ἄποδρ τὴν ἡγεσίαν, Ἀλκίνοιο δὲ ἀπόλογοι, κυκλωπίαν, καὶ
 νεκίαν, εἰς τὰ τῆς κίρκης νίπτρα, μνησῆρων φόνιοι, τὰ ἐπιπέ-
 φυκται, τὰ ἐπιπέφυκται.

Ὅτι δὲ Λυκῶν ὁ λακεδαμόνιος ἀθρόον πρῶτος
 εἰς τὴν ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν Ὀμήρου ποίησιν· τὸ δὲ ἀγῶγι-
 μον ὅστις ἐξ ἰωνίας ἠνίκαι ἀπεδήμησεν ἠγάγεν, ὅστις ἐρον ἢ Πει-
 σίστρατος σωαγαγῶν ἀπέφινε τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδυσσεῖαν.

Περὶ Ἀνοήτων τινῶν ἄγαρ.

Φασὶ παχύτατον γενέσθαι τὴν Διαόϊαν, οἱ τῆς κωμωδίας
 ποιηταί, τὸ δὲ ἄσμα ἔχοντα ἀσθκόνισον, Γωλύδωρον τινά,
 καὶ ἄλλον Κοικυλίωνα ὄνομα, ὅστις τὰ κύματα ἠέριθμει
 ἄπο

ἄπο τῆς ἄγαν μανίας, λόγος δὲ τις καὶ Σαννυρίωνα τοι-
 οῦτον γενέσθαι, ὅς ἐστι τῆ λικυθῶ τὴν κλίμακα ἐζήτει, καὶ Κο-
 ροιβον δὲ, καὶ μελιτιάδην καὶ ἐκείνους ἀνοήτους φασὶν.

Περὶ Ἀπολλωνιατῶν, καὶ τῆς αὐτῆς χώρας,

καὶ ἄποδρ ἐπιδάμνου.

Ἀπολλωνιάται πόλιν οἰκοῦσι γείτονα ἐπιδάμνου ἐπιπέφυ-
 κται ἰονίῳ κόλπῳ, καὶ ἐπιπέφυκται πηλοῖον αὐτῆς χωρίοις ἀσφάλτου
 ἔστιν ὀρυκτῆ, καὶ πηλοῦ ἔστιν αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς αἰατέλλου
 τρόπον, ὃν καὶ ἀπείσαι πηλοῦ τῆς ὑδάτων οὐ πῶρρον δὲ εἰ-
 τὸ ἀθάνατον δεικνύται πῦρ· ὁ δὲ καὶ ὀρρον ἔστι λόγος ὀλί-
 γος, καὶ οὐκ εἰς μέγα διήκει, καὶ ἔχει ἄποδρ βολον οὐ πο-
 λῶ, ὅστις δὲ θεῖου, καὶ συπτήριας, καὶ ἄποδρ αὐτόν ἔστι δέν-
 δρον εὐδαλῆ, καὶ πολλὰ χλωρῶ, καὶ τὸ πῦρ πηλοῖον εἰακ-
 μάξον οὐδὲν λυπεῖ, οὔτε τὴν τῆς φυτῆς βλάστην, οὔτε τὴν
 τεθληῖαν, καίεται δὲ τὸ πῦρ, καὶ νύκτα, καὶ μεσημέριον,
 καὶ διέλιπεν οὐδέποτε ὡς Ἀπολλωνιάται λέγουσι, πρὶν τῆ
 πολέμου τῆ πρὸς Ἰλλυριοῦς συμβαῖν αὐτοῖς.

Ὅτι Ἀπολλωνιάται ξενηλασίας ἐποίωσαν κρητέφον τὴν λακε-
 δαιμόνιον νόμον ἐπιδάμνιοι δὲ ἐπιπέφυκται καὶ μετοικεῖν πα-
 ρείχον τῆ βουλομνία.

Γαρομνία, καὶ ἄποδρ φρωίχου.

Ἀριθμὸς σφικῶν πῆσαι φρωίχου, ὡς τις ἀλεκτερωῖ
 Γαρομνία ἰδίαν τῆς κακῶς τι παχόντων, ἄποδρ κρητέφλου
 φρωίχου τῆ τραγικοῦ τὴν μιλήτου ἄλωσιν, οἱ ἀθλωαῖοι
 δακρύσαντες ἐξέβαλον δαδαικότα, καὶ ἄποδρ πῆσαι ἄποδρ.

Περὶ Διονυσίου.

Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας, τραγῶδιαν μὲν ἠσπάξετο, καὶ
 ἐπήνει, καὶ οὖν, εἰς δαδαικότα ἐξεπὸνισε τραγικά· ἄλλο-
 τως

Ξίως δὲ πρὸς τὴν κωμωδίαν Διέκειτο, ὅτι οὐκ ἦν φιλό-
γελως·

Πρὸς τῶν ἑξ ἑκαστοῦ κλεομνίου ῥηθέντων ἑξ ἑκαστοῦ Ὀμή-
ρου, καὶ Ἡσίοδου·

Ἐλεγεν ὁ κλεομνίης λακωνικῶς κατὰ τὴν ἐπιχώριον ἔξο-
πον, τὴν Ὀμηρον λακεδαίμωνίων εἶναι ποιητῶν, ὡς χεὶρ πο-
λεμῶν λέγοντα· τὴν δὲ Ἡσίοδου τῶν εἰλώτων, λέγοντα ὡς
χεὶρ γεωργῶν·

Πρὸς τινος ἠδέως ἀρθνήσκοντος, ὅπως αὐτοῖσι
τινὰ τῶν τεθνεώτων·

Ἀνὴρ μεγαλοπόλιτις ἐξ ἀρκαδίας Κορκιδᾶς ὄνομα ἀρ-
θνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους, ἐν θυμῷ μὲν, ἠδέως
ἀρτύνεσθαι τὸ ζῆν· δι' ἐλπίδιος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι
τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρα, τῶν δὲ ἰσορικών Ἐκαταίω, τῶν
δέ μουσικῶν Ὀλύμπω, τῶν δὲ ποιητῶν Ὀμήρω, καὶ ἰδίῃ τέ-
τοις ὡς λόγος τὴν ψυχῶν ἀπέλιπεν·

Πρὸς Φρυγίου Ἀρμονίας·

ὅτι ἐν κελαιναῖς τῆς Λορέας τὸ Φρυγίον ἐὰν προσαυλῆ τις
τὴν ἀρμονίαν τὴν Φρυγίον, ἢ Λορέαν κινεῖται, ἐὰν δὲ εἰς ἀπόλ-
λωναν, ἀτρεμῆ καὶ ἔοικε κωφῇ·

Πρὸς Ὀμήρου ναοῦ, καὶ ἀγάλματός·

Γτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ κρησικηδίατος Ὀμήρω νεῶν,
αὐτῶν μὲν καλῶς ἐκάθισε, κύκλω δὲ τὰς πόλεις πᾶσιν ἐπέ-
σε τὸ ἀγάλματός· ὅσα ἀντιπιοῦνται τῶν Ὀμήρου·

Γαλάτων δὲ ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὴν μὲν Ὀμηρον αὐ-
τῶν ἐμοῦτα· τοὺς δὲ ἄλλους ποιητὰς τὰ ἐμνημοσμένα ἀρτυ-
ρήσους·

Πρὸς Λυκούργου τῶν λακεδαίμωνιου·

Λυκούργ-

Λυκούργος ὁ λακεδαίμωνιος ὁ εὐνόμου παῖς Δικαίους
βουληθεὶς ἀρτύνεσθαι λακεδαίμωνίους, ἑξ ἑκαστοῦ γε οὐ
καλοῦς τοῦ μισθοῦ ἠρέσθη· ἀπῆνθησε γὰρ αὐτῷ τὴν ὀφ-
θαλμὸν ἐκκοπήναι ἑξ ἑκαστοῦ Ἀλκαίου, ὡς μὲν τινὲς φασιν,
ἐξ ἐπιβουλῆς λίθου βληθεὶς, ὡς δὲ ἄλλοι Διφθοίτα λό-
γος βακτριᾶ παθῶν ἐπάσας· λέγεται δὲ ὁ λόγος πρὸς
τοὺς ἄλλα θελήσαντας, ἄλλων δὲ τυχόντας· λέγει δὲ ἔφο-
ρος αὐτῶν λιμῶν Διφθοίτην ἐν φυγῇ ἀρτύνεσθαι·

Πρὸς τινῶν ὑπὸ ἰδίῳ νόμον βλαβέντων·

Λυκούργος ὁ ῥήτωρ ἔγραψε μὴ ἐλαύνειν τὰς γυναι-
κας ἐν τοῖς μυστηρίοις ἰδίῳ ζυγῶν, ἢ τῆς ἀρσῆς τοῦ ἐπι-
πῆσαι ζημίαν, ἢ ἡγεῖτο τάξας ἀρχαῖον· πρῶτον ἔπει-
θησεν ἠπίσματα ἢ ἐπίσματα ἢ τούτου γυνή, καὶ τὴν ζημίαν
ἐξέτισε καταδικασθεῖσα· καὶ πορικῆς ἔγραψε μὴ εἶναι
ἀθλωτῶν, ὅς μὴ ἐξ ἀμφοῖν γέγονεν ἀσοῖν, εἴτα ἀρβα-
λῶν τοῦ γνησίου παιδός, ἰδίῳ ἔπει νόθου πόδικλῆ κατε-
λέλειπτο· Διὸς δὲ ὅτι καὶ πόδικλῆς ἐβούλετο μὲν ἔτε-
ρα, ἔτυχε δὲ ἑτέρων·

Κλειοθένης δὲ ὁ ἀθλωτῶν καὶ δὲ ἐξ ὀφθαλμῶν ἐξορῶν ἐξορῶν πρῶ-
τον εἰσηγήσατο, αἰεὶς ἔτυχε τῆς καταδικῆς πρῶ-
τον· Ζάλευκος ὁ λοκρῶν νομοθέτης προσέταξε τὴν μοι-
χὸν ἀλόντα, ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ἀ τοίνω μὴ δὲ
προσεδέκησεν, ταῦτα ὁ δαίμων αὐτῷ παρά τὴν Δόξαν, καὶ
τὴν ἐλπίδα ἐπήγαγεν ὁ γὰρ τοῖς παῖσι αἰεὶς ἰδίῳ μοιχείᾳ, εἴτα
ἔμελλε πείσεσθαι τὰ ἐκ τῆς πατρῴου νόμου, ἐν ταῦτα ἵνα
μὴ Διφθοίτην ἢ ἄπαξ κενυρωμένον, ὑπέμνηται αἰεὶς ὁ εἰση-
γησάμενος ἑξ ἑτέρου τῶν τῶν παιδῶν ὀφθαλμῶν, αὐ-
τιδουῶν ἐν ἑαυτῷ, ἵνα μὴ ὁ ναῖσκος τυφλωθῆ τελέως·

Z 2

Πρὸς

Περὶ Γινδάρου ἐν ἀγωνίᾳ Κορίνθου ἠτήθη. **Κ**

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν θήβαις, ἀμαθῆσι ποδωπεσῶν ἀκροαταῖς, ἠτήθη Κορίνθου πεντάκις, ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ἐπίνδαρος σιωπῶν ἐκέλευε τὴν Κορίνθου.

Πῶς ὁ Διογένης ἐν ἀπορίᾳ πάντων γενόμενος παρεμυθίσθη ἑαυτῷ.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔρημος ἦν καὶ μόνος ἀπερρίπτο καὶ οὐτέ τινα δι' ἀκρίαν ὑπεδέχετο οὐτέ τις αὐτὸν ἐξένιζε ἐν αὐτῷ, ἐκτρεπόμενος δὲ ἐκ τοῦ τρόπου ἐλεγκτικῶν, καὶ ὅτι ἦν πρὸς τὰ περὶ τὸ μῦθος καὶ λεγόμενα λυγροί, ἠθύμει δὲ ὁ Διογένης, καὶ φύλων ἀκροῦ ἠδὲ, ταῦτα γὰρ οἱ παρῆν, τοῖς δὲ ἀκρίπτοις τοῦ ἀρῆτου ζύμματος μὲς ἐχρήτο ἐπιφοιτῶν ὁ οὖν Διογένης φιλοπόνως κατεσκεύαστο τὸ περὶ τὸ μῦθος, καὶ μειδιάσας, καὶ ἑαυτοῦ γενόμενος φαιδρότερός τε, καὶ ἰλεως, εἶπεν, ὁ μὲς μὲς οὐτῶς πῆς ἀθηναίων πολυτελείας δέεται οὐδέμ' σὺ δὲ ὡς Διογένης ἀχθῆ φησὶν, ὅτι μὴ σιωπῶν ἀθληταῖς; καὶ ἐπόρισεν ἑαυτῷ εὐκαίρον εὐθυμίαν.

Περὶ Σωκράτους σώματος.

ὅτι Σωκράτους σῶμα ἐπεπίθτο κόσμος, καὶ σωφροσύνης ἐγκρατῆς γεγονέναι, καὶ ταύτη ἐνόσσω ἀθηναῖοι πανδημεῖ, καὶ οἱ μὲς ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἐπιθανατίως εἶχον. Σωκράτης δὲ μόνος οὐκ ἐνόσθησε τὴν ἀρχὴν, ὁ τοῖσι τῶν τοιούτων σωτὴρ σῶματι, τίνα ἠγούμεθα εἶχε ψυχὴν.

Περὶ τοῦ οἰκέτου τοῦ Διογένης ἐκ τῶν κωδῶν.

Διαπαθεῖν.

Διογένης ἠνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν.

κετῶν ἠκολούθει ὄνομα μάνης. ὅς ἐν φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ Διτριβὴν ἀπέδρα, προτρεπόντων δὲ τιμῶν ζητεῖν αὐτῷ, ἔφη οὐκ αἰχρὸν μάλω μὴ δεῖσθαι Διογένης, Διογένης δὲ μάνης; οὐτῶς δὲ ὁ οἰκέτης εἰς Δελφούς ἀλώμενος ἐκ τῶν κωδῶν Διεσπάρη, τῷ ἐνόματι τοῦ Δεσπότη Δίκας ἐκτίσας, αὐτῶν ἀπέδρασεν.

Περὶ ἐλπίδος.

ἔλεγεν ὁ πλάτων τὰς ἐλπίδας, ἐρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι.

Περὶ Ὀλυμπιάδος ἡδὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τεθνηκότι, καὶ ἀτάφῳ λυχεραίνουσι.

Ὀλυμπιάς ἡ Ἀλεξάνδρου πυθομένη ὅτι πολὺ χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἀτάφῳ μύει, βαρὺ ἀνίας ἐνούσας, καὶ θρηνοῦσας εὐμάλω λιγέως, ὡς τέκνον εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲς οὐρανοῦ μεταχρῆν βουλόμην, καὶ ἑστῶν ἀπείδων, καὶ οὐδέ τῶν κοινῶν Δήπου, καὶ ἰσῶν πᾶσιν ἀνθρώποις μεταχρῆν ἔχεις γῆς τε ἅμα, καὶ ταφῆς, καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτεῖσθαι, καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυφωμένον ἐλέγξασθαι.

ὅτι ξενοκράτης φιλοκτιέρμων ἦν.

Ξενοκράτης ὁ κεραιῶν ὁ ἐταῖρος Πλάτωνος, τὰς τε ἄλλα ἦν φιλοκτιέρμων, καὶ οὐ μόνον φιλαίθρως, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει. καὶ ὅτε ποτε ναυμαχίᾳ ἐν ὑπαίθρῳ, Διοκίμῳ βιαίως σφουδρῶς ἐκ τῶν ἰερακῶν, εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ κατέπεσε, ὅστις ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν, καὶ Διεφύλαξεν ἀκέρυφας ἔς' αὐτὸν ὁ Διόκων ἀπῆλθε. ἐπεὶ δὲ ἠλυθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλάσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι μὴ ἐξέδωκε τὸν οἰκέτην.

Πῶς ὁ Σωκράτης ἐταῖρος τινὸς ἀλαξονείων ἠλεγξεν.

Ζ 3 φυσὴ

ἦσιν ἕνεκα ὅτι θεοδότη τῆ ἑταίρα, εἰς λόγους ἀφίκτο
 σωκράτης, καλλίστη γυναικὶ οὖσα ἀλλὰ καὶ τῆ καλλιστοῦ ἦλ-
 θεν εἰς λόγους, ἢ ἔλεγεν, ἐγὼ μὲν ὦ σωφρονίσκου, κρείττω
 εἰμί σου· σὺ μὲν γὰρ οὐδένα τῶν ἐμῶν Δύνη ἀρπαῖσαι, ἐγὼ
 δὲ ἐὰν βούλωμαι εὖ σου πάντας ὁ δὲ καὶ μάλα γε εἰκό-
 τως, σὺ μὲν γὰρ ἰδί τῷ κρηάτη αὐτὸν πάντας ἄγεις, ἐ-
 γὼ δὲ ἰδί τῷ ἀρετῷ ἢ κεν βιάζομαι, ὀρθία δὲ ἢ ἀνοδός
 ὄβρι, καὶ ἀήθης τοῖς πολλοῖς.

Περὶ Ῥοδιώπιδος ἑταίρας τύχης·

Ῥόδιωπιν φασὶν Αἰγυπτίων ἑταῖραν γενέσθαι λόγοι ὡραίοι
 τάττω, καὶ ποτε αὐτῆς λουομένης, ἢ τὰ παρὰ δόξα καὶ τὰ
 ἀδόκητα φιλοῦσα ἐργάζεσθαι τύχη προξένησεν αὐτῇ, οὐ
 τῆς γνώμης, ἀλλὰ τῆς καλλοῦς ἄξια. λουομένης γὰρ καὶ τῆ
 θεραπαινίδων τῷ ἐσθῆτα φυλακτῶν, ἀεὶς κρηάτης,
 τὸ ἔτρονον τῆ ἑποδημάτων ἀρπαῖσαι, ἀπιὼν ὤχετο· καὶ
 ἐκόμισεν εἰς μέμφιν Δικάζοντος Ἰαμμητίχου, καὶ εἰς τὸν
 κόλπον ἐπέβαλε τὸ ἑποδήμα, ὁ δὲ Ἰαμμητίχου θαυ-
 μάσας τὸ ἑποδήματ' ἦν ῥυθμὸν, καὶ τῆς ἐργασίας αὐ-
 τῆ τῷ χεῖρι, καὶ τὸ περὶ χθὲν ἑποδῆ ὄρνιθος, προσέταξεν
 αὐτῇ πᾶσαν τῷ Αἰγυπτίῳ ἀξιοτεῖσθαι τῷ ἀθροῦν, ἢς τὸ
 ἑποδήμα ὄβρι, καὶ εὐρῶν γαμετῷ ἠγάγετο·

Περὶ Διονυσίου·

ὅτι τὸν λέοντα ὁ Διονύσιος μετὰ τῷ πρῶταξιν τῷ κα-
 τ' αὐτῆ ἀθροῦν, εἰς τρεῖς τοῖς Δορυφόροις ἐκέλευσεν ἀπά-
 γειν· καὶ μετέγνω τρεῖς, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ πομπὴν κατε-
 φίλει κλαίων, καὶ κρηαρώμενος ἑαυτῆ, ὅτι ὅτε ἔλαβε τὸ
 ξίφος τελευτῆ ἢ τῆται τῷ φόβῳ, καὶ προσέταξεν ἀρ-
 σφαγήναι, εἰπὼν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὦ λέον σοὶ ξίη.

ἄλλοι

Περὶ ἔλφου ἐνόσῳ φυσικῆς θεραπείας

λέγουσι φυσικοὶ ἀνδρες τὸν ἔλφον κρηαρώσεως Δεό-
 μλον, σέλινα ἐδίειν, φαλαγγίων δὲ κνήσασιν ἐχό-
 μλον, καρκίνους.

Περὶ εὐρυδίκης Φιλίππου θυγατρὸς τελευτῆς·

Ὀλυμπιάς τῆ Φιλίππου θυγατρὶ εὐρυδίκη, ἦν δὲ ἀρῶ
 ἐξ Ἰλνυρίδου γυναικὸς τῷ Φιλίππῳ γενωμένη, προσέ-
 πεμφε κώνειον, καὶ βρόχον, καὶ ξίφος, ἢ δὲ αἰρεῖται τὸν
 βρόχον.

Περὶ Γέλωνος, καὶ τῆς αὐτῶ ἐπιβουλοῦντων·

Γέλων ὁ τῶν Συρακουσίων τύραννος τῷ τῆς ἀρχῆς
 κρηαρώσειν πρῶτατα εἶχε, σασιώδεις δὲ τινες ἐπεβου-
 λον αὐτῷ ἀπὸ πυθόμου ὁ Γέλων, εἰς ἐκκλησίαν συγκα-
 λέσας εὖ Συρακουσίου, εἰσῆλθεν ὠπλισμένον ὁ Γέλων,
 καὶ διεξελθὼν ὄβρι ἀγαθὰ αὐτοῖς εἰργάσασθαι, καὶ τῷ ἐπι-
 βουλιῷ ἐξεκάλυψε, καὶ ἀπεδίωκε τῷ πανοπλίαν εἰπὼν
 πρὸς πάντας, ἰδοὺ τοίνω ὑμῖν ἐν χιτωνίσκῳ γυμνὸς τῶ
 ὄπλων παρέσθηκα, καὶ δίδωμι χρῆσθαι ὅτι βούλεσθε, καὶ
 ἐθαύμασαν αὐτῆ τῷ γνώμῳ οἱ Συρακούσιοι· οἱ δὲ ἰδί
 εὖ ἐπιβουλεύοντας παρέδοσαν αὐτῷ κολῆσαι, καὶ τῷ
 ἀρχῶν ἔδωκαν ὁ δὲ καὶ τούτους εἶασε τῷ Δήμῳ τιμω-
 ρήσασθαι, καὶ εἰκόνα αὐτῆ οἱ Συρακούσιοι ἔστησαν ἐν ἀζώσῳ
 χιτῶνι, καὶ ἦν εὖ τῆς Δημαγωγίας αὐτῆ ἑποδήμα,
 καὶ τοῖς εἰς τὸν μετὰ ταῦτα αἰῶνα μέλλουσι ἀρχεῖν δι-
 δαγματ'.

Περὶ Ἀλκιβιάδου·

Ἰχυρῶς Ὀμηροῦ ἐταύμαζεν Ἀλκιβιάδης καὶ ποτε Διδασ-
 καλείῳ παίδων προσελθὼν, ἔραψωδία Ἰλιάδος ἦπει, τῆ ἢ

Z 4 Διδασκαλ

Διδασκάλου μηδὲν ἔχειν ὁμήρου φήσαντο, εἰτρίψας αὐτῷ κόνδυλον εὖ μάλα σερεόν, παρήλθεν εἰδὲιξάμενον ὅτι ἐκείνο ἀπαίδευτός ἐστι, καὶ τοιούτους ἀφφαίνει εὖ παῖδας. οὐτὸ ἰδί κρείσιν καλούμενον θανατικῶ ἐκ σικελίας εὖ πρὸ τῶν ἀθλων, οὐχ ὑπήκουσεν εἰπὼν εὐηθεῖς ἐν ἔχοντα λίκω, ζητεῖν μὴ ἀφφυγεῖν, εἰδὼν φυγεῖν εἰπόν- τῳ δέ τινῳ οὐ πειθεύεις τῆ πατρίδι τῷ πατρὶ σου κρεί- σιν; ὁ δὲ εἶπερ, οὐ δὲ τῆ μητρίδι. Δέδοικα γὰρ μὴ ἀγ- νοήσῃ, καὶ σφαλεῖται τοῦ ἀληθοῦς, εἶτα τῷ μέλαιναν ἐμβάλη αὐτὴ τῆς λυκῆς ψῆφον· πυθόμενον οὖν ὅτι θά- νατῳ αὐτοῦ κατεγνώθη εὖ πρὸ τῶν πολιτῶν, δείξομεν οὖν εἶπεν ὅτι ζώμεν, καὶ ὁρμήσας πρὸς εὖ λακεδαιμονίους, ἦν Δεκελεικὸν ἐξῆψε πόλεμον ἰδί εὖ ἀθλων.

Ἐλεγε δὲ μηδὲν παράδοξον ποιεῖν λακεδαιμονίους, ἀ- δεῶς εἰ τῶν πολέμων ἀφθνήσκοντας, τῷ γὰρ ἐκ τῶν νόμων ταλαιπωρίαν ἀφθνήσκοντας, θάνατον εὖ πρὸ τῶν πό- νων ἔχουσι πρὸς νόμους ἀλλάττεσθαι.

Εἰώθει δὲ φασιν, ἐπιλέγειν ταῖς ἑαυτῶν πράξεσιν, ὅτι ἦν τῶν Διοσκούρων ζῆβιον, παρ' ἡμέραν τεθνηκῶς τε, καὶ αἰα- βίου εὐημερήσας γὰρ εἰ τῶν Δήμων, ἴσθῳ θεοῖς νομίζεσθαι κακῶς δὲ ἀπαλλάξας, τῶν νεκρῶν μὴ δὲ ὀλίγον διαφέρειν.

Πρὸς ἐφιάλτου.

Ἐφιάλτης σρεπτιγοῦ ὄνειδίζαντο αὐτῶν τινὰ πηνίαν, εἰ δὲ ἔτδρομ' ἔφη δια τί οὐ λέγεις; ὅτι Δίκαιός εἰμι.

Πρὸς θεμιστοκλέους.

Σρεπτιῶ κειμλίω ἰδί τῆς γῆς χρυσῶ παρσικῶ ὁ θεμιστο- κλῆς παρὲς ὡς, παιδί εἶπερ, οὐκ ἀναιρήσει ὡ παῖς εὐρεμα τόδε; δείξας ἦν σρεπτιόν, οὐ γὰρ σὺ θεμιστοκλῆς εἶ δή που.

Ὅτι

Ὅτι ἠτίμασαν αὐτὸν ποτε ἀθλων αἰοῖ· εἶτα ἰδί τῷ ἀρχίω αὐθις παρεκάλωε ὁ ὅ οὐκ ἐπαινώ εὖ τοιούτους ἀφθνας, οἵ τινες τῷ αὐτῷ ἀμδα, καὶ οἰνοχόηρ' ἔχουσι.

Πρὸς εὐριβιάδην ἦν λακεδαιμόνιον ἔλεγε τιτύπεναι- τίου, καὶ ἀνέτεινε αὐτῶν τῷ βακτηρίαν, ὁ δὲ πάτα- ξομεν, ἀκουσομ δὲ, ἦδιδε δὲ ὅτι ἀ μέλλει λέγειν τῶν κοι- νῶ λυσιτελεῖ.

Πρὸς φωκίων.

Ὀδυρομλίωμ τῶν μετὰ φωκίων ἄφθνήσκων ἀφθνήσκων εἶπεν ὁ φωκίων, εἶτα οὐκ ἀγαπᾷς θούδιω μετὰ φωκίω- ν ἀφθνήσκων.

Πρὸς ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώνδας ἔφθυε Δίω θανάτου ἐπανελθὼν ἐκ τῆς λακωνικῆς, ὡς εὖ πρὸς τῷ βοιωταρχίαν τέσσαρας μῆνας παρὰ ἦν νόμον, εὖ μὲν δὲ σωάρχοντας ἐκέλευσε εἰς αὐτὸν τῷ αἰτίαν αἰαφέρειν, ὡς ἐκβιασθέντας ἀκόντας, αὐτῶς δὲ παρελθὼν εἰς τὸ Δικαστήριον, οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχῃ τῶν ἔργων εὖ λόγους εἰ ὅ μὴ, ἡξίου ἀφθνήσκων αὐτῶν ἐπιγρᾶσαι μὲν τοῖς τῆ σῆλη, ὅτι μὴ βουλομῆνους θεβαίους ἠνάγκαζεν ἐπαμινώνδας, τῷ μὲν λακωνικῶ πυρπολῆσαι πεντακοσίοις εἰαυτοῖς ἀδελῶτον οὖσιν, οἰκῆσαι δὲ μεσή- νω δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ τριακοσίων, σωτάξεται δὲ σωαγαγεῖν εἰς αὐτὸν ἀφθνας, ἀφθνήσκων δὲ τοῖς ἔλλησι τῷ αὐτονομίαν, καὶ ἀφθῆκαν αὐτῶν αἰαφθέντες εἰ Δικα- σοῖ, ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν δικαστηρίου μελιταῖον κυ νίδιομ' ἔσαινε, διὸ πρὸς εὖ παρόντας εἶπε· εὖ μὲν ἀφθ- νῶσιν εὐδρυεσίας μοι χέριν, θεβαῖοι δὲ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὖ παθόντες ἐκρινά με θανάτου.

Αα τῷ

Περὶ Τιμόθεου

ὅτι Τιμόθεος ὁ στρατηγὸς Ἀθλωαίων ἐπισέυτο εὐτυχίης εἶναι, καὶ ἔλεγε τὴν τύχην αἰτίαν εἶναι, Τιμόθεος δὲ οὐδένος. καὶ οἱ ζωγράφοι δὲ κατεύδοντα ἐποίουν αὐτὸν κωμωδοῦντες ἰδίῃ τῆς σκηνῆς, εἶτα ἔπειθ' ἰδίῃ τῆς κεφαλῆς ἀπώρητο ἐδῶσα ἢ τύχην, ἔλκουσα εἰς κύρτον τὰς πόλεις. Γνωθαινομλίου Θεμισοκλέους τινὸς κατὰ τὴν μάχην ἦδη ἐν τῷ βίῳ, ὁ δὲ, ἀπεκρίνατο, ὅτι θεῶν ἰδέειν Ὀλυμπιασίων ἐπιστροφόμενον εἰς ἐμὲ εἰς τὸ σάδιον παριότα.

Περὶ Θεμισοκλέους, καὶ Ἀρισίδου Φιλονομίας

τούς αὐτὸν ἐπιτρόπους ἔχε Θεμισοκλῆς, καὶ Ἀρισίδης ὁ λυσιμάχου, καὶ διὰ ταῦτά τοι, καὶ σωεξάφθησαν, καὶ σωεπαιδευθήσαν κοινῶν διδασκάλων, ἐσασιαζέτω δὲ ὁμοῦ καὶ ἔτι παῖδες ὄντες, καὶ παρέμεινεν αὐτοῖς ἡ φιλονομία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, καὶ εἰς ἑξατον γῆρας.

Περὶ Διονυσίου ἀπηνείας

ὅτι Διονύσιος τὴν μητέρα διέφθειρε φαρμάκοις λεπίνῳ δὲ τὴν ἀδελφὴν σῶσαι δυνάμενος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, πῶς εἶδεν ἀκλόμενον.

Περὶ Δράκοντος εὐργεσίας αἰαμνησθέντος

πόλις ὄντι τῆς ἀρχαίας αἰπάτραι, παῖς παρ' αὐταῖς Δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομίδης, αὐξήσεντος δὲ αὐτοῦ ἐλάλει πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἦδυσσε μετ' αὐτοῦ, καὶ σωεκάθουδεν αὐτῷ

αὐτῷ· εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἔλθῃ ὁ Δράκων, ἔπειθ' ἰδίῃ πολιτικῇ εἰς ἐρημίαν ἀπελύθη· ὕστερον δὲ ὁ παῖς νεανίας γενόμενος, ἀπὸ τινος θεῶν ἐπανιών ληστὰς πῶλεσάν μετὰ τῇ σωηλίκων, βοῆς γενομένης ἰδοὺ ὁ Δράκων, καὶ εὐὸ μὲν Διεισκόρπισεν, ὅς δὲ δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν
 ὃ
 πῶλεσάν τινος

Τ Η Λ Ο Σ.

Αα 2 Αίλιος

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΡΟΙΚΙΑΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙ
ΔΕΚΑΤΟΝ.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶχε πρὸς φιλοδοξίαν·

Αριστοτέλης ὁ Νικομάχου σοφὸς αἰὴρ, εἰὼν, καὶ εἶναι Λοκῶν, ἐπεὶ τις ἀφείλετο τὰς ψηφισθείσας αὐτῷ ἐν Δελφοῖς τιμὰς, ἐπισέλων πρὸς Ἀντίπατρον ποδὲ τέτων, φησὶν ἑστῶτι ἐν Δελφοῖς ψηφισθέντων μοι, εἰὼν ἀφήρημαι νῦν, οὕτως ἔχω ὡς μὴ τέ μοι σφόδρα μέλειν ἑστῶτι αὐτῷ, μὴ τέ μοι μηδὲν μέλειν οὐκ αὖ δὲ ἦν φιλοδοξία ταῦτα, οὐδ' αὖ κρησθαγοίημ ἔγω γε τοιοῦτόν τοι Ἀριστοτέλους· ἀλλ' εὖ φρονῶν ἄετο μὴ ὁμοιον εἶναι ἀρχὴν τινὰ μὴ λαβεῖν ἢ λαβόντα ἀφαιρεσθῆναι· σὺ μὲν γὰρ οὐδέμ' μέγα, σὺ μὴ τυχεῖν, σὺ δὲ ἀλγεῖνόν, τὸ τυχόντα εἶτα ἀκρεσθῆναι.

Περὶ Ἀγισιλάου, καὶ τῆς βαρβαρῶν ἐπισημοσύνης· ὅτι ἑστῶτι παραβάτας ὄρκους τῆς βαρβαρῶν ἐπὶ νησεμ Ἀγισίλαο ὅτι ἑστῶτι θεοὺς ἐχθροὺς αὐτοῖς ποιησάμενοι ταῖς ἐπισημοσίαις, αὐτῶτι φίλους, καὶ συμμάχους κατεπέφεξαντο.

Περὶ Ἀσωτίας·

Τιμώσεσθαι πρὸς Ἀριστοφῶντα ἄσῳτον ὄντα πικρότατα καδικόμην αὐτῶτι εἶπεν, ὡς ἰκανὸν οὐδέν, ἀλλὰ τούτω γε αἰχρὸν οὐδέμ·

Περὶ Ἀρι-

Περὶ Ἀρισείδου ἑστῶτι γαλιῆς Διχθέντι, καὶ ἀκρηθήσκοντι·

ὅτι Ἀρισείδης ὁ Λοκρὸς ἑστῶτι Ταρπυσίας γαλιῆς Διχθείς, καὶ ἀκρηθήσκων εἶπεν· ὅτι πολὺ αὐτῶτι ἡλιον ἦν αὐτῶτι Διχθέντι ἑστῶτι λέοντι, ἢ Γαρδαλέως ἀκρηθάνειν, εἶ ποδὸ οὐν ἔδειπνὸς ἑστῶτι θανάτω πρὸ φάσεως ἢ ἑστῶτι θηρίου τοιοῦτου, πῶ ἀδοξίαν, ἐμοὶ Λοκεῖν, ἐκείντι τῶ Διχθέντι πολλῶ βαρύτερον φέρων, ἢ ἦν θάνατον αὐτόμ·

Τίσιν ἐχρῶντο οἱ Ἀθωαῖοι πρὸς τὰς ἀρχάς·

οὐ μόνοις τοῖς ἀσῳοῖς ἐχρῶντο Ἀθωαῖοι πρὸς τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς στρατηγίας ἐπισημοσίαις, ἀλλὰ γὰρ καὶ ξένους πρὸς οὐντο, καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῖς ἐκχειρίζον, εἶ ποδὸ οὐμ αὐτῶτι ἀγαθούς ὄντας κατέγνωσαν, καὶ ἐπισημοσίαις εἰς τὰ τοιαῦτα·

Ἀπολλόδιωρον τὸμ κρησθινόνμ πολλὰκις στρατηγόν εἶλοντο, ξένον ὄντα, καὶ Ἡρακλείδην κρησθινόνμ, ἐκδειξαμένοι γὰρ ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσὶν, ἑστῶτι οὐκ ἔδοξαν αἰάξιοι τῶ ἀθωαῖων ἀρχεῖν εἶναι. καὶ ἑστῶτι μὲν τούτωμ ἐπαυεῖμ κρησθινόνμ πῶ πόλιν μὴ κρησθαχαρισθινόνμ τάληθες τοῖς πολίταις ἀλλὰ νέμουσθαι, καὶ τοῖς γένει μὲν μὴ πρὸς ἡκούσι, δι' ἀρῶ πῶ δὲ ἀξίοις τιμᾶσθαι·

Ἀρισίππου γνώμη ποδὸτι εὐθυμίας

Γαῖο σφόδρα ἐρέωμνῶς ἐφκει λέγειν ὁ Ἀρισίπποσθαι, παρεγγυῶν μήτε τοῖς παρελθούσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶ ἐπίοντων πρὸ κάμνειν εὐθυμίας γὰρ δείγμα τὸ τοιοῦτο, εἰ ἴλεα Διφνοῖας ἀπόδειξις, πρὸ σέταττε δὲ ἐφ' ἡμέραν πῶ γνώμην ἔχειν· καὶ αὐτῶτι πάλιν τῆς ἡμέρας ἐπ' ἐκείντι ἑστῶτι μέρει καθ' ὃ ἑκάσθαι ἢ πρὸ ττε ἴ, ἢ κρησθινόνμ μόνον γὰρ ἑφασκεν

Αα 3 ἡμέτε-

ἡμέτερον εἶναι ἔπαρον, μήτε δὲ ἔφθάνον, μήτε ἔπροσ-
δοκώμενον ἔμεν γὰρ ἀφλωλέναι, ἢ δὲ ἀδύνητον εἶναι,
εἰ ποῦ ἔσαι.

νόμος Λακωνικός ποδὶ τῆς σῆς σωματίων χροῶς καὶ
εὐφυΐας, καὶ τῆς ἑσπερσαρκοῦτων.

Λακεδαιμόνιος αὐτός ο νόμος, ὁ δὲ νόμος ἐκεῖνα λε-
γει, μηδένα Λακεδαιμονίων ἀνδρότερον ὀρεῖσθαι τὴν χροῶ-
σαν. ἢ ἐν ὄγκον τοῦ σώματος ἔχειν ἑσπερ τὰ γυμνάσια.
ἐδύκει γὰρ ἔμεν ἀργίαν ὁμολογεῖν, ἢ δὲ οὐχ ὁμολογεῖν
αὐδρα. Προσεγέγραπτο δὲ καὶ τῶν νόμων, καὶ Διὸς Δέ-
κα ἡμερῶν πάντως τοῖς ἐφόροις ἐπὶ ἐφήβους παρίσα-
σαι γυμνασίαν δημοσίαν, καὶ εἰ μὴ ἦσαν εὐπαγεῖς, καὶ ἐρ-
ρωμένοι, καὶ ἐκ τῆς γυμνασίαν οἰοεὶ Διὸς γλυφέντες, καὶ
Διὸς τορευθέντες, ἐπηνουῶτο. εἰ δὲ τι χαῖνον ἦν αὐτοῖς τῆς
μελῶν, ἢ ὑγρότερον, ἑσπερσιδούσης, καὶ ὑπαναφυομένης
Διὸς τὴν ἑσπερσίαν πιμελής, ἀλλ' ἐπαῦθα μὲν ἐπαίοντο,
καὶ ἐδικαιοῦτο. ἐτίθεντο δὲ καὶ φροντίδα οἱ ἐφόροι κα-
θ' ἐκάστην πολυπραγμονεῖν τὰ ποδὶ τὴν σολῶν, εἰ ἐκαστα αὐ-
τῆς μὴ ἀπολείπεται τοῦ κόσμου τοῦ Δέοντος. ἐδὲ δὲ
ὁ φοποιούς ἐν Λακεδαίμονι εἶναι κρέως μόνου. ὁ δὲ παρὰ
ἐσπερ ἐπιστάμενος ἐξηλαύνετο τῆς ἀσάρτης, ὡς τὰ τῆς νο-
σοῦτων κατάρσια.

οἱ αὐτοὶ ναυκλήδιον ἐν Γολυβιάδου ἑσπερσαρκοῦτων
ταῦτα τῶν σώματι, καὶ ἑσπερπαχῶ Διὸς τῶν φιλῶν γενόμενον
ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς θεωμιῶν κρηνηγαγον, καὶ ὑπέλησαν
αὐτῶν φυγῆς προτίμησιν, ἐὰν μὴ ἐν βίον ὄν ἐβίου τότε ὑ-
παίτιον ὄντα, καὶ ἰωνικὸν μάλλον, ἢ Λακωνικὸν τῶν λοιποῦ
μεταρμόσηται, φέρειν γὰρ αὐτῶν ἢ εἶδον, καὶ τὴν τῶν σώμα

τ

τὸ Διάθεσιν αἰχύνω, ἐπὶ τῆς Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις.
Πῶς ὁ πολὺ κλειτός, καὶ ἰσώμαχος τὴν τῆς πολ-
λῶν ἀγνοίαν ἐξήλεξαν.

Δύο εἰκόνας εἰργάσατο πολὺ κλειτός κρηναῖος αὐτῶν, τὴν μὲν
τοῖς ὄχλοις χειρίζομενος, τὴν δὲ κρηναῖος ἐν νόμον τῆς τέ-
χνης, ἐχαρίζετο δὲ τοῖς πολλοῖς ἐν τρέπον ἐσπερ, καθ' ἐ-
καστον τῆς εἰσιόντων μετετίθει τι, καὶ μετεμόρφου, πειθό-
μενος τῆς ἐκάστου ὑφηνήσει, προὔθηκεν οὖν ἀμφοτέρως καὶ
ἢ μὲν ἑσπερ πάντων ἐθαυμάζετο, ἢ δὲ ἐτέρω ἐγελάτο. ὑπο-
λαβὼν οὖν ἐφη ὁ πολὺ κλειτός, ἀλλὰ ταύτῳ μὲν ἦν ἐ-
γετε, ὑμεῖς ἐποιήσατε, ταύτῳ δὲ, ἦν θαυμάζετε ἐγώ.

ἰσώμαχος ὁ αὐλητῆς ἐπεὶ αὐτῶν μαθητῆς αὐτῶν
ἦμαρτε μὲν κρηναῖος ἢ αἰλῆμα, ἐπηνέθη δὲ ἑσπερ τῆς παρόν-
των, καθῆκετο αὐτοῦ τῆς ἑσπερ, καὶ ἐφη κακῶς ἠύλησας,
οὐ γὰρ αὐτοῖς σὲ ἐπηνουῶ.

Περὶ ξηνοκράτους καρτερίας.

Ξηνοκράτης ὁ χαλκηδόνιος ἑσπερ τῶν πλάτωνος, εἰς ἔ-
σπερ ἀχαριστικὸς τῶν μὲν, οὐδέ ποτε ἠγανάκτει φησὶν, ἀλλὰ καὶ
πρὸς ἐν παροξύνοντα αὐτῶν ἑσπερ τούτου, ἵνα τι ἀκρη-
νηται τῶν πλάτωνι, ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐμφρόνως κρηνασιγῶ-
ζων ἐν ἀνδραῖς ἐφατο, ἀλλὰ ἐσπερ ἐμοὶ συμφέρει.

Πῶς ὁ Φωκίων ἀντέσκηψεν εἰς ἐν Δημάδην,

προείλοντο τῶν Φωκίωνος ἀθλωταῖοι ἐν Δημάδην σρεπι-
γῆν, ὁ δὲ προτιμηθεὶς, καὶ μέγα φρονῶν, προσελθὼν τῶν
Φωκίωνι, κρηναῖος μοι ἐφη τὴν ἑσπερ παραχλαμύδα ἦν εἰώθεις
φορεῖν ποδὶ τὴν σρεπιγίαν, καὶ ὅς οὐδέ ποτε εἶπεν οὐδενὸς
ἑσπερ οὐ σὺ ἀκρηναῖος, ἐς αὐτῶν, εἰ τοιοῦτος.

Γῶς Δεῖ εἶναι ἐν ἀρχόντα εἰς ἐσπερ ἀρχομένους.

Αα 4 φιλίσκο

φιλήσῃ πρὸς Ἀλέξανδρον ἔφη ποτὲ, Δόξιν φρόντιζε, ἀλλὰ μὴ ἔσο λοιμὸς, καὶ μὴ μεγάλη νόσος, ἀλλὰ εἰρήνη καὶ υἰγεία, λέγων ὅτι μὴ βιαίως ἀρχῆιν, καὶ πικρῶς, καὶ αἰρεῖν πόλεις, καὶ ἀπολύειν δήμους, λοιμοῦ εἶναι, ὃ δὲ υἰγείας προνοεῖσθαι, καὶ σωτηρίας, τῷ ἀρχομένῳ εἰρήνης ταῦτα ἀγαθὰ.

Τί ἔπραττεν ὁ πόρρω βασιλεὺς ὀδοιπορῶν.

Ὅτι ὁ πόρρω βασιλεὺς ὀδοιπορῶν, ἵνα μὴ ἀλύη, φιλοφροσύνην εἶχε, καὶ μαχαίριον ἵνα ξένη σῶσθαι, καὶ σῶσθαι εἰργάζοντο αἱ βασιλέως χεῖρες· πάντως γὰρ οὐκ εἶχον οὐ βιβλίον, οὐ διαβίβλαιον, ἢ ἡ σπουδαῖόν τι, καὶ σεμνὸν ἀναγιγνώσκειν, ἢ γενναῖόν τι, καὶ λόγου ἀξίον βουλεύεται.

Πρὸς τῷ Ἀγάθῳ τῷ Σαγαφιδίῳ

Ῥομοῖς, ἐπολλάκις χεῖται τοῖς αὐτιθέτοις ὁ Ἀγάθῳ· ἐπεὶ δέ τις αὐτὸν ἐπανορθοῦμεν αὐτὸν, ἐβούλετο πάλαι εἰρᾷ αὐτὰ τῷ ἐκείνου Δραμάτῳ εἶπεν, ἀλλὰ σὺ γε γενναῖε λέληθας σε αὐτὸν, τὸν Ἀγάθῳ ἐκ τῶ Ἀγάθῳ ἀφανεῖς, οὕτως ἐκέμα αὐτὸν τούτοις ἐκεῖνῳ, καὶ ᾤετο πῶς αὐτῶ τῶ Σαγαφιδίῳ ταῦτ' εἶναι.

Πρὸς στρατονίκου τῶ Κισσαροπόλεως.

στρατονίκον ἐν Κισσαροπόλει ὑπεδέξατό τις ἀμφιφασίως ὁ δὲ ὑπερήδη τῆ κλήσει, καὶ γὰρ ἔτυχεν οὐκ ἔχων κρησθαγήν, ἄτε εἰς ξένῳ ἀφικόμενος, ὁ πόρρω ἀπέζετο γοῦν τῷ ἀνδρῶ Διὶ τὸ πρόχειρον τῆς κοινότητος τῆς κρησθᾶ τῶ σέγλω· ἐπεὶ ἢ εἰ ἄλλον εἶδεν εισιόντα, εἰ ἄλλον, καὶ ἴδον ἵνα ἀκλειστομαίτῳ τῶ οἰκίῳ πᾶσι τοῖς κρησθαλίῳ προσημλίῳις, ἐπιπύδα ὁ στρατονίκῳ ἔφη πρὸς τὸν ἀκόλουθον, ἀπίωμεν ἐν τεύθει ὡ παῖ, εἰοικαμὲν γὰρ αὐτὶ πόρρω εἶναι ἔχειν φάτῳις ὁ πόρρω οἰκίας εὐρόντες πανδοκείῳι.

Πρὸς

Πρὸς τῷ τῶ Σωκράτους λόγων.

λόγῳ τις διεφοῖτα λέγων ὅτι Σωκράτους λόγους εοικέναι τοῖς Παύσωνῳ γράμμασι. καὶ γὰρ τοι καὶ παύσων ἵνα τὸν ζωγράφον ἀκούσῃτα παρά τῳ γράφῃ καὶ ἵππομ Καλινδούμῳ, ἐν δὲ γράφῃ ξέχοντα ἀγανακτοῦντῳ, οὐν τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντῳ· ὡς παρὰ τὰς ὁμολογίας γράφῃαντῳ, ἀκρηνασθαι ἐν ζωγράφον ὅτι σρέφον τὸ πινάκιον, καὶ ὁ καλινδούμῳ ἔσω σοι ὁ ξέχων καὶ τὸν Σωκράτην μὴ ἀφῶς Διὶ λέγεσθαι, εἰ γοῦν τις αὐτῶ σρέφει, ὁρῶτάτα ἔχειν, οὐκ ἐβούλετο δὲ ἀρᾶ ἀπεχθάνεσθαι τούτοις, πρὸς οὓς διελέγετο, καὶ Διὶ σῶσθαι αἰνιγματώδεις αὐτῶ παρείχετο, καὶ πλάγιους.

Πρὸς ἵππομικου φιλοτιμίας.

ἵππομικῳ ὁ Καλλίου ἐβούλετο ἀνδραγαθὰ αἰασθῆσαι τῆ παξίδι ἀνάθημα, ἐπεὶ δέ τις σωεβούλησε παρὰ πολυκλείτῳ κρησθασκιδάτῳ τὸ ἀγαλμα, οὐκ ἔφη προσέξειν τοιούτῳ αἰασθῆματι, οὐ πῶς Δόξαν οὐ ὁ αἰασθῆσαι, ἀλλ' ὁ ποιήσῃς ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς οἱ ὁρῶντες πῶς τέχνῳ ἐμελλομ ἐν πολυκλείτῳ, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον ἀγαθῶ.

Πρὸς Ἀρχελῶ, καὶ πόρρω Ζεῦξιδῳ γράφῳ.

Σωκράτης ἔλεγεν Ἀρχελῶν εἰς τῶ οἰκίῳ τεσσαράκοντα μῖνας αἰασθῆσαι Ζεῦξιμ μισθῶ μῶνον ἐν ἡρακλεώτῳ, ἵνα αὐτῶ κρησθαγράφοι, εἰς ἑαυτὸν δὲ οὐδέμ, Διὸ πόρρω ῥῶθεν μὴ ἀφικνεῖσθαι σὺν σπουδῆ πολλῇ ὅτι βουλομένους θεάσθαι τῶ οἰκίῳ, Διὸ αὐτὸν δὲ Ἀρχελῶμ μισθῶ εἰς μακεδόνας σέλλεσθαι, ἐὰν μὴ τινὰ ἀναπέσει κρησθῶσι, καὶ Δελεῶσῃ, ὑφ' ὧν οὐκ αὐτὸν αἰρεσθῆναι τὸν σπουδαῖον.

B b

Πῶς

Πῶς ὀργιζόμενος τις ἐν οἰκέτῳ τιμωρή-
σαι ἐβούλετο·

Ἄνθρωπος χιθ' ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῳ ἐγώ σε ἔφη, οὐκ εἰς
μύλων ἐμβαλῶ, ἀλλ' εἰς Ὀλυμπίαν ἀξῶ· πολλῶν γὰρ ἦε-
το πικροτέρων, ὡς τὸ εἶκος, εἶναι τιμωρίαν ἐκείνου, ἐν
Ὀλυμπία θεώμενον ἕως τῆς ἀκτίνου ὁπταῖσθαι, ἢ ἀλείψ-
μύλην παραδοθέντα·

Γοῦν Ἀρχύτου σωφροσύνης ἐλόγοις.

Ἀρχύτας τάτε, ἀλλὰ ἦρσώφρων, καὶ ὅσω καὶ τὰ ἄκοσ-
μα ἐφυλάττετο τῷ ὀνομάτῳ· ἐπεὶ δέ ποτε ἐβιάζετο τι
εἰπεῖν τῷ ἀπρεπῶν· οὐκ ἐξενίκηθη, ἀλλ' ἐσιώπησε μὲν αὖ-
τις, ἐπέγραψε δέ κρητὰ τοῦ τοίχου δείξας μὲν ὁ εἰπεῖν ἐ-
βιάζετο, οὐ μὲν βιασθεὶς εἶπεν·

Γοῦν τινος φιλώφου ἰσορίας.

Συβαρίτης αἰὲρ παιδαγωγός, καὶ γὰρ ὅλω μετὰ τῷ ἄλ-
λων συβαρίτῳ, καὶ αὐτοὶ ἐτρέφων, τῶ παιδὸς ὃν ἦγε Διὸς
τῆς ὁδοῦ ἰχάδι πῶλυ χόντῳ, καὶ ἀελομύλου, ἐπέ-
πληξεν αὐτῷ ἰχυρότατα, γελοιότατα δὲ αὖτις τὸ εὐ-
ρημα παρὰ τοῦ παιδὸς ἀρπάξας κρητέρα γεμ, ὅτε ὄψιν
ἀελεξάμην ἐν ἰσορίαις συβαριτικάς ἐγέλασθε, ἔδωκα
δὲ αὐτὸ εἰς μνήμην, μὴ βασικῶας Διὸς φιλανθρωπίαν γε-
λάσαι καὶ ἄλλοι·

Ποῦν συάγρου ποιητοῦ·

Ὅτι συάγρος τις ἐγένετο ποιητὴς μετ' ὀρφέα καὶ μου-
σαλλον, ὃς λέγεται κρητρωϊκὸν πόλεμον πρῶτον ἄσαι, με-
γίστης οὐτοῦ ἕως ἰσορίας λαβόμενος, καὶ ἐπιτολμή-
σας ταύτη·

Ποῦν τυράννου καλύσαντος ἑαυτοῦ ὑπηκόους

Διὸς λέ-

Διὸς λέγεσθαι ἀλλήλοισ.

Ὅτι χιθ' οὐκ εἰς τὴν τύραννον βουλόμην ἐξελεῖν τὰς συ-
νωμοσίας, καὶ τὰς κρητὰ ἐπιβουλὰς, ἔταξε τοῖς ἐπι-
χωρείοις μηδένα μηδενὶ Διὸς λέγεσθαι, μήτε κρητῆ, μήτε ἰ-
δία, καὶ ἦν τὸ πρῶτον ἀμύχανον, καὶ χαλεπὸν, ἐσοφίσαντο
ὅσω τῶ τυράννου πρῶτον, καὶ ἀλλήλοισ ἐνθου, καὶ
ἐχειρονόμου πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐνέωρων δεμύ, ἐαὶ πάλ-
λιν γαλλωαίον, καὶ βλέμμα φαδρῶν, ἐἰδὼ τοῖς σκυθρο-
ποῖς, καὶ ἀνικέσοις ἕκαστος αὐτῷ σωφρομύλῳ ἦν δὴ
λῳ, τῶ τῆς ψυχῆς πάθος ἐκ τοῦ προσώπου τῷ πη-
σίον Διὸς δεικνύς· ἐλύπει ἐν τύραννον καὶ ταῦτα, καὶ ἐπί-
σεθεν τέξεσθαι τι αὐτῷ πάντως κακὸν, καὶ τὴν σιωπῶν
Διὸς τῶ τῆς χημάτων ποικίλον, ἀλλ' οὐκ ἐκείνου καὶ ὄψιν
κρητέρα παύσε· τῷ τις οὐκ ἀχθόμενος τῆ ἀμύχανία, καὶ δυσ-
φορῶν, καὶ τὴν μοναρχίαν κρητὰ λῦσαι Διὸς, ἀφίκετο
εἰς τὴν ἀγορῶν, εἶτα ἐκλασε τὰς πολλοῖς ἄμα, καὶ δουλοῖς
τοῖς δαικρῶσι· πῶλυ ἐσησεροῦν αὐτῶν, καὶ πῶλυ ἦλθον τὸ πη-
θῳ, καὶ ὄψιν κρητῶν κρητῶν σωεῖχοντο, ἦκεν ἀγγελία παρὰ
κρητῶν τυράννον, ὡς οὐδεὶς αὐτῷ κρητῶν νεύματι οὐκ ἔτι, δια-
κρητὰ δὲ αὐτοῖς ἐπιχωριάζει, ὁ δὲ ἐπειγόμενος καὶ ὄψιν
παῦσαι, μὴ μόνον τῆς γλώττης κρητῶν ἀγινώσκων δουλείαν,
μὴ δὲ μόνον τῆς νθυμάτων, ἀλλ' ἦδη καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὴν ἐκ φύσεως ἀκρητῶν ἐλθουθερίαν, ἦ ποδῶν εἶχεν ἀφίκε-
το σὺν τοῖς δουλοφόροις, ἵνα αἰσθῆται τὰ δακρυα, οἱ δὲ οὐκ
ἔφθην ἰδόντες αὐτῶν, καὶ τὰ ὄψιν τῶ δουλοφόρων ἀρ-
πάσαντες, τὸν τύραννον ἀπέκτειναν·

Γοῦν Κλεινίου, καὶ Ἀχιλλέως μουσικῆ τὴν ὀργῶν

αἰσθῆται φιλοῦτων·

Bb 2 κλει-

Κλεινίας αἰὴρ ἦν πωυδαῖος ἐν ξόπον, γυθαγόρειος ἢ
 τὴν σοφίαν, οὐτὸς εἶποτε εἰς ὄργην προήχθη, καὶ εἶχεν αἰ-
 ἀπτικῶς ἑαυτὸς εἰς θυμὸν ἐξαγομλίου, παραχρῆμα πεινὴ
 αἰάπλεως αὐτῷ ἢ ὄργη, εἰ ἐπίδηλον γένηται ὅπως δια-
 κείται, τὴν λύραμ ἀρμόζοντα ἐκιδάριζε, πρὸς δὲ οὐ-
 πωθανομλίου τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐμμελῶς, ὅτι πρῶ-
 νομαι. Δοκεῖ δέ μοι, καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεύς ὁ τῆς κιδάρα
 προσάδων, καὶ τὰ κλέα τῆς προτέρων Διὸς τῶν μέλους εἰς
 μνήμην ἑαυτῷ ἄγων, τὴν μῆνιν κρηθινάζειν, μουσικὸς γὰρ
 ὢν, τὴν κιδάραν πρῶτον ἐκ τῆς λαφύρων ἔλαβε.

Περὶ τινῶν χρημάτων κρειττόνων, ἡ πόλις τῆς πο-
 λιτῆς, καὶ οὐδὲ δανεισὰς ἀρκυει-
 νάτων.

Χρημάτων κρηθροφρόνησον, καὶ μεγαλοφροσύνῳ ἐπεδεί-
 ξαντο, ὄρωντες ἐν πωνία οὐδὲ πολίτας ὄντας πλουζωῶτες αὐ-
 τοί, ἐν μὲν Κορίνθῳ Θεοκλῆς, καὶ Θρασωνίδης, ἐν δὲ Μιτυ-
 λήνῃ Γραξίς καὶ οὖν, καὶ ἄλλοις σωεβούλθον ἐπικουρίσαι
 τῆς πωνίας τὴν ἀνάγκην τοῖς ἀπορουμλίοις, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπει-
 θον, ἀλλ' αὐτοί γε τὰ ἑαυτῶν ἀφῆκαν χρέα καὶ ὤνλωτο οὐκ εἰς
 ἀργύριον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ψυχῶν· οἱ γὰρ μὴ ἀφεθέτες,
 ἐπιθέμνοι τοῖς δανείσασιν, πρὸς ἀλόμνοι τῶν ὄργης τὰ ὄπλα,
 καὶ εὐλογωτάτῳ χρεῖαν τὴν ἄμαχον, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπει-
 γόντων ἀνάγκην, ἀπέκτειναν οὐδὲ δανεισὰς.

Γῶς τις ἔπεισεν ἐν πολιτείᾳ ὁμόνοιαν καθεξέσθαι.

Ἐσασιάζον ποτε πρὸς ἀλλήλους οἱ χῆροι ἀνδρείοτατα, νο-
 σήσαντες νόσον ταύτῳ βαρυτάτῳ, αἰὴρ οὖν ἐν αὐτοῖς πο-
 λιτικὸς τὴν φύσιν πρὸς οὐδὲ πωυδαζόντας τῶν ἐταίρων πάν-
 τας ἐκβάλλειν οὐδὲ ἐναντίους, μηδαμῶς ἔφη, ἀλλ' ἐπεὶ κε-
 κρη-

κρηθῆκαμην, ἡ πόλις πῶμα δά τινας, ἵνα μὴ τῶν χρόνου πρὸς
 ὄντος οὐκ ἔχοντες αὐτιπάλους, ἡμῖν αὐτοῖς ἀρχώμεθα
 πολεμεῖν, καὶ εἰπὼν ἔπεισε, καὶ γὰρ ἔδοξε καλῶς λέγειν, ἐ-
 πεί οὕτως ἔλεγεν.

Περὶ Ἀνταγόρου Ἀρκεσίλονον λοιδόρησον.

Ἀρκεσίλονον ἔμμελῶς ἀκαδημίας Ἀνταγόρας ὁ ποιητῆς ἐλο-
 ιδόρειτο προσφθαρῆς αὐτὰ καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὁ δὲ
 σφόδρα μεγαλοφρόνως ἐνθάδε ἑώρα μάλιστα σωεβῶτας
 πολλούς, ἐν ταῦτα ἐπορεύετο Διὸς λεγόμενον, ἵνα ὁ λοιδό-
 ρων ἐν πλείοσιν ἀχημονῆ. οἱ γοῦν ἀκούοντες ἀπεσρέφοντο,
 καὶ μανίαν ἐπεκάλουσαν τῷ Ἀνταγόρῳ.

Περὶ Ἀγνισίλου.

Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ μάλιστα ἐκείνους, ὅσοι τὰ ἡρώδημα
 τῆς κακῶν φθείροντες αἰεὶ, ταῦτα ἐκκρίπτουσι, πεινὴ δὲ
 μεῶς τινὸς ἐπιλαβέσθαι. Ἀγνισίλος δὲ σωεβούλθου-
 σεν ἀκρίτως ἀρκυεῖν οὐδὲ σωιόντας νύκτωρ ἡρώδημα
 οὐβῶν εἰσβολῶν.

Περὶ Πυθέου ῥήτορος.

Ὀνειδίσει τις τῷ ῥήτορι Πυθέῳ, ὅτι κακὸς ὄντιν, ὁ δὲ οὐκ
 ἠρνήσατο, καὶ γὰρ σωειδὸς οὐκ ἐπέτρεπεν αὐτῷ, ἀπεκρίνατο
 δὲ ἐκείνῳ, ἐλάχισον χρόνον τῆς πω πολιτθμλίων ἀθήνησι
 γενέσθαι κακός, μέγα φρονῶν Διὸν ὅτι μὴ Διὸς τέλους ἦν
 τριούτος, καὶ ἡγούμενον μὴ ἀδικεῖν, ἐπεὶ μὴ τοῖς πόνηροτα-
 τοῖς παρενεβάλετο· εὐήθης δὲ οὐδὲ τῶν Πυθέου, οὐ γὰρ μό-
 νομ ὁ ἀδικήσας κακός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνόησας ἀδικήσασιν πα-
 ρείγε ἐμοὶ κρηθῆ.

Ὅτι λυγροὶ χρέματα εἰς πωρτίω
 ἐκόμισεν.

Bb 3 ὅτι

Γερὶ λαίδιθ.

Ὅτι λαίς καὶ ἀζίνη ἐκαλεῖτο. ἤλεγχε δὲ αὐτῆ ἢ ἐπάνυ-
μον ἄλλο τι τῷ τοῦ ἡθους ἀγριότητα, καὶ ὅτι πολὺ ἐπράττε-
το, καὶ ἐτι μᾶλλον παρὰ τῆ ξένωμ, ἄτε ἀπαλλαττομέ-
νωμ θάττωμ.

Ὅτι γελοῖοι οἱ ἀφ' ἑὸν πατέρας μέ-
γα φρονοῦτες.

Γελοῦ δὲ ἔξεσιν ἂν τοῖς μέγα φρονοῦσι ἀφ' ἑὸν πατέ-
ρας, καὶ ἑὸν αἰῶ τῆ γένους, εἶγε μαρίου μὲν ἢ πατέρα οὐκ
ἴσμεν, αὐτὴν δὲ θαυμάζομεν ἀφ' τὰ ἔργα, καὶ κάτωνα δὲ
καὶ Σαρβίλιον, καὶ Οσίλιον, καὶ Ρωμύλομ.

Περὶ ἀγάλματων, καὶ εἰκόνων.

Φιλῶ δὲ μὴ δὲ τὰ ἀγάλματα ὅτε ἡμῖν ἢ πλασικὴ δει-
κνυσι, μὴ δὲ τὰς εἰκόνας ἀργῶς ὀρεῖν ἔσι γὰρ τι ταῖς χει-
ρουργίας σοφόν, καὶ ἐν τούτοις, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα δι-
τατά τις κρησθῆναι ἔχοντα ταύτη, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖ-
νο, τῆ μουσῶν οὐδεὶς οὐδέποτε, οὔτε γραφικὸς αἰὴρ, οὔ-
τε πλασικὸς, οἷός τε ἐγένετο ψυδρῖστατα, καὶ κίβδηλα, ἐν
ἀλλότρια τῆ Διὸς θυγατέρων τὰ εἶδη παρεστῆσαι ἡμῖν, ἢ
τίς οὕτως νεανικῶς ἐμάτη διημουργός, ὡς τε ὠπλισμῆας
ἡμῖν ἐργάσασθαι, ὁμολογεῖ δὲ ἄλλο ὅτι δεικνύει ἐν μουσῆας
βίον εἰρηνικὸν τε ἄμα, καὶ πρῶτον εἶναι, καὶ ἀξιορ ἐκείνων.

Γερὶ Ἐπαμινώνιδου, καὶ Πελοπίδου.

Ἐπαμινώνιδου τῆ Θηβαίου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα καλὰ οἶ-
δα, ἐν δὲ τοῖς καὶ τόδε, ἔλεγε πρὸς πελοπίδαν, μὴ πρότε-
ρον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορῆς ἡμέρα, περὶ φίλομ τοῖς
ἀρχαίοις τινὰ προσωρεῖσαι νεώτορον.

Γῶς

Πῶς ὁ Ἀνταλκίδας ἤλεγξε Δῶρον μύρα
βεβαμμένον αὐτῶν
πεμφθῆν.

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, βούλομαι γὰρ τι ὑμῖν καὶ φαιδρῶν
εἰπεῖν, σέφανον εἰς μύρον βάψας, διεπέπλεκτο δὲ ῥόδιωμ
ὁ σεφανθ, ἔπεμψεν Ἀνταλκίδα πρεσβεύοντι ἑὸν εἰρή-
νης πρὸς αἰτῆν, ὁ δὲ λέχομαι μὲν ἔφη ἐν Δῶρον, καὶ ἐπα-
νῶ τῶ φιλοφροσύνῳ, ἀπώλεθας δὲ τῶ ἑὸμ τῆ Ρό-
διωμ, καὶ τῶ τῆς φύσεως εὐωδίαμ ἀφ' τῶ ἐκ τῆς τέχνης
κίβδηλῆαν.

Περὶ Ἀλεξάνδρου τῆ Φορῶν τυχάνου ὠμότητ.

Ἀλέξανδρος ὁ Φορῶν τύρανθ ἐν τοῖς μάλισα ἔδο-
ξεν ὠμότατθ εἶναι, θεοδῶρου δὲ τῆ τῆς τραγωδίας ποι-
ητοῦ ἑὸν κρηνομῆου τῶ ἀδρόπιω σφόδρα ἐμπαθῶς, ὁ δὲ
εἰς δάκρυα ἐξέπεσεμ, εἶτα ἐξῆναι τῆ θεάτρου, ἀκρολογῶν
μὲνθ δὲ ἔλεγεν τῶ θεοδῶρω, ὡς οὐ κρησθῆσθαι οὐ-
δέ ἀτιμάσθαι αὐτὸν ἄχρητο, ἀλλ' αἰδοῦμθ, εἶτα μὲν ἑὸν
κρηνοῦ πάθῃ οἷός τε ἢ ἐλεεῖν, τὰ δὲ τῆ ἑαυτῆ πολιτῆ οὐχί.

Περὶ Ἀπολλοδώρου μαρίας ἀφ' ἑὸν οἶνον,

Ὅτι Ἀπολλοδώρωμ πλείστον ἀνθρώπων πίνων οἶνον, οὐκ
ἀπεκρύπτετο ἢ ἑαυτῆ κακόν, οὐδέ ἐπειρεῖτο πόδιαμ πῶ-
χεν τῶ μέθην, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κακὰ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆ οἴνου
ὑπαναφλεγόμθ, καὶ ὑπεξαπτόμθ ἐγένετο φονικώτε-
ρθ, πρὸς τῆ φύσει, καὶ ἐ σώμα ἔχων ἐδῶσιμομ.

Ξενοκράτους γνώμη.

Ξενοκράτης ὁ Γλάτωνθ ἑταῖρθ ἔλεγε μηδὲν ἀφ-
φέρειν, ἢ ἑὸν πόδας, ἢ ἑὸν ὀφθαλμούς εἰς ἀλλοξίαμ οἰκίαμ
τιθέναι, ἐν ταυτῶ γὰρ ἀμαρτάνειν, τόντε εἰς ἄ μὴ δεῖ

cc χωρία

χωρία βλέποντα, καὶ εἰς οὓς μὴ δεῖ τόπους παριόντα·

Περὶ Πτολεμαίου καὶ Βορενίκης·

Ὁ μὲν Πτολεμαῖος φασίν, καθῆσο ὑπὸ κύβοις, καὶ πε-
πτεῦων διετέλη. εἶτα τις αὐτῷ παρεσῶς ἀνεγίνωσκε τῷ
κρηγεγνωσμένων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰς κρησαδικὰς αὐτῷ
προσεπέλεγεν, ἵνα ἐκεῖνος παρασημνηται εἰς ἀξίους
θανάτου· Βορενίκη δὲ ἤγαμεπὶ αὐτοῦ λαβοῦσα εἰς βιβλίον
παρατῆ παιδὸς, εἶτα οὐκ εἶασε διαγνωθῆναι εἰ πᾶν, οὐκ
ἔτι φήσασα πᾶν σφόδρα προσέχοντι τὴν Διανοίαν ἑωρῶν
ἀνθρώπου ψυχῆς, διαλογίζεσθαι, καὶ μὴ πρὸς παιδιὰν γι-
νόμηνον, οὐ γὰρ ὁμοίαν εἶναι τὴν πῖδσιν τὴν τῷ κύβω, καὶ
τὴν τῷ σώματων· πρὸς ταῦτα ὁ Πτολεμαῖος ἦσθη, καὶ οὐ
δέποτε κυβεύω μετὰ ταῦτα ἑωρῶν τῆς ἀνθρώπου κρι-
σεως ἠκούσεν.

Λακωνικὸς νέμος περὶ Φιλαργυρίας·

Λακωνικὸν μείροιο ἐπρίατο χωρίον ἑωρῶν, εἶτα
ὑπὸ τὰς ἀρχαίς ἤχθη, καὶ ἐξημώθη· εἰ δὲ αἴτιον τῆς κρησαδι-
κῆς ἐκεῖνο ἦν, ἐπεὶ νέμος ὦν τῶν κερδαίνειν ὀξύτατα ἦρα· ἦρ
δὲ Λακεδαιμονίων εἰ τοῖς μάλιστα αἰδεϊκόρ καὶ εἴσο, μὴ
πρὸς μόνους πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς
ἀργύριον.

Περὶ τινῶν γωαικῶν ἐπαίνου ἀξίων·

Γωαικὰς τῷ Ἑλλήνων ἐπαινοῦμεν, Γωελόπηρ, Ἀλκί-
σιρ, καὶ τὴν Προτεσιλάου, Ρωμαίων, Κορηλίαν, καὶ Γορ-
κίαν, Εἰκεσίλιαν, ἐδωάμω δὲ εἰπεῖρ καὶ ἄλλας, ἀλλ' οὐ βου-
λομαι τῷ μὲν Ἑλλήνων εἰπεῖρ ὀλίγας, ἐπικλύσαι δὲ τοῖς
τῷ Ρωμαίων ὀνόμασι, ὡς αὐτὸς μὴ μετὰ τις Λοκοῖα χαρίζε-
σθαι ἐμαυτῷ διατὴν πατρίδα·

περὶ Μω

Περὶ μαγνήτων παρατάξεως κρησῶν
τῷ Ἐφεσίων

Οἱ Μακάδρω παροικουῶτες μάγνητες Ἐφεσίοις πολε-
μοῦντες, ἕκαστος τῷ ἰσπέων ἦγεν αὐτῷ συσρατιώτῳ,
θηρατῶ κύνα, εἰ ἀκοντιστῶ οἰκέτῳ, ἠνίκα δὲ ἔδει συμ-
μίξαι, εἰ ταῦτα οἱ μὲν κύνες προηδιδῶντες ἐταράττορ τὴν
παραμβολῶν, φοβροῖτε, καὶ ἄγριοι, καὶ εἰ τυχεῖρ ἀμείλι-
κτοῖ ὄντες, οἱ δὲ οἰκέται προηδιδῶντες τῷ Δεωποτῷ, ἠ-
κόντιζον. ἦρ δὲ ἀρῶ ὑπὸ τῆ φθάνουση διατὴν κωίας ἀτα-
ξία, καὶ τὰ παρατῷ οἰκετῷ Δρώμω εἰδρῆ, εἶτα ἐκ
ξίτου ἐπῆσαν αὐτοῖ·

Περὶ Ζεύξειδος Ἑλένης εἰκόντος, καὶ Νι-
κοςράτου ζωγράφου.

Ζεύξεις ὁ Ἡρακλεώτης ἔγραφε τὴν Ἑλένην, Νικοςρά-
τος οὖν ὁ ζωγράφος ἐξεπλήττετο τὴν εἰκόνα, καὶ τεθη-
πὼς εἰ ζωγράμια διήλθον ἦρ, ἦρετο εἰω τις αὐτὸν προσελ-
θῶν, τί δὴ παθῶν οὕτω θαυμάζει τὴν τέχνῳ, ὁ δὲ οὐκ αὐ-
με ἠρώτησας εἶπεν, εἰ εἰς ἐμοῦς ὀφθαλμοῦς ἐκέκπησο· ἐγὼ
δ' αὐτὸ φαίλω εἴσο, καὶ ὑπὸ τῷ λόγῳ, ἀλλ' εἰ τις ἔχει πε-
παιδευμένα ὄτα, ὡσπερ ὁω χειρουργοὶ τεχνικὰ ὄμματα·

Τίνας ὁ Ἀλέξανδρος ὑπὸ πῖθεν.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Πτολεμαίου τὸ Δεξιὸν ὑφορῶτο, Ἀρτίου
δὲ ἐδεδίει τὸ ἄτακτον, τόγε μὲν νεωτροποιόρ γύθωντος.

Διὰ τί ὁ Φίλιππος εἰς τῷ Δοκιμωτάτων ἡγούς

περὶ τὴν ἑαυτῶν θεραπεῖαν εἶχεν

Ὅτι Φίλιππος τῷ εἰ Μακεδονία Δοκιμωτάτων εἰς ἡγούς
παραλαμβάνων, περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπεῖαν εἶχεν, οὐτε
παφασίν εἰς βρίζων αὐτῶν, οὐδ' ἀδιουτελίζων, ἀλλ' ἐκ τῷ εἰ

CC 2 αἰτίων

B I B Λ Ι Ο Ν

αἰῶν, καρτερικούς αὐτῶν ἐκπονώ, καὶ ἐτοίμους πρὸς
 τὰ δέοντα πράττειν ἀποφαίνω, πρὸς δὲ τῶν ἑυφῶν-
 τας αὐτῶν, εἰς τὰ ἐπιταττόμενα ῥαθύμως ἔχοντας, διὰ
 κείτο φασὶ πολέμῳ· Ἀφθόντην γοῦν ἐμασίγωσε,
 ὅτι τὴν τάξιν ἐκλιπὸν ἐξετρέφετο τῆς ὁδοῦ δι-
 ψήσας, καὶ παρήλαθεν εἰς πανδοκίαν,
 καὶ Ἀρχέδαμον ἀπέκτεινεν, ὅ-
 τι πρὸς τάξαντο αὐ-
 τῶν ἐν τοῖς ὄπλοις
 σωέχειν
 ἑαυ-
 τὸν, ὁ δὲ
 ὑπελύθη· ἢ λ-
 πισε γὰρ διὰ τῆς νοση-
 κείας, εἰ ἄποδρῶμῆς χειρώσε-
 θαι ἐν βασιλείᾳ, ἅτε
 αἰὴρ ἡτῶν τῶν
 καρδάλινον
 ὦρ.

Λ Ι Λ Ι Α Ν Ο Υ Γ Ο Ι Κ Ι Α Η Σ
 Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Σ
 Τ Ε Λ Ο Σ.

Ἐ Ν Σ Α Λ Μ Α Ν Τ Ι Κ ῆ,

Ἐ Ν Τ ῆ Ὀ Ἰ Κ Ε Ἰ Α Ι Κ Α Ἰ Ἀ Ν Α

λάμασι τῶν ἐυγενοῦς καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς Ἀν-

δρέου τῶν Πορτοναρίου· ἔπειτα ἑξήκι-

λιος ὡς πεντακοσίου ὡς πεν-

τηκοσίου καὶ πεμ-

πτῶ, ἀνετυ-

πώθη.

καὶ ἔγραψε ὁ φράγκισκος

βελώσιος.

